

АФИЗЕЛ

Өфө,
июль
2011

7(1059)

ӘЗӘБИ-НӘФИС ҺӘМ ИЖТИМАФИ-СӘЙӘСИ ЖУРНАЛ
ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ
И ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ

Ойштороусылары:

Башкортостан Республикаһы Хөкүмәте,
Башкортостан Языусылар берлеге,
Редакция коллективы.

Учредители:

Правительство Республики Башкортостан,
Союз писателей Республики Башкортостан,
Коллектив редакции.

1923 йылдың март айынан башлап сыға.
Башкорт телендә айына бер тапкыр бағыла.
Издается с марта 1923 года.
Выходит один раз в месяц на башкирском языке.

АФИЗЕЛ ● АГИДЕЛЬ

Баш мөхәррир

Әмир ӘМИНӘВ

Мөхәрририят:

Мөхәмәт БАҒЫШАЕВ,
Рауил БИҖБАЕВ,
Наил ҒӘЙӘТБАЕВ,
Камилә ДӘУЛӘТОВА
Рәмил ЙӘНБӘК (*баш мөхәррир урынбасары*),
Марат КӘРИМОВ,
Фәнил КҮЗБӘКОВ (*бүлек мөхәррире*),
Ноғман МҮСИН,
Артур СУРИҢ,
Ғайса ХӘСӘЙЕНОВ,
Рәшит ШӘКҮР,
Сабир ШӘРИПОВ (*бүлек мөхәррире*),
Азамат ЮЛДАШБАЕВ.

Редакция хезмәткәрҙәре:

Ғөлнәз Котоева (*яуаплы сәркәтип*),
Мәхмүт Хужин (*бүлек мөхәррире*),
Ләйсән Мараканова (*өлкән мөхәррир*),
Харис Сәғитов (*баш мөхәррирҙең хужалыҡ эштәре буйынса урынбасары*),
Гүзәлиә Тутаева, Рүзилә Саптарова (*корректорҙар*),
Рәйсә Камалетдинова, Ләйсән Ишембәтова (*компьютерза йыйыусылар*),
Роза Шәйнурова (*компьютерза нәшергә әзерләүсе*),
Рима Нәзифуллина, Зөлфия Биктимерова (*бухгалтерҙар*).

Журнал Әлемгә, мәғлүмәт технологиялары һәм масса коммуникациялары өлкәһендә күзәтеү буйынса федераль хезмәттә 2009 йылдың 14 августында теркәлдә.
Таныҡлыҡ ПИ № ФС-37206.

Журнал редакцияла компьютерза йыйылды һәм биттәргә һалынды.
Басырға кул куйылды 01.07. 2011. Офсет кағызы. Форматы 70x100 1/16.
“Times” гарнитураһы. Офсет ысулы менән басылды.
Шартлы басма табак 15,6. Исәп нәш. табак 18,1.
Тиражы 3 263 экз. һатыуза хақы ирекле. Заказ № 2.0122.11

Безҙең адрес: 450001, Башкортостан Республикаһы,
Өфө калаһы, Октябрь проспекты, 2, 4-се кат.

«Агидел» журналы редакцияһы.

Наш адрес: 450001, Республика Башкортостан,
г.Уфа, проспект Октябрия, 2, 4-й этаж.

Наш адрес в Интернетe: Agideljurn@mail.ru.
<http://agidel.pressarb.ru>.

Басма Матбуғат һәм киң мәғлүмәт коммуникациялары буйынса федераль агентлыҡтың финанһ ярҙамында сығарылды.

Выпуск издания осуществлен при финансовой поддержке
Федерального агенства по печати и массовым коммуникациям.

Башкортостан Республикаһының «Өфө полиграфкомбинаты»
дәүләт унитар предприятиеһында басылды.
(450001, Өфө калаһы, Октябрь проспекты, 2).

Отпечатано в Государственном унитарном предприятии
Республики Башкортостан «Уфимский полиграфкомбинат».
(450001, г.Уфа, пр.Октябрия, 2).

Банкыла безҙең реквизиттар: журнал «Агидель» ИНН 0274014887
р /с 40602810200830000004, к/с 30101810600000000770
филиал ОАО «Урало-Сибирский» банк г.Уфы, БИК 048073770

БЫЛ ЫАНДА:

СӘСМӘ ӘСЭРЭР

Сабир Шәрипов. Гонаһлы шарлама. Повесть.	5
Ноғман Мусин. Хәтер шаңдауы. Эссе. Азағы.	51
Мәүлит Ямалетдин. Буян. Новелла.	101
Әлнисә Алдырханова. Батырлык тәңкәһе. Новелла.	108
Гөлдәр Әхмәзишина. Яңғыз кайын. Хикәйә.	111

ШИФРИӘТ

Таңһылыу Карамышева. Таш өй. Поэма.	115
Лилиә Сәғизулина. Ынтылыш. Шифырзар.	124
Хисмәт Юлдашев. Төпкөлдә. Шифырзар.	129

ӘЗӘБИ ТӘНКИТ

Дамир Шәрәфетдинов. Уйландырырлык әсәр. (Әхмәр Үтәбайзың “Тыштағы зыярат” романы хақында)	136
Сәриә Рамазанова. Язмышы – шифырзарында. (Рәмил Кол-Дәүләт ижады)	141

ПУБЛИЦИСТИКА

Мәхмүт Хужин. Климат ниңә көйһөзләһә?	145
<i>2011 – Башкортостанда милләт-ара татыулыкты нығытыу йылы</i>	
Мизхәт Сазрыев. Дини әзәплелек – тоторокколок нигезе.	160
Тәлгәт Шаһманов. Калала башкорт булыу еңелме?	165

ДИН ҺӘМ ФӘН

Имам Ғариф хажи Ғабдрахманов. Дин эшмәкәре һәм мәғрифәтсе.	173
---	-----

ЯЗМЫШТАН ЫЗМЫШ ЮК

Зәкиә Фәтколисламова. Һағынам “қулактар” төйәген... ..	179
---	-----

ДУСЛЫК КҮПЕРЗӘРЕ

Сергөл Вурал. Китәһең? Шифырзар.	184
--	-----

“АФИЗЕЛ”ГӘ ХАТТАР КИЛӘ

ӘЗӘБИ-МӘЗӘНИ МӨХИТ

В НАШЕМ НОМЕРЕ:

ПРОЗА

С. Шарипов. На грешном перекасте. *Повесть.*
Н. Мусин. Эхо памяти. *Эссе. Окончание.*
Маулит Ямалетдин. Буян. *Новелла.*
А. Алдырханова. Монета героизма. *Новелла.*
Г. Ахмадишина. Одинокая береза. *Рассказ.*

ПОЭЗИЯ

Т. Карамышева. Каменный дом. *Поэма.* **Л. Сагидуллина, Х. Юлдашев.**
Стихи.

ЛИТЕРАТУРНАЯ КРИТИКА

Д. Шарафутдинов. А ведь стоило задуматься (*о романе Ахмера Утябая*).
С. Рамазанова. Его судьба – в его стихах (*о творчестве Рамиля Кул-Давлета*).

ПУБЛИЦИСТИКА

М. Хужин. Климат меняется...

2011 – год укрепления межнационального согласия

М. Садриев. Религиозная нравственность – основа надежности.
Т. Шагманов. Легко ли быть башкиром в городе?

РЕЛИГИЯ И НАУКА

Г. Абдрахманов. Неутомимый деятель и просветитель.

ЭТО – СУДЬБА

З. Фаткулисламова. Помним землю «кулаков».

МОСТЫ ДРУЖБЫ

Сергуль Вурал. Уходишь? *Стихи.*

ПИСЬМА В “АГИДЕЛЬ”

ЛИТЕРАТУРА, КУЛЬТУРА

Телефондар:

Баш мөхәррир – 277-76-88 (факс)

Баш мөхәррир урынбасары һәм яуаплы сәркәтип – 274-89-65

Баш мөхәррирҙең хужалыҡ эштәре һәм подписка буйынса урынбасары – 292-77-60 (факс)

Шигриәт һәм сәнғәт, тәнкит, публицистика бүлектәре – 277-87-73

Проза бүлеге – 277-87-50

Бухгалтерия – 277-78-90 (факс)

- Редакция фекере авторҙар фекере менән тап килмәскә лә мөмкин.
- Редакцияға килгән кулъязмалар рецензияланмай һәм кире кайтарылмай.
- Журналда сыккан язмаларҙы күсереп баһҡанда «Ағизел»дән алынғанлығын күрһәтөү мотлаҡ.
- Нәшриәт ғәйебе менән киткән етешһеҙлектәр өсөн редакция яуап бирмәй. Улар хақында 223-76-62 телефоны менән хәбәр итергә кәрәк.

Сабир
ШӘРИПОВ

ГОНАҢЛЫ ШАРЛАМА

ПОВЕСТЬ

Гонаһ оңотолмас, изгелек ерҙә ятып калмас.

Халыҡ әйтеме.

I

Дауыт Салауатовка Өфө мэрияһының Почет грамотаһы тапшырылды. Таман, хәләл: ни генә тимә, утыз йылдан ашыу бер ҫехтан китешмәй эшләп йөрөй. Өлкән оператор булып башлағайны, әллә ни үрләмәһә лә, смена мастеры хәзер. Һөнәре ул тиклем үк катмарлы, абруйлы түгел дә кеүек, әммә яуаплы, өстәүенә, уяулык, теүәллек кәрәк: тотош производствоны һалкын йә эсе һыу менән тәмин итәләр. Әйтәгүр, мир алдында исем-шәрифкәйҙәрәң һырланған ялтыр қағыз алыу күңелле хәл инде ул. Шуға күрә Сәмәрәһе үзенә дә, иренә дә иң яҡын дуҫ-иштәрән сәйгә-мәйгә сақырырға тәқдим яһағас, Дауыт быға һөйөндө генә. Ғәзәтенсә, хәләлбикәһе иҫкәртергә оңотманы: «Кара уны, ауызынды сөйгә элһәң генә!» – Йәғни, үзең эсмәһәң генә, тимәксе.

Матур ғына үткән мәжлестең иртәгәһе ялға тура килде. Ял тигәс тә, вахта графигына ярашлы түгел, ә календарь буйынса, йәғни йәкшәмбегә. Сәмәрә тағы йомартланды: «...Һыуытҡыста кунактан артқан бешкән шешлек бар... Һин йөкмәһәң баҡсаға ыңғайлай тор, ә мин өйҙә йыйыштырғас барам. Күршеләрҙе әҙ-мәҙ һыйларбыҙ, тим».

Күрше хаҡы – Тәңре хаҡы... Был һынамыш күп фатирлы кала йортона карағанда, йәйге торлактары бүрәнә, такта йә брустан һалынған коллектив баҡсала әһәмиәтлерәк кеүек. Турғай осоп үтмәле тимер селтәр аша уңдан күрше Вадим Федоровичка, ана, гелән үк булмаһа ла, йомоштары йыш төшә. Йә насос, йә электрика буйынса; алма, йөзөм үстөрөүҙә лә кәңәштәре бата. Тыкрык аша күршеләре – һикһәнде узған, үзенә бер лөгәттә – Танып һөйләшәндә аралашкан

Сабир Шәрипов (1948) – прозаик, тиҫтәгә яҡын китап авторы, Башкортостандың атҡаҙанған мәҙәниәт хеҙмәткәре.

көмрөрәк әбекәй. Өлкән йәше өсөн генә лә хөрмәткә лайык. Ул, күршеләре әйтмешләй, «бабулька Балхиза» иртә яззан кара көзгәсә баксанан кайтышмай, озон көн бөксәндәп, бил язмай кыбырлап йөрөй. Етмәһә, бына тигән түләүһез карауылсы, йәғни ара-тирәгә күз колак.

Бер аз томра хүрелгәс, мунса күләгәһендә табын королдо. Сакырылған кунак әрһез булмайзыр: күр, Вадим Федоровичты танырлык түгел. Иртәнән алып кискә тиклем өстөнән һалмаған гел еңе төрөүле һорғолт спецовкаһын, шамтыр күлдәген сисеп, душ койонған да, купшы ғына йока күлдәксән килгән. Нәк бер аз упайған күз кабактары ише күкшел уныһы. Хәйер, ағарып бөткән каштары ла томанһыу төстә бит. Кызғылт йөзөнә әселә – һалам эшләпәһе, күн кепкаһы иртәле-кисле ифрат килешә. Ул ғынамы, һөйләшкән кеүек, мискә йыуанлығы катыны ла пыфылдап, көмрөрәк аркаһын язырға тырышкандай атлаған Бәлхизә әбекәй менән мәлендә, арыузан кейенешеп, әйәртенешеп килделәр. Йәшерәге – теплицала өлгөргән кыярзарын, олоһо яңы кайнатқан еләкле банка тоткан...

«Һезең менән яңылыктарзы уртаклашырға теләгәйнәк...» – Дауыттың итәғәтле кунаксылауына Сәмәрәнең ауызы йәйелде. Йылмайыр за... Ир генәһе быйыл упсы һиммәтләнде, зерә тоталкаланды. Һүзән елгә осормай. Тәмәкесе ине – тәки ташланы. Элегерәк хәмергә лә апарук ине, ике былтырмы, ул зәхмәтен дә, бөтөнләй үк арынмаһа ла, ярайһы кәметте. Өсөнсә йыл ошо баксаны окшатып, һатып алдылар. Элек әз-мәз инәлтте Дауыт, нимәгә ул сад-мад, кыярзы ни сык та һатып ал базарзан, ти ине, хәзер баксаға атлығып тора. Йылмайырһың да! Узған ялда етәкләшеп мәсеткә барзылар, әхирәттә яткыр ата-әсәләре рухына доға укытып, хәйер һалдылар. Кесазна көн, ана, рамы алтынһыу қағыз тоттороп кайтарзылар.

Һизә күңеле Дауыт картластың, һизә... Еңел һөйәкле, һау-һак та бит – кыш алтмышы тула, тимәк, алға, һаклы ялға! Производстволарында пенсионерзарзың бик һирәген алып калалар, ти бит үзе лә. Дөрөс эшләйзәр, ниңә йәштәрзең юлын қапларға... Шунан өстәп тә куя: йәл, йәштәр эш тип атлығып тормай хәзер. Уларзы әз-мәз кыймылдап, аксаһы мул кыштырлаған урындар ымһындыра шул, ни хәл итәһең.

Аулак мәжлескә ни етә. Ихлас котланылар, уны-быны тылқынылар. Көр тауышлы, һәр һүзән кабаланмай, асык әйтеүсә Федорычтың хәбәре тыныс, яғымлы кеүек хатта. Шулай, уның һакында «лаңкылдак» тип һөйләнгәнә бар Дауыттың. Бейек керелсәһенән ыһмылдағансы тыкрыктағы кешегә кәңәш-төңәш бирә, катынына кыскырып теге-был йомош куша. Урыс урыс инде: нимә-нелер окшатмаһа, еңелсә һүгенеп тә ебәргеләй. Мәгәр бик фәзел дә узаман кеүек, һарап ярзамсыл да, осталығы һакында әйтеп тә тораһы түгел. Минут та тик тормай, артык корһағын йәтеш кенә кәпәйтеп, эшен-көшөн ашыкмай ғына теүәлләп тик йөрөй. Ул да график буйынса эшләй, кайзальыр һаксымы, вахтермы, буғай. Өс көнгә бер караулы ғына, күркле генә йәшкелт «Нива»һын дача өйөнәң аскы катынан сығара ла елдерә Шакша юлына табан, артабан – һулға, Өфөгә. «Колхоз базары»на якын йәшәй Федорычтар. Салауатовтар за шул тирәлә, автовокзалға якын.

Һүзгә һүз ялғап, Ағизелдең, Каризелдең күзгә күренеп һайығыуын, калкыузағы баксаларза насостарзың һыу урынына ком һурыуын телгә алдылар.

– Яңырак земляк кайтып килгәйнә районға. Әсәм тәрән генә, төптән гөрөп аға торғайны. Хәзер йылғаға бакһаң, төбә күренгән ятыузар күбәйгән, кырсындар киңәйгән, тип шылтыратты. Картуф әллә була, әллә юк... Мин дә һынағаным бар: күпме һыу һипһәң дә, ямғырзың файзаһы күберәк ул картуф-фәләнгә. Бына бөгөн – күләгәлә 29 градус!

Колағы карп итте Дауыттың. Эсәм буйы, тине түгелме картлас? Теге... теге ауылды беләме икән? Ипләп кенә хораштырғанда, һы-ы... Беләлер... Эсәм Силәбе өлкәһендә генә озон аға, республика ерендә озақ мызылмай... Капыл ғына исенә кырк йыл элекке сәфәр – байдаркала турпоход төштө, күз алдына онотолған йә тонокланған һындар башты, кемдәрҙер – исемдәре менән: етен сәсле, кәүзәгә үзе елле, үзе килбәтле инструктор Володя, еҙһыу кысқа сәсле, тиктормас, тәтелдәк Колька, карасман ясы йөзлө Даян, ә юк, Раян Баянович, катын-кыз-зарзан йәшкелт куңыр күзле, буйһыу зифа кәүзәле Нәлли-Наилә, йыуантағы, ясырак ерән кашлығы Аля-Алевтина, сиғанға окшағаны Люба ине, шикелле.

Дауыт, үзе лә һизмәстән, башын кырынайтып, караштарын Ташкисеу яғына төбәнә. Өфө тауындағы «Президент-Отель» комплексы бынан юсык күрәнмәй икән дәһә. Урман ышыклай, бары язлы-көзлө, ағастар япракһыз сакта, арлы-бирле генә шәйләп була, шәт унда ла – бакса уртаһынан, тәпәш кабак тирәһенән генә.

«Һез Иглин районынанмы ни?» – Дауыт кәзимге халәтенә кайтып, Федорычтан битараф кына хорашһа ла: «Әйе, ...овкнан. Искәһенән. Тик без унан мин иҫ белгәндә күсеп киттек, Ағизел яғынарак...» – тигән яуапты ишетеу менән ит кабымы бармак араһынан ашъяулыҡка төштө. Тимәк, Яңы ...овка ауылы ла барзыр донъяла. Раҫ... Ә был тиклеме табын хужаһына мәғлүм түгел ине. Ул һәләт кенә әйеләп ит киҫәген семтеп алды ла сәбәпһезгә тороп китте, юл ыңғайында ризыҡты һыулы мискәгә сайкағандан һуң, тимер селтәр ашаһындағы сирәмгә ырғытты. Ундан күршеләре баксаһына һирәк килә быйыл. Калдауға әйләнгән түгәләндә баянан бирле ике бесәй ялкау ғына уйнаклай ине, әле берәүһе уғата эсенән касып, һырганаҡ сатырына ук менеп боҫқан, ә юк, боҫмаған, йә-тешләп кенә һуйзайып ятқан. Быны күреп, Сәмәрә менән Людмила көлөшөп алды, көлөү түгел, һирәк-мирәк кенә йылмайған Федорычтың да төҫһөз калын ирендәре язылды, ә картайған көнөндә Танып буйынан оло кызы Өфөгә күсереп алған Бәлхизә әбекәй ябык йозроғон маңлайына терәп, урыҫса һупалап куйы: «Нишауа не вижу. Кошки што ли?»

– Мышки, – тине Федорыч. Быға тағы көлөштөләр.

Танып лөгәтендә сутырлығын сыккан әбейгә кемдәндәр әллә йомошҡа килгәнә, әллә хәйер килтергәнә шәйләнгәс, озақка һузылмаған мәжлестән тәүзә карсыктар кайтышты. Дауыт иһә Федорычты капкаһына хәтлем озата сықты.

– Тимәк, Вадим Федорыч, һез ...овкала тыуғанһығыҙ?

– Әйе. Армиянан азақ Черниковкала төпләндем. Ғүмер буйы бер участкала эшләнем. Элек «завод», «коллектив» тип ғорурлана инек, хәзер ...акционерҙар йәмғиәте, уныһы ла йә асыҡ, йә ябыҡ. Нимәһе асыҡ, нимәгә ябыҡ – шайтан белһен.

– Кайткылайһығыҙмы ауылығыҙға?

– Әллә низә бер. Яқын туғандар калманы унда, дуҫ-иштәр зә таралышып бөткән йә теге донъяға киткән. Шулай заһа тормош.

– Шулай... – Әйәк қағып торған Дауыт капыл ғына кунағының томанһыу карашына төбәлдә. Федорычтың тауышы Дауыттығынан калыныраҡ. Йәшкә оло раҡ булғанғамы, әлләсә, өлкәнәйгән һайын тауышкынаң да үзгәрә, тизәр.

– Федорыч, бер-бер юл төшһә, мине лә алырһың әле тыуған яғыңа, яраймы?

– Ярай, ярай. – Федорычтың тауышынан ғәжәпһенәү ғәләмәте сағылды, аязза ла, яуында ла сисмәгән, халыҡ телендә «лужковка» тип аталған күн кепкаһын кырын һалды. – Катындарҙы алырбыҙ. Ямғыр яуһын да – бәшмәк ишеләп уңа торған. Нимә, туғандарың бармы?

– Юк та... – Дауыт баш һелкте. – Таныш урындарҙы бер байкайһы ине. Мәсәлән, Шарламань.

Федорычтың сырайы теремекләнде, зиһене һағышланды.

– Шул тирәлә бойзай уңа торғайны. Хәзер карағура басқан, буғай. Ер һөргән-дә балаган короп яттык бер йыл. Бәшмәк лыхыр ине, сук балан йыйзык, эре-эре балығын да тотток. Тукта, Шарлама ...овканын байтак алыс таһа?

– Шулайзыр, – тигән булды Дауыт. – Онотолған...

Мунса инеп яткан төнә Дауыттың йокоһо каты була торғайны. Был юлы оҙак кына тулап ятты, уйзаны Шарлама тирәһендә буталды, урык-һурык ауыл хәтирәләрен исләне.

Ярай, барзы ла, ти, ...овкаға. Яр башындағы ситке өйзә тиз табыр. Ә нимә тип әйтер, әгәр иҫән икән, хужаларына? Бынан кырк йыл элек һезгә хаслыҡ кылған төн убырҙарының береһе – Дауыт Салауатов шәхсән үзем инде, тиерме? Аһағыҙ за, киҫһәгез зә – разыймын... Юк, юк, быныһы артык булыр, язығына күрә язаның да самаһы булырға тейеш?.. Уның шайым ғына гонаһ өсөн, кырк йылғы кырын азымы өсөн һантыйланып йөрөмәймә был, тиерзәр.

Ниңә юкка башың ката әле, Дауыт? Ниндәй язык, ниндәй яза, ти, ул? Бәғзеләр, ана, бер-береһенә йәнән кыя, икенселәр бер-береһенә кол итә йә балаларын һатып ебәрә, өсөнселәр миллиондарзы сәлдерә, дүртенселәр... – һис кем выждан ғазабы киҫермәй. Намыҫтары юктар киҫермәс тә... Ә Дауыттың хәтер һандығына биҫләнгән гонаһ юшкыны ваҡыт-ваҡыт үзән һиззертә, гүйә, сығар мине, таратып ебәр, тип инәлә, әгәр шуны эшләһәң, күр зә тор, күңеләң төбөндәгә үкенес үзәнән-үзе кул менән һыпырғандай елгә осасак, тимәксә. Гонаһ юшкыны... Ғибрәтле гонаһ шырауы барыбер зә һурып ташлаузы талап итә. Әйе, барырға, күрергә тейеш ...овка тигәндәрен. Был уй-теләк студент сағында ук кузланып яралғайны бит. Йылдар дауамында ул һүреләп бөтә яззы, әле бары быҫкып-быҫкып аңынан терелмәксә.

Әгәр әрләп-карғап сығарһалар өйзәренән? Хактары бар, биғәйбә. Бәлки, кыумаҫтар за, күп һыузар аҫқан... Хәйер, кемдәргә инер бит. Алаһы ла, колаһы бар әзәм балаһының. Бәлки, рәхмәт әйтерзәр. Бының өсөн, әлбиттә, кырк йыл элекке зыянды ипле генә каплау, хужаларзы һәүетемсә ризалатыу фарыз. Әйе, әйе, иҫән-һау була күрһендәр. Юк икән, бәй, балалары бар. Әзәми заттың гонаһы ла, бурысы ла быуыңдан быуынға күсеп килә, тип өйрәтәләр зә диндә.

Федорович, Федорыч... Бына кем ғәзел, әскерһез әзәм! Ауызынан ғәйбәт, кемдер, низер һақында алдак, властарзы яманлау ишетмәһең. Тауышы лаңкылдағыраҡ, мәгәр кеше менән ярайһы итәғәтле. Катынына ғына каты иркен өндәшә. Өндәшһә ни, үззәре беләләр әле. Күрһендә һинең ни кысылышың? Баҫалкы, һүз зә юк. Дауыт баҫа һатып алған йәйзә Бәлхизә әбей ураза тотто. Кызы-кейәүе, балаларын өләсәһенә калдырып, путевка буйынса Төркиягә елдергәйнеләрме шул... Федорыч уразаның тәртибенә төшөнөптөрмө, һис һорамаһа ла, әбейзе машинаһына ултыртып, магазинға апарғыланы йә һораған азык-түлеген үзә әпкилгеләне. Сәмәрә лә ауыз асырға сақырған әбейзе, шунда тегә һәләк мактап ултырған Федорычты:

– Заводта эшләһә лә, бүтәндәр кеүек тимер-томор, такта-макта сәлдермәне Вадим күрһекәй. Һеззекә, һезгә баҫа һатқан хужағыззы әйтәм, уны-быны әй ташый торғайны. Берәй шөрөп тығып алмаһам кеҫәгә, өйгә кайткым килмәй, тип йәшермәй бытырлай ине әле үзә.

Маладис, улай булғас ни, Федорыч матур төштәр күрәп, тыныс кына йоклайзыр. Ә бына Дауытты йоко алмай ызалата бөгәсә. Әллә кәһәһе вакиғалар озон шарламалай кайнашасы зиһенендә. Хәйерлегә генә булһын.

Кызык, үзенең машинаһы булһа, аяғы тартмаған ...овка тарафтарына юлланыр инеме Дауыт? Кем белә, әлегә юшкын күңелән өйкәп ызалатһа, барып та

әйләнер ине. Машинаһы юк шул, юк. Үзе ғәйепле. Гаражына индермәй, өй алдына куя торғайны. Ғәйеп бер заман «Лада»һы. Бер заман тип, дүрт йыл элек, ошоноң ише томра йәйзә. Өс егет алып касканын күргән, имеш, кемдер... Шунан бирле осток та хәбәр юк: ней милициянан, ней уғрыларзан. Ана бит ниндәй бурзар була! Улар, моғайын, шайкалары менән рәхәтләнөп кәйеф-сафа короп ултыраларзыр әле. Әллә яңы машина кыуып йөрөүзәреме. Ә ул, Дауыт, кырк йылғы юк-бар гонаһы менән һаташып азаплана. Етте, йокла! Бер... Ике... Өс...

Меңәрләп, миллионлап урлаған әзәмдәрзең йокһоһо калайырак икән?

Кызык, тотонолған «Лада» машинаһына айыу майы һөртөүселәрзең бәғзеләре ир етеп, ғайлә корғандармы икән? Корһалар, енәйәттәре һақында туғандарына йә кәләштәренә сиселделәрме икән? Әлләсе... Ә бит донъяла ирле-катынлыларзың бер төптән енәйәт юлына баһкандары ла бихисап. Нисек бер-береһенең күзенә карайзыр мәхлүктәр? Айзар буйы әшселәренә һезмәт һақы түләмәгән туймаһ тамак түрәләр оялмай әзәм араһына нисек сығаларзыр – аптырак. Хәйер, асыккандан каныккан яман... Казнаны канығып имәүселәр кәмемәй. Нәфселе ришүәт алыусылар һуң? Ана, гәзиттәр яза, телевидение күрһәтә: нисәмә йөз ғайлә, фатир алабыз тип, нисәмә йылдар йыйған аксаһын һыуға һалған. Йөрөгән була меһкендәр хәзәр пикет ойоштороп. Оят... Ғәрлек...

Тиззән Дауыт «юл төшһә, алып бар» тигән үтенесен онотто, Федорыч та иһенә төшөрмәне. Бәлки, ямғыр яумағанғалыр.

Әсе йәй үтте, озайлы әбеһзәр сыуағынан һуң илак көз килде. Яуһын әйзә, исмаһан, корғаһкыған ер-һыу дымға туйыныр. Ике йыл рәттән әсе буһна, өсөнсә йылына ысын йот, корокок башлана тип һөйләнә ләһә күпте күргән Бәлхизә әбекәй.

Федорыч та әкәмәт: теге сак, Дауыт ...овка, Шарлама менән кызыкһынғас, әйзә, ғәзиз катындарзы – Людмиланы, Сәмәрәне лә алырбыз, бәшмәк йыйырзар, тине. Алһындар за, ти, хәләдәрен. Ниңә бында әпкилдең, ниңә яр башындағы иң ситке өйгә индең, кемдәр улар, тип белешһә Сәмәрәһе, ниндәй яуап бирер Дауыт? Хәйләләргә мөмкин, әлбиттә, мөмкин, тик гонаһ өстөнә гонаһ кына өһтәләсәк. Иң якшыһы – алдан ук һөйләп биреү, буласак сәфәрзең максатын аңлатыу. Ни тиһәң дә, буһ кул барырга тейеш түгел Дауыт. Кәмендә биһ мең акса һалып алыр кеһәһенә. Шулай итмәһә, бәғер итенең кай еренәлер һылашкан юшкын да юйылмаһ кеүек.

Йә инде, әүәй, әүәй! Бая ун дүрткә тиклем һанағайны, киттек ары: ун биһ... ун алты... ун ете...

Федорычтың уты һүнек, телевизор яктыһы ла былк-былк уйнакламай тәзрәһендә. Йоклайзыр, ғөмүмән, ул йокһоһо һүтә хатта, көндөз зә серем итә. Уныһын шундук һизә Дауыт: бер заман тирә-йүн һил булып кала, радио-мазарзың өнө тығылған, уның карауы, турғайзар сыркылдаша, карт сел зурлығындағы ярым кырағай күгәрсендәр якындарак, күрше өйзәрзең түбәләрендә гөрөлдәшергә керешә. Юғиһә, шак та шок, тыз да быз... Әле такта йышһынмы, әле балта сарлаһынмы, әле утын ярһынмы. Ул һыу һиптереүзәре!

Юк, хәжәте юк бәшмәгенең! Бисәләрзең дә хәжәте өс тин бер акса... Әллә... Федорычтан башка кеше бөткәнме? Китте-барзы электричка менән. Куй, йөрөрһөң азашып-һорашып: «Кай тирәлә әле ...овка? Шарлама кайза?» – «Кайһы шарлама? Улар бер нисә ләһә беззә...» – «Иң зуры, озано, боролошо ярым дуға һымак» – «Шайтан белһен... Ә нимә бар унда?» – «Бер нәмә лә юк... Яманһыу иһтәлек бар. Гонаһ бар. Йәшлектәге кыйыш азымдарымды һаклай ана шул хәйерһез бөгөл».

Ошондай һаташыулы халәттә Дауыттың күззәренә сак йокһо кунды.

II

– Алдағы ялда районға кайтып килергә ине. Зыяратка һуғылам ыңғайзан... – Федорыч быны бейек күтәрмәһенән, ғәзәтенсә, кысқырмай ғына әйтте, карағат төптәрен тырмап йөрөгән Дауыт һүз айышын шундук төшөндө һәм икеләнеү-һез ризалашты.

– Барабыз, Федорыч, барабыз. Нәк отгулдарым йыйылған... Бензин – минән!

– Килештек. Ошонан ыскынырбыз. Әсәмдең кәберенә сәскә тамырзары илтеп тығам. Һиңә кәрәк ...овка, тә-әк, миңә ауылдан илле сакрымдай үрзәрәк. Туғызза кузғалып, ашыкмай ғына йөрөһәк тә, өлгөрәбез. Яңы ...овкала армейский полкташтың хәлен белешәм. Искеһендә һине калдырам да... Бына шундай маршрут!

...Яурыңдарын киреп, йока күн кепкаһын елкәһенәрәк шылдырып кабинала төз ултырған Федорыч рулде карһаланмай, ышаныслы өйрөлтә. «Нива»һын тәрбиәләп кенә тота шул үзе лә.

«Һиңә бараһың?» – тип һораһа Федорыч, нисек яуаплар Дауыт? Дусың да, дошманың да була донъяла. Тимәк, дошманың һинең хакта юк-бар белеп калмаһын өсөн... дуҫ-иш күргән Федорычка ла ул артығын сиселмәскә тейештер. Әлбиттә, уға кызык та булығы ихтимал: һөйлә, давай, һөйлә, ә-һә-һә (ул бик һирәк һә-һә-ләп көлгәндәй итә), ана нишләп йөрөгәнһең беззең йәнтөйәктә... Миңә ерзәш-кәрзәштәрзе талағанһың, йәберләгәнһең дәһә! Ә мин, алийот, аяғыңа саң кундырмай ғына үзендә куқырайтып йәнәш ултыртып сәфәрзә йөрөтөп ятам...

Һөйләһиһә, бәлкәм, «лужковка»һын кире түбәһенә шылдырып – абау, Вадим үзе лә әз-мәз Лужковты, Мәскәү экс-мәрын сырамыттырып куя – көлөп ебәрмә-гәйе... Бушка бошонаһың, дуҫкай, күр, йәмәғәт тормошона һиндәй әшәке һүз-зәр индә: наркобанда, мафия, коррупция, уйыномания, секс-бизнес. Ә һин... бүстәк! Онот! Выждан ғазабы кисереуең – үзе тәүбә, үзе ярлыкау.

Һораузы сәпәне Федорыч. Транспорт тегеләй зә былай өзлөкһөз ағылған Өфө – Силәбе трассаһына ингәс. Серле сәфәр сәбәбен асыкларзан түгел, юлдың айышын аныкларзан.

– Кайза барабыз? – Кызылуана барған машина тизлеген кәметте.

– Урман станцияһына. Тәүзә...

– Тукта, Урман – алыс, теге оста. Һин бит, Азатович, – әле Вадим дөрөс әйтте, юғиһә, бәғзе сак Азаматович тип тә ебәргеләй, – Шарлама тиһәң, ул бирерәк. Ике ...овка ла шул йүнәләштә. Кистән Люся менән бытылдап, хәтерзе яңырт-тым: бер сәғәттәй барабыз за – гулай уңға...

Тимәк, бынан илле сакрым самаһы... Ярай, тизерәк әйләнөп кайтырзар. Йәш-келт «Нива» алға шәберәк укталды.

– Кайза, кемгә барабыз, тигәйһең әле? – Баранка хужаһы юлдан караштарын алмай ғына белеште.

– Кемгә тип... әйтмәнемсе! – Ыуаланды юлдашы, көсәһөп йылмайзы. – Ике һүз менән генә аңлатып булмаҫ.

– Ә һин бер һүз менән генә аңлат. – Федорыч та йылмайзы, һәләт кенә башын кырынайтып Дауытка караны ла, калын, тал көсөгөләй акһыл каштарын төй-һәп, кабат асфальт юлға текәлдә. – Мин ашығып йөрөргә яратмайым.

– Ярамай за! – Әңгәмә башлар өсөн күршеһен йөплөгән булды Дауыт. – Кырк йылдар элек, байдаркала ағып төшкәйһек...

– Кырк...? – Вадим Федорыч телен сартлатты. – Шуну исләйһеңме?

– Әйе, сетерекле хәлдәрзе. Хәзерге «Президент-Отель» эргәһендә, юк, түгел, Милиция мәктәбенә тапкыр урманлы типһәндә турбаза бар ине совет осорон-да. Мәзәһиәт, мәғариф хезмәткәрзәре өсөн. Ун ике көнгә профсоюз путевка бир-зе. Егерме һумлык кына инеме... Бараһың – вәссәләм, тип.

– Профсоюз заманы, – тип иркенерәк тын алды Федорыч. – Ә мин гүмеремдә курорт йә санаторийзы күрмәнем. Әсәм барза отпускыларзы ауылда үткәрә инем, бакса алғайным – үзең беләһең...

– Магнитогорскийға имтихан бирергә барырға инде дәртләнгәйнем, атай бахыр ләж ятты. Фронт яраларынан... Шунан ни, кинйә булғас, бер генә йыл физкультуранан укыгтым, урта мәктәптә. Разрядлы саңғысы ла инем... – Быныһы бер аз маһайыу менән әйтелде. – Командам яз пионер слетында еңде, қыш үзем «Урожай» чемпионы булдым. Илле тинлек спорт лотореяһын йөз дана тараткайным, шуға шөһрәт күрһәтептер, путевка тотторзолар. Иллеһенә үзем түләнем, бер нәмә лә отманым... Килдем, кушжастар ни.

Берме, икеме кис базала кундык. Өс ашаталар, концерт-мазар, кино қараталар, тансы-мансы... Әллә ни күңелле түгел, шығһыз урман инде. Николай тигән йылғыр, акмас егет менән дуслашып алдым. Йәшерене-батырыны юк, ул минән үзенә куштан яһаны. Ауыл малайымын, әз-мәз аксам да бар – кала, база тәртиптәренә өйрәнешем юк. Ә Кольканың кермәгән ишеге, белмәгән тишеге юк. Қайзалыр һыраhanaға, қайзалыр киноға алып барзы. Яйлап күмәкләнә башланьк. Қаризел буйына төтәтеп төшөп һыу индек, комда қызындык. Қысқаһы, Коля бынан алдағы заезда ла ял иткән, шуға ашнақсыларзы ла, физкультура инструкторзы да таний. Ике-өс көндән өгөтләй башланы бит: «Байдарочный походка язылығыз. Шәп! Ошонда килеп туктайбыз!»

Ысынлап та, иртәгәһенә казарма һымағырак озонса база алдына теззеләр зә, әй, әүрәттеләр, аңлаттылар.

– Кемдәр һаулыкка зарланмай, үзен романтик һизә – байдарка маршрутына рәхим итегез. Бер азна ағырға, туристарса йәшәргә... Тәртип бозмақса. Инструкторығыз – фамилияһы хәтерзә юк, ә исеме тел осомда ғына – Фәләнов Владимир буласак.

Утызлап кеше язылдык. Поход рюкзақтары, одеял бирзеләр, байдарканың қормаһын, йөзөү қағизәләрен әз-мәз өйрәндек.

– Булды элек ундайзар, лично иптәш Брежнев генсек сағында, – тип кеүәтләне Дауытты Федорыч. – Завод профилакторийында апарук күл бар ине, шунда Люся менән байдаркала кататься иттек.

Дауытта қапыл килде-киттеле шик яралды: «Люся менән, тисе. Нисек һыя ла, нисек күтәрә ундай кәүзәне байдарка? Хәйер, элек буйһыу, нәзекәй, өстәүенә, сибәр зә булһа... Бите-кашы һөймәлекле генә былай...»

– Электричкала Урман станцияһына барып төштөк – быныһы рас. Урман эсендә булғанға станцияны шулай атағандарзыр, тип уйлағайнык. Яңырак белдем: башқорттарзы Рус дәүләтенә кушырға өндәгән Кәнзәфәр бейзең кинйә улы – Урман атлы сардарзың ауылымы, йәйләүеме булған, имеш.

– Иван Грозный заманында, тимәк, – тип йәнләнде Вадим Федорыч. – Шулаймы?

– Шулай шул. Дим бассейны, – Дауыт бармак бөгөп барланы. – Павловкаға тиклем – Қаризел туғайзары, хәзерге Затон, Алексеевка, Сипайлово, Булгаково тирәләре, Кушнарән да, буғай, – канса биләмәгә мең башқорттары асаба һаналған ул дәүер – Өршәк буйзары ла, әйе, әйе... Черниковка – Черников, Иглино – Иглин фамилиялы отставной батша әфисәрзәре алған биләмә, әгәр яңылышшаһам. Журналдамы, гәзиттәме укыным.

– Әллә... Әйтә торғайны өләсәйем: Вятка йылғаһы буйынан ук йәйәү килдек, акса йыйып ер һатып алдык, әллә кем баярзан, тип... – Федорыч бер юсык, «великорос»лығын исләптерме, дорфарак һөйләнде, яйлап қына қайтымһақланды. – Хәйер, баяр тәүзә үзенә мул итеп күсемһез милеккә ер алһа, азак, шуны һатып, үзе файзаһын күрә... Нәк хәзерге олигархтар ише...

Федорыч тозло-боросло ғына һүгенергә лә апарук, үзенекеләр алдында айырыуса тартынмай. 9 май байрамын арлы-бирле билдәләгәндә Дауыт та һүгенеп маташты. Акайып караны уға Федорыч, шунан көлгәндәй итте: «Килешмәй, Азатович... Килештермәйһең дә...» Әле уның кайғыһы юк, ана бит, күршеһе әңгәмәһең айышын кыйшайтырға теләмәй, гәмһеҙ генә:

– Урмандан кайза һуктырҙығыҙ инде? – тип төпсөңдө.

– Урмандан күпмелер атланык, һыу ярына тиклем. Унда ни, палаткалар, байдаркалар, азык-түлек өйөмә эргәһендә инструктор Володька менән Колька ике бизрә сәй кайнатып көтә ине. Чехолдарҙан бәрсәк-һәрсәк һурып, кырсында байдаркаларҙы корзок, баштарынан, койроғонан күтәрәп һыуға төшөрзөк, ишкәктәрән кәптәрәп, ултырып каранык. Кыскаһы, тейәнешеп, бер мужик менән бер мадам парланышып, егет етмәгән катын-кыз үзәре иптәшләшеп, ундан ашыу экипаж ойошто. Бер сәғәттәй актык та лагерь корзок. Кем короһары ташый, кем дастархан йәтешләй – һәммәһенә лә эш бар. Безҙән алдағы заездыкылар палатка таяктарын, шына-фәләндәрен Володя күрһәткән лапы астына йәшереп киткән. Элек ни, пионерский палаткалар ине. Хәҙер генә – раз, два – кытай палаткаһы өс секундта әҙер.

– Әлегә баксаға участка бүлөп биргәстәр, дүрт урынлыҡ пионерский палаткала ятып, будка әтмәләнем тәүге йәйзә. Икенсе йәйгә тамам уңды, йокарҙы... М-да-а...

– Базала тәүзә үк Николай тигән теремек егет менән әшнәләшәп алынды. Безгә карап, вәт башкорт менән урыс калай дуҫ, – тип һокландылар. – Хәҙер...

– Хәҙер дуҫ түгелһегеҙме? – Ниңәлер быныһы дорфарак әйтелде һымак.

Юлдашының кәйефенә сәйерһенгән Дауыт, яйы сығыуға һөйөнгәндәй, һүҙ дилбегәһен ипле генә икенсе ятка тартты.

– Бында саң баһырлыҡ кына һибәләгән әллә төндә? Шуның шайымдан ямғырҙар башланһасы!

– Башланыр... Ноябрь уртаһынан яуын вәғәзәләй прогноз. Тура килә торған...

– Федорыч кайза һуктырырға кәрәклеген кабат аныкланы. – Йә, дорогой, айырысаға етәбез. Урманғамы?

– Юк, юк, ...овкаға.

– СПТУ-нан сакта ер һөрөргә барҙык. Ике ДТ-54 тракторында дүрт курсант бер азна эшләнек. Кайтыуыма военкоматтан сакырыу килгәйне. Ләкин медкомиссия үтмәнем. Өфөлә эшләнем. Егерме бишем тулғас кына киттем армияға. Дембелдән һуң химзаводка урынлаштым. – Федорыч та йәшлек сәхифәләрен уртаклашты, ниңәлер көрһөнөп куйҙы, ирекһеҙҙән Дауыт күз сите менән генә уға карап алды. Ул-был һизелмәйсе. Упайғаныраҡ күззәрен юлға төбәгән дә баранкаһын өйрөлтөүөн белә. Кызык, кемдән ишеткәйне әле, имеш, упайған күззә өмөт аз... Бәй, өләсәһенән. Юк, юк, шөйлә «упайған» тимәне, «сыға күззә өмөт аз» тине. «Сыға» – тимәк, сығып торған күз. Өләсәһе «өмөт аз» тиеүе менән ауылда гелән эсеп, гелән һуғышырға кырсынып йөрөгән бозоктарҙы, ялкауҙарҙы яманланы шәт.

Әйтәгүр, Федорычка тура килмәй был һынамыш. Федорыч – ярзамсыл зат, бозок әҙәм түгел. Бәлки, бер милләттең һынамышы икенсе милләткә тура килмәйҙер. Этем генә белһен. «Нива» уңға кайырылды: күрһәткестә «Яңы ...овка. ...километр» тип язылғайны.

Шыйык урманды узғас, баһыуҙар, сәселгән ағаслыктар артта калды, уңлы-һуллы сөм-кызыл миләштәр, уларҙан ары иген киптергес королмаһы шөйләнде.

Машина, выж-гөж килгән трассанан котолғанға һөйөнгәндәй, кырсын юлдан һелкәнмәй генә берсә яйлап, берсә талпынған кеүек елдерә. Өһһөз барыу за

еләтәлер, Федорыч: «Прогнозды тыңлайык әле», – тигән булып, радиоһын кабыззы һәм үзе яраткан тулкынға көйләне. Эфирзан таныш та, танһык та моңағыла ине.

*Опять от меня убежала
Последняя электричка.
И я по шпалам,
Опять по шпалам
Иду домой по привычке...*

– Без, байдарочниктар, станциянан ошоно йырлап барзык. Етмешенсе йылдарзағы бик тә популяр йыр.

Федорычтың да сырайы теремекләнде, тауышы йәнләнде.

– Мулерман бит, Вадим – миңең азаш! «В хоккей играют настоящие мужчины» тип яңғырап торзо стадиондар... Э-э, легковушкаларға «Лада» маркаһы ла уның «Ладущка-лада» тип йырлауынан бирелде. Азаштың биографияһын әз-мәз беләм мин!

«Белмәгәнең лутсы... Йәнде көйзөрөп... Миңең «Лада»ны урланылар, кулдары корофорзар», – ошондай үсәүле, көфөр уйзар тиз-тиз генә Дауыттың зиһенен кузғытып уззы. Уңарсы репродуктор кызык-мызык хәбәргә күсте:

– Тибет халкы күрешкәндә баш кейемен сисеп, уң кулына кысып тора, һул кулын колак артына куя ла телен сығара...

– Яңы Гвинеяла Конья кәбиләһе вәкилдәре бер-береһен осратһа, әйәктәрен әйәккә терәп ышкыша. Ә Самоа утрауында кешегә хөрмәт йөзөнән һин уны ескәргә тейешһең... Африкала бер кәбилә... төкөрөп...

Ауыл ныклап күрәнгәс, Вадим Федорыч, күңелле тапшырыузы шыпа шымайтып, машинаһын сизәмгә кайырғас, моторын да һүндәрзе.

– Перекур! Ну, дорогой, кем кемде ескәргә тейеш? Яңы ...овкала службаһыма инеп сығһаммы, тим. Таныштарзан белештем: иҫән-һау. Һинең йомошоң, Азатович, арыраҡмы?

– Бая һөйләшкәнсә инде, – Дауыттың яуабында икеле-микеле саткылар һиҙемләнде. – Йәйәү тәпәйләрмен.

– Һин нәмә?! Биш-алты сакрым ғына барзыр. Көн кысқа бит хәзер. Бергә генә йөрөрбөз. – Водитель ыхмылдап ергә басты ла арлы-бирле йөрөштөрзө. Юлдашы кабинанан һонолоп өндәште.

– Былай итәйек, Федорыч: миңе арғы ауыл ситенә калдыр за үзең кире борол, яраймы? – Дауыт кешәһенән мобилка сығарзы. – Берәй сәғәттән шылтыратышырбыз за – барып алырһың. Мөмкинме шулай?

– Мөмкин... – Федорыч мөңгөрләп алды. – Йәйәүле походка сығмағанбыз за! Мөмкин служакка ла, һинең дуһыңа ла икәүләшеп...

– Юк, Федорыч, сакырылмаған ергә морон тыкмайык.

Төз генә өс урамлы төзөк кенә ауыл уртаһынан арғы оска сықтылар. «Хәтерзе тикшерәйем әле, юрый берәүзән дә юлды һорашмайым», – тип Федорыч ярайһы тапалған юлдан тайпылмай артабан елдерзе. Кеше йәнле шул үзе лә. Орсоктай ғына ике кызыкһай менән йәшкә өлкәнерәк күрәнгән етен сәсле малайзы кыуып еткәс, аркаларынан мәктәп сумкаларын систереп, «Нива»һына ултыртып алды.

– Ниңә улай иртә кайтаһығыз? Автобус йөрөтмәйме ни һеззе укырға?

– Автобус бозолған... Укытыусыбыз ауырый...

– Була ундай хәлдәр, була. Үзегеззә начальний за мәктәп юкмы ни?

– Ябылды шул. Өсәү генә йөрөп укыйбыз бит. – Малай етди яуапланы, кызыкһай өстәмә бирзе:

– Старший кластарза ете кеше укый беззән...

* * *

Йока куртка, кулына кызғылт бейсболка тоткан башкорт киәфәтле, буйы уртасарак узаман касандыр аяз төндә генә яза-йоза күргән ауыл уртаһына еткәс, кайза һуктырырға тейешлеген тоҫмалланы. Әлбиттә, яр буйына. Ситке өйзән башка урынға аяғы басмаған бит Дауыттың. Ана, япрактары һирәкләнгән тирәктәр тирәһенә. Исеменә есеме тура килгән кеүек: Иҫке ...овкала иҫке өйзәр күберәк, хатта ки каралтыһы аушайған йорттар за күзгә ташлана.

Тәүзә мосафир саңдауланған һөзәк кыразға якынайып, оло һәм кесе һыу буйзарын байканы. Бәләкәй кушылдыкты анык тоҫмаллап та булмай, шау әрәмәлек тә таллык. Ә якындағы Әсәм ярзаны үтә күренеп тора, кайза ла тапанты шәйләнә. Йылға тарайған, уғата һайыккан, ағыштары йыуашайған. Ошонан узып киттеләр бит көндөз. Юк, ял ғына алдылар бер аз. Ярайһы өҫтәрәк туктап, тамак ялғағайнылар, буғай.

«Ике көн акмайынса, маршрутта бүтәнсә ярға якын сельполы ауыл юк, ә ...овкала магазин бар. Кемгә нимә кәрәк – рәхим итегез...» – Тағы низер әйтте Владимир, яр башындағы ауылға әйәк сөйөп. Тәтелдәне шунан әпкәләйе, Николай, әйе: «Аш тәмләргә һуған, теләгәндәргә хәмер-шарап та алырға мөмкин», – тине. Бындай ымһыңдырғыс игланды инструктор бирмәгәндәр зә, ул, киреһенсә, тыйырға тейеш ине кыйыш азымдан. Ә бит киттеләр. Команданың яртыһы тиерлек. Кара, исемдәре оскан хәтерзән. Йыуантык Алевтина алдан төштө, йылмаяк Люба ла китте арттарынан, йәнә Наилә әйәрзе. Уныһы үзе нәзек, үзе һонтор, баскетбол командаһына ук булмаһа ла, волейболға ярарлык. Кыз, үзенә буйһуулығынан уңайһыҙланғандай, килешле генә бәүеләңкерәп атларға тырыша. Бығаса тыныс кына, йомок кына йөрөгән Доцент та – Раян Баяновичка был кушамат тәүзә хөрмәт йөзөнән тағылды – рюкзанынан зәңгәр яғалы сөмкәра купшы спорт костюмы кейеп, яңғыз-яры, аҙақтан юланды. Китер алдынан ул, командала ирзәрзән иң олпат, иң өлкән узаман, Дауыттың яурынға асмалы транзисторын һорап торзо. «Сокол» тигән ана шул радиоалғысы институтты бөткәндә генә юғалды, буғай.

«Бөгөн әңерзә, усак янында – танышыу кисәһе!» – тип тә һөрән һалды түгелмә әллә шатаһак Коля, әллә аш-һыуға яуаплы Аля. Хәйер, ундай махсус «усак» кабызылмаһа ла, тәүге кистә үк әз-мәз таныштылар, бейештеләр зә йырлаштылар за. Юғиһә, хәтерләр инеме Дауыт иптәштәренә ике яклап тал-өйәңке сатыры каплаған кыраздан ауылға табан үрләп барыуҙарын? Әле бынан ситке өйзәрзән асык буяулы тәзрәләрен шәйләргә мөмкин, ә теге сак рубероидлы йә шиферлы кыйыктар сак-сак төсмөрләнә ине.

Алтмышын кыуған, кәүзәһе тыңкышланған яурынтак мосафир – Салауатов Дауыт бейсболкаһын ялтаслана башлаған түбәһенә йәтешләп аҫкараҡ ыңғайланы. Ошонда, баткағы тақыр һымак ярығысланып кипкән уйһыуза: «Ғин байдаркаларҙы карауыллап кал, йөрәмә», – тигәйне ләһә уға инструктор Володя. Ана бит, тәфсилләһәң, ул-был иҫкә төшә. Магазинға китмәгәндәр һыу инде, комда кызынды. Бер мәл байдаркалар әргәһенән биш метрлы ғына йылым һөйрәп, өсдүрт үсмер узып китте. Яртылаш һыулы бизрәләрендә ике-өс сабаҡ, әлегә лә баяғы «сыға күзлә» алабуғалар, шырт балыктар сыптырзаша... Ул сактарза яр буйзары таза ине, полиэтилен токсайзар, шешәләр тузышып ятмай ине.

Доценттар ...овкаға йөрөп кайтҡас, байдаркаларға ултырышып, яй ғына кабат сәфәргә күзғалдылар. «Бөгөн ялға иртәрәк туктайбыз за, иртәгә кызыуыраҡ ағабыз», – инеш. Әйе, хәтһез актылар, ишкәк көрәктәренән нурзар сайралтып, тыныс сыбайзарза узышып та алғыланылар.

Йәнә усақ ялпылданы, йәнә уйын-көлкө. Магнитофон-мазар һирәк заман, тәүзә күмәк һыу инеү, дөйөм аш, азақ тансы-мансы, йыр тыңлау ойшторзолар. Береһе һаман иҫтә:

*Где-то на белом свете,
Там, где всегда мороз...*

Тукта, тукта, гитараһы бар инеме Володяның? Апарук тымбырлата ла ине.

Һандуғастар сутылдай башлағанда ғына таралды һуңғы төркөм. Күмәктәрзәр – хор менән һайраша моңсол қоштар. Улар, һандуғастар, теләһә кайза оя қормай – хозур, һил урынды һайлай торған.

Барыбер зә ул сактағы йәштәр тотанаклырак, әзәпләрәк ине. Шаулашып, тәмһезләшеп, өймәкләшеп әсмәнеләр. Дауытты якташ күреп, үз палаткаһына сакырып алды Доцент... Майшәм яктыһында «Московская» тигәнде әз-мәз йот-колап, каты перәниккә қушып, һуған кыяғы, йәш кыяр көйшәп, якындан таныштылар. Доцент – ысынлап та техник йүнәләштәге қайһылыр вузда доцент икән. Юғиһә, Дауыттың унды бөтөп кенә урман-тау қуйынындағы аулак ауылда махсус дипломһыз көйө физкультуранан, рәсем вә һызманан, ауырып-мазар киткән укытыусы урынына тарих йә географиянан һабак биреп йөрөүенә... кәңәш-төңәш йөзөнән, ағайзарса нәсихәт һөйләнгәнән оноторлокмо ни?!

– Башқорт йәштәре гуманитар факультеттарға әркеләп тығыла, күбеһе, инә алмай, укыузан төңөлә, ә техник һөнәргә ынтылыусылар һирәк. Шуға һин, кустым, бер нәмәгә қарамай, йүнле инженер йә технолог әзерләй торған институтқа һынау тот. Быйыл ук! – Доцент филтрһыз сигарет көйрәтеп ебәрзе. – Авиационныйға бар, бәлки, минең дә лекцияларзы тыңларһың. Ярзамым тейер, тип вәғәзә бирмәйем. Башлы тойолаһың, пожалуй, конкурстан үзең дә үтерһең. Қайт та – әзерләң! Безгә инеүе лә, укыуы ла – весьма серьезно! Бына мине бер кем арттан әтмәнә, үзем... Мактанһам да хақым бар: минең йәштә диссертация яклағандар бармак менән генә һанарлык. Баймақланмай (йәнәһе, мактанмай) ғына әйтәм: «Зилаирский вундеркинд» тип мактай торғайны мине атаклы профессор.

Төптән уйлаһаң, «зилаирский» менән әлеге әңгәмә Дауыттың язмышына оторо тәҫир иткән, шәт. Эйе, ул шул ук йәйзә документтарын теүәлләп, Өфөгә килде һәм «нефтяной»ға тапшырзы. Күрше ауылдан ике туған, өс йәшкә ағай тейеш кәрзәше димләһә лә, «авиационный»ға барырға қыйманы. Сөнки... Доцентты осратыузан шөрләне, никтер унан уңайһызланды. Берәү булһа, таныштык бит турпоходта, үзең кәңәш бирзең, абзыкай, фәлән дә төгән тип ярамһакланыр, сөсөләнер ине, тик Дауытмы һуң ундай әпкәләй азым яһарға? Оялсан тиһәң – артык оялсан да түгел, хатта алабарманырак та; әһ-һә, моғайын, тәүәккәл түгелдер, хатта ки өркәк заттандыр ул. Әллә намысһанмы икән? Бәлки, шулайзыр, юғиһә, хан заманғы юк-бар гонаһы өсөн выждан ғазабы кисермәс ине. Бына бөгөн, бына әле...

III

Якты күззә ашап-әсеп, кәйефләнеп алғас, бер төркөм йәштәр ялансықта волейбол уйнаны, байдаркалар яғылған ярымутраузан астағы сөмәкәйзә биш-алты егет-елән ярыш ойшторзо: кем һыу астынан аръякка күрәнмәй йөзөп сыға? Кольканың ғына әтлеге булды һымак, сөнки элекке заездың чемпионы, имештер, ул.

Дүртәү басты стартка, беренсе сират – йәрәбә сыбығын услап үлсәнеләр – һимезлегәнән бурһык битле Стәрле профсоюзһына әләкте. Бегемоттай ырғылды йылымыс һыуға. Тулкын кубарып, ажар сумы менәнме ни, тиз үк йә осаһы, йә

инбашы күренгеләп калды, кыскаһы, бүстәк тамаша ине. Ике кулын алға һонноп, сүкәйгән еренән ырғыған Николай бер ерен дә күрһәтмәй генә хәтһез оҙак йөззә, тик ярайһы астарак бырхылдап өскә ырғылды. Кырын тейәгәндәр кырын йөзәләр, шәт.

Йөрәкһеберәк, яндырай ташланды ярышка Дауыт, мәгәр егерме метрзай арала һыу төбөн шәйләп, карһаланмай йөзөргә тырышты. Тик ни ғәләмәт: арғы ярға етмәстән һыу буръякланды, хатта ком-фәлән кермәһен өсөн күззәрен сылт йоморға мәжбүр булды. Улай ғына түгел, қолак өстөн кумырык сатаһына сыһып уззы, аяк-кулдары кайза ишеуен тойғас кына, дүртаяклап ярға шыуышты. Нисауа, тапкыр сыкканға окшай. Баяғы буръякты «бегемот» кузғытып киткән, тимәк. Егеттәр ләм-мим, Доцент кына, гладиаторзар алышын күзәткән Рим императоры ише, уң беләген һуҙған, баш бармағын сөйгән, һул беләген болғапмы-болғай, етмәһә, яр хала: «Молодец, башкир, молодец, егет!»

Призға нимә тотторзолар һуң? Онотолған... Һә-әй, күмәгенә бухый шешәнән кызыл шарап һемереп калдылар заһа, ә Дауыт, Доценттың фармандай яңғыраған кәңәшен тотоп, Алевтинаның палаткаһын эзләп тапты. Санитар сумкаһы унда икән. «Простите, вы дома?» Ләкин палатканан китап тотқан Нәлли күренде. Эштең низә икәнән аңғармаған кыз тәүзә белеште:

– Ни йомош? Аля, бутка бешерә, – тигәс, егеттең қолак астында кан таптарың шәйләп, хафаланып һорашты:

– Һуғышырға ла өлгөрзөгөзмө?

– Юк та. – Дауыт китергә укталды. – Сыйылды... һыу ингәндә.

– Стоп, зараженье булмаһын, – Нәлли, танышыу кисәһендә «Өфөгә якын фәлән район гәзитендә корреспондент мин» тип таныштырһа ла, ярым башкортса, ярым урысса һөйләшкән кеүек. – Эй әле башыңды. Ерунда, но-о...

«Корреспондент» тигәнә нисектер шөһрәтлә яңғырай ине элгәре – шуға тартыныуын көскә еңеп, егет кыз артынан эйәрзә. Усак эргәһенә килделәр, кәнсирлә итте карабойзай буткаһына болғап торған Аля, кара қазанды утағастан шылдырып алғас, кулын йыуып тороп санитарлығын күрһәтергә кереште. Сәсен айырып, яраһын йод менән көйзәрткәс, бинт менән башын сырмарға теләгәһинә, егеттең кырталашып котолдо.

– Пожалуйста, не надо!

– Ну ладно, парень, приходи вечером, а ты напомним тебе, красавица, – тип санитарка палаткаләш әхирәтенә – Наиләгә мут кына күз кысты. – До свадьбы заживет, Алла бирса!

Ана шул Аля-Алевтина түгел инеме ни моңсол ғына частушкалар йырлаған катынкай? «Приходи к воротам – мин бит сине яратам!», «Наша Дема не широка...» Һәр хәлдә, бөзрәләһенеп торған һарысәстең тыумышы Раевка тирәһенән ине, шикелле.

Походта әллә ни қыландырмай ғына, һалдатсарак туйзырзылар тамакты. Карабойзай буткаһы, бүктергес «Кильки», «Завтрак туриста» кәнсирзәре, шәкәрлә сәй йә какао, маймы, сырмы яғылған икмәк... Һирәкләп флотса макарон тәтенә, уның тәме һаман ауыззан китмәгән кеүек.

* * *

Танауын сирзы бына әле Дауыт, гүйә, үзе әллә ни хушһынмаған карабойзай есә аңкыны. Ни өсөн бында йөрөуән аңларға, ақларға теләптер, үзән берсә битәрләһә, берсә кеүәтләһә: «Әйзә, атла... Теге юлы харап кыйыу инең дә...» Ниндәйзәр аумакай, баһынкы тауышлы иблис тә шыбырлағандай: «Йәш сак – йүләр сак... Кире боролоп кайтһаң да ярай, бушка йәһәң көймәһен. Ят тупракта

юкты бушка аузарып, каңғырып йөрөүзән ни фәтеүә?» Икенсе тауыш фәрештә-некелер, моғайын, уныһы ла әмерен бирә: Исмаһам, өйзәренә инеп сығк, форсаты тейһә, ғәфү үтен. Ярлыкаһалар, бигәйбә, хәтерендән шиксел шырау һурылыр, йәнәң тынысланыр. Төшөндөңмө инде, кырын эш кырк йылдан һуң да беленер, тигән боронғо мәкәлдең әсе асылына? Беленмәһә лә, белгертер... Тәүбәгә килтерер...»

Ни буһа ла булыр – алға! Дауыт атлы, Салауатов фамилиялы олпат узаман, унда-бында каранып, әкрен генә һөзәк кыразға үрләне.

...Бынауза, һуы һайыған сөмәкәйзең түбәнге ситендәме, өс байдарканан төштөләр. Ике егет карауылда калды. Юксы, байдаркаларзы астарак, ауыл күренмәгән, ошоға окшашырак боһонко бөгөлдә, калдырзылар заһа. Әйелә биреп, шымбаһар атланылар. Ул сакта яр буйы куйырак сатырлы, ауыл уттары ла тонок, һирәк ине. Эттәре өрзөмө шул, юкмы? Әллә арлы-бирле лауылданылар за тындымы – хәтерзә юк. Ярзағы мал һукмағынан һеләүһендәй сос кыланып, ошонда якынайзылар. Алдан – Николай, артынса исеме, төһә-һыны онотолған какса егет, унан һуң – Дауыт, артынса – үксәһен типкесләп, бәһлеүән Володя һәптәнләй... Йөрәктәр дөбөлдәп тибә, бер-берәһенәң тын алғаны ла ишетелгәндәй.

Николай, алдан һөйләшкәнсә, кедыһын сисеп, ялбыр дегәнәк аһтына тыға һалды ла, ойоксан килеш шул ук дегәнәк төбөнән метрзай йәмшек тимер торба алып, якындағы кәмәгә йүнәлдә. Иң зурына. Арырак тағы бер кәмә шәйләнә ине.

Бөтәһе лә һалды кедыларың. Ярай әле, ер дымһыз, йылы. Николай шым ғына һызғырғайһы, әргәһенә әйелә-бөгөлә барзы – күп тә үтмәһтән, ы-ых тип көһәнгәһе, һимәнәңдер шыңғырзап куйғаны, йәнә сыһыйр сыңғырлағаны қолакка салыңды.

...Ирекһеззән бөгөн Дауыттың аяктары шунда тартылды. Дөһһәрәп ята көзгө йылғаның төбө, һуы һалкын. Битен-кулын сайзы, кайырылып йылға үренә бакты. Теге юлы кушылдык тамағы артык беленмәгән икән. Әле асығк төһмөрләнә. Кырк йыл әүәлге язык азымдарың иһләргә матаһкан узаман яр башына ук күтәрелдә.

Мунса әргәһендәрәк кәртә аша берәм-һәрәм бәрәңгелеккә ыргыу... Ситән инеме, һайғау инеме – караңғы аралаш абайланманы. Ыһан буйлап уң яктағы избенкаға – йәйге аласығкка инеү. Николайға Дауыт әйәрзә. Ул арала какса егет юл сумкаһына өс-дүрт төп һуған йолккосланы. Шунда ғына аңланы Дауыт: «Зарница» уйнайбыз, тип алдаһтырған даһа Николай.

...Кара, кәртә һаман урыһында, тик инде ул әре селтәрле тимер сымдан. Мунсалары – яңы һигеззә, элеккәһенән калкыу, әбшәүәтле. Ғәжәп шикелле: мунса һығырак иһтәһе. Әллә тегеһе ағартылған булғанғалыр?

Күрсе, ызба ла калкыу, зур кеүек. Верандалы, уныһы сөм-зәңгәргә буялған. Әүәлгеһе бурама, йәғһи йәйге келәт кеүегерәк ине. ...Шунда ингәс кенә, Николай, тәмәке тартмаһа ла, трикоһының арткы кеһәһенә маһсус һалып алған шырпыһың һыззы. Яртылаш дәү каһан беркетелгән кирбес мейес, һәндәрәләге ко-роуһыз сепаратор, төрлө кашығаяк, өһтәлдә – клеенка менән каһланған ит. Кисә генә һуйылғандыр, урзалағы сөйзәрзә бото ботса, кулы кулса эленгән һарык ите. Уларың әлдә күрмәһе Николай, ә яһма ситенән кабырғалы өләш шәйләп, табышың һиндәйзәр сепрәккә төрөп, кинәһес менән шыбырланы: «То чо надо!» «Коля, нельзя... Не трогай!» – тигән булды ла уға Дауыт, мәгәр килә ярымдай ит киһәктәрәһенәң үз кулына күскәһенән һизмәй зә калды. Элек ауылда һуығкыс үтә һирәк ине – Николай өһтә еһ батмус менән ябыулы дәү алюмин сеүәтәгә юлыкты һәм, һис тартынмайса, елле генә бешкән калъяһы ауызына

һоғондо, арттарынан буйһыу егет инеп, әйзәләмәһә, сеүәтәһенә лә йәбешә ине. Аласыкта, әлбиттә, катырак һөйләшергә лә ярай, тауыш әллә кайза һаркылмай.

– Ты и ты... – Николай кабат шырпы сыйып, какса әшнәһенә әйәк какты, – килгән юлдан кире китегез зә, кәмәне әзерләп, беззә көтөгөз...

– Ә «Зарница»? – Һармак икән Дауыт, шаяртыуға ышанған.

– Уйнап йөрөйбөз зә инде! – Николай мысқыллап көлөмһөрәне.

Бына ни өсөн кәмәнең сынйырын һурғандар бая. Һ-м-м... Ләкин кушканды үтәмәй зә сараһыз егеттәр, бигерәк тә Дауыт. Тыңламаниһән, куркак йә һатлык йән тип, кысымға аласактар. Бәргесләп тә ташлаузары ихтимал. Бер үзе бындағы өсәүгә, дозорзағы икәүгә – йәмғеһе бишәүгә каршы тора алмас. ...«Йөзөп кенә аръякка сығып, лагерға һыпыртканда яраған икән», – тип үкенгән булды узаман кырк йылдан һуң. Бына әле, әле...

...Ебеп төшмә, Салауатов, Раян Баянович әйтмешләй, фамилияң шәп һинең, әйзә, теүәккәллә. Һәм мосафир үз булмышында һиндәйзәр тулкын кузғыуын, сикәләре зымбырзауын тойзо. Барыбер зә кеше – кеше генәме, барса йән әйәһе – асылы менән һунарсы шул.

Ана, ике эт уйнаклай урам уртаһында. Бирегә йомолдолар, туктап, улай-былай карандылар. Ергә лыпашып, аскәрнә өргән була берәүһе, йәнәһе, әй, мосафир, кем һин, намыслығы, бозокмо, кемдәргә, ни йомош менән килдең? «Сеү, мәхлүк, әллә ни йомошом юк, мәгәр ниәтләп килгәс, бынау өйгә һуғылмай кайтмайым, – тип уйланды Дауыт. – Үзендән усалырак өрөр инем, телеңде генә белмәйем». Эттәр апарук якынайғас, Салауатов усун-уска шапылдатқан булды – кара, кара, файзаһы тейзә, тегеләр койроктарын кысып кирегә боролдо. «Әт-тәгенәһе, берәй кап кәнфит тә алманым...» Әй, сақырылған кунак түгел әле, һәүетемсә һөйләшеүзәре генә көс, тыздыйтып барып килер лавкаларына.

Өйзәренә иғтибар итте. Ыксым, әллә шпалдан һалынып, такта менән көпләнгән – белмәһең: элеккеме, яңымы. Хәзәр йорттарзы гәләмәт елленән өйәләр зәһә. Искәргән йортта йышырак карт-коро йәшәй торған.

Һынамышы раҫ. Куйы зәңгәргә буялған бәләкәй капка төбөндә, шақырғамы-юкмы тиеберәк торған ят әзәмде бая урамдан атлағанында ук шәйләгәндәрме – солан күтәрмәһендә яурынына дебет шәл һалған катынқай, ә юк, төскә-башка күркле, сырайы мөләйем генә карсык пәйзә булды. Йөн ойок кейгән аяктарына күн табанса әләктергән хужабикәһең якты йөзә мосафирға кыйыулык, әзәп өс-тәһе.

– Һаумыһығыз! Мөмкинме?

– Кайышты тартығыз – капка асылыр.

IV

Карсык – күз теймәгер, карсык тиергә тел әйләнмәс, – елкәһенә төшөп торған күперем сәстәре яртылаш салланһа ла, төс ташламаған, каксарақ, килешле көүзәһен төз тотқан катынқай солан ишеген шар асты, кулы менән эскә ишараланы. Әйтәгүр, илтифатлы, хатта ки интеллигент. Ана бит:

– София Михайловна мин. Инеп һөйләшәйек. Верандаға... Үткән азнала ирлекатынлы һатып алыусылар килгәһине лә, һакына килешмәһек: уғата осһоз бирәләр. Утыз йәштә генәләр, ә үззәрен донъяның кендеге һымак тоталар. Бизнес аз-зыра шул бәғзеләрзәң нәфсәһен... – Дауытты озонса верандағағы кабарынкы күне алас-йолас ағарған йәйенке кара диванға ултырткансы, хужабикә апарук хәбәр һөйләп ташланы.

– Пейзаж гүзәл бында! Һатмам тигәһинем дә, берзән-бер кызым сақыра

Сыбаркүлгә. Силәбе яғындағы Сыбаркүлгә. Зур гимназия директоры ул. Айырым бүлмәлә генә йәшәрһең, ейәнсәреңде карашырһың, ти. – Михайловна бер-ауык тынып торзо. – Ергә пайым да бар за ул, алыусыһы ғына юк... Нисек эшкәртәһең инде өс гектарзай тупракты?!

– Проблема... – тигән булды Дауыт башын борғослап, уны-быны төшөнмәһәлә. Хужабикә донъяһын мактаны – мактарлык та! Өйөн һата икән София апакай. Күрһәнә, уң стеналағы көзгә астына, йыртма календарь эргәһенә, булавка осо менән «районка»нан кыркынды қазалған: «Продается дом... метр...»

София ханым Дауытты һатып алыусы тип уйлай. Әйтәгүр, уға рәхәт булып китте, әллә қасанғы язығына күптән язаһын алғандай, күңеле сафлана төшкәндәй тойолдо хатта. Ләкин тиз үк кәзимге хәленә қайтты: қылған гонаһын бер кем, бер қасан һатып қына котола алмай, алмақ та. Шундалыр за әле гонаһ тигәндәренәң көзрәте.

– Сәй теләйһегезме? Әллә кеүәс әсәһегезме?

Дауыт өндәшмәне, үзе тыңлай, үзе уйлана. Гәрәбәләй һарғылт кеүәсен тәқдим иткән хужабикәнең һөйләгәндәре бер қолағынан инә, икенсәһенән шыла. Урманда – станциялы ауылда тыуып үскән, Өфөлә медучилище бөткәндән һуң ошо ауылда – ...овкала қырк йыл фельдшер булып эшләй. Мәктәп ыңғайына медпункты ла ябылғас, озаталар үзен һақлы ялға. Почет грамотаһы тоттороп. Ауыл ни, бөтәмә тиһәң, карт-коро китешмәй йәшәй бирә, етмәһә, дача өсөн һатлык участка йә усадьба эзләүселәр осрай. Тирә-йүндәге қапыл-ғара күзгә бәрелмәгән алаңғырттарза умарталық корғандар за байтақ. Цивилизациянан аулақка қасыу һас бәғзеләргә хәзәрға заманда. Тәбиғәттә йәшәү һаулыкка ла сихәт.

– Ғәфү итегез, ә супруг?.. – Биреп бөтөрмәһәлә, Дауыттың һорауы аңлашылды.

Әйе, әйе, «ирегез» йә «иптәшегез» тимәне, қатындың үзе ише, йәғни китапсарак белешкәйне, киреһенсә, ябайырақ яуап ишетте. Һөйләм һайын – фәлән йылда, шунса айза...

– Ошонда тормошландық тәүге ирем менән. Уңған механизатор ине, Черноблдә алты ай бульдозер йөрөтөп қайтты... Ун йыл буйы яйлап шиңде... Аңлайһығыззыр, қабат балабыз за тыуманы. Ағыу бир зә үлтер мине, тип инәлә торғайны бахыр. Ауылдың үрге осонда йәшәнек, колхоз балансындағы йортта. Ә азақ... Тимошка менән зағслап өйләнештек. Ни бары ете генә йыл йәшәнек. Тимошка, Тимошка... – София Михайловнаның тауышы һағышланды, күззәре теремкләнде, ниңәлер Дауытка қарап алды. – Тимербай ине ысын исеме. Лесник булып эшләне, Таутәмәндән күсеп, ошонда төпләңделәр. Өй һалдылар, ике қыз үстәрзеләр. Әйттемме әле, Тимошка минең икенсе ирем ине... Башқортса алама һөйләшәм, атайым һуғышта үлде, бүтән туғандарым юк, урысса укыным, ти торғайны. – София, шыма биреп, икенсе юсықтан һүз қыстырзы. – Төш тә яқынлай. Хәзер сәй қуям, қоймақ қоям.

– Рәхмәт, йәйелеп ултырмақса ине. Ә кеүәсегез қарап тәмле, София Михайловна.

– Тағы әсегез. Файзалы ул. Фотоһын күрһәтәйем әле – Тимошканың ике-өс фотоһын алып қалдым. Қыззарыбыз... бер-бер арты Себерзә төпләнде. Улар за, қайтып китербез быйыл, атайзың қәберенә барырбыз, тип хат язғайнылар за, қайтманылар. Юл йөрөү зә қыйын бынау әселә. Үззәре өләсәй инде хәзер.

Моңһоу, әммә ихлас хәбәрән өзөп, хужабикә йомшак басып өйгә инеп сықты ла Дауыт алдына, кәрт өләшкәндәй, байтақ фотолар тезеп һалды. Бөрәүһендә, ситмиттәре төпәрләнеп һарғайғанында, – ғайләнең өй алдындағы әскәмйәлә қысқалышқан сағы. Уртала – сыбар шәл ябынған тумһық йөзлә әбекәй, уң яғынан

кәүзәгә йокарак лесник формаһындағы ир тубығына фуражкаһын һалып ултыра, һул яғында – яулығын маңлайына бөрә бәйләгән мөләйем катынкай.

– Тәүзә Марфуша (Мәрфуғалыр, тип уйланы Дауыт) үлдә. Рак... Икеме, өсмө йылдан, мейеһенә кан һауып, – әсәһе. Ул, ярай, картайғайны... – Бына әйткәс, София йылмайғандай итте. – Ана шул мамаша димләгән инде Тимошкаға мине. Урысһаға апарук ине үзе. Өйлән, улыкайым, Софияға, яманатһыз, игелекле катын, кулдары шифалы, тигән. Ө мине укол қазатқанда әй өгөтләне: һин дә яңғыз, Тимербайым да яңғыз, зағсланып, қалған ғүмерегеҙе бергә-бергә үткәрегеҙ, тип. Шулай, татыу ғына торзок. Балалар үсте, каникулға қайтқыланьлар. – Фекерен кеүәтләгәндәй, хужабикә күмәк бала-саға уратымында үзе Тимошкаға ирәбе һырығып төшкән фотоға усын язып ишараланы. – Ө быныһын... ауылыбыздың йөз йыллығында төшкәйнек. Беларусьта фольклорсы ғалимдар катнашты.

Өстәрәнә балитәкле озон күлдәк, баштарына сәскә тажы кейгән катындар һалам эшләпәле қунактарзы икмәк-тоз менән қаршылай. Араларында көләс йөзлә София ла шәйләнә. Әһә, гәзиттәр язғайны, телевидение күрһәткәйне түгелме? Дауыттың уйын һизгәндәй, София быға анығырақ тукталды.

– Күбәһе белорустар бында, украинецтар за бар. Мин, мәсәлә, әсәм яғынан хохлушка. Һөйләгәйне элек олатайым. Мең туғыз йөз биһенсе йылдамы, үзенә ун өс кенә йәш сакта, Вятка буйынан қилгәндәр. Йәйәүләп бит әле. Шырлыҡ ботағандар, ағас үртәгәндәр, ызма бурағандар, һөргәндәр, сәскәндәр... Күп күргәндәр ызаны.

Дауыт шул сак Федорычты сылт күз алдына баһтырзы, қылт хәтерә яңырзы: унан да ошоға окшаш истәлектәр ишетте ләһә. Вадим күршеһе, олатайымдар өй һалған, өләсәйемдәр етен, қарабойзай үстергән, тигәйне. Булғандыр, үстергәндәрзәр, биғәйбә. Кемдәрзә генә һыйындырмаған башкорт тупрағы! Тамырзаны онотмай, байрам итеүзәрән хупларға ғына кәрәк.

Ике тәзрә араһында еҙ батмустай балқыған қытай сәғәтенә бакты Дауыт. Сирек сәғәтән, қилешкәнсә, Федорычка шылтыратырға кәрәк. Ө һиңә қилгәйне һуң әле Дауыт бында? Бөтмәс яңғыз хохлушканың хәбәрә. Қарсык үзе лә ете қисеү қискән ят кешегә әс серзәрән сисергә әүәс кеүек. Нисек кенә һүз башлау хәйерлерәк? «Һезең өйзә, дөрөсөрәге, ихатағызза булғаным бар. Қырк йыл элек...» – тиһә, қилешерме?.. Үтә қапыл кеүек...

– Күпме һорайһығыз... йорт-фәләнгә, София Михайловна?

– Қилешербез. Артығын һорамам. Узған азнала берәу шылтыратты Таутәмәндән. Бигерәк оһозға алмаксы. Эшқыуар үзе. Хәлбүки, яңғызлыҡ тигәс тә, уғата кәмһетмәскә ине. Яңғыз за түгелмен. – Хужабикә хискә бирелде. – Яз һайын һандуғастар қайта, йәй буйы илереп һайрайзар. Әйтә торғайны Тимошка, үземдең генә һандуғасым бар, тип. Бер йәй генә йәшәһәләр, қоһсоқтары йомортка қабығын суқып сыққан төйәгенә қайталарзыр... Йәл дә бит, қызымды тыңламаһам да қыһын. Әлдә өйзә, һотариус сақыртып тороп, һиңә яззырғайны мәрхүм. Ярты кәүзәһән паралич һуқкас... Ун өс ай қараным түшәктәге Тимошканы, шуға яқындары, хужалық тотош Софияға тейеш, тигәндәр. Үзем дә исәпләшеп торманым, кемгә һимә кәрәк, шуны тараттым. Тәүге иремдең энеһе қинәнде генә! Ул арбаһананы, һабан-мазарзы, ул қорамал-фәләнде қырып-һепереп ташыны.

Хужабикәһең һуңғы хәбәрә қызық түгел ине Дауытка. Уны берәуык «үземдең генә һандуғасым бар» тигән фекер арбағайны. Ысынлап та шулай була микән һи тормошта?

Кәзимге телефон шылтыраны, ә юк, мөһсөз генә зыңғырланы. Хужабикә кемгәләр, көт, һуңғарак барам, әшем бар әлегә, таблетқанды әсә тор, тине.

– Дача өсөн икән, күрәһегез, донъя шактай, ултырышы йәмле... Хакын килешербез, үзегез зә тәрбиәле күренәһегез. Башкорттарға ышанырға ярай, улар кешене күрәләтә һәмәйтмәй торған... – София Михайловна керһез тәзрә быялаһы аша тал-тирәктәр араһындағы инеш яғына бакты. – Тимошканы Кордонда ерләнек, мосолманса. Яз барзым әле кәберенә, сәскә сәстем. Һәйкәлташ куям. Сафиушка – ты моя соловушка, тип әйткеләне бит миңә – нисек юкһынмаһың?!

«Килешербез... Ышанырға ярай... Һәйкәлташ... Сафиушка...» Зиһенендә алыслашкан шаңдау һымак яңғыраған һүззәр гүйә юламанға тәүәккәллек өстәне, Дауыт хатта тороп, ара-бире йөрөштөрзә, берауык үзен завод операторһыйында кеүегерәк тә тойзо.

– Ғәфү итегеҙ, София Михайловна, мин бөтөнләй бүтән йомош, хатта ки сәйер визит менән... Күптән йыйынғайным да... Килһәм икән Тимошканың иҫән сағында. Зинһар, дөрөҫ аңлағыҙ мине.

Хаклы ялдағы шәфкәт туташы күзгә сос, һүзгә тос булһа ла, колакка катырактырмы – кабат үз зарын тылқыны. Үтә кызыл тиз уңа тигәндәй, тора-бара кәзимге ауыл хәсиәтенә лә бирелде кеүек. Урынынан калкынды, фотоларзы йыһып алды.

– Һатмаҫ та инем – яңғызлык кыйын. Тәүге иремдең туғандары, бигерәк тә энеһе, өндәшмәй генә йә ситләтә, йә үгәйһетә. Бая мин альбомға ингәндә, тамак яғына узып бара ине. Һизә күңелем: ниңә шымсылай ят әзәм, ниңә Михайловнаға инде әле, тизер.

«Әллә сығып кына һызырғамы?» – Дауыт, башына һужкан әлегә теләкте көскә томалап, хужабикәнең күзенә тура караны һәм һүз буткаһынан бүккән киәфәттә һораны:

– София Михайловна, һезгә һорау бирергә мөмкинме? Сетерекле генә һорау...

– Мөмкин, каршы түгелмен. – Ханым үзен тыныс тоһа ла, тауышы һағайыулырак сықты. Бына ул вак селтәрле шәлен рәтләп, биле биртенгән сырхауҙай, яй ғына һөйәнмәле ултырғысынан калкынды, ә мөсафир, киреһенсә, ике тубығына ике усы менән таянып, аркаһын ыргылырға әзерләнгән януарҙай дуғаландырып, диванға нығырак терәлде.

– Хәтерләгеҙ әле: мәрхүм а-анаузағы аласыктан сей ит, азбарынан һарык бәрәнә юғалғанын һөйләһенә һезгә? – Дауыт лыпын терәлгән урынынан басты ла, веранда тәзрәһенә яҡынлашҡас, тәүзә аласык яғына, шунан тапкырзағы озонса азбарзың ситке, мүкһез аранына әйәк сөйзә, әйтерһең, күптән таный. Ни ғәжәп, һулдарак, йәшелсә түтәлдәрәнән арырак, өйкөм генә балан кыуаклығынан... колағына һандуғас моңо салынғандай иттә. – Бынан кырк йыл әлек, әйе, кырк бер... Һөйләһенә?

– Бөтә ауыл сәйнәне, юк-юкта әле лә исләйбездә... Хәзер һарык кынамы урлана... – София Михайловна сәйерһендә, берсә йылмайырға, берсә йәмрәйергә маташты, хатта ки аңына килгәндәй, капыл ғына яшык түшенә кулдарын каушырып, ишек яғынараҡ шылышты. – Кем һез?.. Өй белешәүсә түгелме ни?

– Йәшлек йүләрлеге менән Тимербайзың һарығын сәлдергән мародер туристарзың береһе мин, – тигәс, ике усын күкрәгенә каушырған Дауытка тын алыуҙары еңелләште, хатта һәләт кенә диванға ултырҙы. – Йәшермәйем, урлашыуға каршы инем, тик дуҫ-иштәрзә еңерлек әмәл табылманы.

Салауатов кыйырсык айлы төндәге мажараны аңлайышлы итеп тиз-тиз генә хикәйәләне. А-ба, барыбер зә шөрләберәк, шикләнеберәк, һиҫкәнеберәк йәшәгән дәһә бығаса. Кемдән? Әлбиттә, намысынан. Әле, гүйә, сафланды. Әйтерһең,

гүмере буйы күкрәген кысқан төйөр таралды; әйтерһен, озайлы тыйыузарға дусар ителгән күңел кошо талпынды; талпынды ғынамы, һо-ой, һайрап ебәрзе.

– Хәзер нимә кәрәк һуң һезгә? – Михайловна кабат инсафлы, яғымлы хужабикәгә әүерелде һәм быны сакырылмаған кунағын уңайһыз хәлдән араларға тырышкан ише һорашты. – Бәғзе бурзар уғрылык кылған еренә кабат аяк бақырға маташа, тигәндәрен һиндәйзер китапта укыған да һымакмын. Йәшермәгез: тәүбәгә килеүегезме?

– Бәлки... Ярлыкау эзләйемдер, бәлки, яза көсәйемдер – үзем дә белмәйем. Рәхмәт һезгә, күңелемде аңлаған өсөн. Тәүбә, тинегез. Тәүбәгә мин теге записканы, милицияға тигәнде, язғанда ук килмәнемме икән? Әлләсе...

– Их, бөтәбез зә кылған гонаһтарыбыз өсөн шулай үрһәләһәк, донъяла бозоклок, азғынлык кәмер ине, кем белә, бөтөп тә куйыр ине. Бигерәк тә һуғыштар, репрессиялар, кәрәк-кәрәкмәгән революциялар...

София ханым юлаусыға илтифат менән бакты. Дауыт узаман иһә сырт-мырт күне бызырмаклы һорғолт барсеткаһын асып, төпкә кеҫәһенән аклы-кызыллы шып-шыма акса һурып сығарзы. Уртаға бөгөүле биш меңлек икән, алдан ук әзерләнгәнә окшай.

– София Михайловна, һез бая һәйкәлташ һақында телгә алғайһығыз. Бына – минән дә иғәнә. Ихластан кабул итһәгез, иңемдән таш төшкәндәй буласак. – Дауыт бешә купюраны язып, өстәл уртаһына һалды. – Эйе, эйе, мин бит хатта студент көйәмә ошонда килергә бик тә ынтылғайһым. Аксам етмәһә, калын ғына, ярайһы затлы һинд свитерын биреп, бәхилләргә лә йыйһындым. Шундай-зар модала ине ул сак. Ниңәлер, юғалған һарык эйәләре мине ярлыкарзар, тип өмөтләнгәйһем.

– Тимошка ярлыкар ине... Ә бына Марфуша, сәлдермеш ризык һисек тамактарына барғандыр, тип карғанған. – София йәнә тәрәнерәк фәлсәфәгә бирелде. – Улай тиһәң... дәүләтебез күптән һауын һыйырға әйләһәк бөттә лә инде. Нисәмә завод, нисәмә колхоз йотолдо. Хәзер урманһарға, йылға-күлдәргә йәбештеләр. Йәштәргә кыйын. Бәғзеләр эш кеңә түгел, тормошта ла урын тапмай бәргеләнә... Ул әсәһә, ул яһғындары, ул ташкындары аптырата халықты, террористары теңкәгә тейә! – Хужабикә веранда мөйөшөндәгә телевизорға бағып берәуыкка шымы. – Кабызырға күркыныс!

Тынлыкты һузмаһса теләгәндәй, Дауыт күне бәһезләһәк дивандан торзо. Ханым иһә аксаны кире һузманы, баш тартыуын белгертмәһә – шуһыһына ла шөкөр.

– Миңә күзғалырға вақыт, хәзер машина киләһәк. Рәхмәт һезгә.

– Үзегезгә рәхмәт. Тимошканың рухы һөйөһәндәк, тим. Эйәк қағып, хужабикә якын күргәндәй телгә килде, шкафын аса һалып, тиһтәләгән ике литрлы банкаларзың берәһәк һөрткөләп, өстәлгә ултыртты. – Сәй зә әсмәһәгез. Исмаһам, һаиләһәгезгә апкайтығыз. Үзем тозлаған помидор катыш аһкабак салаты. Күһмә хәбәр тылканык...

Был өй менән араны бөтөнләй өзөргә теләгәндәй, Дауыт рәхмәт әйтәп, күс-тәнәһтән ипле генә баш тартты, һаман хужабикә кулына күсмәгән биш меңлекте – әллә кәһанғы гонаһыһың өләһләтә әжерен банканың калай капкаһына һалды һәм, хушлашыу ниәтенән, Софияға текәлде. Нәк шул сак, икеһәк дә өңәләһәк тертләһәк-һискәһәндәһәк, урам капкаһын шақыһылар.

– Баяғы мужик – кәйһәһәк мазама тейә! Өйөн кемгә һата Михайловна, тип тығылырға уйлай. Ә һез... кәртә артлап атлаһағыз, Яңы ...овка якын ғына. – Юл күрһәткәндәй, хужабикә керелсәнән ихатаға алдан төһтә, яшык кулын нәзәкәт менән бакса аша һузылған һузмаһса изәһәк. Дауыт иһә башкортлогон кайырзы, өсә генә көләһәһәк:

– Карактар ғына йөрөй кәртә артынан... – тип лығырзаны.

– Һез хаклы. Ғәфү итегез. – Итәгәтле һүз икеһен дә кәзимге хәлдәренә кайтарзы, уңарсы эргәләренә, алпан-толпан басып, шазра битле, сығынқы күзле, төптән лупыш ирекәй якынлашты. Йәш тә түгел, карт та тимәшең, илле тирәһендәлер. Айнык тойола үзе, мәгәр һулыштары кысынды, йылмайышы яһалма кеүек.

– Һаумыһығыз. Минең онокто ултыртып әпкилгәндәр ят машинала, рәхмәт күндерергә үззәре күренмәй, тип урамға сытқайным. Иҗлан буйынса йөрөймө иптәш, Михайловна? – Башкорт һымак «еңгә» йә «кәйнеш»тән кырқып, сөсөләнәп аралашмай шул былар. София юғалып калманы, эстән әзер торғандырмы, хәйләләп котолдо. – Юк, юк, был... уның атаһы Тимошканың дусы булған элек, юл ыңғай хәл белешергә ингән. Яңы ...овкаға китә хәзер.

Ышанырғамы-юкмы, тигәндәй, мужик, әрһезләнеп, берсә Дауыттың йөзөнә казарыңды, берсә кулындағы барсеткаға текәлде.

– Тә-әк, тә-әк, ә унда кемеһез бар һуң?

– Банниковтар... – Биғәйбә, бакса буйынса күршеһе Вадим Федорычтың фамилияһын атаны ла куйзы. Сақырылмаған кунак, үзе лә һизмәстән шулай капыл ғына мутлашты, ни арала һарыуын кайнатқан сығынқы күззән, бизрәткес шикәндаузан касырға укталғандай, бейсболкаһын башына кейә-кейә, ярым асык капкаға ыңғайланы. – Хушығыз, София Михайловна, иҗән-һау йәшәгез.

Хужабикә иһә баш һелкеп кенә хушлашты, гәрсә уның насар уйза калмағанын Дауыт якшы тоҗмалланы. Артынса кәйнешә бумпылдығын сытты: «Банниковтар юк таһа беззә. Улар райондың теге осонда йәшәй. Хәтерәңдәме, Михайловна, бер Банников өйләнергә йөрөгәндә, кәләшен аксалы бамоһең алды ла китте, туй алдынан ғына!..» Юлаусы капканы тыштан япкас кына, тегенең өнә томанланды.

«Кызык, Федорыч... бер-бер йәш сағында?.. Юктыр...» – тип уйланды Салауатов.

– Калай хәтерәң шәп, ә мин иҗләмәйемсе. – Быны София әйтә ине.

* * *

Тыныс кына икән ыксым ауыл, ярайһы таза үзе, бәғзе өйзәр алдында техника-фәлән күренештерә. Кайзағыса, бында ла бала-саға һирәктер, ана, бикле магазин тирәһендә өс-дүрт кенә ыбыр-сыбыр йүгергеләй.

Федорыч менән бәйләнешкә инеү сәғәте үтеп бара, ә унан ләм-мим өн юк. Әйзә әле, Дауыт үзе шылтыратып ебәрһен. Мобилкаһын тоқандырып, номерын йыйзы: «Вад. Фед. Бан.» тигән тоқос иҗем-шәриф эргәһенә шырышы һынын сәпәгәйне – йәнәһе, бакса буйынса ут күршеһе. Капыл ғына алманы әле теге, алғайны, үзе һөйләшмәне, яңылыштанмы, мобилкаһының берәй төймәһенә баҗкандыр... тыңлаһаң тыңла, тигәндәй, әллә ярһуу, әллә кызмаса, дәрәсәрәге, кәһәтле генә тауыш һаркылды:

– Кукиш япондарға Кунашир! Медведев үзе – Рәсәй державаһы Президенты! – без хәзмәт иткән утрауға яңырак шәхсән аяк баҗты. Ә элек шундағы сопкаларға танк башняларын, сик бағаналарын кем куйзы? Без! Кем пургала толоп кейеп, ямғырза плащ-палаткаға төрөнөп, автомат асып икенсе эшелондың берегова я охранаһында йөрөнө! Мәте кисеп... Ерзәр тетрәп-дерелдәп китә торғайны табан аҗтында. Без бит, Вадим, без – совет һалдаттары! Кунашир, Шикотан, йәнә Итуруп – шиш кысык күззәргә! Бигерәк аҗыллылар! Самурайзарға армия тоторға ярамай, ә улар?.. Давай, Вадим споем нашу, солдатскую! Ты ж был за-певалой, да?

Әлеге утраузарзың атамаһын Курилды күргән-белгән кеше генә дөрөс әйтә алалыр... Йәнә Дауыттың зиһененә сәйер генә һорау осоп кунды: һы-ы, белорус-тар за эсәме икән? Хәлбүки, Рәсәй кешеләре ләһә. Кызык, Федорыч бер қасан да үзенә белорус икәнә әйткәнә юк. Кәмһенәме, әллә кәрәк тапмаймы?

Бер аzzан көтөрөп кенә телгә килде Федорыч, күрәһең, хезмәттәшен мәкиб-бән тыңлап ултырғандыр.

– Даут Азаматович... – «Әһә, бутала, әллә Вадим да шарап йотқанмы? Йотто-ниһә, қайта алмастыр заһа? Ә иртәгә – вахта...» – Кө-өт ауыл о-осонда, хәзер барып етәм.

– Вадим Федорыч, давай йөрәмә, ял ит – үзем барам әргәң... – Банниковтың кеңә телефоны һүңде. Салауатов, карһаланып, күптән ремонт күрмәгән асфальт юлдан атланы. Эх-ма, йүгерер зә ине – йәше бара, аяғының кан тамырзари бүр-тергә генә әзер – саңғыла күп шыуыу зәхмәте. Ләкин күп тә атламаны, аулак юл-дан каршыһына таныш «Нива» гөжләп туктаны, һәм ике яклап кабина ишек-тәре асылды.

– Ултырығыз, дорогой Даут Азатович! – Башкорттоң исем-шәрифтәре был юлы нисектер базнатһызырак, хатта ки фәфү үтенгән юсыктарак, мәгәр бутам-май әйтелде. – Һораштым: Шарлама әргәһенән узып була, шунан Октябрь усадьбаһы аша трассаға сығырға мөмкин. Фәфү, бер рюмка һелтәргә тура килде полкташ менән... Минән йәшерәк ул, сөнки мин егерме бишем тулғас қына ши-нель кейзем.

Кабинаға менергә һонолған ерзән туктап, Дауыт етди генә бойорзо:

– Вадим абзый, үзең фәфү ит һәм... рулде миңә бир, үзең артқа күсеп ултыр.– «Абзый» тип белә күрә, асыланыбырак өндәште. Берауыктан абзыйкай ыштанын еүешләгән малайзай шымтайып қына юлдашы кушқанды үтәнә.

– Һакланғанды Хозай һаклар... Был мәкәл руста ла, башкортта ла бар.

– Азатыч, һин һаклыһыңдыр... Тик ашықма, яраймы.

Дауыт диқкәтен биреп езһыу-йәшкелт «Нива»ның рәтен-сиратын төшөнөп тә алды. Бына бая үзе хәтирәләргә сумып йөрөгән ярлаузан ышаныслы ғына узып китте, артабан қыу атқорһактар, сәнскеле шайтан таяктары һерәйгән яландан елдерзе. Каршыһына қулдарына тал кәрзин тотқан қарт менән карсық осрағас, кабинанан төшөп үк, юлды белеште. «Хәйерле көн! Алысмы Шарламаға?» Илтифатлы сәләмләнгән өлкәндәр йыбанмай, йәтешләп аңлатты. «Дөрөс ба-раһығыз. Ике туғай аша үтһәгез... Бер йырын осрар – урап узығыз. Беззең әле кәнде шундағы урмандан қайтып барыш...»

Һөрөлмәгән басыуза «Нива» қызыланды.

– Кара әле, рулде онотмағанһың да!

– Белгән эш онотолмай ул, ти торғайнылар... – Дауыт йылмайып ебәрзе, ауыл мәзәге исенә төштө. Эсеуен бер башлап, бер ташлап йөрөгән қартлас әйткән быны. Исәнме икән меқкен? Инде йәнтөйәгенә қайтмағанһына биш йылдыр... Яқын туғандары ла әзәйзе, бер уйлаһаң. Ата-әсәһе гүрзә... Әй зә, һөйләһен әйзә көләмәсте Вадимға.

Аңданы Федорыч мәрәкәнәң үзенә лә төртөлгәнәң. Акланырға кереште, өзәк-йыртык иштәлектәрен барланы.

– Тә-әк, бөгөн дүшәмбе... Хезмәттәш илле бишен билдәләгән шәмбелә, юби-лейынан бирле баш төзәтә. Шул землягым вокзал мастеркойына токарь булып урынлашқайны, прописка, ятак бирзеләр. Военкомат бер булғас, понятно, бер командаға әләккәнбез, карантинда бергә айт-дваға йөрөнөк.

– Аңлашыла... – тип Вадимды йөпләгәндәй итте Дауыт.

– Минә күрәуе булды – шап өштәлгә ул «Виски», ул первач... Нык қыстағас, ике рюмка... һелтәргә. Билмән астына... Әлдә шылтыраттың, әтеу...

– Өсәүгә тулыр ине! – тип еңелсә мысқылланы Дауыт. Вадим иһә кәнәғәт кенә сырайын сирылтты.

– Күрелде инде һалдат ызаһын. Булашмаған эш калманы: казарма төзөнөк, мейес сығарзык, канау каззык. Ыуылдырык сәсергә үрләгән горбуша тоттоқ, шул балыкты хап-хап ашарға йөрөгән айыузы атып йыктык. Фотоға төштөк тиреһен йәйеп, миңдә лә, унда ла шул фото бар. Әле кайза барабыз?

– Шарлама аша – алға!

– Тимәк, коммунизмдың еңеуенә! – Был юлы икәүләп көлөштөләр.

Бәшмәкселәр иҫкәрткән йырынға еткәс, Дауыт, «Нива»нан төшөп, кыуак ялмаған, баткағы қурышқан сокор-сақырзы карап әйләнде. Ул-был юк, имен-аман узырға мөмкин.

Зур ғына асыктык. Юлдар күп, береһе һулға, урталағыһы – урманға, арырак бик иҫкеһе, қурпы алғаны, уңға тартыла. Һулға кайырылыу хәйерлелер.

Машина хәтәр йыуан тирәк төбөнә йй ғына барып туктаны. Палатка қорған, усақ яккан урындар шәйләнә.

– Еттекме, Федорыч...

Башы кырынайған Федорычты йоко баҫкайнымы, яуап та биреп ызаламаны. Бик мәслихәт, әзәм рәтенә инер. Бәй, сәғәт икеләрзән һуң төнәй торған гәзәте бар заһа. Һөйәнмәһен әйелтә бирергә кәрәк артқа. Шулай, йоко ястык таптырмай.

Шымбаҫар ғына қыланып, Дауыт уйлағанын атқарзы. Маладис, қартлас, тыныс кына алмаштыра әскелтем тынын. Яланда ла, әргәләге кыуактыкта ла һиллек. Әз-мәз һары япрактар бәүелгән катнаш урманда ғына һайысқан шыкырыклай. Барыбер зә урманда серле көзрәт бар һымак. Әллә бәғзе ағастары озон гүмерле булғанғамы? Анау ялбыр имән кәмендә өс йөз йыл ғына үскәндер әле.

Машина аскыстары бәйләмен зажиганиенан һурып, үз кеҫәһенә һалғас, Дауыт тәүзә якындағы урман ауызына барып әйләнде.

Урман, урман... Һандуғастарың киткән, япрактарың һарғайып кипкән, капырык булып түшәлгән. Көзгө урман үзенсә тылсымға әйә – гүйә, уйланырға мәжбүр итә: күпме йәшәнең ерзә, әзәм балаһы? Низәр атқарзың? Ниндәй якшылыктар, ниндәй гонаһтар қылдың? Күпме йәшәрең бар?

Тимербайзың һандуғастары сьуалманымы икән был тирәлә? Юктыр, улар йыл да үзәренең таллығына кайталыр, шунда оя қоралыр, София кән дә күргән баксалағы балан, миләш ботақтарына қунып һайрайзыр.

Әле бына һулаузары, атлаузары еңел кеүек... София Михайловна йөзөндә ул Тимошка-Тимербайзың ярлыкауын тойзо. Тукта, тукта, уны тәүбәгә килергә теге сакта ук укытығусы-ғалим мәжбүр итте түгелме ни? Әйе, әйе, тәүләп үкәнергә, ғәйебен танырға мәжбүр итте. Нәк үзе, нәк шул – калын кашлы, ясы яңаклы башқорт ағайы. Һай, әттәгенәһе, қысқарак ине исеме. Раян, Раян Баянович – иртәнсәк исләгәйне бит... Әйе лә, Доцент тиеп қушамат та таккайнылар үзенә? Ай-һай, ул заманда Доценттың кемлеген – һөнәрме ул, дәрәжәме икәннен юсықлап айырзымы икән командалағылар? Бәй, ауыл егете Дауыт, Николай ише қала шпанаһы анык белмәһә, азмы-күпме донъя күргән Алевтиналар, Володялар белмәгән тиһеңме ни? Юкһа, кем таккан ундай қушаматты?

Мөһабәт ағас төбөнәрәк яқынайзы Дауыт. Карасы, урыны менән кәс актарылған, капырык тузышқан, бөрсөкләнеп имән сәтләүеге һибелешкән, күбеһе йәнселгән. Ә-һә, кыр сускалары ашхана ойшторғандыр бында яңырақ. Ул дуңғыззарған һағырақ булыуың хәйерле. Юк, қурқмаҫқа ла мөмкин. Кабан көтөүе бында озақка туктамаған, үтеп барышлай ғына темәскенеп киткән. Улар за, мәхлүктәр, ике аяклы әзәми заттан алысырақ йөрөргә тырыша .

Балан сатыры күзгә салына – әргәһенә барзы. Егерме бөртөк кенәлер емеше,

шунуң биш-алтыһын усына тиргәс, Дауыт яр башынарак тартылды. Ошомо Шарлама? Үтә һайыккан, шәт шарлама түгел, бары тик сырлама хәзер. Тирә-йүндә ағастар за шыйығайған, комлого тапантыға әйләнгән. Ә теге сак мунса бурарлык кара еректәр фәжәпләндергәйне Дауытты.

Капыл ғына Салауатов асыға башлауын тойзо. Йә, Михайловна һыйларға әзер ине, баш тарткан булды иҫәүән, күстәнәсен дә алманы. Телефонынан һөйләшкәнәндә, үзен кемдер көтөүән аңғарзы лаһа. Хаклы ялда булһа ла, ауылдаштары тынғы бирмәйзәр: верандала дарыу есе аңкый, ул-был һерәйгән медицина тумбаһы бар ине. Нисауа, асығыузың да файзаһы тейә, капһын бынау әсе емештәрзе.

Көн ярайһы йылы. Дауыт ял алырға иҫке усақ әргәнәндә янып бөтмәй калған йуан киҫкәнәң коромһоз осона терәлдә.

V

Ә теге сакмы? Теге сак кәмәне һуға әтеп, йылдам ғына урынлашкансы, сынйыр казығынан алыҫ түгел куйы тал төбөндә яткан – көндөз үк самалап куйғандарзыр? – ишкәктәрзе беркеткәс, Николай артык шаптырлатмай, таһылы ғына ишә лә башланы. «Һулға», «уңғарак», «тура...» тип, ике йәшлек һарыкты ике кулы менән быуарынан аймаған Владимир уға йүнәләш биреп ултырзы. Һарык – һарык индә, бәәлдәмәй зә, исмаһам.

– Ниңә орондок... кеше малына? – Дауыт ризаһызык белдергәс, Николай, бер ниндәй хилафлык кылмағандай, вайымһыз яуапланы: «Унда күп ине... Башкаларза берәү йә икәү, күбәһәндә – суска, ә быларза тик һарык кына...»

«Тик һарык кына... Башкорт булғанға суска асырамағандар! – Кырк йылдан һуң ошондай асыш яһаны Дауыт. – Әте өрмәне, сөнки Тимербай куна ятып диләнкәлә бура бураған...»

Ауылда, Михайловна әйтмешләй, тәүзә кәмә юғалыуы ғына беләнә. Иҫке булғанғамы, хужаһы артык кайғырмай за. Килдә-китте балыксыларзан күрә... Тимербайзың Марфушаһы иртәгәһенә һуйылған итен Яңы ...овкала закупка биреп, электр сепараты ала, юғалған өлөштә йәтсә йә шәшке йыпырғандыр, ти. Тик өсөнсә көнә, көтөү кайтканда ғына, иғтибар итә карағускыл бәрәнәнең юклығына.

...Кәмә йөгә һәлмәк булғанғалыр, урталағы ике такта егенән һу һаркылта башланы. Ярай әле, койроғонда йәмшәйгән сүмес яткан, шунуң менән өндәшмәс егет, кеды табандары сыланмаҫ борон, һузы сайпып түгергә кереште. Нишләһен Дауыт, Николайзың уфылдауын һизеп, ишкәккә үзе күсеп ултырзы. Ете төн уртаһында ете ят йылға төбөнә кемдең батып яткыһы килһен... Байдаркалар за кушылғас, апарук актылар, һәр хәлдә, лагерға еткәсме, әллә узып киткәсме, ярға бастылар. Еңеләйгән кәмә әйләнгеләп асқа ағып китте. Ни өсөн ағызып ебәргәндәрзәр – быны аңламаны Дауыт, хәйер, әле лә аңлата алмаҫ. Кайзалыр берәй тобаға йә томбойок араһына үзенән-үзе яғылғандыр бит ул кәмә. Әзләүселәр табыр ине, әтлекте һизер ине. Әзләп тә тормағандар, тимәк.

Лагерға якын кыуаклыкта салырға булдылар һарыкты. Бәке генә бар Николайза. Ул усақ әргәнәндәге бизрәләргә тултырылған һауыт-һаба араһынан елле генә бысак, тағы нимәлер алып килдә лә Дауытка һондо.

– Ну-ка, курбаши, муйынын кырк... Тунарһың да, бәлки? Мин куркам...

– Урларға куркманың даһа! – Дауыт тиҫкәреләндә, сөнки күз алдына «курбаши» – киноларза уҫал, яуыз итеп күрһәтелгән баҫмасыларзың ялтас башлығы килеп баҫты. Дауыт яуыздыр шул?

– Ярай, ярай, салып кына бир, – тине Николай. – Калғанын үзебәз зә булдырырбыз.

– Итен иртәнсәк түгел, төшкә бешерербез. – Быныһы инструктор Володяның ниәте. – Маршруттан вақытында ағырбыз.

Николай һарыктың аяктарын сырмап бөткән Володяға шешә, көрөшкә һондо, башкаларға берәр телем икмәк өләште. Дауыт үз телеменең яртыһын һарыкка каптырҙы:

– Фу, аңра, көйшәй зәһә! – Ярты телемен түш кеҫәһенә тықты ла, хайуандың үңәсен киблага каратып, эстән генә әкбәр әйтте, һәм... бы-ых.

Корбандың дерелдәүе басыла төшөү менән, егет, укшый язып, ярлаузан кырсынға төштө, иңкәйерлек күләүек тапкас, кулын ком менән озақ ышкып йыузы, гүйә, бөткөһөз бысракка буялды. Кан таптары тиз бөттө, ә бына гонаһ юшкыны нисәмә йыл, иҫкә төшкән һайын күңел төбөн ышкыны. Кабат иптәштәре эргәһенә барманы, куззари емелдәгән усақ эргәһендәге дәү сәйнүктән йылымыс шыйык сәйзе икмәкләп һемерзе лә палаткаға йомолдо...

Икешәрме, өсәрме, кемдәр менән йәнәш йоклағандыр – онотолған. Анауы мөштөм егет менән төнәй инеме шул... Николай Владимирзан айырылманы, ә Доценттың икенсегә кунакка сакырғаны, шарап тәкдим иткәне хәтерзә. Уныһы – һуңғарак, походтың әллә бишенсе, әллә алтынсы көнөндә булды.

Таң һызыла. Һандуғастар сутылдаша, баркылдактар бытылдаша. Күпме йонсоһа ла, дежур Алевтина кемдер менән шым ғына тороп, иртәнге тамак яраштыра башлағанда сак йокоға талды бөгәсә ирекһеззән һарык бурына әйләнгән «курбаши».

* * *

Биш-алты бөгөлдө өйрәк бәпкәләреләй тезелешеп кенә үтте байдаркалар. Төшкә ашқа йылға каруаны иртәрәк туктаны, кистән «һатып алған ит»те бешерәсәктәр. Дауытта – йоко кайғыһы. Николайға ла. Владимир ғына бирешмәй йөрөп ята. Вазифаһын онотмай, йәнәһе.

Байдаркаһын казыксаға бәйләп, кушағын, йәғни кескәй караптағы ултырзаш иптәшен короға бастырып, әйберзәрзе ярға ташығас та, Дауыт бешмәгән муйыл күлөгәһенә уны-быны түшәп, йоклап та китте. Кушағы кем ине һуң әле? Ул сакта яңы модаға ингән дамский салбар, ясы эшләпә кейгән, «рәхмәт», «зинһар», «ғәфү ит» кеүек әзәп һүзенән төшмәгән тотанаклы, мөштөм генә катын ине, шикелле. Йырзағыса, «карт та түгел, йәш түгел, самай һөйәр сак кына» йәштә булһа ла, егермеһе яңы тулған Дауыт уға итәғәтле энекәш ише булды, ә бына Доцент шаяртыбырак гәпләште, кармак һалырға ла маташты. Доцент үзе Алевтинаны ултыртып йөрөттө – быныһы раҫ. Енес яғынан парһыз биш-алты катын-кыз ишкән байдаркалар урталарак йөзгәнен дә хәтерләй әле Дауыт. Берһе, теремек кенәһе, иртәнсәк һайын гимнастика яһағаны, кырттан узған тип тә ишеткәйне... Дауыт үзе йәш булғас, апакай өлкән күренгәндер, шөт. Кызык, йәй көнө грамотаны сәйләгән-мәйләгәндә, Бәлхизә әбекәй уның йәшен белешкәс, кеткелдәп куйғайны: «Алтмышты узһаң, атаңдан ақыл һорамашың, тигән боронғолар...»

...Дауыт бойороусан тауышка кыйынлыҡ менән уяңды. Маңлайын ыуғылап, Николай тарткылай, үзе бармағын ирененә терәп: «Т-с-с, курбаши, пошли купленную баранину жрать!» – тимәһенме.

Нәк шул табын хәтеренә нык һеңгән. Боросло һурпала шырпы кабындай ике-өс ит киҫәге йөзгән сөмәкәй тәрилкәһен ике куллап тотоп, сирәмгә аяк салып ултырҙы. Тиз үк эсерзе тәрилкәһе, ахырза уны алдына куйҙы. Халык, күрсе, кинәнеп ашай. Йә ятып, йә ултырып, йә басып һурпа эсә, тамшанып танһык ит сәйнәй, Николай менән шымбаҫар егет һоғаланып һөйәк мөһйәй. Доцент кына, аштан баш тартып, яңғыз-яры көрөшкәһенән кеҫәл калаклай ине, юрамал һымак,

Нәллизан тағы өстәтте лә Володя, Коля, Алялар эргәһенә якынайзы. Дөмһәйеп һөйләнә хәбәрән, яңактарын кысып, тешән дә шығырлаттымы... Доцент кушаматы шунда тығылдымы үзенә? Руссаға, мәйтәм, барымлы, ә бит Дауыт әллә ни таза һөйләшмәй ине, ни тиһәң дә, укымы ла ауылдың урта мәктәбе генә ине.

– Һис онотмайым: илленсе йылдамы... иламһырап күрше әбей инде. Бакһаң, берзән-бер һарығын бысаклағандар. Дезертирзәр йөрөгән элек таузарза, шуларзыр. Һунарысы юлыға һарык башына, урманда. Колағын апкайтып күрһәткәс, теленгән инәүе буйынса таный карсык. Әйтә, минеке, ти. Әй карғаны күршәкәй шул сак қасактарзы. Тамактарына һөйәге қазалһын, тине. Һез әле бөтәгез зә үзебеззең мародерзәр урлап һуйған итте йыпырып ултыраһығыз. Бер зә һөйәк қазалмай тамағығызға. Ә бит ул һарыктың хужаһы һезгә барыбер, әбей һымағырак, ләғнәт укыуы ихтимал. Их, һез, укымышлы халык... Аслык йылы түгел дә хәзер...

Кемдәрзәр табындан тайшанып, кемдәрзәр қазан эргәһенә аш һалдырырға килгән ерзән буш тәрилкәһен һелкә-һелкә боролоп китте. Дауыт икенсе қалъяны сәйнәргә керешкәйне, уныһы тамағына тығылғандай итте. Башқорт башқортқа қаты иркен бит инде: «Во-о, берәүһенең тамағына һөйәк қазала», – тип юрый үсәне Раян Баянович һәм еңеүсе киәфәтендә палатқаһы яғына ыңғайланы.

Әгәр Доцент шул сак: «Барығыз, фәфү үтенеп, һарыктың һакын түләп киле-гез», – тиһә, нишләр ине икән төн бурзары? Моғайын, кушқанды үтәрзәр ине. Йәл, фәлимдың башына килмәгән бындай фекер, хәлбүки, уның гонаһлы ризык-тан баш тартыуы – үзе үк батырлык ине, фәзеллек миҫалы ине.

Әлбиттә, фәмәлдә команда икегә, ә юк, өскә бүленде. Тәүгәһендә – Доцент, мин-мин тип қысқырмаһа ла, Дауыт, тағы арала анау иң өлкән қатынқай уның як-лы; икенсеһендә – инструктор Владимир етәкселегендә Николай, Алевтина, мә-үеш егет, йәнә... Күпселек без-без тип күкрәк һукмай, мәгәр өстөнлөктөң үззәре яғында икәнлеген тоя. Тукта, аумақайзар, иғланһыз көрәштең азағын астыртын көтөүселәр зә булғандыр. Улары инде – фиғелдәре менән үззәре һарык. Өсәнсө-һөндә – шулар, битарафтар.

«Тамағына қазалғыр...» Ошоно ишеткәс тә, Дауыт көйшәүзән туктағайны, ал-кымында үңәс тәйөрөнә куша һарам ит тәйөлгәндәй тойолдо. Булманы ашап, барманы есе дан һурпа ла. Егет һиззәрмәй генә һыу буйына төшөп, тәрилкәһен сайған булды. Қайзан белгән қарасман Доцент һыйзың урландык икәнән? Мо-ғайын, шырлықта қомға яртылаш қына күмелгән һарык башын шәйләгәндәр. Күмгәс күмергә ине, их, был Николайзы. Йыбытқы! Қулайһыз! Етмәһә, Доцент қисә байдаркала иң алда йөзөп барғанында ниңә тыйзы һуң? Әйе, қысқырзы шул:

– Николай! Не делай этого! – тип һөрәнләне. Коля текә яр эргәһенән еҙһыу тә-пәйзәрән тилбер ишеп, йәнтәслим муйындарын һоноп қасып барыусы, қанаты апарук үскән қаз себешенә ишкәге менән қизәнгәһендә һөрәнләне. Бәпкә лә сосайған, һыпырта ғына, мызылдымы, – дюралюмин ишкәк қыры муйынын өзә йә башқынаһын ялпаштырасак. Ә-ә, Николай мактанып барзы лаһа бәрән бур-лығына, йәнәһе, узған заезда ул елле генә қазың муйынын борған. Әлбиттә, тәүзә ишкәге менән елгәргән. Мародерлык бит был, Доцент битәрләгәнсә...

Их, қайзан ғына эйәрзе қисә Дауыт шалопайзарға! Әзәмдән оят! Бигерәк тә Нәллизан – зифа талдай буйһыу қыззан. Йәшкелт күззәрән зур асып, бына кем икәнһең, тип бот сабырмы икән? Сөм-зәңгәр, йылқылдап торған атлас блузқаһы харап қилешә үзенә. Уны қызый кистәрән генә кейә. Теге юлы, Дауыттың ба-шын бәйләгәндә, кеймәгәйне, шәт. Һорғолт футболка инеме өстөндә. Бәйләр

өсөн иңкәйгәндә үпкәһе килде уны егеттең, әйтерһең, быға тиклем кыззар үпкәһе бар берәүзең. Түзмәһе, ярты кәүзәһе палатка эсендә булғас, этем дә күрмәс типмә, киренкә ирендәре менән уның дымһыу асқы иренен кымтыны. Тәүзә икәһенең дә ирендәре куша йәбешкәндәй тойолдо, кыз карышмағас, хатта ки үзе ләззәтле һурғандай за иткәс, нишләһен – танһығы канғансы үпте лә куйзы.

Кис Наилә тағы килде, Дауыт – яралы яңғыз егет, әллә ял иткән, әллә үзен көтүләгән палаткаға. Күпте күргән, ел-ямғырға уңып һарғылт төскә ингән сымалдыкка. Тағы үбештеләр, инде егет, әрһезләһеп, кулын тегенең түше тирәһендәрәк уйнаткылағайны, әлеге лә баяғы йәшкелт-һоро күззәр зур асылды, унан бигерәк – зәһәр оскондар сәсте һәм Наиләһең нәзекәй, озонса бармактары һалдың битен сәп иттереп кенә һыйпаны. Акыл алғандырмы, ошонан азақ физрукта журналистканы косоу түгел, үбәү теләге лә һүрелде.

Уның карауы, азақка табан йышырак осраштылар, мәгәр осрашыулары дуҫтарса әңгәмәнән ары китмәһе. Нимә тураһында гәпләштеләр һуң әле? Кыззың һөйләгәндәре тотошлай тиерлек хәтерәнән юйылған, ә бына үзенең килде-киттелығырзағы иҫтә...

Тансы-мансы ойошторзолар яуынһыз әңерзә. Тукта, магнитофон да, баян йә гармун да юк ине, йырлап-мөңрәп өйрөлдөләр, тангола сөйрөлдөләр. Йырзарза юлды кыйырга маташқан кара бесәй, әлеге лә баяғы төһьяк полюста осаһын ер күсәрәнә тызыған ак айыу йышырак телгә алынды, буғай. Ябай ғына тағы бер йыр ярпыһы иҫендә калған:

Агидель, Агидель, Агиде-ель...

Тағымы?.. Алевтинаның төһгә усақ әргәһендә, телен көрмәлдәрәп: «Утыр алы яндарыма... Син утырсан...» – тип лаулағаны бына әле, кырк йылдан һуң, йылмайтып куйғандай.

Әйе, «ак вальс» иғлан ителәп, Наилә әйзәгәс, тансаға төшкәйһеләр, үзенең кыззан бер илеләйме тәпәшәрәк икәнән һизеу менән, Дауыт аяк осонарак баҫырға тырышты. Кыз, киреһенсә, кәүзәһен аскараҡ һалыуланымы, һәр хәлдә, тамаша кылыусылар уларзың бейеуен харап оқшатты. Хатта ки Николай, быларзың буйына ишаралапмы: «Ё-моё! – тип мысқылһыз ғына тел сарланы. – Ка-кая равная пара!»

Вальс бөткәс, ситкәрәк атланылар. Ара-тирә аһнәкәт серәкәйзәрзә сәпелдәтеп, дуҫтарса әңгәмә корзолар.

– Өс сантиметр үшәң икән, – тип йылмайзы Наилә әскерһез теләктән. Кәмһенмәһе егет, сытайманы, бары тик кабат-кабат баш һелкте, купайғандай итте.

– Бишәүгә, тиң... Бер кышта ун бишкә оҙонайғанды!

– Нисек?

Кысқа ғына һөйләп бирзә Дауыт, Наилә әллә тыңланы, әллә юк... Физрук булыуының сихәтеме, әллә фатир хужаһының иҫке генә мылтығын тотоп, таузан тауға артылып, ял һайын куян йә сел баҫтырғанғамы – тиз һонторайыуын тойзо. Кейем-фәләһе кыскаргандан ғына түгел, военкоматта табиһтар язған кағыззан да белде.

Турбазаға путевка артынан ингәндә, коридорза осратып, РОНО мөдире үз кабинетына әйзәһе. Таный түрә Дауытты, етмәһә, кыш азағында район гәзите фототүрәтән дә баҫтырып сығарғайны. Тора унда егетебез саңғысы формаһында бөһерәйеп! Астына һаран ғына мәғлүмәт сәпәгәндәр, йәнәһе, фәләһе мәктәптәң укытыусыһы үзә лә, командалы ла сәмле ярыштарза ал бирмәй.

– Әйзәләу, Салауатов әһекәш, әйзә, кайһылай һуйзайып киткәнһең. Минең ауылға «физра»нан укытырға ебәрһәм, барырыңмы көзгә? Зур мәктәп,

райцентрға якын, спорт базаһы бай... Заочно укырһың, мәсәлә, Өфөлә йә Магнитта. Кәләштәр зә күп унда, – тип касандыр үзе директор булған, хәзер кустыһы етәкләгән мәктәпкә димләне, тик Дауыт өзөп кенә яуап бирмәне. – Әле ни йомош менән индең?

– Путька бирәләр. Байдарка менән сплав ойошторған турбазаға.

– Байдарка? Моторлы кәмәме?

– Юк. – Баш сайканы Дауыт һәм беләктәре менән ишкәк ишеү хәрәкәттәрен яһаны.

– Ә-ә... Аңғарып йөрө, улайһа. Дауыт түгел, кинолағы Ихтиандр һымак йөз. Кайтышлай инерһең, йәме. Бәлки, Б. калаһына бер йыллыҡ «физра» укытыусылары курсына ебәртермен.

«Зур мәктәп», «курс» тәкдими ымһындырһа ла, Дауыт берәй вузда көндөз укырға теләге барлығын белдереп торманы. Азак ишетте: эзләткән уны РОНО мөдире. Энеһе лә ике-өс шылтыратқан, тик егет үзе улар менән бәйләнешкә инмәне.

* * *

Һалкынса ел сықты. Йәшлек хәтирәләренән арынып, узаман йыуан кишкәгә ултырҙы, «Нива» яғына бакты. Тауыш-тын юк, тимәк, «лужковка»һын сикәһенә түшәп, Федорыч һаман йоклай. Йоклай бирһен. Тик бына ваҡыт кыса, етмәһә, асығыуы көсәйгәндәй. Кызык, ул как палаткала кемдәр менән куша йоклап йөрөнө һуң әле? Береһе – өндөшмәс егет. Тағы... Николай менәнме? Тәүзә, бер йә ике төн генә, буғай. Кайҙалыр йөрөп, кайҙалыр, тип, Володя, Аля, Люба ише йылмаяктар менән көн дә кис усаҡ эргәһендә тамаҡ сылатып, иң азак төнәй торғайны. Кайҙа ул сакта егет менән кыздарҙың азғындарса кыланыуы, йәғни бергә кунууы...

...Наиләгә йәнә низер һөйләгән кеүек Дауыт. Теге, йомарлаҡ кар кызығын. Булыр һиңә кызык, ыжый, язатайым кеше күзән һытып куйһа.

Былай булды. Апрель аҙағы. Дауыт асыҡ һауа – дымһыу спорт майҙансығында түгел – карҙан әрселгән күләүек ярында күнегеү үткәрзе. Һигезенселә укығандар апарук зур, уны-быны аңлай. Шаярыуға ла шәптәр. Тезелгән сафты таратып, мәктәп яғына кайтарып ебәрзе лә, физрук үзе саңғы келәтен карап сығырға йүнәлдә. Капыл дәррәү көлөгә әйләнәп караһа, бә-әй, кәүзәгә иң елле малай кураныс кына кыззы кыуаҡ араһында иреп бөтмөгән кар өйөмөнә әллә күтәрәп ултыртқан, әллә бырғытқан, үзе эсен тотоп иһаһайлай, имеш. Дауыт сабып килгән ыңғай тезелергә кушты, сиһиф тезелеү менән, әз-мәз нотоҡ укып алды, үзе лә һизмәстән усына кар йомарланы. Һөйләнсек малайҙарҙың береһе юрамал котко һалды.

– Бәрегеҙ, ағай, бәрегеҙ, хулиган бит ул, кыздарҙы гелән йәберләй, – тип эргәһендәге тиктормаһ иптәшен биләнән алғарак этәрзе.

– Бәрһәм, как маңлайына сәпәйем инде, – тип үсмерзәр ыңғайына Дауыт та малайланды. Әйтәгүр, үзенә дә малайлыҡтан яңы сыккан сағы.

– Тондороғоз карығыз менән, ағай, шул былағайға, – тип йылмаяк кыздар за аярланды. – Аҡыл алыр әзерәк, исмаһам.

Һәм... елгәрзе лә куйҙы физрук усындағы еүеш йомарлақты. Әмәлгә таянғандай, уныһы шап – тиктормаһтың как маңлайына. Ярай за, күзәнә-фәлән теймөгән. Аптыраны тәүзә Дауыт, ағарынды. Кем уйлаған тейер тип? Сирылып көлөмһөрәгәйне, теге шуктың да ауызы йырылды. Шунан ни, күмәкләп көлөштөләр. Сәмәрә шунда Дауытка һисектер һоклануы катыш һаз менән караны, һәзәкәтле йылмайғандай итте.

Ай-һай, Нәллиға ошо хакта ләпелдәүзән ни фәтеүә? Теге яндырай малай

карға батырған кыздың хәзер кыйғас кашлы, муйыл күзле матуркай булып буй еткерә язғанын әйтергә теләнеме? Юк, юк, һөйләмәгәндер, кыззар, фәзәттә, икенсе кыззы купайтып һөйләгәнде өнәп бөтмәй.

* * *

Дауыт Салауатов тәнен һелкеп-язып калкынды киҫкәнән. Быуындары һызлаштыра. Янғантуға барғанда килешер ине. Киммәтләңә бара шул хәзер тормош. Ашантыһы ла, кейем-һалымы ла, шифаханаһы ла. Йыйынтык аксаһы етһә, арыузан машина, мәҫәләң,немецтың «Опель» тигәнән алыр ине. Ана, цехташтары, ярышкан һымак, беренән-берене купшырак вә затлырак иномаркалар ала, хөртәмеш машина әйәләрен «колхозник» тип хурлаузан да тартырмайзар. Бынан кире бил кайышын нығырак тартырға тура килер. Хаклы ялға китергә йәше етһә лә, әлдә Сәмәрәһе, нисәмә йыл инде бер урында, ташка үлсәйем генә хакка, баш баһып эшләүен белә. Интернатлы мәктәп медпунктында эшләй ул. Мақтаулы эшләй.

Багажникты шым ғына аһып, Федорычтың елле генә берәй алмаһын умыртканда? Шым ғына... Калай насар һүз? Шыпырт кына урлағайнылар һарыкты, тик выжданында шомло юшкыны һаман быҫкый заһа.

Бәй-бәй, ауылда үҫкән сағында фәһемле һүзәрзе әз ишеттеме ни ололар ауызынан? Ишетте, йыш ишетте, ләкин күптәре бер колағынан ингән, икенсәһенән сыҫкан, күрәһең. Унан килеп, йәшлек йылдарында мәкәл-әйтәдәргә әһәмиәт биреп тә еткермәйһең, еткергән хәлдә лә – аңлап бөтмәйһең. Шулайзыр, юғиһә, аралашыуҙарына нисә генә йыл, унда ла йәйзәрен баксала ғына, эш-көш аһында ғына бит әле, әммә күрше Бәлхизә карсыктың һүзәрәндә бүҫкәрмәҫ фәһем бар ул,буытым бар.

Бер сак гелән һукмыш, батшаһың йөрөгән бакса карауылсыһына әйәрәп, кейәүеме, улымы балыкка олаккайны, кайтмай за кайтмай теге. Әбекәйзең тыҫрыкта кулын кашына терәп, һөйләнәп торғанын, дөрөҫөрәге, эргәһендә юк кешене әрләгәнән ишетте Дауыт. Сүп үртәгәндә ишетте: «Иҫәр менән бал ашағансы, аһылы менән таш ташы...» Хәттә Сәмәрәһе абайлап, баш сайкап куйзы: «Әбейүшкәлә икән мәкәл тоқсайы!» Мәкәл һиңә, халык педагогикаһының үзе! Теге сакта ошо һүзә шыбырлаһасы берәйһе Дауыттың колағына – кәнде әллә иҫәрләнәп, әллә һиңмайлаһып Николай ише әтрәгәләмдәргә әйәрәп алдынан.

Николай ни – боһмаҫ бәндә, наһал зат. Егәрле генә ине бит әле, суһынмыш, үзе. Палатка корошорға йә төрөшөргә, дежурзарға һыу, утын ташышырға, байдарка шөрөптәрен борошорға әзер генә, кулдары ла тәпей кеүек. Музейза эшләйем, тигәйһеңе шул... Столяр-маһарзан ары китмәгәндер, башкаларзан һилем кеүәһе лә, мәзәһи кимәлә лә кайтышырак ине. Хәйер, кешенең холко юлда һынала, тиһәләр зә, походта кемдең кем икәнән каһылғара аһыклап кара – аһһат түгел был.

...Кеҫәһен каһартырзай булып мындырлатып, мобилкаһы тауышланды. Сәмәрәһе шылтырата. Баксанан. «Юлың уңдымы?» тип кызыкһыһып, «Әйе» тигәнде ишеткәс, кәзимге генә белеште:

– Касан кайтаһығыз?

– Әңерзә...

Көтәсәк, тауык бешереп көтәсәк Сәмәрә.

Тауык төшөңкә тары инә, тигән һымак, танауына һурпа еҫә бәрелгәндәй, йә индә. Юк, аһыкһа ла бирешмәҫ. Бер уйлаһаң, ныкһап аһыкһаны булдымы һуң Дауыттың үз һүмерәндә? Булғылаһы... Студент йылдарында. Әз-мәз – бала саһында... Унда ла әсәһе аһ яраштырып өлгөрмәгән мәлдәрзә.

Но-о, бер тапкыр укытыусы сағында һуң! Эйе, саңғыһына басып, март урталарында қорзар гөрлөгән алыс биләнгә һыпыртты. Буран сықты, һунар кайғыһы китте. Кайтышлай азашып, йонсоп, таңға табан ярты як тау ашаһындағы электрһыз утарға барып юлыкты. Эт өрзөрөп, һуқыр шәм ялпылдаған иң иске өй қапкаһын шақыны. Һақалтай лесник йәшәй икән хәзәйкәһе менән. Балауыз фитәһен көрөшкәгә онтаклап, өстөнә аракы койзо ла теге, тимер мейес өстөндә апарук тоткас, эсе килеш қыстап эсерзе, шунан толобон ябып, йокларға һалды. Һин дә мин шәбәйеп килеп торзо – вәт прополистың шиғаһы. Азак һақалтай карт, атын егеп, озатып қуйзы. Ауылда юғалтқайнылар үзен, саңғы юлынан эзләргә йыйыңғайнылар. Тыуған ауылынан, утыз сақрымдан, балтаға оҫта сырғау атаһы, орденлы ағаһы машина яллап қыуғандар. Шылтыраткастар ни, бер-бер Дауыт кайтманымы тип... Валлаһи, ошо вақиғаны хикәйәләне Наиләгә. Ә ни-нә? Һорашқайны қызый, қасан эсергә өйрәндең, тип. Сөнки кемдеңдер тыуған көнөн үткәргәндә Дауыт та, эргәһендә ултырған Раян Баяновичтан күрепме, үзенә эләккән аякты – стакан төбөндәге ике илеләй хәмерзе сығаймай ғына форлаһына елгәргәйне шул, елгәргәйне.

Донъяға билдәле мотоузышыс Кадиров... менән Өфөгә һалкын самолетта йәнәш осканды һәммәһенә лә сурытты, шикелле.

...Бер яурынына әйберзән туптайған спорт сумкаһын, икенсеһенә «Сокол»ын асып, ярайһы аулак Баймак аэропортында йөрөп ятқанда, йока тактанан әтмәләнгән йәйге буфетта фырт кейенгән өс ирекәйзе тап итте. Бәй, берәүһе – каларайондың спорт комитеты рәйесе, икенсеһе – мәзәниәт бүлеге начальнигы ләһә. Тәүгеһе, Дауытты эргәһенә яқынайтып, ике куллап күреште, һүз қушты. Ни генә тимә, чемпион бит Дауыт, етмәһә, арыу ғына физрук. Кем белә, үзен берәй яры райком мөхитенә үрләтһәләр, Салауатовты комитет тирәһенә ылықтырырға мөмкин. Уны-быны гәпләшмәһәләр, физкультура әһеле Дауытты юлдаштарына ла таныштырзы. Әллә – киреһенсә?

– Ете тапкыр донъя чемпионы Ғабдрахман ағай үзе инде. – Артабан килештереп кенә мәрәкәләп ташланы. – Дауыт кустыбыз әлегә ни бары – район чемпионы... Физрук...

Харап мөләйем, асык йөзлә, илтифат менән һаран ғына йылмая мәшһүр спортсы. Бөйөк, әммә кәүзәгә-буйға бейек түгел, артык кураныс та тимәшең, еңел категориялағы көрәшсе ишерәк.

Район чиновниктары данлы спортсыны Өфөгә озаталар икән. Самолетта урындары йәнәш тура килде. Өфө аэропортында якты, әммә моңһоуырақ сырайлы Кадиров ағай, Дауытка көтөргә қушып, тимер селтәрле стоянкаға қуйылған «Волга»һын автобус тукталышына алып сықты һәм, егетебеззе йәнәшенә ултыртып, офок һырт өстөн иңләп-йәйрәп ятқан баш калаға табан елдерзе. Дуслык монументына еткәс, «Волга»һынан төшөп, Дауыттың путевкаһындағы адреска күз һалғас та йылы итеп кул биреп хушлашты. Иске Өфө тауына табан әйәген изәп, әллә автобуста, әллә троллейбуста барыу юлын өйрәтте, кайзальыр ашығыуын да белдереп, турбазаға тиклем илтә алмағанға гәфү үтенде. Ана бит, хәтерендә ләһә...

Еңелмәс мотоузышыс менән ошолар осрашыуын Николайзарға һөйләгәйне, улары – әллә ысын, әллә юрый – ышанмаған булдылар бит әле. Ә мир араһында Нәлли, милләттәштәре өсөн Наилә атлы йөрөгән һонтор қыз һүзһез ышанды. Хәбәрсе буларак, уға данлы замандаштар күберәк осрайзыр әле.

Дауыт, озақ қына йылдар үткәс, әлегә лә баяғы элекке райсовет чиновнигын осратып, асығын белде: атаклы спортсы ул йәйзә филармонияла эшләгән, тиме. Эйе, қатыны – талантлы йырсы бригадаһында гастролдәр ойоштороу буйынса яуаплы булған.

кызы менән улын тәтелдәтеп ашханала тукланды, урман араһын сыбарлаған исәпһез һукмактарҙан йөрөнө, кинозалға ингеләне. Ниндәйҙер ығы-зығы булған да кеүек командала, барыһына ла күз-колак булырға тимәгән инде.

Путевка мөззәтенең ахыры йәкшәмбелә тамамланырға тейеш ине. Шәмбелә үк хушлашып кайтыусылар табылды. Дауыт ял көнө аэропортка барып, килгәндәге кеүек, бөжләй-бөжләй «кукурузник»та һауанан һыпыртмаксы. Көндөр аяз тора, моғайын, икенсе рейска билет барҙыр. Юлыҡ аксаһы таман, тәләфләп кенә куймаһын берүк.

Акса тигәндәй, Люда йомала ук қағыз остого тотоп, йән башына икешәр һум йыйып йөрөнө. Иҫлан да тиз таралды: шәмбелә хушлашыу мәжлесе, тансымансы һ.б. Дауыт иһә иртәнге тамактан ук күп катлы таш өйзәре һерәйгән «ысын Өфө»гә һыпырткайны. Ысын кала һыуталак аръяғындағы убанан, дөрөсөрөгә, шундағы монументтан башлана. Һорашып-белешеп, егет тәүзә телеүзәккә яҡын университет – Наилә ситтән тороп укыған вуз тирәһендә уралды, азак пединститутка инеп сықты. Ә юк, кире килешләй авиация институтын – Раян Баянович эшләгән вузды караштырҙы. Тәзрәләренән күкле-йәшелле моңдар ағылған сәнғәт институтына ниңәлер аяғы тартманы. Сөнки Раян ағайы бәләкәс кумталы шахмат уйнарға сақырып, анһат кына откас, арлы-бирле әңгәмәлә ниәтенән төңөлдөргәйне: «Актер булырға кырыһаһыңмы? Әллә... Кеше хәбәрен суфлер ише кабатлап, бүтән кеше һымак кыларырға, бигәйбә – это не серьезно! Төс-башың да чепуха...» Дауыт үзә лә асығауызланды. Имеш, актерлыҡка укыһасак – күрше урамдан корзашы шунда студент, шул димләй... Йә физруктар курсына һыпыртасак. Хәйер... походтың бер кисендә Доцент арлы-бирле генә Дауыттың физика-математика буйынса кылын тартып, кәнәғәт калғайны.

Ленин скверынан нефть институтына трамвай менән сәғәттән ашыу тримдрым барырға – карағускыл төтөндөр урғылған «Черниковка» тигән город та имеш, уныһы. Һәр хәлдә, стаканлап газлы лимонад һатып торған лупшы битле ханым шулайыраҡ аңлатты. Альяпкыс быуған, косак етмәс йыуан биленә таяна һалып, урыс менән урысһа, башкорт менән башкортһа гәпләшергә эзәр генә бит әле үзә. Иртәгә кил, энекәш, үзем өйрәтеп ебәрермен, тигән булды хатта.

Дауыт юкта базала низер булғанға оқшай. Терәпез атлап берәй яры Раян Баянович үтеп китһә, икенсе якка йәмерәйгән, аптыранған Владимир уза. Алевтина яҡын күреп әйткән Володя-Володенька түгел, кикереге шиңгән, малайһыңған Вовочка кеүек киәфәте. Николай за походтағы ише осоп-кунып йөрөмәй. Эзәмсә кейенеп алған – карамакка ғыртауай ғына үзә. Кара күзлегә лә харап бата.

Аякһыуы еткәнгәме, буфетта коро-һары капкылағас, Дауыт яртылаш бушап калған бүлмәлә мендәренә кырын терәлдә. Өндәшмәс егет кайтып та киткәндә, әйбер-фәләһә күренмәй. Тағы бер койканың матрасы ғына төрөүлә ята. Ә Николайһың тумбочкаһында һыранан һарғайған быяла көрөшкә һерәндәй.

Эз-мәз генә кояшта тутланған йөзөнә шикәндәк йылмайыу сығарып, рөхсәт ишетмәһә лә, Наилә пәйзә булды. Эзәпһезлек икәнән белә күрә, Дауыт уны янтайған килеш һөйһөнмәйерәк қаршыһаны, ултырғыс та тәқдим итмәһә. Һуйзайып һөйләште қыз. Тәүзә егеттең озон көн қайза юғалыуын белеште, йүнле-башлы яуап ишетмәгәс, озақламай ашханала күңелле сара ойоштороласағын, үзә булмағастын, Дауыт өсөн дә акса биргәнән әйтте. Егет шундук аяғүрә бақты һәм бумазый күлдөгенең түш кеңһенән ике берлек алып һондо. Һөйөндө быға қызый, хатта егеттең кояшта янған аскак яңағын қызартып – оялыузан, әлбиттә, – күмһеу ирендәрен тейзереп алды. Бик хуп, иғәнәһән бирзә Салауатов, тимәк, мәжлестә катнаһасак!

Йәне көйөп үрһәләнгән Дауыт эстән бикләнеп ятты: бүстәккә бимазаламай тороғоз әле. Рөхсәтһез якын да юламаһындар, бүлмә хужаһы арыған, кәйефе лә килде-киттеле...

Йокомһорай башлағайны, ишекте кемдер итәғәтле генә шақыны. Асты егет – үзе менән байдаркала йөрөгән мадам. Быныһы ла апарук купшыланған, бизән-гән, капылғара танымаһың да.

– Дауыт, кәзерлем, хушлашырға индем. Рәхмәт, байдаркала табанымды ла сылатмай йөрөттөң. Аллочканы аузарған өсөн, ана, Раян... Баян... өстөнән ялыу язып, култамға йыялар. Институт парткомына. Коммунист икән. Имзамды һалманым, шаһит була алмайым, тинем. Коллектив пасквиль бит! Намыслы, зирәк күренәһең, укырға тырыш. Кырмыскалыға юл төшһә, эргәмә инеп сык, район китапханаһында эшләйем.

– Тукталышҡаса озатып барайым һезҙе?

– Борсолма, апкайтырға ирем машина тапкан.

Бая Дауыт артынса база капкаһы алдына шыйык зәңгәр төстөгә «Запорожец» тукталғайны, шуны әйтәлер нәзәкәтле бармак остарын һелкеп һабуллашқан мадам. Коллектив ялыу... Култамғаһын куймаған... Ә ниңә Дауытқа мөрәжәғәт итмәйҙәр? Әзәмгә һанамайҙармы? Ышанмайҙармы? Ихтимал...

Ишекте нығыраҡ шақынылар. Кем килгәнән асыҡламайса һис асылмаясаҡ лапак казарманы хәтерләткән турбазаның йока ишеге, белдеш! Коридорҙан пыш-быш һаркыла, әһә:

– Яңыраҡ кына комнатала ине... – быныһы Нәлли-Наилә.

– Душта йөрәмәйме? – Николай булыр. Тауышы коро, борсоулы сыға. Душ барлығын белмәй зә ине Дауыт. Эшләйме икән бөгөн?

– Банкетка килгәндә подпись кылыр әле, бында – ун, юк, ун бер подпись бар, етер ул... – тине шырканарак холокло, гелән һары лампаслы көрән трикола йөрөгән кәүзәгә төйөрөм, гимнастарса һығылмалы Люба. Командала иң йәш туристка, бугай, шақы-шоконо йырларға, факстрот, твист кеүек тыйылған-тыйылмаған бейеүзәрзә маймылланырға ғына әзер. Сиған һымағыраҡ қарасман Любаша әле үк ашқына ашхана залына. – Башлайык тизерәк, килмәй икән – к черту!

«Үзегез к черту!» – Дауыт ишектән ситкәрәк тайшанды, зиненендә шик-шөбһә кайнашты. Мародерҙар шайкаһын фашларға теләгән өсөн кырк атанан тыуған кырк әтрәгәләм – күбеһе шыйылдак катын-кыз – гәзел холокло, тура һүзле Раян атлы мөгәллим башкортка қаршы көрәшәме? Подпись кылдыһиһә – Дауыт та әтрәгәләм, ул – ун икенсе провокатор, ә юк, – хыянатсы, ошаксы буласаҡ! Барса низағ һарык башынан башланды... Донъяла иң оло гонаһ – бурлык, йәнә юкты бар итеп ғәйбәт һөйләү, күрмәгән вакиғаға шаһит булыу. Күрзе ләһә Дауыт байдарканың һайза ғына кырын янтайыуын. Алевтина яр һалғас, уны кот-қарам тип, Раян Баянович ййһызыраҡ ырғығанда түңкәрелде ләһә байдарка... Әллә комсомолец Дауыт белмәгән башка языктары бармы ғалим-педагогтың? Но-о, парткомға, тизәр. Ишеткәне бар: коммунистар ялыу тикшергәндә бер-беренән кул менән түгел, һүз менән бөтөрөргә әүәс... К черту, үзегез әйтмешләй. Тоттормаһ һезгә койроғон ун икенсе шаһит! Тукта, душ койоноу зыян итмәс.

Дауыт гәзиткә төрөлгән таһтамал-фәләнен култык аһтына кыһтырып озон коридорҙан узғанда, қаршыһына Раян Баянович осраны. Тәмәкене күп тартыу-занмы, күзе йәшкәзәгән кеүек.

– Кайза саптың, спортсмен?

– Душка йыйыңдым, әгәр...

– Эшләй, мин баяраҡ йыуыңдым. Тәнең тазарһын... Ә күңел керен кем йыуыр?

– Ниңә улай тиһең, ағай? Мин прощальныйға бармайым... Падпис та итмәнем. Ней, падлис булғы килмәй. – Дауыт, үзе лә һизмәстән «подпись», «подлец» һүзәрән ауылсарак ыскындырзы, быны аңғарған Баяновичтың сырайы асылғандай тойолдо.

– Маладис, падлис малай, маладис. Бар, бар, йыуын да безгә ин, ...се семейный бүлмәгә, йәме. – Эйе йә юк тигәнде лә көтмәй, сәғәтенә секерәйгәндә ғалим үз алдына һөйләнеп калды. – Мишәр еңгәнде күрерһең. Бер сәғәтән көтәм, разговор ҙа бар...

VI

Дауыт қаулан, кипкән япрак кыштырлатып, ары-бире йөрөштөрзө, мобилкаһын бимпелдәтеп вақытты самаланы: бишенсе биш минут. Кара көззә көндәр кыска, алтынсы яртыларзан донъяны караңғылык ялмаясаҡ. Ниңә уянмай әле Федорыч? Моғайын, бер сәркә менән генә хушһынмай, икене һелтәгәндәр. «Дальневосточный служба» ла ай-вайына куймағандыр. Икене һелтәһә, йокон ике сәғәткә тултырһын әйзә. Саф һауа, аяз һиллеге, бимазалаусы юк. Кыш алдынан серем итеп кенә алайым, тигәндәй, гүйә, тәбиғәт үзе лә йокомһорай кеүек.

...Баяғы уйзары ла таралып бөтмәгәйне, өстәүенә, ашағыһы килеү Дауыт узаманға кырк йыл элекке ике кешелек кенә табынды хәтерләтте. Шулай, душтан һуң егет ул осор оһоз һәм модалы һаналған, селтәрле инеме, сөм-кара капрон күлдәген кейеп ебәрәүгә, Раян Баянович әйткән вақыт та тулды.

Скипидар есе аңкыған бүлмәне дүрт йән төйәкләгән: Раян менән катыны, ете йәшлек яшык кызыккай – танауы хас атаһыныңкы һәм алпан-толпан атлаған итләс кенә энекәше. Акмаслығы, сәсенәң бөзрәлеге менән әсәһенә тартым малай эй башбирмәс кылана – апайы кейендерә алмай аҙаплана. Атаһы бармак янағас кына ыкка килеп, Дауыт яғына алан-йолан каранды. Атайым һине алма бөйрөгө, кәтлит менән һыйламаксы, кем әле һин, ағакай, тип тә уйлағандыр.

– Ошо болғактарзан қасып, диссертациянан һуң ал-ял алайым тип байдарочниктар командаһына язылдым. Вәт бит... Утыз иҫәр әзмәүерзәй инструктор-мародерға әйрәп йөрөсө. Врач – юк, повар – юк, завхоз – ашамһак Алевтина.

Ләм-мим өндәшмәгән егет иғтибар итте: балалары урысһа тәтелдәй, ағай башкортһа ләпелдәй, хәләлбикәһе татарһарак сөсөлдәй. Мишәркәләр телгә зәһәр, кешегә кырыс, һаран була, тизәр, бер зә ундайға окшамағанһы. Еңгәй һарап һөймәлекле, күндәм, ике алтын тешен йылтанлатып, иренең ыңғайына ғына һыпыра.

Фаиләһе шар ҙа мар прогулкаға киткәс, хужа тумбочкаһынан яртылык «Московская» сығарзы, хәмере аялай бүскәргәйне.

– Тә-әк, бында «ложка» юк, өйзән әпкилгән сынаяк өстөнә қоям, – тип килдекиттерәк һөйләнде табын хужаһы. – Ниңә, кустым, белеү зыян итмәс: төрмәлә рүмкәне «ложка» тизәр.

– Уһал шаяртаһығыз... – Егет тә әрһезләнде. – Һейгәк бәрән өсөн төрмәгә тыкмаһтар!

– Мин шаяртам да ул, ә бына «дело»ғыз ниндәй судьяға эләгер бит. Берәү йә йөзәр тәңкә штраф һалыр, йә ун биш суткы тотор, ә өсөнсөһә тотто-сәпәне берәр йылды, «за групповое воровство» тигән статья буйынһа. Мародерһарзы фронтта строй алдында атып йыккандар, белдеш?

– Атайым һөйләгәйне...

– Фронтвик улымы ни әле һин? Ә минеке кырк дүрттә китә, кырк биштә, Берлинға етәрәк, ауа... Добровольец! Һин тыуғанды белмәгәндәр, белһә, үлмәс

ине, тип илаған була әсәм меҗкен әле лә... – Раян Баяновичтың сәгер күз алмаһында гәлсәр саткылар уйнакланы. – Кайтам озақламай ауылға. Бесән сабырға, кәбән койорға әүәс мин, яңғыз йәшәгән һалдаткалар йәл, уларзың күбәләрен дә йыбанмай һалам. Мақтанмайым, шуға беләктәрәм дә каткыл. Әйзә, кәгәйек залпым. Һыуык ине анау Кояштаумы, Кыуыштаумы тигән мәмерйәлә... Билем һызлаштыра, еңгәйеңдән скипидар ышкытам шуға.

Әйе, урман-тау һызатына ингәс, команда ярты көнгә махсус туктаны, һәм теләгәндәр мәмерйәгә экскурсия яһаны. Хикмәтле уныһы: тышынан шишмә күзәүләнә һәм эскә ағып инә лә, ярты километрҙай барғас, кая куйынына инеп юғала.

– Ниңә әсмәйһең? Үпкәләнеңме, әллә шырталаныңмы? Иҗәр, һарык һынлы һарык урларға шыршламай барғанһың! – Раян Баянович көйшәнә-көйшәнә бармак яһаны. – Урлагас, йәтешләп һуймағанһығыҙ за. Фу-у, бозоклок йә яуызлык күрһәм, хәсислек, әшәкелек хақында ишетһәм, йәшәгеләр килмәй китә хатта.

– Салып кына бирзәм, һорағастар... – Йәшәү кызығы тураһындағы фәлсәфә егеткә бигүк барып етмәне.

– Ике ботонан асып, тиреһен йозрок менән һызырып кына... Йөрәк-бауырын курып, башы-тояғын өтөп, әсәк-карынын бешәкләп... Ә тултырмаһы – батшалар ашы бит! – Доценттың мал һуйырға ла оһоло барзыр, шәт. – Салған, берәү... Бурзар иң тәүзә һарам малдың башын күмә... Ә һез арлы-бирле сытыр өйгән-һегез зә... Әлдә карыны бүсәлмәгән, валлаһи, есә ...овкаға етер ине. Ысыктан сиркандым, әлеге билде лә уйланым, ...овкаға барып, хужаһын табып, шайкағыззы рисуай итергә кәрәккән. Башкорт ақылы төштән һуң! Позор, гәрлек – хәзәр шул кәбәхәт шайка миһең өстән коллектив кляуза әзерләй. Кисә база директорына индем, теге икәүзе – Володька менән Кольканы сакыртып, шыйырзым ғына. Өндәшмәй директор, кәнишне, базаның яманаты сыға лаһа. Тегеләр алдаша белмәй алдаша. Тәүзә, йәнәһе, итте һатып ала булалар. Өс килолай. Юлда канһыраған йәш һарык осрай – шуны йәлләп һуялар. Запросто ышанырға мөмкин был әкиәткә. Ә хәзәр язғандар: имеш тәһә, мин көн дә лаякыл, етмәһә, завхозмы, старостамы Алевтинаны батыра язғанмын. Өстәүенә, кис һайын мин һорай булам, ул бирмәй була. Ниһә һорағанды аңлайһыңмы?

– Әлләсе...

Табында үзен артык кашык һанаған егеткә карап, Раян иренен бүлтәйтөп көлмһөрәнә.

– Йәшһең шул, аңраһың.

– Аңланым да ул... Шуға подпись та итмәнем, укыманым да. Ә кайҙан белдегез ялыу әтмәләүзәрән?

– Напарницанды тап иттем иртәнсәк. Хәтерләйһеңме, мин, урландык, һарам ит тигәс, акланда күмәкләп ашағанда шул катын: «Ужас!» – тип тәрилкәһен түкте. Бирән Алевтина әргәһендә ултыра ине.

– Ә-ә... – Дауыттың тешен ком тызығандай тойолдо, күз алдына бая ғына үзе менән хушлашып киткән Кырмыскалы китапханасыһы бақты. – Әйе. Миңә лә инде... Форточканы әзерәк кенә асайыммы, ағай?

– Үзем асам, ә һин етешеп ултыр. – Кунағы һөйәк һаплы сәнскене тотоп кына караны ла сыңкылдатмай ғына кире өстәлгә һалды, хужа уфтанып алды. – Шарлама күңелде шырталата... Дә-ә, гонаһлы шарлама икән...

Форточканы яртылаш асыу менән ашхана яғынан күңел елкендергес музыка һаркылды. Берауыктан Доцент, студенттарына лекция укығандай тигез тонда һөйләй-һөйләй, былай за кысыңкы бүлмәне тарайтып, ары-бире йөрөргә кереште.

– Кустым, әйелгән башты кылыс сапмай – һиңә справка, ә юк, пояснительный языу хәйерле. Район милицияһымы, прокурор исеменәме. «Чистосердечное признание» тип атала ул, «явка с повинной»ға бәрәбәр. Беләм, сөнки криминал хакында китаптарзы әле лә укыштырам, етмәһә, аспирантура ятағында юрист дуһым йәшәне. Урыс әйтмешләй, на всякий пожарный мин дә аңлатма язам. Уйлап кара: әгәр ...овкалағы кырын эшегез беленә калһа, дүртегезең дә койроғона баһасактар. Унда инде, бая иһкәртеүемсә: йә штраф, йә күпмелер срок. Значит, хуш, комсомол, прощай, вуз... Акка төшкәнсе... Мәкәлдең аҙағын беләһең. Минең дә барлы-юклы биографиямды ударға куймайык, йәме? Шөрләгәндән түгел: партком тирәһендә шутки плохи... Унда беззекеләр юк дәрәжәһендә.

– Кағыз әпирегез... – Дауыт быны ышаныслы үтенде, гәрсә үз гәйебен таныуға кеүәт кенә өстәне. Раян Баянович та уны һазға батырыр өсөн яззырмай заһа, киреһенсә, яклай, алдан қапаклай.

– Акылдарың камил, кустым, молоток. Кағыз ней бар инде ул, бар. – Хужа яй һөйләнә, мәгәр йәһәт кылана. – Ручканың асылы, тә-әк, еңгәңдең тумбаһында, хәзер... Асыуым да килмәгәйе, оп-осһозға дүрт путевка тапкан алма кеүек бисәмә һиңә хыянат итергә тейеш әле мин! Күрше поселоктан ул, первоцелинник ғаиләһенән... Язырға кыйынһынһаң, диктовать итермен. – Шунан йәнә нәсихәт юсығында өстәне. – Һине бит заставить иткәндәр, пацан! Үзеңсә йәшә, һис кәсан шуһыр-муһыр өйөргә әйәрмә. Бигерәк тә бүреләр өйөрөнә. Әйәреп тә йыһылдыңмы – тор за кит, ятма шыңшып...

Биш-алты һөйләмде ни – тиз үк сыймакланылар.

– Адресың анык булһын. Иртәгә һыпыртаһың, шикелле. Кайза кайтаһың?

– Тәүзә – укытқан ауылға. Отпуск алғас – тыуған ауылға.

– Ярай, тәүгеһенә яз, бөгөнгө числоны куй, кәрәк икән – табырзар. Кабатлайым: на всякий случай ғына хәжәт... «Козел» тигәндәре өсөн гәфү үтенһәләр, коллектив кляузаларын йыртып ырғытһалар – кәрәкмәс тә.

Тимәк, көндөз зә низағ апарук кызыу булған.

Шыма ғына кәнсә кағызын уртаға тәсләп портфеленә тыккас, ғалим кунағына хәмерле сынаяк һондо. Сәкәштерергә.

– Закускаға үрел. Әйткәндәй, сәнскәң дөрөс ятмай. Приборзың үткер остары, калак эстәре поминкала ғына асқа каратып һалына. – Дауыт тыңлаусан балалай буш кулы менән сәнскәне тәүзә әйләндереп һалды, шунан һәләт кенә күтәрәп, яңы өлгөргән кыяр телеменә ғыршлатып казаны. – Дөрөс, безгә йәшәргә кәрәк. Ә йәшәү, философтарса әйтһәк, көрәш ул. Намыс өсөн көрәш...

Оһотма, кустым: иһсәрзә өндәшмәй торһа ла, танып була. – Акыл һатып, кул бирмәй мыңғырзап хушлашты Доцент. – Алама хәбәр шәп йүгерә, якшыһы көскә атлай. Белгертмәскә тырыш баймактарға бындағы кыйыш азымдарыңды. Азақ, котолғас, һөйләрһең... Кәрәк тапһаң ғына. Хозай куһа, осрашырбыз, тим.

Тиззән коридорза бала-сағаның бытырлығын сыкканы колакка салыңды. Доцент шешәне карауат астына боһорзо, физрук урынынан үрә калкты.

– Кара әле, Салауатов, һак бул. Шпанаға окшаған дуһтары бар Николайзың, «темный» ойоштороп куймаһын.

– Рәхмәт... – Егеттең ни өсөн рәхмәтле икәнән аңғарыуы ауыр ине.

...Иһсән-һаумы икән әле Раян Баянович? Дан булыр ине үзен эзләп тапканда... Танырзармы инеме бер-береһен? Иһсәндәр, етмеше лә тулмаған бит әле. Иһсән генә була күрһен кәбән һалырға яратқан карасман ағакай. Хәйер, ғилемле кешеләр озақ йәшәй торған.

* * *

Кәзимге хәләтенә кайкан, Дауыттың машина яғына ыңғайлауы булды, каршыһына азымлаған яланбаш Федорыч күренде. Көләкәсләнһә лә, үзен ғәйепле һизгән кеүек.

– Мин хәзер, һин термостан сәй һемерә тор, Азатович.

– Эсе генә ләһә! Сырлы-майлы бутерброд та эсте тишмәс.

Картлас тиз йөрөнө. Биленә тиклем сайынған, ялтырай төшкән салланған сәсен һыйпапмы-һыйпай. Кибеңкерәнеме, «лужковка»һын кейәсәк. Уның ыңғайына Дауыт та кызғылт бейсболкаһын сисеп, пеләшләнә башлаған түбәһен өйрөлтөп-өйрөлтөп тызыштырҙы.

– Юк, тамак тук... Сәй йотам, әзерәк алма кабам, әрсеп кенә... Төптән тағы ике тешем купшаған әле.

Машинаның «Нива» тигән языуын, номерын мәтенән тазартып, кағынып-һуғынып, кулдарын сепрәк менән һөртөп, әзәм сүрәтенә ингән водитель, кабинаһына һин дә мин менгәс: «Ну, Вадим, ехай с богом!» – тип төшөз ирендәрен еңелсә кымтыны ла, баранкаға йәбеште.

Урман юлдары шактай арыулана, киңәйә барҙы. «Нива» тәпәшерәк түмәләскә үрләне, калкыуыраҡ урында туктаны, сөнки башкорт урыстан һорай куйҙы:

– Федорыч, Кыуыштау кай тирәлә әле?

– Минең ауылдан ун ете километрҙа ғына ул. Мәктәптән йыл да барғыланык экскурсияға. Хәзер а-анауҙан безгә боролабыҙ...

Тимәк, апарук дуға яһап, урауҙан елдерәсәктәр.

– Ғәфү ит, Вадим Федорыч, православие эңергә карай зыяратка инеүҙе тыймаймы ни? Ислам буйынса, мәсәлә, ярамай.

Әмәлгә таянғандай, автоһәүәскәр, бара биргәс, ауылына табан боролмайса, тура елдерҙе.

– Федорыч, мин... динде былай ғына исләнем.

– Былай ғынамы, тегеләй генәме – барыбер ғәзел әйттең. Үпкәләмәс мәрхүмә әсәм, кис кырын зыяратка инеү ситен. Йыраҡ ер түгел, килермен, ер туңмай әлегә. – Дауыт өндәшмәгәс, Вадим хәбәрән дауам итте. – Улым менән киленем, ана, быйыл Грецияға барҙылар, алдағы йәйгә Чехияғамы йыйыналар. Рәхәт шул: уны ла тулмаған тиктормаһ оноғомдо Люсяма калдыра ла, һыпырталар ғына. Ә мин уларға емеш үстәрәп ташыйым, нисәмә банка йәшелсә тоҙлайым. Ярай, кайтайык һөйөклө катындарыбыҙ эргәһенә, шулаймы?

Дауыт баш һелкте, Доцент әйтмешләй, алма кеүек, тип ғәмләнде. Кырк йыл элек ишеткән һүз бит әле. Әйтәгүр, нәзәкәтле һүз.

Машина кыл тарткандай тура баһу юлына төшөп алды, моторы тигеҙ генә выжлай.

– Кәйефең юкмы әллә, Азатович?

– Кәйеф арыу, тик бер аз арытты. Тимошканың һары һандуғасын күрҙем...

Юлдашына Федорыч һынамсыл караны: бер-бер ялтас-пеләш башына, йәнәһе, зәхмәт кағылмағанмы бының?

– Эсәм һандуғастары Африкаға етеп баралыр, ә без ун биш минуттан Шакшала булабыҙ. Азатович, ...овкала эшең бештеме һуң?

– Берәй һөйләрмен әле, Федорыч, ун биш минутта ғына һөйләрлек нәмә түгел шул. Ысынлап та, донъяла Сафиушка-соловушка ла бар икән.

Федорыч, минең өсөн барыбер, тигән мәғәнәлә яурындарын йыйырып яҙҙы.

Күпергә етәрәк Федорыч, уң бармак остарын төйнәп кабалан-карһалан сукынып алды. Сукыныр за... Ярай әле автоматлы патрулдәр йә озон-озон рефрижераторзарзы, йә затлы иномаркаларзы туктатып, мыштыр ғына, тәкәббер генә эргәләренә азымлай.

Һөйләрмен әле, тине лә ул, нимә генә һөйләй алыр һуң Дауыт Федорычка. Форсаты сыкһа, һөйләр зә. Әзәм балаһының нисектер теле асылған, хатта артығын ыскындырғаны, шуның өсөн үкенеп йөрөгән сактары була бит, була. Ә хәжәтме ни, кызыкмы ни Федорычка Дауыттың, атаһы мәрхүм әйтмешләй, һәүрек сағындағы хатаһы, дыуамал гонаһы? Осток та хәжәте юк, әлеге лә баяғы, минең йәнтөйәктә нишләп йөрөнөң бөгәсә, тип кенә кызыкһыныуылыр. Ана бит, гелән кабаланмай ғына, тәмләп кенә гәпләшергә әүәс Федорыч әле шымып калған, зирәклегә юлға казалған, мөгәр тирә-йүнгә һирпеләп тә алғылай. Алғылар инде, ошо иркенлектә кендеге кыркылып, тәүге һулышын алған уҙаман даһа. «Ғәфү ит, Федорыч, бөгөндәре генә уртаклаша алмаҫ йәнәшендәге юлдашың йүләр йәшлегенең елпендергес, иң һиҫкәндергес, иң алабарман хәтирәләре менән... Бәлки, бер касан да уртаклашмаҫ. Унан килеп, күп йылдар уҙған, күп һуҙар аккан, күп нәмә онотолған, томанға сорналған. Һөйләһиһә, көлмәҫһеңме һуң? Эй, брат, юк-бар гонаһыңды юллап маташтыңмы? Күр, замана уғрылары нишләй? Эйе, муйылгүз Сәмәрәһенә сисмәгәнде, әс серзәрен яттарға һис сисмәҫ Дауыт...»

* * *

...Окшатып та бөтмәне Дауыт Салауатов мактаулы Өфөнә имтиханға килгәнендә. Әллә баш кала озайлы яуындан йонсоғайны, әллә касандыр айырым кала һаналған Черниковканың яманатын ишеткәйне. Ни булһа ла, документтарын тапшырып, имтихандарза студентлыкка дәғүәсе булырлык балдар йыйып кайтты. Кайтышлай физрук булып йөрөгән ауылға – уныһы оло юлдан ике сакрымда, ала-сола урманлы тау ашаһында ғына – һуғылып, төнәп сықты. Түшәктә озақ ятмай ғына әжәле еткән бабайын – фатир хужаһын ерләгәйнеләр, был хакта автобуста таныш-тоноштарынан ишеткәйне шул. Мәрхүмдең әбей генәһе Дауытты етемһерәп калған иркен өйөндә ғәзиз улылай күреп каршыланы, барынса һыйланы. Арманһыз йокланы юлаусы узақ такта менән көпләүле элекке бүлмәһендә, клубка ла ынтылманы.

Иртгәһенә урамға сықты. Бесәнселәр сабаулай, бала-саға һикерәндәшә. Почтальонка узып бара ине, егет унан һаулык һорашты. Йәш катын, Сәмәрәһенә почтальонка апаһы, үзен дә ихлас сәләмләнә.

– Ошо арала күренмәһең, жигет?.. – Юрий «жигет» ти бит әле, силәбеләр һымак. – Кайзарза ер гиззең?

– Отпускыла... – тип котолдо Дауыт, кайза ул имтиханда буталыуын телгә алыу. Укыуға инмәй куйһа, хурлығы ни тора! Нәк ошо уйзарын һизгән киәфәттә, һеңләһенекәнән ясырак кашлы, кабарынкырак түшлө, тығызырак билле Миңлебикә:

– Ауылдан дүрт-биш кыз Сибайза медсестралыкка икзәмен биреп ята. Эркеләп барғас, инә алырмы Сәмәрә, ай-һай... – тине лә һәлмәк сумкаһынан: «...хәзәйенең вафат, укый белмәһә лә, хәзәйкәңә...» типме гәзиттәр, Дауыттың үзенә «Башкортостан укытыусыһы», «Физкультура и спорт» журналдарын тотторзо.

– Инер ул Сәмәрә, өлгәше якшы ине... – тигән булды егет, ә катынкай бумпылдап ары уззы.

– Арыу булғас, һиңә мизал йә грамыта бирмәһегез? Нашалствы балаларына ғына бирергә, тигән указ бармы әллә?

Эй, апакайзың һеңлеһе өсөн өзөлөп тороузары! Бетә апайзар за шулай бул-насы. Сәмәрә лә ярзамсыл: Миңлебикә ауырып-фәлән киттеме, почтаны үзе йү-гергеләп тараткылай.

...Үз ауылында утын-бесән эштәрәндә атаһына ярзамлашып йөрөгән август көндәрәненә берәһендә Дауытты киң урам аша күршеләре сақырзы. Ике туған ағайы – орденлы механизатор йәшәй унда: Салауатовтарға алыстан шылты-ратһалар, телефонды механизатор өйөнә тоташтырғылайзар. Анау акман-токман азаштырғанда мәктәп директоры ла шул телефондан эзләткән...

– Кәләшеңме, кәйнеш, эй тауышы йәш кенә? – Еңгәһе әле мәрәкәләп әйзүклә-не. – Биш-алты минуттан кабат звонок бирәм, ти. Бар, көт тә һөйләш бәләкәй өйзөгә телефондан.

– Наумыһығыз, Дауыт Азатович, Сәмәрә борсой һеззе. Ике хат бар һеззең исемгә. Апайым әйтә, Миңлебикә, почтала эшләй, беләһегезер –килеп алмасмы, ти? – «Тауышы йәш... Һы, булмайса...» Әзәп менән «һез»зән кыркып, рәсмиерәк һөйләшеүен әйт.

– Әлләсе... Ә юк, барам. – Һағайған егет қасан, нисек юлланасағын үзе лә белмәгәс, һорай күйзы: – Ә һине котларға мөмкиндер бит? Укыу буйынса. – Аңланы кызый, кайтармыш котлауын да еткерергә ашықты:

– Әйе, рәхмәт. Һеззе лә! Апайым әйтә, конвертына карағанда, укырға ингән физругың, ти. – Яңылыштан «физругың» тигәнде ыскындырғанын Сәмәрә төзәтә һалды. – Эй зә, физругығыз, ти, Дауыт Азатович...

– Рәхмәт, һылыу... – И бешмәгән, уңайлы мәлдә «һылыу»ға «ым»ды өстәргә йөрәге етмәне егеттең. Әзерәк бөжләне: хат икәү, ти зәһә. Берәһе – институттан хәбәрзәр. Ә-ә... Икенсеһендә?..

Машинаға өмөт аз, хәйер, ул сак крәстиәндәрзең шәхси автомобиле һирәк ине. Мотоцикл эзләп қараны, қапыл-қара уныһын да тапманы. Йә бесәндә йөрәйзәр, йә бозок ултыра. Тукта, ә, велосипед?! Әлеге шул механизатор ағайыныкы бар.

Фәкир үк булмаһа ла, етешһезерәк йәшәгәндәрзәр – велигы ла юк Дауыттың. Алғас-алғас, «спортивный»зы посылторг аша яззырғыз йыйына ғына ине.

Ағайының велигын тиз генә майлап, тәгәрмәстәрән тынлап, елдерзе туранан-тураға. Ошоноң ише баһыу юлдарынан да һыпыртты. Бер қыразды төшкәндә, тормозы йүнләп тотмай, гәрә – сатыр араһына. Улай за имгәнмәне, яланғас беләктәре генә һызырылды, иллә барып етте якты күззә. Тик, мин қилдем – дава-йығыз хаттарзы, тип кеше мазаһызлап йөрәргә теләмәне. Яраларын дарыулап, үтекләнеп, клубка сығып әйләнде. Йәштәр арлы-бирле тансала өйрәлә. Һук-мыш егеттәр бильярд төртә, шашка шылдыра. Қыз-қыркын араһында ике әхи-рәте менән Сәмәрә лә сыуала, әйтәгүр, хәзер уларзы, «өлкән» һанап, бәйләнсек ветеран укытыусылар быйылғы яззан ук клубтан қыумай.

...Иртәгәһенә егет, ясы қайышлы сумка асқан төйөрөм қатынқай күрәнмә-гәс, почта тирәһенә үзе яқынлашты. Хәзәйкәһе әйтмешләй, почтальонка Миңле-бикә «хәрәпселәргә» сығып қына қилә ине. Ораштылар. Ниңәлер қатындың, қараштары һынамсыл, гәжәһенгән дә төслә. Ләм-мимһез генә тәүзә ябайырак штамплы хат тотторзо. Нефть институтынан, тимәк... Елемен қуптара-қуптара қырғарақ янтайып, ниңдәйзәр иләм бөркөлгән конвертты һак қына асты. Ур-ра, қабул ителгән! Деканаттағы нәзекәйбил қыз өмөт уятып қалғайны шул: «Абитурзар эргәһендә ике офицерзың буталғанын шәйләгәнһендер, Салауатов? Ана шулар сосорақ егеттәрзе хәрби училищеға димләп йөрәйзәр. Әгәр 3-4 сол-датик документтарын алһа, һиңә студент булырға шанс өстәлә...» Нисек кенә

булмаһын: ул – студент, ул – буласак инженер! Раян Баяновичтың нәсихәте, юраузары юш килә, шөкөр. Шулай, Доцент уйынлы-ысынлы, тупасырак әңгәмәлә тәүзә әртислектән төңөлдөрзө. Төсөң-башың чепуха, тинеме... Спортта ла карьераң икеле, ошо йәштә район чемпионы ғынаһың – бүстәк; ә имгәнһәң, тфү-тфү, һөнәрһез көйө кемгә кәрәкһең? Быныһын Дауыттың Әсем буйында шпагат яһауын исләп әйтте, буғай.

Ысынлап та, икенсе курста Дауыт һыуык алдырып ятты, өсөнсөлә сакта балтырҙарында кан тамырҙары бүртте. Хуш, саңғы! Шунан бирле саңғыға прогулка өсөн генә баскылай. Ғәзәттә, Еңеү паркына. Аҡ кайындар араһына...

– Котлайым... – Почтальонканың тауышы ихлаһ. – Ә бынауһын падпислап ал, бөгөн – августың ун туғызы, числаны үзем куярым.

...Һаман аптырай Дауыт: милиция ебәргән повестканың эстәлегенә хәбәрҙар инеме почтальонка? Ирендәрен кымтып, ниңә бик һынамсыл, бына кем икәнһең, тигәндәй караны икән? Әлләсе... Укымағандыр ҙа, бәлки, повестканың кайҙан килеүен укып та ләм-мим өндәшмәгәндер, ләстит таратмағандыр: хол-ко-фиғылы ирзәргә биргеһез һымак бит .

«Салауатов Д. А. Тейешһегез...15 августа... (һа, үтеп киткән) сәғ. 11-зә ... район милицияһының ...-се бүлмәһенә... Килмәһегез ...статьяға ярашлы... Следователь... (фамилия, сатай-ботай имза)» Кескәй генә бланкыға тыңкыслаған янаулы юлдарҙы укығас, артык қаушаманы егет. Қаушарға ни, Раян мөгәллим, тимәк, тик ятмаған, Дауыт язып калдырған аңлатманы ла кушып биргән милицияға. Йыбанмай, намыс һахлап райүзәккә барғандыр, ул якка электричка һәләк йыш йөрөй, тиз йөрөй.

Почта ташыусының үзенә кырын карап куйғанын шәйләп, кисәге укытыусы – буласак студент һыр бирмәй, сер сисмәй генә мөңгөрлөүзә кәрәк тапты:

– Бер ямак хәлдең... шаһиты булынғайны. Шуға записка һорайҙар... – «Азна уҙған, килеп арестовать...» Ошо уйынан ғына Дауыт бер аз һискәнәп куйҙы.

Рәшәткәгә әленгән һәлмәк сумкаһын итләс яурынына аскас, Миңлебикә эшенә ашықты. Уның өндәшмәй-нитмәй кузғалыуы нисектер язығына күрә яза кеүек тойолдо егеткә. Эй, тормоштоң әкәмәттәре яктары бихисап шул. Тукта, тукта, хәтерләйем тигәс тә, хәтирә ептәрен рәтен-сиратын белеп тағатыу хәйерлерәк.

Ни буһа ла булыр, азналай ваҡыт калған Өфөгә юлланырға, шул арала тоталып, судһыз-ниһез Себер һөрмәстәр, типме, Дауыт повестка буйынса орзобәрҙә сәфәр сығыуҙан тыйылды. Эшенән бушатылаһы, расчет алаһы, был ауылда отпускынан йыйыла башлаған укытыусыларҙы, ә тыуған ауылында ул сактағы йола буйынса йәштәрҙә мәжлескә йыйып, һәүәтемсә хушлашырға теләне. Ошо теләктәрен бойомға ашырғас кына, берсә канатланып, берсә шөбһәләнәп һыпыртты Өфөгә. Алданыраҡ юланды. Сөнки бер-бер һунлап куйһа, ятактан биреләсәк урындан қолак қағыуҙан да шөрләне.

VII

Көндәр берсә көлә, берсә илаулай. Кайҙа ла мәктәптәр, училищелар, техникумдар, вуздар 1 сентябргә әзерләнә.

Тура килһә килә бит: үз ауылына кайтҡас, көн аша йәнә ике хат алды. Былары – кәзимге, маркалы.

Николай сөсөләнмәй-нитмәй, кыска ғына сыймаклаган сәләмен. Шыр хата бит әле хаткынаһы, улай ҙа аңлашылды. Кайҙалыр сакырһалар (әлбиттә, тикшереву органдарына), кемделер тыңлап (әйтәгүр, Раян Баяновичты) йөрөмә, зинһар, команда менән үтенәбез, тигән. Юғиһә, үпкәләрбез, тип тә қапаклаған.

Әһә, Николай – йылмаяк Алевтина усақ яқтыһында йырлағанса, Коля-Коля-Николаша – Раян Баяновичка Дауыт калдырған «признательный» хақында бер нәмә лә белмәйзер. Тыныслан, Николай, август азағынарақ Өфөләргә барасак Дауыт. Мотлак! Тәүзә деканатта әңгәмә үтергә тейеш, шунан дөйөм ятакка морон төртөр. Азақ нишләргә кәрәген нисек тә самалар әле. Улай ук иҫәүән түгел дә.

Икенсе сәләм – Наиләнән, урыҫ араһында Нәлли ул. Озон ғына хаты, хисле генә, тик йылыһы аз һымак. Адресын бирмәгәйне ләһә? Хәйер, Дауыт кайтып киткәс йә дирекциянан, йә Доценттан һорағандыр. Раян Баяновичтың уны: «Һин дә минең өскә сүп өйөшәһеңме, журналист туған? – тип быжғыртыуы ла ихтимал. – Окшатқан егетендә яқларға тырышыуың һәйбәт, тик бүтәндә – мине батырыу иҫбенә яқлашма. Куркма, Салауатовка бер ни зә булмаҫ. Ул – әйәрсән, шаһит кына».

Бәй, Нәлли менән хушлашмай за һыпыртты, гүйә, касты. Дауыт быға үкенмәй. Үзе бәләсник, үзе өтөк Алевтина ыңғайына ялған ялыуға имза йыйып йөрөүен нисек аңламак, нисек гәфү итмәк кәрәк. Үпкән-косқан – елгә осқан... Шундайырақ киәфәт менән Дауыт матур почерклы хатты аласықтағы ут тамағына бырғатты. Кызык, шыма кәнсә қағызы яна, ә колағында теге авторы билдәһез туристик йырзың тап Наиләнән ишеткән башкортсаһы – тимәк, тәүзә милли вариантын берәй ауыл егете сығарған – сағылды:

*Тик шатлыктан күзәрәңә
Кайнар йәш килһен.
Ағизел, Ағизел, Ағизе-ел...*

...Казан астында ялқын ялмаған хаяһыз хатты күз алдына килтергәс, Дауытта капыл һынамыш яралды: ә бит теге сақта, Доцент өҫтөнән күмәк ошақты раҫлатыр өсөн... йәшкелт күзлә һомғол Наиләнән, нәк Салауатовтың мәнфәгәтен үә абруйын уйлап, имза йыйышып йөрөүе ихтимал. Бик тә ихтимал, сөнки парткомға хат язһалар – ул осор кеше язмыштарын күп осракта партократтар хәл итә ине – Доцент бығыр-бығыр үзе һазлыкка батасак, ул инде дүрт карак, шул иҫәптән һыуға сумы маһиры Дауыт, өҫтөнән ошак әтмәләмәйәсәк. Тимәк, Владимир менән Николай за имен-аман котола яуаплылыктан. Бына ниндәй мәкерлә капқан корған йәшләй генә әскесе иренән айырылған Алевтина! Биғәйбә, нәк шул капқанға баҫкандыр за әле Наиләкәй – йәшел күзкәй.

Салауатовтың йыш кына уйланғаны булыр: казна талаусылар, пирамидасылар, рәкеттар, бер көнлөк фирмачтар, бала урлап, ақса таптырыусылар, кидалолар, ришүәт алыусылар, бизнеста бер-береһен һемәйтеүселәр, аферистар һ.б. әтрәгәләмдәр туғандары, яқындары араһында, белегез, ярамһакланығыз, теләнселәгез, ашағыз, әсегез: мин – бур, харам иҫбенә кеҫәм калын минең, тип маһаямы икән? Юктыр. Фәйебеңдә танью өсөн дә выждан көсә, кызара белеү кәрәгәлер. Мәгәр, һуңғы осор ярайһы байман башкорт илендә лә уғрылыктар, мутлыктар, ай-һай, ишәйә бара, откостар, алдаксылар, нахалдар кәмеһәй һымак. Узған ялда ғына, ана, Федорыч төзөлөштә буталған прораб энеһенең йылға яқын өйөнә ақса апкайтмауына бот сабып зарланды. «Һезгә тейеш ақсаны берәй йыл крутить итәйем әле», – тип асыктан-асык әйткән заказ, йәғни объект биреүсе начальниктары. Өлкән прорабтары әрмән тиме. Ул, меҫкен, «озон ақса»ға әллә кайзағы кәрзәштәрен сақырған. Ныкыш эшләйзәр, ти, көнә-төнә... Яңырақ гостарбайтерзәр һуқыр тинһез кайтып киткән илдәренә. Түрәләрен судка биреп кенә эш хақын даулап алырзәр ине – прорабтарға кабат объект тәтемәҫе көн кеүек асык.

...Дауыт, йәшерен-батырын түгел, Өфөгә шөрләберәк юланды, лекцияларға ла хафаланып йөрөнө – милиция ана-бына арестка алып китмәгәйе.

Раян Баянович искәртеүенсә, тәфтишсе соконғанда теге өсәү – Владимир, Николай, йәнә карпыш колак әпәү, үз-ара килешеп, һарыкты вә кәмәне Дауытка ғына яһарыузары ла бик мөмкин. Анау сос, теремек башкорт котортто, бәрәнде момент салды, без ни – кала егеттәре һарыкты кәзәнән айырмайбыз; Салауатовка әз-мәз ярзамлаштык кына, команданы һыйлайык әле тип инәлде бит, тинеләрме – бөтөр башың, калыр муйының һерәйеп. Гәрсә Доцентка «признательный» калдырып йәтеш иткән. Дауыт... Асыктан-асык апаклауы ла урынлы булған ғалимдың. «Кара уны, аңғарып йөрө, «темный»...» Гәрсә донъя хәлен белеп булмай, кабырғаһын һанаузары ла ихтимал ине. Николай, әгәр хәтерә буталмаһа, һарыкка, барышлай ...овка хулигандары бәйләнһә, бер төптән отпор бирербез. Әгәр дүртәүзән узмаһалар...» тигәйне. Бигерәк ышанған ыштанһыз Дауыт шалолайзарға...

Ә-әх...Доцентка калдырған «признательный» кағызы берәй нисек нефть институтына юлыктыниһә, кем белә, Салауатов иптәш, һин – разрядлы спортсмен, фронтовик улы, тип аяп тормастар, артына типмәй генә тәүзә комсомолдан, азақ факультеттан кыуырзар ине. Валлаһи... Аркаланыр түрә-мүрә, таяныр туғаны ла юк. Хәйер, әле лә юк, әз-мәз якташтары, дустары, фекерзәштәре генә бар. Ә Федорычты дустар исемлегенә индерә аламы Дауыт? Әлләсе... Юк, юк, ала.

Трассаға якынлашқас, Вадим машинаһын туктатты. Сәй һемерергә ниәте, сәйзәң ес-босто кәметерлек кеүһе бар инде былай. Термосына йәбешерзән алда автордиоһын борғосланы. Үзәк каналдар «...ышанысты юғалтыу сәбәпле» тип Мәскәү мэры Лужковтың ғауғалы отставкаһын сурыта.

– Әйтсе, дорогой, һинең миңә ышанысың юғалманымы? – Күн кепкаһын кырынайтқан картлас мәрәкәсел күз кысты, Дауыт уйсан, фәлсәфәүи яуапланы: – Афоризм яралды әле күнәлдә: ышанысты юғалтмас өсөн, уны тәүзә қазаныу фарыз.

– Якшы-ы... – тине Федорыч, радиоһын икенсе тулкынға күсереп.

Кайһылыр илдә, кайһылыр телдә «Евровидение-2010» конкурсында гранпри алған Норвегия йырсыһы, милләте белорус Александр Рыбактың үзе язған көйөн кабатлайзар ине.

– Уртаса... – Аңғартып торманы Вадим: йыр окшамаймы, йырсыһымы?

Йырсыһылыр, бер сак бакса яңғырап торғанда: «Скрипкаһын тызый-тызый шпагат яһамаһа...» – тип тә һөйләнде бит. Шпагат ук түгел дә, уның нимә икәннен белә Дауыт, бигүк еренә еткермәһә лә, үзе лә маһир ине йәшлегендә аяктарын язырға.

Теге хәйерһез походтағы танышыу кисәһендә, мини юбкала акробатик элементтар башкарған миңле кыз Люба тамашаһынан һуң, Дауыт менән тәү көндән апарук дуслашырға өлгөргән Николай:

– Во дает! Кто еще так может? Среди нас есть же физрук, тренеры...– тип һөрәнләне. Берәү зә кыбырламағас, Дауыт түңәрәккә атланы һәм, ир-атты дәррәү һызғыртып, катын-кыззы аһ иттереп, аяктарын бер мәлгә генә алғартка бөркөт канатылай сатландырғас – һо-оп! – устарына таяна һалып, бесәй етезлегендә үксәләренә басты. «Приз! Приз!» – тип барсаһы уға кул сапты, Алевтина есле һабын тотторзо.

...Дауыт үтә тиз елгәрзе әлегә хәтирәне зиһененән. Вадим Федорыч радиоһын

борғослап, кабат Башкортостан «Юлдаш»ына яза-йоза тоташкан арала ғына. Ә эфирза Салауатовтың яраткан йыры тапшырыла ине.

*Һайрай за һайрай һандузас –
Үзәкте өзә инде...*

Музыка фоны базык һайланған, гүйә, гөл баксаһында былбылдар һайраша.

*...Яраткандар сабыр итә –
Сабырзар түзә инде.*

Йыр ике корзаштың әңгәмәһе астында тымды:

– Минең райондаш йырлай. Театр актрисаһы Алмакай Бәхтейәрова...

– Якшы-ы! – Федорыч ашыкмай ғына термосына йәбеште. – Әйзә, бергәләп...

– Рәхмәт, эстем мин. – Дауыт «первач кәрәкме?» тип Федорычты төртмәсләргә укталғайны, уйынан төңөлдө. Үпкәләр, йә ни... Кабинанан шыуып-шылышып төштө лә йәшел курпы келәменән ары-бире атлаштырзы. Ай-һай, биле ойоп та өлгөргән, азылдырыу зарур.

– Азатович, тыумышың кай тирәнән әле? – Вадим быны рьяһыз белеште, караштарын, күззәрен алыс иркенлеккә төбәп.

– Баймактан. Элек автономияның үзәге беззә булған. Бай ятк, тибез.

– Юл төшмәне. Иген мул, һарык күп, шикелле, һеззә.

– Күп... – Танауын сирып, йылмайзы Дауыт. – Әйзә, апкайтам киләһе йәй...

Федорыч «лужковка»һын күтәрә биргәс, Мәскәү экс-мәрының әсәһе мәрхүмә Башкортостанда тыуғанын, Лужковтың икеме, өсмө тапкыр Башкортостанға килгәнән, оҫта умартасы икәнән, ә катынының Өфөлә эре сауза нөктәләре барлығын куйыртырға самалап, башын уң журынына апарук кырынайткайны, «йо-комһорай Азатыч» типме, хатта ки машинаһының барышын ййлатты. Ә күршеһендә йоко кайғыһы юк, ул бына-бына алыстағы урык-һурык иҫтәлектәренән осона сыкмаксы, күззәрен яртылаш кысып, зифәнән генә көсәндәрзе.

VIII

Салауатов беренсе курстарға студент билеты тапшырылған тантанала кәйефһезерәк йөрөнө. Төркөмдәренән ойоштороу йыйылышында куратор староста итергә ымһынғайны, егеткәй кәтғи баш тартты. Әлеге лә баяғы күңелендәге шөкәтһез юшкын, шик-шом аркаһында... Язатым судка әләкһә, а-ба, старосталыкка кемде һайлағанбыз, тигән нәфрәтлә ләститтән һағайзы. Йәкшәмбелә мотлак барасак ...овкаға! Электричкала елдерер Урманғаса, ары тәпәйләр әле йә йүгерер. Сөнки белешкәйне вахтершанан: ...овкаға автобус йөрөгәндә йөрөй, йөрөмәгәндә – юк, буғай. Аксаһы әзер, свитерын да йәлләмәс... Кәмәсенә «Сокол»ын биреп ризалатыр. Ә ниңә, тишек кәмә һакына зона спартакиадаһында алған приз – күн тышлы транзистор, етмеш һумлыҡ – тамандыр бит? Йәһәт табыр үззәрен... Әрәмәгә якын әбшәүәтлә өй, аҡ мунсалы бакса.

Дөйөм йыйылыштан һуң Салауатов та ятағына кайтты. Бәй, фойела вахтерша ымлаған мөйөшкә бакһа – Владимир менән Николай торасы. Килешә икән Володяның атилетик һынына замоклы бәз курткаһы. Николай ләпелдәүенсә, ул тәүзәрәк грек-рим көрәше буйынса кала беренселегендә бирешмәгән, азақ елкә һендерен һузып, спорттан бөтөнләй төңөлгән. Йөзө фәмле, бүлтәйгән ирендәренә еңелсә йылмайыу азып, Дауытты студент булығы менән котланы:

– Здорово, курбаши! – Николай, бошона белмәгән бөрсә, ә юк, өтөк, торғаны бер фетнә, шундук студентты тышка, сәнскеле акациялар араһына, әйзәне. – Пойдем-ка...

Һүз дилбегәһен кыска, үзен купым тотмаксы Николаша-әпкәләй. Владимир иһә пүнәтәйен сабыр ғына әйәк қағып йөпләп торзо.

– Һиңә повестка ебәрелгән – алғанһыңдыр, мәгәр һин уны алманым тип исәплә һәм бер кайза ла барма. Җөмүмән, ...овкала тансыға сыкманык, осток та эш бозманык. Ышанмаһаң, Доценттан һора, ул да раслар. Морале обликко! Һиңә ментураға язған қағызың да – гәйеп...

Владимир Николайзың бөйөрөнә төрттө, тегеһе шундук тауышын үзгәртте: «Кайза әле повесткаң? Шул ук следователь ебәргәнме?» Әмәлгә таянғандай, ул хәсрәт қағыз паспорты араһында, түш кесәһендә ине. Алып күрһәткәйне Дауыт, Николай: «Шикләнһәң, Башпрокуратуранан белеш: унда Володьканың әшнәләре муйындан!» – тип повестканы вак-вак йырткыслап, сүп кәрзиненә елгәреп, кәнәғәт киәфәттә әйләнәп килде. Сәйер, берауык еңел булып калды Салауатовка.

«Башпрокуратуранан... Әллә ысынды бумпылдай, әллә шыттыра. Һәр хәлдә, юғары даирәлә блаты барзыр», – тип уйлап та өлгөрмәнә, тегеләр йәһәтләп китеп тә барзы. Эре генә атлап. Хушлашмайса. Еңеүсә киәфәтендә. Мәгәр Владимирзы барыбер зә низер борсой кеүек... Намысымы? Әлләсә...

Дауыт иһә ни һөйөнөргә, ни көйөнөргә белмәнә. Тимәк, ярашкандар. Юк, ярашыу түгел, килешәү был. Килешәү зә булмағандыр, һатыулашып, бер-береңдә тыйыу ойшторғандарзыр. Хөрмәтлә Доцент, милициянан ғаризағыззы, йәнә Салауатовтың аңлатмаһын кире алығыз, ә без... өстөгөззән авиация институтына юллаған коллектив ялыузы ебәрмәбез, вәссәләм. Бер ғалим-педагог тиштәнән ашыу алдаксы, шантажсы менән ярашканмы? Дауыт – уртала. Былай әйтәү зә урынһыз, «муйындан» блаты аркаһында ғына котолғандыр уғрылар. Раян әфәнде шикәйт биргән, мотлак биргән прокуратураға; әтеүсә Салауатов – шаһит та, еңәйәттә катнашы ла, ер тишегенә инерзәй оялып, милиция ебәргән повестка алмаш ине ләһә һынамсыл карашлы почтальонкандан. Имзаһын һалып... Сәмәрәнәң һөйөклә апаһы бит әле уныһы. «Бриллиант кул» комедияһындағы аферист әйтмешләй, бына кайза ул «морале обликко»!

Ышандырмай, ышанғы килмәй зә бит арыслан рухлы, саф выжданлы Раян Баяновичтың бер өйөр сәүектәрзән еңелеүенә, йәнә уны мескен, бөрөшкән хәлдә күргә лә килмәй, тик ни хәл итәһәң, күмәктә – көс. Хикмәт күмәкләктә лә түгелдер, хикмәт ошта королған тозакта. Ай-һай, Алевтина, карамакка фәрештә кеүекһәң дә, әскенәйең тулы мәкер, ахырыһы. Доцент та әкәмәт... Нимә ти бит, сәмгә тейеп, ә юк, намыска сиртеп: «Урлагас кыз урлайһың уны, Дауыт кустым. Йә – һөлөктәй ат, түлкә һарык түгел».

Күпмегә барыр был йән ызалары? Касан сиселешә булыр? Билдәһезлек – иң кыйыны...

Бигүк тынысланып бөтмәһә лә, студент Салауатов йә азымлап төнәгән урынлашқан, тәп-ләп кенә ремонтланған бүлмәһенә инде. Иптәштәре төрлө йомош менән калаға һызғайнылар. Тимәк, бармаш ...овкаға Дауыт. Бер яктан – якшы, икенсә яктан – хөрт. Әгәр Николашкалар бая уны төп башына ултыртып киткән буһа? Булмаш, йомоштары ысыңға окшай. Сабыр итеү фарыз. Әллә Раян Баяновичты эзләп табырғамы? Мәгәр был йәмһез, ғәрлеклә азым булыр һымак. Бәлкәм, турбазала... һыйлағандарзыр абзыйзы? Дауыт бер аз алданырак һыпартлы, дөрөсәрәгә, каскандай итте. Ә Раян Баяновичка, хатта ки тотош ғайләһенә турбаза директоры йәнә ун көнгә бушлай путевка вәғәзәлгән, әгәр ул... инструктор Владимирзың гонаһтарын күрмәмеш тә белмәмеш икән. Юк, юк, баяғы фаразы растыр: Доцент органдарға мәрәжәғәт иткән – токтоталға сакыртып ятмаштар ине ләһә Салауатовты район милицияһына.

Сабыр итергә... Көтөргә... Кыйын барыбер. Һәр хәлдә, свитеры ла, ана, сумазанда тәсле генә ята. Иш янына куш – киң еңенә транзисторы ла кыстырылған. Походта күп тыңлаузан өс көн узыуға ук зарядкаһы ултырғайны, шунан бирле «Сокол»ын йәшергән төслө һаклай. Кабырғаһын кутарып, сәтәкәй бармактай дүрт батарейка тык – гөжләп токанасак.

Барыһына ла Дауыт үзе ғәйепле. Ярай, эйәрзе лә икән, ти, хурлыклы «танса»ға йә «Зарница»ға. Ә ниңә, укытыусы, комсомолец буларак, күрәләтә бурлык кылғанда тегеләрзе теше-тырнағы менән тыйманы, карышманы йә иһә, теләһә нишләгез, минән булмай, тип тайшанманы? Һыпыртһа ла бата ине. Ә бәрәнде ниңә салды? Вәт диуана!

Студент Салауатов тора-бара башкөллө укыуға сумды, әкреләп хафаһы ла, ана барам, бына барам ...овкаға, зыян күреүселәрзән ғәфү үтенәм, ризалатам, тигән теләге лә һүрелде.

Хаклы иҫкәрткән Раян Баянович: юғары техник белем алыу аһһат түгел. Ярай за, Дауыттың зирәклеге, ныкшылығы бар, юғиһә... Сәмәрәләргә черчениенан һабак биреүе лә ғайзаға булған.

Тәүге кышта ук Дауыт институттың йыйылма командаһына эләкте, тик икенсе курстан спорт мастерлығына кандидат дәрәжәһен яклаузан ваз кисергә тура килде. Врачтар тыйзы, сөнки каты һыуык тейзереп, оҙак йүтәлләне. Һизелерлек тайыш табанлығы өстөнә, һәр күнегеүзән, һәр ярыштан һуң кан тамырзары кызарып шешенде, урыны менән күкшелләнеп төйөрләнде.

* * *

Илде компартия етәкләгән осорза 7 ноябрь ифрат тантаналы – Октябрь байрамы итеп билдәләнә торғайны. Йырлы-бейеүле, «ура»лы хезмәтсәндәр демонстрацияһы... Тигез шеренгалы физкультурниктар парады... Колоннала йылы спорт костюмы, суклы кәпәс, йока бирсәткә, купшы кроссовка кейгән Дауыт та атлай. Бик ашкынһа ла, кайта алманы йәнтөйәгенә, шулай за көләс, ғорур.

Уның карауы, деканаттан көн һорап, 5 декабргә – Конституция көнөнә кайтып әйләнде. Ваҡыты кыстауырак ине, кар за калын язуы, юғиһә, фатир хужабикәһенә хәлен белешәү һылтауы менән, бер кыш укыткан ыксымырак ауылға ла бик тарткайны дәрте. Ихтимал, Сәмәрә лә кайткандыр. Зурайғандыр за әле кызыктай, култыкларлык, улай ғынамы, косорлок, кем белә, үберлек тә һылыукайзыр хәзер.

Тәүге курста Наиләне лә иҫкә алғыланы Дауыт. Былай ғына. Теге озон сәләменә яуап язмағанына үкенмәй. Яззыниһә, язмышының да башкасарак юлланыуы мөмкин ине. Кайһы вузға ингәнәнде хәбәр ит, Дауыт, эргәңә килгеләп йөрөрмөн, ауылымды күрһәтермен, тип асыктан-асык яз вәғәзәләгәйне журналистка анау озон хатында. Килгеләп йөрөһә, кем әйтмешләй... Кыззар карамаслык тимәшеңә Дауытты ла. Саңғы командаһынан Мишкәлә тыуған зифа буйлы мари сибәркәйенә күз аткыланы, мөләйем кыз үзе лә ихлас һырпаланды эргәһендә. Шунуң ауызынан ишетте: имеш, сибәр тигән сифат – маризыкы, матур кыз тигәнде аңлата. Аңлатһа ни... Башкорт «сибәр егет» тип тә әйткеләй. Күрше факультеттан озон толومло Бөрйән һылыуы өмөтләнеп карағандай ине. Уға ла иҫе китмәне. Сөнки Дауыт барыбер зә саф, ысын һөйөү сәғәте һуғырын көтәүләне.

Коммунизм идеялары менән һиңмайланған совет иле тора-бара етешерәк йәшәй башланы. Калаларза икмәккә, селедкаға, башкаһына сират кәмене, ауыл хезмәтсәндәренәң малы, шәхси транспорты ишәйзе. Әлегә лә баяғы орденлы ир солтаны йәшәһен: «Москвич» апкайтыу менән иҫке матайын, ремонтлап ал да йөрө, тип каникулдағы энеһенә тотторзо. Борғосланы-майланы, тәки эшкндерзе. Һәм

бер көндө һыпыртты физрук штатында кыш үткәргән, әреле-ваклы түмәләстәр куйынына һыйынған боронго ауылға. Күрзе Сәмәрәне, һо-о, күз теймәһен, әзмәз ит кунған кызыйға, ике бите алһууланған, кашы ла озонайған, йофарзай карая, кыйғаслана төшкән. Клуб соланында арлы-бирле генә һөйләштеләр. Азак озатып куймағанына үкенде. Сәбәбе – кыззың кем менәндер арлы-бирле йөрөүен ишетте. Кем менәндер, тип, әрменән яз кайткан сержант, карсәһенә шахталы касабанан килгеләй, тиме. Бәлки, ләститтер зә...

Бәхетенәлер, кыш уртаһында Дауыт нисәнселер яңы йыл менән өс-дүрт котлау откырткаһы алғайны. Берәүһенә сабыйзарса кыуанды. Сәмәрәнән килгәнәнә. Хат һалды үзенә – әскерһез яуап алды. Шунан китте хатлашыу, байрам һайын котлашыу... «Яратам»дар, «көтәм»дәр, кысыр вәғәзәләр юк ине уларзә. Хәл белешәү, һауа торошон, ауыл йә кала яңылыктарын барлау – шул ғына.

Йәйзә тағы осраштылар, ярым ай яктыһында ағышы баһалкы инеште буйлаһнылар. Йылғасык, гүйә, сөрләп кенә серен уртаклаша, якындағы әрәмәлә һайрар коштар сутылдаша. Хозур мәл, моңло мәл. Шунда, кәзимге кыйыуланып, егет киң косағына һазлы һыйынған, йөрөгә йыш типкән кыззы һурып-һурып үптә; иләс-миләс сағында былай за емшәү ирендәренә әскеһем, йылымыс күз йәштәренәң яғылыуын тойоп, һисләһеп һораны:

– Ниңә илайһың, Сәмәрә?

– Әй зә... – тип бышылданы гүзәл зат. – Шатлыкһтан...

Кыуанды быға егет һәм һөйгәнән куйы керпектәре кипкәнсе үптә лә үптә. «Тик шатлыкһтан күззәренәң кайнар йәш килһен...» Кайзан әле был һүззәр? «Ағи-зәл» тигән туристик репертуарзан түгелме?

– Сеү! – Капыл шыпырт бышылданы кыз, үзе егеткә лыпын ышыкһланды.

Хәтерләһәң мәзәк: бына шунда ысын йыр ишеттеләр... Сәмәрәнәң апаһы менән езнәһе кайзандыр мәжһестән кайтып килә, имеш. Әмәлгә таянғандай, Миңлебикә кыззы таныны, егетте лә сырамытты. Кылансык көйләп узмаһынмы буласак кәйенбикәһе йәштәр эргәһенән:

*Араларзың алыһлығын
Кем якынайта?*

Дауыттың фатир хужаһы: тәзрә аша Миңлебикәһе күрәп калдыһиһә: «Пуштыбикә хәрәһселәйме урамда?» – тип мәрәкәләй торғайны. Егет үзен сак тыйзы. Көлөргә ярамай шул, ярамай.

*Һағынғанһанда сәләм хатын
Кем алып кайта?
Почтальон, почтальон,
Почтальон якынайта ла
Почтальон алып кайта...*

Көсәһеп көйләмәһе лә катынқай, бары меңдәргә таныш куплетты һузмакламай ятланы ғына. Ниңдәйзәр кинәйә өстәргә теләгәндәй... Кара, һеңлем, мин уға казна йорһонан повестка тотторған кеше әле, һиңмайһанып, һемәйеп куйма берүк, тимәксеме әллә?

Алдағы йәй башында ике студент район һабанһуында осрашты. Халыктың күпһеге! Ул уйындар, ул ярыштар – гәләмәт. Дауыт, үзе белгән егет-еләндең өгөтө буйыһса озонлокка һикерәүзә катнашып, икенсе урынға сыкты. Ағаһтан ырып лак яғылған кескәй генә коралай бирзәләр, егет шул призын, ай-вайына куймай, Сәмәрәгә тотторзә.

...Сәмәрә меһпраһтиһаны Баймакта үтте. Кышкы каникулға кайтышлай һуғылды бит әле Дауыт фатирына. Нисектер һалкын каршыһаны уны кыз, киноға ла бармаған булды. Туғандарында кунып, таң һарыһынан кайтыузан башка сара калһаны мәжһүһгә.

Бактиһәң... Дауыт 9 Май байрамында кем менәндер буталған, «өйләнергә йөрөй», тигән ләстит йүкә телефондан өс тау, өс йылға ашаһындағы Сәмәрәгә лә ишетелгән... Дөрөс, Еңеү байрамына кайтканы Дауыт ауылға, йәш-елкенсәк аулак өйзә йыйылды. Шағарак мәжлестә элекке класташы менән йәнәш ултыр-зылар, азақ клубта тансыла өйрөлдөләр – бары шул. Фырт кейенгән, бизәнгән-яһанған, Силәбелә официантка ханым уныһы. Иренән йәшләй айырылғанмы, юкмы – этем генә белһен.

Дауытка кабат хат язманы Сәмәрә, котлау откырткаһы ла ебәрмәне. Ә бит диплом алғас районда калырға теләгәйне, тотқан да Архангель районының ут-һыз-юлһыз төбәгенә йүнәлтмә алған. Етмәһә, үзен тегенән дә, бынан да һората башлағандар.

Әлдә Сәмәрәнең апаһы Миңлебикә теге ауылдан был ауылға шылтыратты, әлегә лә баяғы алсак еңгәйе, кәйнешкәйем, күңелкәйем һизә, арыу хәбәр, тип телефонға әйзүкләне. Йоклап ятма Дауыт туған, тип аңғартты почтальонка: йоклап ятма, һендәкәшем Ташкенттағы туғандар эргәһенә кунакка йыйына, ә унда үзбәктәр һәмһөз, урланы-куйзы, колак қағаһың бит. Яратышканығыззы беләбәз. Һапа йә бальнуй түгелһен, һау-һакһың, һиңә башлы-күзлә булмайһы-һыз? Сәмәрә һине кыр типмәй зәһә.

Төсө бузарып сықты Дауыт бурама аласыктан. Еңгәһе ай-вайына куймай төп-сөнгәс, һөйләне лә бирзә хәлкәйен. Орденын партком кушканда ғына таккан ағайы кайтып ингәйне, ййлап уныһы ла һыкышты: «Дауыт брат, һи булды?» Телсән генә һисәһе кысылды хәбәргә. Шул сак рәхмәт төшкөр еңгәйе әйт тә һал: «Һыпырттык һоратырға!» – «Кемде?» – «Кыр типмәгән кыззы». «Касан?» – «Бәй, иртәгә үк! Барығыз, һаранбай персизәтелдән арыуырак машина теләнселәгез!»

Әлдә карышманы Сәмәрә. Апаһына һи әйтерһен – үзә димләште. Ата-әсәһе лә кыззы яусылағанда тиз үк ыкка килде. Никаһ, туй – барыһы ла һәүетемсә булды.

Биһенсә курска бына шулай өйләһенә төштә Дауыт. Ә юк, Сәмәрәһе ярты йылдай кайны-кәйнә йортонда йәшәһе, күрше ауыл медпунктында эшләһе бит әле. Ике яктан да туғандары, бергә тороғоз, ярзам итербәз, тигәстәре, кышкы каникулдан һуң йәштәр баш калаға етәкләшәп һыпыртты. Баш кала тигәс тә, институтка якын биһтәлә изәнәндә һалкын ел уйнаклаған ағас өйзән куналка тапқан булдылар. Азақ та эшкә урынлашкас унда-бында күсенделәр, завод профкомы фатир йүнләһе, тора-бара зурырактан, уңайлырактан көтөп алдылар. Ике улдары укып башлы-күзлә булып бөттә. Олоһо кырза, офицер, кинйә-һе Мәскәүзә – инженер. Ана касандан бирлә Өфөлә Салауатовтар. Хәзәр әллә кайза йөрәмәштәр индә. Йәйзәрен ялға кайтыр өсөн Талкас ярында купшыһан өй һалырға һиәттәре юк түгел былай. Быһыһы ла күңелдәре төбәндә кузғыған теләк кенә әлегә.

...Һо-о, Дауытка һи саклы онотолмас йә онотола төшкән хәтирәләрен барларға форсат тейзә. Кире боролорға вақыттыр, Федорыч сәйен һемереп, рулгә кәзимгесә тогонорға әзәрзәр. Әйе, әзәр, өзөк-өзөк бипелдәтеп алды бит. Ыша-һыслы, дәртлә генә бипелдәтте. Кузғалдык, тимәксә.

– Кепкаң шәп һинең, Вадим Федорыч, – тип үрмәләһе кабинаға Салауатов. – Аукционға куйғанда, ә?

– Ә һиңә, шәп тәқдим! – Федорыч бер аҙзан башын сайкап куйзы. – Үземдеке өсөн оялмайым мин, маркаһы өсөн оялам. Төшөнәһендер... Березовский кеүек акса токсайзары йәл миңә...

– Сөнки улар беззәң һандуғастарзы алып китә алмай... – Быһы ишеткәс, Федорыч йәнә Дауытка һирпеләп караны: икенсәгә һаташа лаһа Салауатов һандуғас менән.

– Кем кушкан һуң Лужковка шунса байлык йыйырға? «Золотая моя Москва» тип йырлаган була бит әле, етмәһә, Кобзонға кушылып. Касырмы экс-мэр берәй сит илгә, нисек уйлайһың? Унса виллаларзы, унса дачаларзы юкка ғына алдан ук хәстәрләмәгәндер әле бисәһе...

Дауыттың уны йөпләгәһе килмәне, асығын белмәгәс, ни өндәшһен, шулай за кепка тураһында һүз кузғатыуына үкенмәне. Кара, бер көндә бер ай сәфәрзә йөрөгән кеүексә күңел генәһе.

– Әлләсе, Федорыч, үз илебеззә әзәмсә йәшәргә язһын, тим.

– Раҫ, үзебеззә лә комфорт. – Фекерзә хупланы руль хужаһы. – Бына мин бер кайза ла йөрөгөм дә, күскем дә килмәй. Тизерәк кайтып, иртәнсәк радио һөйләгәнсә, африкандар бер-береһен сәләмләгән кеүек, Люсеняға төкөргөм килә.

– Дөрөс, беззәң дә кәбилә утрауза йәшәй! – тип көлдә Дауыт. – Бәлхизә бабуся, тетя Люся, мадам Самарка...

– М-да, бабулька озак йәшәгән, нужаны күп күргән. Йә, йәшләй өйләнешеп, арыу ғына донъя көтә башлагастар, ударник ирен Беломорканал тамуғына озаталар. Ике ат асырай, өй түбәһе қалай менән ябылған, атаһы актәр яклы һуғышқан ти. Кайта алмай, ауыр эштән аяк һуза. Олоғайған кызы шул ирзән.

– Белмәгәйнексе... – Дауыт эргәһендә юк Сәмәрә өсөн дә һүз кыстырғайны, Федорыч дауам итте.

– Икенсегә кейәүгә сыға, уныһынан өс бала таба. Йәнә йәл: аталары фронтта ауа. Бәлхизә – тыл ветераны, һуғыш осоронда колхоз тракторын йөрөткән... Ярай әле пенсияһы апарук.

«Бына ниндәй зат икән, һыңар кул һыртын гелән арқаһына терәп атлаған әбекәй! Алдағы ялда сәйгә өндәшеп, хәйерзәр һалып, язмышы киссаһын шәхсән ауызынан ишетергә кәрәк», – тип уйланды Дауыт Федорыч шымыу менән.

...Салауатов кайзандыр укығайнымы, кемдәндер ишеткәйнеме: имеш, элек бергәләп енәйәт кылған бәндәләрзәң азак бер-береһе менән күрешкәһе килмәй. Уның карауы, енәйәт кылған урындарына кызыкһынып – темәскенеп барыусылар осраштыра. Фу-у, әллә был фәжәби һынамыш Дауытка ла тап киләме? Их-тимал... Бына бит, уның Николай йә Владимир менән һис тә осрашкыһы килмәй. Исәндәрме, юктырмы, кайзарза кем булып йөрөйзәр, нисегерәк донъя көтәләр – упсым да кызыкһындырмай. Эйе, ...овка ауылына, Шарлама ярына Дауыт барыбер сәфәр кылды. Аяғы тартқанғамы? Ай-һай... Язаһыз калған кырк йылғы язык азымы тәүбәгә әйзәне, тиһәк, йәтешерәк булыр.

Сәмәрәгә нисегерәк аңлатыр, әгәр төпсөнһә, бөгөнгө сәфәрәһең сәбәбен. Бәлки, төпсәнмәс тә, вакай түгел; бәлки, Дауыт үзе лә сиселмәс. Вәт әй, сер тигәһең үзе бер сир имеш. Эс серзәһең гонаһка сорналһа – бигерәк тә.

София Михайловнаға иғәнә биреп дөрөс эшләһе, буғай. Акса ни, Грамотаға кушып, премия бирзеләр зәһә – ун биштән биш мең йәлдер шул. Белеште: һарык та шул сама тора икән. Уф, гонаһ бизмәне еңеләйеп калды кеүексә... Ә бит Тимербайға байдаркасыларзан бер кем бер тин бирмәгән теге йәйзә. Үзе лә ожо һалып йөрөмәгән шул мәрхүмкәй.

Етте, Дауыт, күп соконма әле күңел сүплегендә. Тимербайзың һандуғасы барлығын белеп кайтыуың – үзе бер йыуаныс. Ә һандуғастар бер сакта ла әрләшеп сутылдамай.

...«Нива» озон, караулы-карауыллы, парлы, йәғни йәнәш һалынған Шакша күперзәһең яңыһынан узғанда, барса автотрасса, тотош кала яктырткыстарын кабыззы.

Йәшәгеләр килә!

2010, ноябрь – 2011, март.

**Ноғман
МУСИН**

ХӘТЕР ШАҢДАУЫ*

ЭССЕ

...Рауил Бикбаевтың өсөнсө тапкыр идараға рәйес итеп хайланыуы тураһында һөйләй башлаған ерҙән әллә ниндәй уйланыуларға төшөп кителде лә, языуҙан бөтөнләй туктап уҡ калдым. Языусылар союзында кемдең рәйес булыуы, уның нисек эшләүе кемгә кәрәк? Быны кәләмдәш тураһында кәрәкмәгән соксоноу тип кабул итмәстәрме? Үземдең бер кемгә лә ҡаҫта һаҡламауымды әйткәйнем дә әйтеүен... Хәҙер килеп ҡасандыр булған күңелһез хәлдәрҙе хәтерләү... Икенсе яктан, ижад кешеләренең эше, тормошо ла шул уҡ көнитмештәге ғәзәти күренештәр бит. Ул турала без үзебез уйланмаһаҡ, айырым ситуацияларға үз мөнәсәбәтебезҙе белдермәһәк, ҡулына кәләм алып кем языр? Ижади тормош безҙән һуң да дауам итәсәк бит әле, безҙең яҡшы яктарҙан фәһем алһындар, хаталарыбыҙҙы кабатламаһындар.

Рауил Бикбаев дүртенсе ҡабатына ла ултырҙы рәйес өстәле артына. Языусылар союзында хәҙер гел пенсионерҙар ғына эшләй тиерлек. Бикбаев – етмеште узып китте, Аралбаев – етмешен тултыра, Рәшит Низамов – һикһәнән ҡыуа һ.б. Языусылар союзына тиҫтәһе-тиҫтәһе менән ағза итеп алынған йәштәр кайҙа булып бөттө икән?

Безҙең быуынды, хәҙер инде ярты быуаттан артыҡ әҙәбиәт ҡазанында кайнаусыларҙы, ошо күренештәр, йөрәккә уңалмаҫ яра һалып үткән хәлдәрҙең күренә башлауы күңел болотлоуын тағы ла көсәйтә төшә. Рауил Бикбаевтың, туранан-тура булмаһа ла, теге сақта үзенең кандидатураһына асыҡтан-асыҡ ҡаршы төшкәнемдә өнәмәүен һизеп йөрөй инем. Ә бер килеп уның эсендә йөрөткән асыуы, кон ҡайтарыу теләге тышҡа бәреп сықты.

Ике мең дә беренсе йылдың сентябрь урталары. Минең етмеш йәшкә арналған кисәгә әҙерләнгән мөл. Был юбилейҙы сентябрҙә үткәрәү ҡаралғайны. Уны октябргә күсерәүҙәрән ишетеп, ошоға бәйлә ҡайһы бер мәсьәләләрҙе һөйләшеү өсөн Языусылар союзына килгәйнем. Секретарь-машинистка Рита, Рауил ағайҙа кешеләр бар, инмәй тороғоз, тигәс, идара рәйесе кабинетына һуғылмай, уның урынбаҫары Риф Тойғонов янына үттем.

Әммә уның менән башлаған һүҙем осланмай калды. Безҙең эш тураһында һөйләшеп ултырғанға ҡамасауларын да уйламай, бүлмәгә Фәзим Шафиков килеп

*Азағы. Башы 6-сы һанға.

*Тәүге президентыбыз Муртаза Рәхимов
язуысыға Салауат Юлаев орденын тапшыра.*

инде лә шаптыр-шоптор килтереп өстәлдә яткан гәзиттәрзе актарырға тотондо. Уның артында ук ишектә Ирек Кинийәбулатов күренде. Ул, низер мөңгөрләп һөйләнә-һөйләнә, барып Ғәзимгә каршы яктан урын алды. Әле төштә етмәгән, быллар касан кунак булып өлгөргән, тип, артабан үземдең йомош тураһында һөйләшеү мөмкин булмағанлыктан, сығып китергә уйлап торғанда, ишек йәнә шар асылып китте лә, унда Бикбаев кусты пәйзә булды.

– Тор! – тип кысқыра был капыл йәмһез тауыш менән.

Уның кыланышына көлөмһөрәп карап ултыра инем, йәнә кысқыра:

– Вон бынан! Һин Тайфур Сәғитов менән һәр сак Союзға каршы көрәш алып бараһың!..

Был юлы инде, үз колағыма үзем ышанмайынса, аптырап сығып киттем.

Ис китмәле бит, ирмен тигән ир шунса йылдар буйы вазифаһына йәбешеп ятып, теге сакта уны тәүге һайлау мәлендә үзе өсөн тауыш бирмәгәнгә үс һаклап йөрөһөн әле! Ә Тайфур Сәғитовты кайзан килтереп кыстырзы һуң ул? Мине кәмһетергә теләпме? Союзға каршы һуғыш алып бараһың, тиме? Бер аз тыныслана төшкәс, көтмәгәндә килеп тыуған был хәлдә аңлағандай булдым: табындарында “дустар һәм дошмандар” тураһында һүз кузғалғандыр. Мин өнәп етмәгән Кинийәбулатовтың һүз йөрөтөргә, кешеләр араһын бозорға ошта икәнән күптәр белә. Мең туғыз йөз һикһән туғызынсы йыл Башкортостан Китап һөйөүселәр йәмһиәте пленумының карары менән иң якшы художестволы әсәргә Ғәзиә Дәүләтшина исемәндәге премия булдырылғайны. Конкурс комиссияһының карары буйынса тәүге премия күренекле язуысы Кәтибә Кинийәбулатоваға бирелергә тейеш ине. Ул карар республика гәзиттәрендә баһылды. Ғәзиә Дәүләтшина исемәндәге премияның Кәтибә Кинийәбулатоваға бирелергә тейеш булып та, йәмһиәт рәйесенә урынбаһары Сабитованың башбаштак холко аркаһында, уны Шафиковтың алыуын язуысыларзың съезында һөйләгәндән азақ, Ғәзим дә миңә кырын карабырак йөрөй ине. Шулар һөйләгәндер инде Рауилға ярамһакланып юк-бар хәбәрзе.

Илебеззәге хәлдәргә ипләберәк караһан, аптырайһы ла түгел. Дәүләт эшмәкәремен тип йөрөгәндәр, һәр кимәлдәге депутаттар, сенаторзар араһында кемдәр генә юк! Акса колдары, коррупционерзар, кеше үлтерәүселәр, уйнаһсылар, алдаксылар... Рәсәйзең бөтә тамырзары буйлап ағыла был үлемесле йоғошло сир вирустары. Ун һигезенсе быуат башында йәшәгән инглиз драматургы һәм сәйәсмәне Шеридан: “Әгәр яуызлык үтеп инһә, акыл тигәнең бөтә күркәмлеген, һокланғыс сифаттарын юғалта”, – тип беззең заман кешеләренә васыят итеп әйткән кеүек. Шуға өстәр инем: Бикбаевтың холкһозланыуы, – һис шикһез, уның етәкәсе вазифаһын озақ биләүенең касафаты ла.

***

Кит инде, “Бер кемгә лә һөйләмәм” тигән йәмһез хәлдә кағызға ук төшөрөп куйзым. Ижади тормошта бит һағынып һөйләрлек иҫтәлектәр зә бар. Кәләм-дәштәр менән осрашып йә сәйгә сақырышып, ихлас итеп һөйләшкән, ижад, айырым әсәрзәр тураһында бәхәсләшкән мәлдәр, күңелдәрзә күтәрәп ебәрә торған, юғары кимәлдә үткән йыйылыштар, әзәбиәт һөйөүселәр менән осрашыу өсөн урындарға бик йыш сығып йөрөүзәр...

Бер мең туғыз йөз алтмыш туғызынсы йылда булһа кәрәк, Языусылар союзы эргәһендә әзәбиәттә пропагандалау бюроһы ойшторолдо. Уның тәүге етәксеһе итеп Мөкәрәмә Садикова куйылғайны. Был бюро байтак йылдар йәшәнә һәм, әзәбиәттә пропагандалау менән бергә, языусыларзы укыусыларға якынайтыу яғынан да зур ғына роль уйнаны. Был ойшманың эшендә миңә лә катнашырға, әзәбиәт һөйөүселәр менән осрашыу өсөн йыш кына райондарға сығып йөрөргә тура килде.

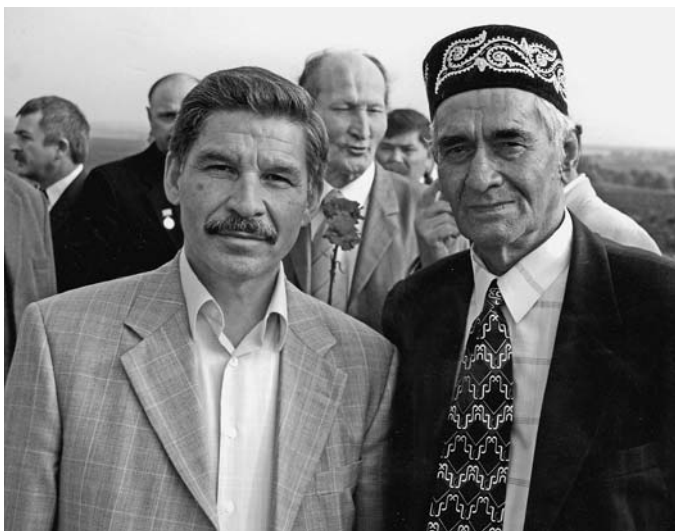
Мең туғыз йөз етмешенсе йылдың көзөндә Дүртөйлә һәм Илеш райондарына барып, ауылдарза әзәби кисәләр үткәрәү тураһында килешәүзәр төзөп кайттым. Пропаганда бюроһы осрашыузарзы күберәк түләүле үткәрә, ойшмалар биргән аксаның бер өлөшөн үзенә алып кала, икенсе өлөшөн кисәлә катнашкан языусыларға түләй ине.

Минең һәр төрлө йыйындарза китап һөйөүселәр алдында сығыш яһау маһирлығым юк ине. Трибуна артына сығып, үземдең ижад, вөмүмән әзәбиәт тураһында ақыл һатыузы өнәп тә еткәрмәйем. Әлбиттә, был шөгөл шағир халкы өсөн ауыр түгел, сығып баһа ла дәртләнәп-талпынып шиғырзарын һөйләргә тәтона. Ә прозаик роман йәки повесын укый алмай бит инде, хатта хикәйә генә укыһаң да тыңлаусылар ялкыш китер төслә.

Хәйер, прозаиктың да тамашасыны әүрәтерлек итеп сығыш яһай алыуын, бының өсөн айырым бер һәләт кәрәклеген дә белә инем. Ундай языусы – Әнүәр Бикчәнтәев. Стәрлетамак укытыусылар институтында укыған сакта укытыусыбыз Хәким Филәжев беззә байтак языусылар менән таныштырзы. Уларзы йә махсус рәүештә Өфөнән сақырып килтерә, йә Әстәрлелә үз йомоштары менән йөрөгәндәрән осратып институтка алып килә лә осрашыу үткәрә.

Әнүәр Бикчәнтәевты ла ул урамда осраткан да институтка әйзүкләгән. “Үлемһезлеккә хоқуқ” повесын язғандан азак киң танылған языусы “Сода” заводы төзөлөшөнә – нәүбәттәге биш йыллык планға кертелгән һәм Европала иң зур сода етештерәүсе буласак был завод ул сакта төзөлөп кенә ята ине – эшселәр менән осрашып һөйләшеү өсөн сақырып килтерелгән икән. Хәким Филәжев башкорт теле һәм әзәбиәте бүлегенә студенттарын, лекциялар бөткәндән азак, марксизм-ленинизм кабинетына йыйзы ла Әнүәр Бикчәнтәев ағай менән осрашыу үткәрзә. Әллә бик ыспай кейенәүе, әллә мөләйем киәфәте менән үзенә тартып торған ағайыбыз тәүзән үк русса һөйләй башлауы менән беззә фәжәпләндәрә биреп тә куйғайны. Сөнки без башкорт языусыһы менән осрашырға тип килгәйнек бит, студенттар араһында урыстар юк. Тик беззәң сәйерһенәүебез тиз үк онотолдо. Әнүәр Бикчәнтәев шундай шыма һәм мауықтырғыс итеп һөйләй – ауыззарыбыззы асып тыңлап ултырабыз. Азактан бер хикәйәһен яттан укып та ишеттергәс, языусы һақында бик һәйбәт тәһсәрат калды, осрашыузан бик тә кәнәғәт булып таралыштык.

Ләкин бындай оҫталык һәр прозаикка бирелмәгән. Ул сифат миндә лә юк. Шуға күрә биш-алты көн эсендә тиҫтәнән артык урында осрашыузар үткәрәп, унда низәрзәр һөйләү үтәп булмаҫлык ауыр эш һымак тойола. Икенсе яктан, мин төрлө һөнәр кешеләре менән осрашып, фәзәтисә генә һөйләшеп алырға

*Татарстан Республикаһының халыҡ шағиры
Роберт Миңнуллин, Хәсән Назар һәм Ноғман Мусин.*

раһам, уға илле биш йәш кенә булған) өндәшергә кыймайыраҡ торҙом. Бына шулай йөрөп кайтырға юлдаш тапмайым әле, тигәйнем, Тимер ағайҙың сырайы асылып китте. Ни эшләргә белмәй қаңғырып йөрөй инем әле, кана, үзем барайым, ти был. Мин ни шатланып риза булдым. Ағайҙың төп тормошо Октябрьский калаһында булуын, әле Өфөлә һатып алған өс бүлмәле фатирында яңғызы йәшәп ятыуын белә инем. Шуға күрә уның ни эшләргә белмәй қаңғырып йөрөүен дә аңланым.

Мөкәрәмә Садиковаға командировка қағызы яззырға ингәндә районға кем менән барырымды әйткәйнем, ул:

– Тик ағайҙы карабыраҡ алып йөрө инде. Ул төшөрөү мәсьәләһендә йомшағыраҡ бит, бер башлаһа, туктата алмай куйыуың бар, – тип күңелгә шик хала биреп куйҙы.

Шуға күрә үземә бер грамм да йотмаһка, кисә үткәргәндән аҙаҡ кунаҡ итергә булһалар, ағайға ла берәй рюмканан артыҡ эсермәһкә, тигән фекергә килдем.

Нисек кенә булмаһын, ул сакта партияның район комитеттары һәр төрлө мәзәни саралар үткәреүгә бик яуаплы карай һәм уларҙы һәйбәт итеп ойоштороуҙа яқындан катнаша ине. Без килеүгә кайза, кәсан кисә үткәреү билдәләнгән һәм тәүге көн үк район үзәгенә үзәндә осрашыуҙар башланып та китте.

Безҙе райком вәкиле оҙата йөрөй, барған еребезҙә кисәгә алдан әзерләнеп, көтөп торалар. Осрашыуҙы райком вәкиле аса, безҙең менән таныштыра ла, алдан килешеү буйынса, миңә һүз бирә. Мин башкорт әзәбиәтенә бөгөнгө торшо һаҡында, унан үземдең ижад тураһында һөйләйем, үземдең күңелде, юк-бар хәбәр менән кешенә ялҡытмайыммы икән, тигән уй ташлап китмәй. Ә инде тыңлауһылар повестарым, бигерәк тә “Өзәрәм юл кешеләре” тигән романым, һөмүмән, әзәбиәт тураһында үзәрән кызыкһындырған һорауҙарын бирә башлағас, эскә йылы йүгерҙе. Карасы, әһәрҙәрәмде укығандар, әзәбиәт менән кызыкһыналар. Тимер Арыслан шиғыр укый башлағас иһә, тыңлауһылар бөтөнләй йәнләнә, геү килеп кул сабалар, көлөшәләр, тағы, тағы шиғыр укыуын һорайҙар.

Ә Тимер ағай һалмағыраҡ көйгә хала биреп, үзенсәлекле яғымлы тауыш

ярата инем. Шуға күрә, ярар, рәте табылыр әле тип, кисәләр үткәреүгә барырға булдым. Иптәшкә бер кеше – оҫта сығыш яһауһы шағир табырға кәрәк ине. Рафаэль Сафинға, Әнгәм Атнабаевка, тағы ла кемдәргәләер әйтеп караным, һиндәйҙер сәбәптәр табып, ризалык бирмәнеләр. Шулай аптырап йөрөгәндә, Союзға һиндәйҙер йомош менән килгән Тимер Арыслан ағайҙы осраттым. Ағайҙың оҫта сығыш яһауһы икәнән яҡшы беләм, әммә өлкән кешегә (хәҙер уйлап ка-

менән яңынан-яңы сатирик, юмористик шиғырҙарын ғәжәп бер ихласлыҡ менән укый. Ул үзе менән бер ваҡытта ла китаптарын алып йөрөмәй, шиғырҙарын тик яттан ғына һөйләй торғайны. Шулай итеп, тәүге орашыуҙан ук шик-шөбһәләр таралды, бигерәк тә Тимер Арыслан ағай менән килеүемә кәнәғәт инем.

Кисен, ике орашыу үткәргәндән аҙаҡ, райком вәкиле безҙе кафеға сақырып, арткы ишектән генә айырым бер бүлмәгә алып инде. Унда табын әзерләп үк куйылған. Өстәлдә һәр төрлө ашамлыктар, урталыкта бер йылтыр шешә лә һерәйеп ултыра. Уны күргәс тә, Мөкәрәмәнең, ағайҙы карабыраҡ алып йөрө инде, тигән һүзҙәре кылт итеп иҫкә төштө.

Райком вәкиле тәүге һәйбәт орашыуҙар менән котлап тост тәкдим итте. Мин рюмкаға тотона биреп кенә куйыым, үземдең күз Тимер ағайға. Ул бик һәйбәтләп түңкәрҙе рюмканы, кәнәғәт рәүештә тамағын кырып алды. Икенсе рюмканы эскәндә, ағайҙы тыйырға тел әйләнмәне, өсөнсөнөн қойғас, райком вәкиленә, безҙең эш башланып кына тора, артык кунак булыу ярамаҫ, тигәйнем, ул, минең хәлдә, тел төбөн аңламағас, ярар, күтәрәп осмаҫ әле, фәлән дә төгөн тип, һаман кунаксыллыҡ күрһәтеүен белде. Тимер ағайым апаруҡ булып алғайны инде.

Кунакханаға қайтқас (бүлмәләш инек), уны тынысландыра алмай аптыраным. Бар әле, берәй нәмә табып алып ин, ти. Хәҙер бит магазиндар бикле, тип қарайым, юк, урын тапмағандай, изәндә ары-бире йөрөй. Һаран кеше һин, егет түгел икәнһең, тип һуқранып та ала. Уға иғтибар итмәҫкә тырышып ята торғас, йоклап киткәнмен. Бер аҙған уянып китһәм, ағайым өҫкө кейемен сискән, өҫтәл артында ашанып ултыра. (Уның юлға сығқан һайын тауыҡ қурып әзерләүен, кипкән балыҡ һалып алыуын аҙақтан белдем.)

Райком вәкиле иртәнгелекте лә әлеге бүлмәгә инеп ашарға қушқайны. Барзығ. Мул ғына итеп ашарға ултырттылар. Ағайым қалағына тотонорға қабаланмай. Шунан:

– Әйт әле, теге нәмәне берәй йөз грамм бирһендәр. Бынау тиклем ризығ әрәм була бит, – ти.

Кисәге хәлдән һуң кәтғи қарарға қилгәйнем.

– Уныһы булмай, ағай, – тим. – Бынан ары кисен дә бер рюмканан артығ эсмәйһең. Үзеңә қыйын була бит.

Ныкышманы Тимер ағай, әммә ашауының рәте булманы, көнө буйы тиерлек өндәшмәй, турһайыбырақ йөрөнө.

Ул көндө безҙе “Победа” колхозына алып барҙылар. Был колхозда әлек гәзит редакцияһында эшләгәндә булып киткәйнем. Ул ваҡытта колхоз идараһы рәйесе булып райкомда эшләп йөрөгән еренән қилгән Кәйүмов эшләгәне лә хәтерҙә. Һәр яқлап алдыңғы иҫәпләнә ине хужалығ.

Быҫқақлап ямғыр яуып торған көзгө көн. Яландарҙа уңыш йыйып алып бөтөлгән. Қараһу төҫкә ингән эҫкерттәр, бер тигеҙ рәт булып тезелгән буй-буй баҫу һақлағыс урмандарзың яланғаслығы, бигерәген дә машинаның арткы урынында йәнәш ултырған Тимер Арыслан ағайзың, безҙе озата йөрөүсе райком вәкиленең райондағы хәл-әхүәлдәр тураһында һөйләүен дә ишетмәгән төҫлө, муйынын ағаһы эсенә тарта биреп шокорайып ултырыуы кәйефте ебәрә төшә ине.

Хужалықтың етәксеһе Хәүис Кәйүмов безҙе идара контораһы алдында қаршыланы. Мықты кәүзәле, түңәрәгерәк қуңғырт йөзлө урта йәштәрҙәге ир. Уның ошондай көндә өҫтөнә тун һәм бүрек кейеп алыуы ғәжәберәк тойола ине. Һуңынан ғына белдек: ул сирләп ятқан еренән тороп қилгән икән. Ул безҙе үзенең иркен, түр башында ике Қызыл байрақ һөйәүле (ярыштарҙа еңеп сығқан өсөн бирелгәндәр инде) иркен кабинетына алып инде лә хужалықтағы эштәр торошо

менән таныштырзы, шунан, коро һүз менән генә кәнәғәтләнмәй, һөтсөлөк фермаһына алып китте. Ныклы азбарзарзың стеналары ағартылған, тышта көзгө бысрак булыуға карамастан, азбар эсе таза, коро. Бында эшләүсе катын-кыззар өстөндә ап-ак халат. Хәүис Кәйүмов һыйырзарзың токомон якшыртыу өсөн башкарылған эштәр, уларзың һәр беренән күпме һөт һауып алыныуы тураһында һөйләй, һауынсыларзы мактай. Шунан, әле генә иҫенә төшкәндәй, капылғына әйтә:

– Малсылар өйөнә инеп, шунда эшселәр менән һөйләшеп алабызмы әллә? Көн буйы эшләп йонсоған кешеләрҙең клубка бара алмауы ихтимал, – тине.

Әлбиттә, уның тәкдименән баш тартып булмай ине. Минең баштан иһә, был безҙе һыйырзар күрһәтеү өсөн түгел, ошонда эшләүселәр менән осраштырыу, уларзы кисәнән мәхрүм калдырмау өсөн алып килгәндер, тигән уй үтте һәм үз кул астында эшләүселәргә шулай иғтибарлы булған өсөн уға карата ихтирам уятты.

Күберәге ак халатлы катындар йыйылған. Кызыкһыныулары йөззәренә бәрәп сыккан малсылар эргәһенә ингәс, Тимер ағайзың да сырайы асылып, кәйефе күтәрелә төшкән һымак булды. Уның осрашыуға кемдәр ултырыуға карап үз репертуарын тиз генә самалап алыу һәм тыңлаусы күңеленә ятышлы шиғырҙарын укыу һәләте бар ине. Уның көлкөлө лә, фибрәтле лә шиғырҙары ең һызғанып эшләп йөрөүселәргә шиға булды, күрәһең, – бик кәнәғәт калдылар.

Йонсоуыраҡ сырайлы күренгән Хәүис Кәйүмовтың да кәйефе күтәрелеп киткәндәй тойолдо. Колхоз кунакханаһына инеп капкылап алғас, мәктәпкә алып китте, клубка барғанда ла безҙән айырылманы. Азактан уның сирләп яткан ерҙән тороп, ана шулай көн буйы безҙең менән йөрөүен белгәс (бына ул ни өсөн тун кейеп йөрөгән икән), аптырап та куйымы: әзәбиәткә һөйөү шулай йөрөтәме уны, әллә кул астында эшләүселәргә күңел байлығы өстәргә теләү, бының өсөн безҙе тулыраҡ файзаланып калыу максаты хатта сирен дә онотторзомы? Нисек кенә булмаһын, был артыҡ күп һөйләшмәгән, әммә ихлас күңелле кеше бик тә окшаны миңә. Артабан уның менән күп тапкырҙар осраштым. Уның менән һөйләшеп ултырыу күңелде байыта, тормошто тәрәнерәк аңлай белергә ярҙам итә ине. Безгә, кәләм тибрәтеүселәргә, моғайын, ана шундай зур максаттар менән йөшөгән кешеләр менән осрашыу, аралашыу етмәйҙер. Хәүис Кәйүмов тураһында мин аҙағыраҡ очерк та яздым, кайһы бер әсәрҙәрәм өстөндә эшләгәндә ул күз алдымда тере образ буларак та баһып торҙо.

Ә кисен осрашыу бик һәйбәт үтһә лә, аҙағы әллә нисегерәк булды. Клубтан сыкҡас, безҙе клуб эргәһендәге бер йортка инеп, киске аш ашап сығырға саҡыргайнылар. Тимер ағай кырка баш тартты ла куйы. Төрлөсә димләп карайҙар, хәҙер ваҡыт һуң, Дүртөйлөлә ашханалар ябылған, капкылап алайыҡ, тибез, юк, яҡын да килмәй. Безҙе Дүртөйлөгә алып китәсәк машинаға инеп үк ултырзы. Ни эшләйһең, әс көтөрләберәк торһа ла, кайтып китеүҙән башка эш калманы. Мин инде ағайзың ни өсөн шулай кезеләнеүен аңлаған кеүекмен. Иртәнсәк араҡы эсеү тураһындағы киҫәтеүем окшамаған, шуның байын кайтара.

Ул сакта әле бигүк күркәм булмаған иҫке кунакхана көзгө һалкынлығы менән каршы алды, хатта ауылда ашалмай тороп калған ризыктарзың тәмле еҫе танауға бәрелгән һымак тойолдо. Ни кылаһың, ваҡыт һуң, иртәгәһенә иртүк йөнә ауылға китәсәкбез, тигәйнеләр. Сисенеп ятыу яғын каранык.

Төнөн низер кыштырлаған тауышҡа уянып киттем. Тыңлап ятам. Сыскан низер кимергән төслә. Тауыш Тимер ағай яткан карауат яғынан килә. Яткан ерҙән ынтылып утты токандырһам, Тимер ағай тороп ултырған һәм ауызын кәүшәңләтеп низер һурып маташа. Минең уянып ут яктыртыу уға окшаманы.

– Едрин-кудрин, ниңә йокламайһың? – ти.

Уның кулындағы кипкән балык башын, өстәлдәге кылсыктарзы абайлағас, көлкө килеүен басып, етди генә хораным:

– Ағай, миңә лә юкмы азырак, асықтырзы бит.

– Ана, алып һур, – тип өстәлдәге вобла һөлдәһенә ымлай. – Буш корһакка ярай ул.

Рәхәтләһенеп көлмәһенсә түзмәһенем.

– Корһакты алдап булмай, тигәндәр бит, ағай. Юкка ғына ашап қайтманьк.

Ағай өндәшмәһене. Ул бик йыйнак йөрөргә ярата ине. Ятқан урынын бик тәпейләп йыйыштыра, артынса һис һиндәй сүп-фәләһен калдырмай. Әле лә өстәл өстәндәге балык калдыктарын йыйып, сүп бизрәһенә алып барып һалды, өстәлдәге графиндан стаканға һыу койоп, ауызын сайканы. Койкаһына ятып, өстөнә ябыһғас, артабан һөйләшмәһенсә һелдерзә:

– Һүндәр утыңды.

Байтак тыһлыктан һуң, уның алыһтан килгән кеүек тауышы ишетелде:

– Ноғман, кабат улай итмәм, тик һин мине кеше алдында эсеүзән тыһып ултырма.

Уның һүзән ишетмәһешкә һалышыузы артык күрзәм. Ағайыбыз артабанғы осрашыузарзан һуңғы аш мәжлестәрәндә, һи тиклем генә димләп карамаһындар, йотом да эсмәһене. Хатта ошо мәлдә лә көләмәһслегән ташламаһыһса:

*Мәгәр тотондоммо, әрһезләһенеп,
Аракы ла тигән хәмергә,
Тимер генә тигән Арыһсланыһызы
Әйләһә лә куя камьрға, –*

тип әллә қайһы арала үзәнә сығарған шиғырын укып, бүтәндәрзәң күңелен күтәрәп тә алды.

Дүртөйлә яктарындағы осрашыузарзан бик һәйбәт кәйеф менән қайттык без. Ошонан азак бер қатлырак, әммә үз һүзлә, ихласлығы менән үзәнә тартып торған, бик тә үзәнсәлекле талантлы Тимер ағайға ихтирамым тағы ла арта төшкәйһене. Ул да мине үз итте шикелле.

– Ноғман, әйзә, берәй якта йөрөп әйләнәһеҙ, – тип килә лә етә.

Байтак райондарза булдық без уның менән. Осрашыузарза һөйләгәнән тыңлап йөрөй торғас, уның шиғырзарын ятка бикләп бөтгөһ. Уның осрашыузарза сығыш яһау өсөн үзәнсә төзөп алған сценарийы бар. Етди шиғырзар һөйләүзән башлай за әкрәнләп көлдөргөһ һәм һибрәтлеләренә күсә, тамашасыларзың иғтибарын яулап ала. Уның қатнашлығында үткән кисәлә булған кеше Тимер ағайзы күмерәнә оһота алмайзыр.

Уның менән бергә йөрөгән һәр сәфәрзә, һәр кисәһене һөйләп бөтөп булмай. Шулай за ағайзың характерын күрһәткән бер мәлдә иһкә төшөрөп үтмәксәһен.

...Мең туғыз йөз етмеш икәнсе йыл ине шикелле, Дәүләкән районуна барырга булдық. Һуңғы вақытта һис қайза йөрөгәнәм юк, елләп йөрөп қайтқы килә, тип Назар Нәжми зә беззәң менән бармаксы булды. Ике оло шағир менән йөрөү миһең өсөн зур мәртәбә ине, шуға зур ихласлык менән юлға сықтым.

Күңелле ине ағайзар менән йөрөүе. Йәш вақыттарын, фронт юлдарын, һуғыштан һуңғы йылдарзағы әзәһи тормошто хәтерләйзәр. Осрашыу кисәләрәндә иһә сығышты Назар Нәжми ағай башлай, тәүге һүзәнән үк кисәгә килеүселәрзәң иғтибарын яулай, уға миһн ялғанып қитәм. Ә Тимер Арыһслан ағай уһы күңелле итеп ослап куя. Тик бына Назар Нәжми сәфәрәһеҙзәң азағына тиклем йөрөй алманы, сессия ултырышы була тип (ул республика Юғары Советы депутаты ине),

Өфөгә кайтып китте, ә без партия райкомының агитация һәм пропаганда бүлеге мөдире Солтанғолов озатыуында Имай-Карамалы ауылына юлландык. Был ауылға барыуы түземһезлек менән көтөп йөрөй инем. Сөнки унда һалдат хезмәтенә бергә барып, бер взводта хезмәт итеп кайткан, байтактан бирле күрмәгән дуһым Зөлфәр Тажиев йәшәй. Шунда күп кенә йылдар мәктәп директоры булып эшләй ине ул. Шуға күрә барған ыңғайы ук уның өйөнә һуғылырға тәкдим иттем.

Дуһым колас йәйеп каршы алып, ихлас кунаксыллык күрһәтһә лә, яйлап ултырырға форсат юк ине. Мәктәптә орашыу үткәрергә киттек, ә унан тура клубка юлландык. Орашыу ғәзәттәгесә һәйбәт кенә үтте. Назар Нәжмиҙең дә килерен көткән икән халык, ул ниңә килмәне, тизәр. Тимер ағай был һорауға ла, уның катыны бик йәш, шуны һағынуһарын баһа алмай кайтып китте, тип көлмәсләп яуап бирҙе.

Клубтан сығыуыбыҙға буран күтәреләп киткән. Урам араһындағы юлдарҙы ла көрт баһа башлаған. Клубка каршы ғына өйҙә сәй әзерләткәндәр икән, шунда алып инделәп. Өстәлдә мәй ҙә күренә. Өстә сисенеп йөрөгән арала Тимер ағай:

– Бер-ике рюмка эсермен инде, буран бит, – тип шыбырланы.

Мин:

– Берҙе, – тигәс, танауын сирып йылмайып куйҙы.

Әммә ул икенсе рюмкаға үреләүҙән кулын тыя алманы. Кешегә һизҙермәй генә уның беләгенә кағылғайным, ағайым миңә табан боролоп караны ла, йөзөнә ризаһылыҡ сығарып, рюмканы кире куйҙы. Үҙемдең кылыҡка аҙаҡтан үкендем дә (әһен ине әйҙә, Зөлфәр дуһка барып йоклар инек), һуң ине инде.

Зөлфәр, унда катыным әзерләһеп көтөп тора, мунса яқтырғанмын, тип хатта инәләп саҡырыуына карамаһтан, райком вәкиле Солтанғолов, буран юлға арыу ук һалғандыр, төнө менән йөрөмәйекме әллә, тиһә лә, Тимер Арыһлан минең дуһка барыуҙан кырка баш тартты, машинаға инеп ултырҙы ла, һез теләһә ни эшләгез, мин Дәүләкәнгә кайтам, тиеүҙән башканы белмәй. Ни эшләйһең, хужалар менән хушлашып, төнгө сәғәт ун икеләрҙә юлға сыҡтык.

Буран баһылмай, көслә ел кар бөртөктәрен шыптырлатып машинаға бәрә. Машина юлға тығыҙлап һалған көрттә кыйынлыҡ менән ярып барҙы-барҙы ла, урман ауызына етә яҙғас, бөтөнләй туктап калды. Төшөп караһаҡ, машина нык кына сумған. Шофер, анау урман эсенә барып инһәк, унда юлға бигүк һалмаһандыр, бәлки, ыңғай ук китербәз, ти. Минең баштан иһә, их, Тимер ағай, тигән уй үтә. Ә ағайым пальто яғаһын торғозоп, муйынын эскә тарткан да өндәшмәй ултыра. Без өсәү юл тапарға тотондоқ. Ләкин без тапаған юлға ел шундук кар тултыра. Машинаны Солтанғолов менән арттан этеп карайбыз, ярты метр самаһы алға бара ла хәлә бөтөп туктай машина. Йәнә юлды тапап, аяк менән һыпырып тазартып аһапланабыз. Көрәк тә юк бит, исмаһам.

Урман эсенә инергә күп тә калмағайны инде, машинабыз бөтөнләй һүнде. Шофер егет, бензин бөттө, ағайһар, тигәс, минең сабырлыҡ өзөлдө. Һез яйлап кайтып етерһегез, мин атлай торам, тип көрт ярып урманға табан йүнәлдәм. Тимер ағайһың кезеләгенә йән көйә, ниңә шуның менән ризалаштым, Зөлфәрҙәргә алыр ҙа китергә көрәк ине. Дүртөйлә яғында булған хәлдән аҙаҡ икенсе тапкыр аҡылға ултыра ине Тимер ағай.

Урман эсенә ингәс, ысынлап та юлда кар әҙәйә төштө, атлау еңеләйҙе. Дәүләкән – Стәрлетамак шоссеһына килеп сыҡҡас, еңел һулап куйҙым. Бында ел карҙы һепереп алып китеп торған, юл тап-тапыр. Кунакхана ишеге төбөнә еткәндә, сәғәт иртәнге алты ине. Арыу ук арыттырған, сисенеп койкаға ауҙым.

Тимер ағай иһә сәғәт ундарҙа ғына ах та ух килеп кайтып инде. Хәлә бөткәйне

уның, сисенергә ярзам иттем. Ә ул бер хәбәр зә һөйләмәй, урынына ятты ла юрғанын бөркәнде.

Үземде уның алдында ниңәлер ғәйепле тоя инем. Ял итеп тороуына кунакхананың буфетынан йөз грамын да койзороп, ашарына алып килдем. Хәстәрлегемде күреп, ағайымдың кәйефе күтәрелер тигәйнем, юк, эсемлек һалынған стаканды алдына куйғас, үзең эс, тип уны ситкә этәрзе. Ниңә шул тиклем нык үпкәләне икән ул миңә?

Нисек кенә булмаһын, Өфөгә кайтып китергә кәрәк ине. Командировка кағызларына мисәт һуктырыу өсөн райкомға киттем. Әйләнеп кайтыуыма, Тимер ағай һәйбәтләп кейенгән, кәйефе лә арыу күренә. Мин бер ни өндәшмәмәм дә, өстәлдәге буш стаканға ымлап:

– Түктөм бынау нәмәнде, – ти.

Уның алһуланған сырайына карап, ай-һай, кайза түктең икән, тип уйланым да:

– Һәйбәт булған, ағай, әйзә киттек вокзалға, – тим.

Назар ағайзың алданырак кайтып китеүе бер аз кәйефте кырғайны, өс-тәүенә, Имай-Карамалынан кайтканда килеп тыуған сетерекле хәл бик матур үткән кисәләрзән азак күңелде төшөрә биреп куйзы, әлбиттә. Шулай за икеһе ике төрлө, әммә икеһе лә талантлы өлкән ағайзар менән бергә үткәргән көндәр ототолмаслык булып хәтергә һеңеп калды.

Хәйер, Назар Нәжми ағай менән сәфәр йөрөүзең һуңғыһы булмаған был. Ошонан азак байтак йылдар үткәс, без икәүләп минең тыуған яктарза йөрөп әйләндек. Ғөмүмән, без уның менән яқындан аралашып йәшәнек. Бигерәк тә йәй көндәре дачала торғанда, йомош бармы-юкмы, бер-беребезгә йыш йөрөшә инек. Шулай бер килгәнәндә:

– Әллә ниңә һеззең яктарза йөрөп әйләнге килә, – ти зә өстәп куя: – Тиңдәштәрзең хәлен белешеп кайтаһы ине.

Уның һиндәй тиндәштәре тураһында һүз алып барыуы менән кызыкһынып торманым, тыуған яктарза йөрөп кайтырға ихлас риза булдым. Ишембай районының ул сактағы һакимиәт башлығы Харис Шаһиев менән телефондан һөйләшеп куйзым. Ул юлға сығасак көндө әйтеп тағы шылтыратырға кушты.

Мең туғыз йөз тукһан алтынсы йылдың июль урталары ине. Беззең менән бергә телевидениән да бригада сығмаксы. Район һакимиәте еңел машина ебәргәйне. Һакимиәт башлығының бындай ихласлык күрһәтеүенән бик тә күңеле булды Назар ағайзың. Ә инде район башлығы беззе һакимиәттең ишеге алдына сығып каршылап, кабинетында район хәлдәре тураһында һөйләй-һөйләй сәй менән һыйлағас, айырыуса кәйефләнеп китте, хатта район һакимиәтенең мәзәһиәт бүлеге мәдире Хәлил Йомағужин озатыуында Колғона яғына табан юлды дауам иткәндә:

– Минең район етәкселәре лә (үзенең Дүртөйлө районын әйтә) һәйбәттәр, тик һеззекеләргә етмәй, – тип әйтеп куйзы.

Кәлимоскан қаяһы эргәһенә (ундағы таш кыуышын Салауат мәмерйәһе тип йөрөтәләр), Ташкүпер шарлауығына һуғылдык. Артабан юл йылға буйынан, тау битләүзәрәндә тарбағай ағастар үскән тарлауыктан һузыла. Назар ағай, машина тәзрәһенән тирә-якты күзәтеп килә торғас:

– Һинең як, Ноғман, мине үзенең кырағайлығы менән һокландыра, – тине.

Ысынлап та, Макарзы үткәндән һуң Бөрйән районының Берәтәк ауылына тиклем булған илле сакрым аралағы тау-урмандар Бөрйән һәм Белорет яктағыларзан айырылып тора. Ул яктарға табан тау-урмандар ыспайырак, йомшағырак, һигеззә, карағай, шыршы үсә. Карттар ауызынан ишеткән бар: беззең тирә

– кыш карзың, йәй көнө ямгырзың иң күп яуған төбәге. Шуға күрә боландар, кыр кәзәләре, кар кисеп йөрөү ауырлашкас, Бөрийән яғына күсеп бөтә. Ағастарзы иһә ауыр кар басымы имгәтә, шуға ла улар һомғол матурлығын юғалтып, тарбағайланып үсә.

Йырактарзан күгәрәп күренеп яткан Алатауға артылып, Колғона яғына табан ауыша башлагас, тау битен тишәп урғылған каран тәңгәлендә тукталдык. Шишмә эргәһенә юлаусылар ултырып ял итһен өсөн эшләнгән түбәлек кыйығына “Ресторан Алатау. Медведь хозяин” тип язып куйылған.

Назар ағай шишмә эргәһенә беззән алда барып етте һәм теш камаштырғыс һалкын һыу менән йыуынырға тотондо, һиндәйзәр сихәтле тат тойғандай, ушлап-ушлап һемерзә.

– Был шишмәнән дүртенсе тапкыр һыу эсеуем, – тине ул, каран сылтырауына қолак һалғандай, өндәшмәй тора биргәс. – Тәүге тапкыр мең туғыз йөз кырк етенсе йылда узғайным был юлдан. Колғонанан алып Берәтәккә тиклем булған араны йәйәүләп үтергә тура килде. Ана шул сак таузар йыры тигән төшөнсә күңелгә һеңде, азақтан “Таузар йыры” тигән шиғыр тыузы, унан һуң пьеса язылды... Икенсе кабатына илле етенсе йылда килгәйнек бит инде. Исеңдәлер, Ноғман, ул сакта Колғонала туктап, һиндә қунып сыкқайнык. Мостай Кәрим, Ғүмәр Бәшировтар менән өсәүләп килгәйнек был якка. Ишшеу беззә һыйларға аракы тапмағас, бер қосак шампан күтәрәп кайтқайның. – Назар ағай урман яңғыратып көлөп алды. – Бер һисә йыл үткәс, Сибәғәт Хәкимде Бөрийән яктарын күрһәтергә алып килгәндә туктанык. Шиғыр йәнле кеше ине Сибәғәт, ошо шишмәнең һыуын эсеу өсөн генә лә йәшәрлек бында, тигәне хәтерзә. Бына тағы килдем һиңә, шишмә. Кабат күрә алырмынмы, юкмы...

Назар ағай йәнә тынып қалды, шунан “Таузар йыры”н кинәнәп йырларға тотондо. Шишмәнең шылтырауы ла бағыла төштә, сатай-ботай ағастар үскән қарт урман, қоштар донъяһы тынып қалды – бөтәһе лә Назар тауышын, Назар моңон тыңлай һымак ине. Азақ ул “Алатау шишмәһе” тигән шиғыр яззы.

*Алатаузың тау башынан
Ул таштар ярып сыға,
Һалкын һүзе тура килмәй
Һыуы һалкынлығына.
Уның һыуы эскән сакта
Тештәрзә камаштыра.
Шифаһы ауыр тәһеңде
Еңелгә алмаштыра.
Шишмәләр юлы – тар һукмак.
Көйәнтә, күнәк – юлдаш.
Был шишмәнең тар һукмағы –
Оло юл юлы қом-таш.
Юлы ауыр, үрле-қырлы,
Үрелгәс кенә еңел.
Бында тукталып китмәгән
Юлсы ла юлсы түгел.
Тау астында шишмәләр күп,
Тау башындағы һирәк.
Һалкын һыузар эскең килһә,
Матурлықты күргең килһә,
Был юлды үтеу кәрәк.*

Кисен ауыл клубында халык менән осрашыу кисәһе булды. Назар ағай оҙак кына итеп ихлас күнелдән һөйләне, шиғырҙарын укып ишеттерҙе. Укыусы бала сәхнәнән “Котелогым” йырын башкарғас, өлкән йәштәге бер апай:

– Бәй, теге “Кәтелүк”те һин яздыңмы ни ул? Мин уны берәй һалдаттыкылыр ул тиһәм, – тигәс, рәхәтләнеп көлөп алды ла:

– Хәҙер бер зә окшамайым шул һалдатка. Ә һалдат кәтелүген тағып байтак юлдар үтергә тура килде, – тип яуап бирҙе.

Ауылдаштарым килгән конактарҙы хөрмәтләй белә ине. Назар Нәжмигә матур ғына бүләктәр тапшырҙылар. Ә иртәгәһенә урманға сығып, йылға буйҙарында йөрөп әйләнгәс, ауыл һакимиәте башлығы, тау кыҙҙарынса сибәр Әнисә Гирфанова (кайтыр юлға сыккас, Назар ағай: “Анау Әнисәгә ысынлап ғашик булдың, картмәкәш”, – тип көлөп алды) өйөнә алып кайтты. Бай итеп табын әҙерләгәндәр. Ир заттары юк, биш-алты катын-кыҙ йыйылған, кейенгәндәр-яһанғандар. Өстәл артына урынлашҡас, Назар ағай:

– Ашамайынса һезгә генә карап ултырғы килә, – тип шаҙраларын уйнатып көлөп алды.

Уның сырайы яктырып, бер нисә йылға йәшәрәп киткән һымак тойолдо. Азыраҡ ашап-әсеп ултырғас, ул үзенә хис-кисерештәрәп, кыҙҙарҙы хайран калдырып, йыр менән әйтеп бирҙе – “Һинә барам”ды тик үзенә генә хас матур тауыш менән йырлап ебәрҙе. Бик окшағандыр был ауылдаштарыма, аҙаҡтан ауылға кайткан һайын, Назар ағайға безҙән сәләм әйт, тип калалар ине.

Был матур сәфәр Назар ағай менән һуңғы йөрөүем булған икән. Хәҙер кайткан саҡтарыма Алатау шишмәһендә туктаһам, мин бында Назар Нәжми рухын тойғандай, уның моңон ишеткәндәй буламын...

Назар Нәжмиҙең “Тиндәштәрҙең хәлен белешеп кайтаһы ине” тигән һүҙҙәренә мөгәнәһен кайтыр юлға сыккас кына төшөндөм.

– Минәң ике тиндәшем эргәһенә һуғылайыҡ инде. Уларҙы күрөп, һуңғы бурысымды үтәп китәйем, – тине ул. Минәң аңламайыраҡ ултырғанды күрөп, өстәп куйҙы: – Ибраһим менән Якупты күрергә ине.

Бөтәһе лә аңлашыла ине хәҙер. Тере кешеләр һымак күрөп һөйләшһә лә, вафат булғандан аҙаҡ тыуған яктарына кайтып яткан Ибраһим Физзәтуллин менән Якуп Колмойҙоң зыяраттарын күрөп китергә теләй. Улар бит Назар Нәжмиҙең тиндәштәре – ун һигезенсә йылғылар ине.

Ибраһим Физзәтуллиндең тыуған ауылы Түбәнгә Әрмет ауылына боролоп индек. Кыш Өфөлә тора ла йәй ауылда йәшәгән Зөләйха апай (Ибраһим ағайҙың катыны) без килеп төшөгә аптырап куйҙы.

– Ниңә улай әйтмәй-нитмәй йөрөйһөгөҙ? Бына нишләйем инде хәҙер, – тип ығы-зығы килә башлағайны, ниңә бында һуғылыуыбыҙҙы, Якуп ағайҙың ауылы Канакайға ла туктарға, бөгөн Өфөгә кайтып етергә кәрәклеген әйтеп, уға борсолмаһа куштым. Ул арала, без килгәндә әллә кайҙан ишетеп, Әмир килеп етте (Ибраһим ағайҙың кесе улы колхоз рәйесе булып эшләй ине). Күмәкләшеп Бәләкәй Әрмет йылғаһының аръяғындағы һөҙөк тау битләүенә урынлашкан зыяратка юлландык.

Ибраһим Физзәтуллиндың кәбере зыяраттың урта төшөндә. Матур итеп кәртәләнгән, бюсы тирәләй сәскәләр ултыртылған. Назар ағай:

– Хәлдәр нисек, тиндәш? – тине, тере кешегә өндәшкәндәй. – Ожмахтың түрөндә инде һинең урының, әүлиә кеше инең бит һин. – Әҙерәк өндәшмәй торғандан һуң дауам итте: – Әҙәм күтәрмәс ауырлыктарға дусар булһаң да, бәхетле кеше һин, тиндәш. Донъялыкта катыныңдың, балаларыңдың кәҙерен күрөп йәшәһен, бында ла сәскәләргә төрөнөп ятаһың.

Назар Нәжмизең тиндәш-замандашы менән шулай һөйләшеп тороуын аңларға мөмкин. “Ике Зөләйха” тигән тетрәндергес поэмаһын язырзан алда Ибраһим ағай, уның ғаиләһе менән аралашып, уларҙың көн итмеше менән яқындан танышып, Ибраһим ағай менән фронтовиктарса оҙак-оҙак һөйләшеп ултырған. Үлемесле сирен еңеп йәшәүсе һәм ижад итеүсе Ибраһим ағайҙы ул Бейөк гражданин тип атай ине.

Артабан без Әхмәр ауылы аша үтеп, Якуп Колмойҙоң тыуған ауылы Канакайға табан юл тоттоҡ. Ауыл кешеләре өсөн бик тығыз мәл – бесән ваҡыты ине был. Бындай аяз көндә кем өйҙә торһон, мәшәкәтләп йөрөмәйек тип, ауыл эсенә кермәй, тура зыярат яғына боролдоҡ. Ул ауылдың көнбайыш яғына урынлашкан. Урман менән кәртәләнгән, эсенә әзәм буйы үлән үскән зыярат эргәһенә барып басҡас, Якуп Колмойҙоң зыяратын кайһы тирәнән эзләргә белмәйенсә, туктап ҡалдыҡ. Ҡилгәс-килгәс, уны нисек тә булһа табырға кәрәк ине. Оҙон үләнде ярып зыярат эсенә инеп киттек. Үлән араһынан кәбер кәртәләре лә йүнләп күренмәй.

– Якуп, һин кайҙа?! – Назар ағай шулай кысқыра, ә минең күңелгә әллә нисегерәк булып китә.

Шулай буталып йөрөп, зыяраттың кәртәһе тышына сықтыҡ та алға табаныраҡ атланьыҡ. Бәй, Якуп Колмойҙоң кәбере Торатау яҡ остарак юлдан күренеп үк тора икән дә баһа.

– Бына һин кайҙа ятаһың икән, күрше, – ти Назар ағай (улар дачала ут күршеләр булып йәшәй ине), кәбер кәртәһенә терәлеп. Байтаҡ ваҡыт уйсан сырай менән һүҙһез торҙо шағир. Низәр кисерҙе икән ул ошо мәлдә? Тиндәштәр менән бына шулай осрашыу, әлбиттә, төпһөз яманһыу уйҙарға тарыталыр.

Бына нисәмә йылдар үтте инде ошо сәфәрҙән аҙаҡ, хәҙер Назар ағай за яқты донъя менән хушлашкан, ә уның ап-ак сәсен ялпылдатып, оҙон үләнде ярып тиндәшен эзләп йөрөгәнә һаман күз алдында. Уның “Якуп, һин кайҙа?” тигән тауышы ҡолағыма килеп бәрелгәндәй була. Назар ағайҙың тыуыуына тукһан йыл тулған мәлдә:

– Назар ағай, һин кайҙа? – тип тауыш биргем килһә лә, өндәшмәнем. Хәйер, ошо урында атаҡлы шағирҙың тукһан йәшә айҡанлы ойошторолған кисәнә иҫкә алып үтеү ҙә урынлылыр. Минеңсә, ул әллә ни әзерлекһез үтте һәм тейешле кимәлдә булманы.

Назар Нәжми – башҡорт шиғриәтендә иң алғы сафтарҙың береһен биләп торған шағир. Һуңғы ваҡытта телдән төшөрмәй һөйләнгән Шәйехзада Бабич йәки Рәми Ғариповтар кеүек шиғыр яҙыу оҫтаһы ғына түгел, ижад ҡоласының киңлеге, ғәжәп сағыу поэтик образдар һынланған, һуңғы йылдарҙа ижад иткән “Ике Зөләйха”, “Урал”, “Иблис” кеүек поэмалары менән өр-яңы асыштар яһаған, әҙәбиәтебезҙә ҡабатланмаҫ үрҙәр яулаған фронтовик-шағир. Ә бына әҙәбиәтебезҙең ошондай вәкилен иҫкә алыу кисәһенә республика администрацияһы һәм хөкүмәтенән күзгә күренерҙәй яуаплы кешеләрҙең дә килмәүе бик ғәжәп хәл булды. Хәйер, ғәжәп тип, был Языусылар союзы, беренсе сиратта уның рәйесенең ошо хәтер кисәһенә мөнәсәбәте, уны ойоштороуға етерлек иғтибар бирмәүенең һөҙөмтәһе ине. Ә бит Назар Нәжми талантлы шағир ғына түгел, күренекле драматург та, тиҫтәләгән йыр тексттарының авторы ла. Уның хәтер кисәһе хәҙер инде ҡаләм тибрәткән һәр кемдең юбилейы үткәрелә торған филармония залында түгел, уғата күренеклеләр генә урыны тип иҫәпләнгән Башҡорт дәүләт опера һәм балет театры бинаһында уҙғарылырға тейеш ине. Назар Нәжми дәрәжәһе менән ана шул иң абруйлы тип иҫәпләнгән сәхнәгә күтәрелмәҫлекме ни? Ул бит – Рәсәйҙең Максим Горький исемендәге, республиканың Салауат

Юлаев исемендәге премияларға лайыҡ булған халыҡ шағиры. Ваҡытында Языусылар союзының идара рәйесе, республиканың Юғары Советы депутаты булды. Шуға күрә мин хәтер кисәһенән һуң Рауил Бикбаевка: “Был юбилей кисәһен Опера һәм балет театрында үткәргәндә тағы ла яҡшыраҡ булыр ине”, – тип әйтмәйенсә түзмәнем. Ул, унда һәр төрлө юбилей саралары үткәрәү кәтғи рәүештә тыйылған, тип яуап бирҙе. Ә бит бер ни тиклем ваҡыттан һуң, һис тә тыйылған тип тормай, үзенең етмеш йәшлек юбилей кисәһен шунда үткәрҙе. Укыусы, был йәнә лә Бикбаевтан етешһезлек эҙләй, тип уйламаһын ине. Бында һүз кәләмдәштәр, бигерәк тә мәрхүмдәр ижадына караш тураһында бара.

Назар Нәжмиҙең тукһан йыллығына арналған кисәлә сығыш яһағанда ла ошо хактағы фекерҙәрәмде кыскаса булһа ла әйтөп бирергә тырышҡайным мин. Шунда һөйләгәндә ошо язмаға ла теркәп куям.

“Хөрмәтле дуһтар! Кунактар!

Бөгөн был йыр һәм моң залы Назар Нәжми рухы, Назар моңо менән тулған төслө. Хатта минең колакка уның атаклы “Урал” поэмаһындағы:

*Башкортлок – ул милләт кенә түгел,
Курай кеүек ябай, катмарлы.
Ерҙә әле рух бар – халыҡ рухы,
Кабул итмәй ул рух юк-барзы.
Халыҡ рухы һәр кем йөрәгендә,
Ул дөйөм дә һәм ул үз аллы.
Әгәр ҙә һин ысын башкорт икән,
Йырлап күрһәт миңә “Урал”ды, –*

тигән юлдары ишетелгәндәй була.

Әйе, Назар рухы, Назар шигриәте башка бер кем менән дә бутарлыҡ түгел. Уның әсәрҙәрәндәге һәр юлда, һәр һүзҙә, кояш нурын һыйзырған ысыҡ тамсыһы кеүек, оло мәғәнә ята. Назар Нәжми – башка бер кем менән дә сағыштырғыһы һүз оштаһы.

Ошо оло әзибебезҙә бөгөн баһалап еткерәбезме? Уның зур әзәби мирасын, яҡты образын киләһе быуындарға тапшырыу өсөн низәр эшләнә? Шағирҙың үлеменә һигез йыл үтөп бара. Ә без уны онотканда бер генә искә алабыҙ кеүек. Дүртөйлөләргә рәхмәт, улар якташтарын онотмаһка тырыша, уға һәйкәл куйзылар, уның истәлегенә төрлө саралар үткәрелә. Ә һуң шағирҙың исемен мәңгеләштерәү, ижадына тейешле баһа бирәү өсөн республика күләмендә һиндәй эштәр башкарыла? Ниңә уның һайланма әсәрҙәренең тулы йыйынтығы һаман донъя күрмәй? “Өфө йүкәләре” шағир моңон искә төшөрә, ә уның исемен бирелгән урам, укыу йорто, мәҙәни үзәктәр кайза? Ошо филармония сәхнәһенән дә уның йырҙары өзлөкһөз яңғырап тора бит. Назар Нәжми бит талантлы шағир ғына түгел, ут-һыузар кискән фронтвик, күренекле йәмәғәт эшмәкәрә лә булды. “Һәнәк” журналын тергезгән мөхәррир, театр директоры, Языусылар союзының яуаплы сәркәтибе, идара рәйесе һәм республикабыҙҙа Максим Горький исемендәге премияны алған берҙән-бер шағир.

Рус әзәби күгәндә Пушкин һәм Лермонтов, татар әзәби мөхитендәге Тукай һәм Хәсән Туфан кеүек үк, Мостай Кәрим һәм Назар Нәжми исемендә йәнәш торһа, улар бер-береһенә изге нур өстәр, һәм һөрөмләнгән донъябыҙ яҡтыра төшөр ине.”

Ошо ерҙә йәнә бер фәһемле күренеште искә төшөрөп үткә килә. Назар Нәжмиҙең тукһан йыллыҡ юбилейынан һуң бер азна үттеме-юкмы, “Башкортостан” гәзитендә, Башкортостан дәүләт филармонияһына Шәйехзада исемен бирергә кәрәк, тигән мәғәнәлә мөкәлә басылып сықты. Автор филармонияға Назар

Нәжми исеме бирелеп куймаһын, тигәндер инде. Бабичтың филармонияға ни кысылышы бар? Әлеге шул бер исемде тылкаузары. Әлбиттә, йәмғәтселек был дөрөслөктә аңланы, һәм бик хаклы рәүештә филармонияға атаклы композиторыбыз, бер нисә йылдар буйы филармонияның художество етәксеһе булып эшләгән Хөсәйен Әхмәтов исеме бирелде.

Һуңғы вақытта әзәбиәтебеззәге күренекле шәхестәрҙең ижади мирасына теһешенсә баһа биреүҙе кайғыртмау насар бер күренешкә әйләнә бара. Бөйөк Акмулланың, ғүмере йәшендәй ялтлаган Бабичтың, талантлы шағир Рәми Ғариповтың әзәбиәт тарихында үз урындары бар. Ә бына башкорт әзәбиәтен юғары баскыска күтәреүҙә ижади батырлыҡ күрһәткән Баязит Бикбайға ниңә кәмһетеп карарға? Уның шиғыр һәм поэмаларын, роман һәм повестарын әзәбиәт һөйөүселәр бөгөн дә яратып укый. Ә һуң уның драмаларынан, музыкаль комедияларынан, операларға либреттоларынан башка башкорт сәхнәһен күз алдына килтереп буламы?

Башкорт әзәбиәтендә бына ошондай айырым бер урын биләгән оло языусының хәтер кисәһе филармонияның бәләкәй залында ғына үткәрелде. Унда әзәбиәт һөйөүселәр ябырылып килгәһне, хатта залда ултырырға урын етмәһне. Ә бына яуаплы постар биләгән чиновниктар күренмәһне. Уныңһы инде – ғәзәти хәл. Опера һәм балет театрының етәкселәре ошо вақиғаны һанға һуҡмауы иһә бер һиндәй тәртәгә лә һыймай.

Әзәбиәтебезҙең үткән юлына, уны үстәреүгә үз өлөшөн индергән һәр ижадсының әзәби мирасына иғтибар һәм ихтираһ менән карарға кәһән өйрәнербеҙ?

* * *

...Фанилыктан теге донъяға күскән ағайҙарҙы йыш иҫкә алыһан булып киттем һуңғы вақытта. Бигерәген дә ана шулай бергәләп юлда йөрөгән сактар хәтерҙә нык калған. Якуп Колмой ағай менән Илеш районына барғанды һисек онотаһың инде.

Шағирҙар менән командировкаға барып, әзәби кисәләр үткәреп йөрөүҙең ике яғы бар: улар менән бергә сакта укыусылар менән осрашыу үткәреү еңел. Улар халыҡ алдына сығалар за шиғыр укырға тотоһалар, тамашасыны тиз үк үззәренә караталар. Кызык бер күренеш бар: кеше шиғыр китабын һатып алып укыуҙы ғәзәт итеп бөтмәһә лә, авторҙың үз ауызынан сыккан шиғырҙы йотлоһоп тыңлай. Икенсе яктан, шағир күңеле шауҡымға тиз бирелеүсән, тамашасының ихласлығынан күккә менгәндәй булып, кайһылыр мәлгә йомшарып төшөүә лә мөһкин.

Якуп Колмой ағай за бындай сифаттан мөһрүм түгел иһне. Бер катлырак һолокко, үзәнә әйткән һуплау, күтәрмәкләү һүзәнән канатланып осорға әҙер.

Илештең “Октябрь” колхозы клубында үткән тәүгә кисәнән аҙаҡ Якуп ағайға һағайыбырак карәуым онотолғандай булды. Ул бик матур сығыш яһаны. Безҙең менән бергә мәзәһиәт йортоһоң концерт бригадаһы ла сыккаһыны. Йырсылары, бөһөүселәре, баяһсылары бар. Концерт Якуп Колмойҙоң “Ленин йәшәй йөрәктә” тигән йыры менән башланып китә, уның Илеш районына арһап яҙған йыры ла башкарыла, шиғырҙарын һөйләйҙәр. Ошо мәлдәрҙә ағайымдың тулкынланыуы йөзөнә үк сыкһа ла, артык бирешмәһне, үзән баһалкы тотто.

Икенсе осрашыу “Коммунар” колхозында иһне. Колхоз рәһесе – Баев тигән урта йәштәрҙәге төһөрөм кәүзәлә, етез хәрәкәтле кеше. Ул Якуп ағай менән тиз үк уртаҡ тел тапты, Якуп Колмой кеүек үк, һалдатта йөрөгөндә кавалерияла хезмәт иткән икән.

Клубтағы кисә бында ла һәйбәт үтте. Осрашыу бөткәндән азак колхоз башлығы Баев беззе озатып фатирға килде. Ә унда бик шәп табын әзерләгәндәр, өстәл һығылып тора. Үзенән-үзе кинәнеп байрам итке килеү теләге уяна. Тик миңә әскернә теләкте басырға, әс көтөрлөп торһа ла, хәмергә тотонмасқа кәрәк. Тәп бурыс – Якуп ағайзы һаклау. Юлға сығыр алдынан Фатима еңгәнен, ағайынды карап кына йөрөт инде, ауырып-фәлән китмәһен, тигән һүззәре лә хәтерзә.

Мәжлес матур ғына барзы. Артистарыбыз баянда уйнай, йырлап та ебәрәләр. Күз һалып ултырам: Якуп Колмой, кызмаса булып алһа ла, артык бирешмәй, шайтан һыуын самалап йота. Бер мәл арыу ук булып алған Баев аттар тураһында һүз күзғатты бит. Колхоз бик һәйбәт токомло юртактар тотә икән. Бәйгеләрзә бер кемгә лә ал биргәнәбез юк, тип мактана рәйес һәм кайза, қасан һиндәй приздар алыузары тураһында һөйләй башлай. Якуп ағайым уның хәбәрән гәжәп бер ихласлык менән тыңлай, хатта, ат өстөндә елгәндәй, қалкынып-қалкынып қуя. Ахыр килеп, ул түзмәнә.

– Ул юртактарың әле кайза? – тип һораны.

– Кайза булһын – конюшняла.

– Әйзә барып күрәбез! – Якуп ағай ырғып торзо.

Ватан һуғышында генерал Доваторзың кавалерия дивизияһында фашистар менән алышқан, ййы сыққанда, мин кавалерист, тип қупырайып алырға яратқан Якуп ағайымдың хәлен аңлай инем. Шуға күрә, күптән төн уртаһы ауыуға қарамастан, уның Баев менән сығып китеүенә қаршы төшмәнәм. Әйзә, барып, тышта йөрөп, күңелән басып қайтһын, тинем.

Йортта мәжлес бөттә, табынды йыйыштырзылар, ятып ял итергә кәрәк, ә беззең кавалеристар юк та юк. Минәң борсола башлағанды күреп, беззе озата йөрөгән Халиков (район гәзитенең мөхәррире), бер ни зә булмас, хужа менән йөрөйзәр бит, йә өйөнә алып қайтып киткәндәр, тигәс, ятып йөклау яғын қаранык.

– Кавалерист Кульмухаметов явился! Встать! – тигән тауышқа уянып киттек без.

Аш-һыу бүлмәһе яғынан төшкән тонок яқтылыкта бер һын күзгә ташлана. Якуп ағайым командирзарға рапорт биргәндәгесә бармак остарын сикәһенә террөгән, кәүзәһен артқа саңқайта биргән, бер шәлкем сәсе бүрке астынан япылдап сыққан. Булдырған икән был, тигән уй баштан үтә. Тышта ез қыңғырау тауыштары, кемдәрзәндәр һөйләшкәнә ишетелә. Уңарсы ишектә Баев пәйзә булды.

– Йәгез, иптәштәр, “Искра”ға китергә бөтә нәмә әзер, – ти ул.

Шулай ук урынынан тороп ултырған Халиков:

– Ниңә ул хәтлем қабаландыраһың, – ти. – Сәй әсеп, баш-күз алаһы ла бар бит әле. Кайза йөрөнөгөз һез?

Колхоз рәйесе хужабикәгә йәһәт кенә өстәл әзерләргә қуша ла хәлдә аңлатып бирә.

Улар төн буйы конюшняла юртактар араһында йөрөгән, кәйеф өсөн йотқолап та алғандар. Бер ыңғайзан пар аттар ектереп алып килгәндәр.

Минә иһә икенсе нәмә борсой: “Искра”ға барғас, мәктәптә сығыш яһарға теһешлегебеззе әйткәйнеләр, Якуп Колмой уға тиклем рәткә инерме?

Унан-бынан қапқылап сәй әстек тә урамға сықтык. Унда ике санаға егелгән пар аттар түземһезләнеп, хәзер осортоп алып китергә әзер тора. Дуғаларға тақма уралған, ез қыңғыраузар тағылған.

“Искра” колхозы үзәгенә буран уйнатып барып индек. Фатирға урынлашыу менән, Якуп ағайзы ял иттерәү яғын қараным. Ә ул ятып торорға теләмәй.

– Мин Нәжмиевты беләм (колхоз рәйесе, Социалистик Хезмәт Геройы), ул ми-нең дуҫ, уны барып күрәм, – тип сығып китергә ашкына.

Халиков менән икәүләп өгөтләй торғас, көскә яткырзык. Тик ул төшкә тик-лем барыбер ныклап кына йүнәлә алманы. Мәктәптәге кисәлә шиғырҙарын укыуға укыны ул. Ә бына укыусылар уның шиғырҙарын һөйләй, һүзәрәнә язылған йырҙарҙы йырлай башлағайны, тулҡынланыуын тыя алманы – күзәрәнән йәштәре субырлап койолоп тик тора.

Кисен клубтағы кисәгә иһә Якуп ағай тамам төзәлөп килде, фәзәттәгесә матур итеп сығыш яһаны. Һәм, фәжәпләнеүемә каршы, киске табында хәмерзә ауызына ла алманы.

Азаккы көн район үзәгенән алыҫ булмаған Куйбышев исемдәге колхозға алып килделәр. Унда партия райкомының беренсе секретары Тәлғәт Рахмановтың куҫтыһы Әскәт Рахманов рәйес икән. Нығлы кәүзәле, карар күзгә өндәшмә-сәрәк, бик тә етди кеше һымак. Ә азактаныраҡ без уның бик алсаҡ, телгә лә апарук оҫта икәнән белдек. Ул үзә кисәне асты. Сәхнәгә ҡуйылған өстәл артынан безҙең менән бергә урын алды. Халыҡ менән бергә ихлас ҡул сабып, мәрәкә һүз-зәр ҡыҫтырғылап ултырҙы. Кисәнән һуң иһә тура үзәнең өйөнә алып ҡайтты. Бына шул сәк көтөлмәгән хәл килеп сықты ла инде.

Хужабикә клубтан алдарак ҡайтып киткән, күрәһең, безҙә йылмайып каршыланы. Уның:

– Ныу, Мусин иптәш, бик йәтеш иттең бит әле, – тигән һүзәрә мине һағайта төштө. – Әсәрегеҙҙән өзөк укығанда ҡайһы берәүзәр ултырған еренән тороп китерзәй булды.

Тунының һыңар еңен сискән килеш туктап ҡалған Әскәт Рахманов хәтәр уҫал тауыш менән екереп ебәрмәһенме.

– Нимә лығкылдап тораһың? Бар, эшендә бул!

Хужабикәнең йөзөнән һаман йылмайыу китмәй.

– Асыуланма юкка. Туп-тура ғына барып тейзә бит.

– Шаулама!.. Һаман телендә тыймайһыңмы...

Ярһуы йөзөнә сыккан хужа тунын сисеп бөтөп, әлеп маташқан арала, хужабикә йылт итеп аш-һуу бүлмәһенә инеп китте. Ә Халиков (бик әзәпле, баҫалкы холокло кеше ине) Рахманов эргәһенә барып, яурынына ҡулын һалды.

– Ярай, Әскәт, быныһын оноттоҡ, ҡунактарҙы ҡарайыҡ, – тип безҙә аптырашта ҡалдырған хәлдә оноттороға тырышты.

Тамак туйзырып, Йәркәйгә ҡайтырға сыккаҫ кына, Халиков рәйес өйөндә килеп тыуған хәлгә бер аз асығлыҡ индерзә.

Клубта сығыш яһағанда “Өзәрәм юл кешеләрә” романынан өзөк укығайным. Унда колхоз рәйесе Мизхәт Яхиндың балалар бакһаһы мөдире, һөйәркәһе Рәшизә менән район үзәгенән ҡайтып килеүзәрә һүрәтләнә. Бер урында юлдан ситкә ҡайырылып, урман эсендә туктап та китәләр.

– Әскәт Рахманов та үзәрәндәге балалар бакһаһында эшләгән ҡыз менән шаяра, тизәр. Күз менән күрмәгәҫ, әллә ни әйтә алмайым... Ҡатыны өндәшмәй түзеп тора ла арыу булыр ине лә...

Халиковтың был хәбәрә мине шаңкытты, шул ук ваҡытта языуымдың ҡайһы берәүзәрә тура тейеүенән кәнәғәтләнәү тойғоһо ла уяна биреп куйзы.

Нисек кенә булмаһын, халыҡ менән ана шулай аралашып ҡайтыу күңелдә яңырта, тормош, кеше яҙмыштары тураһында уйланырға мәжбүр итә, өстәл артына ултырып, кәләмендә алырға мәжбүр итә ине. Ҡайһы бер сәфәрзәр фәзәти генә тойола, хәтерзә ҡалырзай әллә ни күрмәгән дә һымак булаһың. Ләкин әсәр язып ултырғанда кемдәрзәндәр киәфәте, буй-һыны, һөйләшеү манераһы, шул

яктарға ғына хас тәбиғәт күренештәре кылт итеп искә килеп төшә, уйлап сығарып булмастай тормош деталдәре күз алдына баҫа. Фөмүмән, языусыға, бигерәгендә прозаикка, күкәй баҫкан тауык шикелле, өйзә ултырып кына әсәр языу мөмкин түгел. Тормоштоң уртаһында кайнап, үзең йәшәгән осорзоң тиктормаҫ ағзаһы булһаң ғына, уй-фекерзәрендә, хис-тойғоларыңды байытырға мөмкин.

Заманында актив эшләүсә күренекле прозаигыбыз иҫәпләнгән Әкрәм Вәлизең бер йыйылышта, мин очерктар аша роман языуға киләм, тип һөйләгәнә искә төшә. Ул, ысынлап та, райондарға йыш сығып йөрөй, гәзиттәрзә очерктар баҫтыра, республика күләмендә үткән һәр төрлө йыйылыштарға бик теләп йөрөй ине. Уның “Май ямғыры”, “Июнь кояшы”, “Гөлийемеш сәскәһе” тигән романдары тап бына ошондай тәҫораттар нигезендә язылған. Һәм уның ошо әсәрзәре күргән-ишеткәндәрзең туранан-тура тәҫораттарынан котола алмай, тормош, язмыштар, бөгөнгө көн генә түгел, үткәндәр һәм киләсәк тураһында ла уйланмайынса тыуған әсәрзең ғүмере кыска булыуын да иҫкәртә безгә.

Аллаға шөкөр, тим, иҫән сактарза күпмә йөрөлдө, ярты ғүмер тиерлек юлда үткәндәр. Касандыр (миңә биш йәш самаһы ине) әсәйемдең бер туған ағаһы Хәлим бабай менән Кинйәһолтан инәйзең арбаһына ултырып, көнбайыштан ауылыбыззы кәртәләгән һымак күгәрәп-кабарып ятқан Алатауға тәү тапкыр артылып, ялан яктарына килеп сыккаҫ, донъяның шул тиклем киңлегенә аптырағайным. Бабайым менән инәйем Егән ауылындағы урыҫ белештәрәнә ниндәйҙер йомош менән килгәйне. Мин урыҫ бабайзың кәртәһе башына менәм дә тирә-якты ғәжәпләнәп күзәтәм. Шул тиклем зур яландар, улар ниңәләр һаһары төстә. Урмандар йырақта-йырақта – сак-сак тимгелләнәп кенә күрәнә. Урамда мин шулай ук быға тиклем күрмәгән сускалар хурхылдашып йөрөй, күс-күс булып урамды сыбарлаған каззар (ул сакта беззә каз тотосуы юк ине), капка алдындағы еп тағылған озон колғаның башын юғары сөйөп тороуы, киң юбка кейгән мәрийә апайзарзың уның эргәһенә килеп, еп осондағы бизрәнә доңғорлатып кайзалыр тәрәнгә төшөрөп ебәрәүзәрә – бөтәһе лә ғәжәп бер яңылык. Мин, кыйыулык итеп, ситән үреп кәртәләнгән (быныһы ла миңә өсөн яңылык: беззең урман яғында ситән үреү юк) бәрәңгә баксалары аша үтеп, әлегә үземдә ғәжәпләндәргән һары баҫыу ситәнә үк барып еттем. Ғәжәп күренеш ине был: бер тигез куйы булып билемә етмәлә буйлыкта үскән һары һабаклы, тук башлы үсемлектәр. Берәүһенәң башын әйгәйнем, усыма тос бөр-төктәр койолдо. Нимә икән был, тим. Һөзәк калкыулык яғынан иҫкән талғын ел әсәйем Кинйәкәү базарына барғанда алып кайта торған калас икмәк еҫен танауға килтереп бәрә... Азактан белдем: миңә ғәжәпләндәргән, һары балаҫ яп-кандай тойолған ялан – иген баҫыуы, ә без ашаған икмәкте ана шулай сәсеп үстәрәләр икән...

Донъяларзың киңлеген, ер йөзөндә төрлө күренештәр барлығын ана шулай тәү тапкыр күргәндән азак күпмә вақыт үткән дә нисәмә сакрым юлдар үтелгән. Утыз сакрымдағы Макар ауылындағы урта мәктәпкә өс йыл буйына йәйәү йөрөп укыу. Унан һуң институтта укығанда һикһән сакрымдағы Стәрлетамак юлын ни хәтлем тапалған. Унда ла йәйәү, кыш көндәрә саңғы менән йөрөлдө. Һирәкләп йөк машиналары үтһә лә, уларға түләп ултырырға акса юк. Хәзер үзем дә аптырап куям: институтта шәмбә көн ике пар укығас, кайтыр юлга сығам. Илле сакрымдағы Макарға төндә килеп етеп, Мәфрүзә апайымдарза тамак гуй-зырам да артабан китәм. Ауылыма төнгө сәғәт өс-дүрттәрзә кайтып етә инем. Касан кайтырымды алдан хат аша хәбәр иткәнлектән, яңғызы ғына торған әсәйемдең йокламай миңә көтөүән тәзрәһендәгә шәм яктыһынан ук беләм,

күңелгә әйтеп аңлаткыһыз рәхәтлек йүгерә һәм капканан арыузарымды онотоп инәм...

Өс-дүрт сәғәт тәмле итеп йоклап алғас, ихаталағы үзем юкта тарайған юлдарзы көрәп иркенәйтәм. Бысып келәт артына өйөлгән утынлык түмәрзәрзе ярып, соланға ташып куюм. Унан кәртәгә инеп китәм дә мал астындағы тизәкте кәртә уртаһына сығарып өйөргә тотонам. Төшкә тиклем бер минут та тик тороу юк. Яңғызы ғына йәшәгән, хәзер инде оло ук йәштәге әсәйемә күберәк ярзам итеп китке килә.

Әсәйем әзерләгән, татлы ес бөркөп торған аш менән тамак туйзырғас, төш ауғас, вак-төйәк ашантыны йөкмәп кире юлға сығам. Кыш көндәре саңғы менән йөрөгәндә утыз сакрымдағы Макарға етеү бер ни түгел: Алатаузы артылдыңмы, кире якка өс сакрымды һә тигәнсе шыуып төшәһең. Казарма үренә менеп еткәс, Кукрауыкка тиклем һигез сакрым ара гел һаркыуға табан бара – елдерәһең генә. Макарзағы Мәфрүзә апайымдарза туктап, биш-алты сәғәт ял итәм, ятып йоклап алам һәм төнгө сәғәт өстәрзә торам да Эстәрлегә табан юлымды дауам итәм (Макарзан унда тиклем илле сакрым ара). Калаға туғыз тулмас әлек килеп етә инем мин. Әсе сәй менән тамакты ебетәм һәм институтка лекцияға йүгерәм...

Һай, йәш сактар! Нисегерәк йөрөлгән бит. Бәлки, ана шулай сабауыллау мине артабан тормошта юл ауырлыктарын тоймаһса өйрәткәндер. Ә бит юлдарзың ниндәйзәрен генә үтергә тура килмәне.

Институтты бөткәндән һуң үзебеззәң районда дүрт ай мәғариф бүлегендә инспектор булып эшләгән арала райондың бөтә мәктәптәрендә тиерлек булырға өлгөрҙөм. РОНО-ла минән башка Людмила Яшина (район военкомының кызы) тигән инспектор за бар, тик ул бер кайза ла сығып йөрөмәй, конторалағы языуһызу эштәре менән булаша. Мин иһә, торорға йүнле фатир за булмағас, сығам да китәм. Һәм гел йәйәү. РОНО-ның аты бар барлыкка, тик уның менән сыкһаң, уны карап та йөрөтөргә кәрәк. Ат кәрәк, тиһәләр, теләйһеңме-юкмы, район үзәгенә кире боролорға тура килә. Ә мин былай бер ауылдан икенсәһенә һалдырып сығам да китәм. Ана шундай йөрөмтәллек, төрлө кешеләр менән күп осрашыу бай ғына тормош материалы биргәйне. Һалдат хезмәтендә йөрөгән сакта “РОНО инспекторы” тигән повесть язырға тотонууым да юктан ғына булмағандыр. Ул язманың кайһы бер өзөктәре архивымда һакланып та калған әле.

Һалдат хезмәтенә сақырылғас, ер сигендәге тиерлек Хабаровскиға тиклемге араны ла ике тапкыр урарға тура килде: унда теплушкаға тейәлеп егерме көнгә якын барылғайны, бер йылдан отпуссаға кайтып әйләндем, аҙактан сәпсим кайтылды.

Был озон юлды үткәндә иң онотолмаслығы мең туғыз йөз илле өсөнсә йылдың март башында отпуссаға кайтып килгәндә булды. Хәрби казарма тәртиптәренән вақытлыса буһа ла котолғас, тиз йөрөшлө поездың вагонында иркенләп киленә ине, Новосибирскиға якынлағанда, радио йөрәк өзгөс хәбәр әйтте: Сталин каты ауырып йығылған. Кайһы аралалыр вагонды шом уратып алды, геүшау килеп вақыт үткәргән сәфәрселәр, хәуеф-хәтәр көткән кеүек, капыл тынып, тыйнакланып калды. Юлбашсыбыздың сәләмәтлеге тураһында әленән-әле хәбәр итеп торған радионың ниндәй яңы хәбәр әйтерен колактарзы карпайтып көтәбез. Һәм ул яман хәбәр килтерзе: мәңге тере булыр төслө тойолған Сталин үлгән! Вагон бер мәлгә генә тынлыкка сумды ла һыктанырға, үкһергә тотондо. Кайһы берәүзәр үкереп илай, икенселәре танаузарын мыш-мыш тартып һыктай. Без бер купела килгән сержант менән һалкынса тамбурға сығып, балауыз һығып индек.

Поезд Омскиға килеп туктап, перронға сыккайнык, бөтә ерзә – ситтәре кара менән каймаланған флагтар, кешеләр өйкөм-өйкөм йыйналып, низер һөйләй-һөйләй илайзар. Әйтерһең, донъя емерелгән.

Виктор Шумский тигән хезмәттәш дусым минән Аша станцияһында туктап, үзән (Виктор бәләкәйзән ата-әсәһез калған) асырап үстәргән еңгәһенәң хәлен белеп, күстәнәс тапшырып сығыуымды үтенгәйне. Сталиндың үлеү хәбәрен ишеткәндән азақ күңелде ауыр тойғо изеп торһа ла, һалдат дуслығына хыянат итмәнем. Аша станцияһында поездан төшөп, сумазанымды һаклау камераһына тапшырҙым да, Викторзың күстәнәстәрен култык астына кыстырып, Буденный урамындағы етенсе һанлы йортто эзләп йүгерзем. Ике сәғәт ярымдан киләсәк поезға ултырып, юлды дауам итергә кәрәк ине.

Теге йортто тиз үк эзләп таптым. Ишекте асып инһәм, тәзрә эргәһендәге зур яланғас өстәл артында өс катын ултыра. Икәүһе урта йәштәрзәлер, берәүһе нык қартайған, биттәре сырышып бөткән. Уларзың бөтәһенәң дә сырайзарын хәсрәт баһқан, күп илаузан күз тирәләре шәмәреп бөткән.

Мин кем икәнемде, кайзан килеүемде әйткәс, кайһылыр мәлгә уларзың йөзө яктырып китте, мине яртылаш әселгән шешә, кырлы стакан ултырған өстәл артына әйзүкләһеләр, Викторзың хәлен һорашырға тотондолар. Хужабикә кағыз бөкә менән тығыулы башланмаған шешә, туһтак менән тоһло кәбестә куһйып, икмәк телеп ташланы. Ана шул сак миңә хәзәр инде ауылдағы һәр йортта тиерлек осратыу һис тә фәжәпләндермәгән көмөшкәһе тәү тапкыр ауыз итергә тура килде. Ә мәрийә аһайзарым әзәрәк төшөрөп алғайһы, йәнә буһларға тотондолар: үкһеп-үкһеп, ай за уай килеп илайзар, әйтерһең, үз аталары үлгән.

Улар ыңғайһына ййлап ултыра алмай инем, кайғыға сумған аһайзар менән хушлаштым да тимер юл станцияһына йүгерзем. Кайғыһан қара яһған өс һалдатканың (ирзәренәң һуғышта үлгәһен һөйләшәп ултырған арала белгәйһем) илашканын күргәһдән азақ, тағы ла кыйыһнырак булып киткәйһе. Күп йотмаһам да, әллә көмөшкә башка сыкқан, килгән юлымды бутап бөттөм. Тимер юл станцияһы күрәһеп үк тора, ә килгән юлды таба алмайым. Йүгерәп йөрөй торғас, бер йылға буйһына килеп сыктым. Күпер кеүек нәмә күрәһмәй. Тура сыкһаң, аръяктағына станция. Поезд килер вақыт якыһлай ине. Күп уйлап торманым, итек куһыстарына һыу туһтырып, йылғаны кистем дә сыктым.

Өфөгә Сталин ерләһәсәк көһ иртүк килеп төштөм. Стәрлетамак поезы кискәнә буласак. Көнә буйы вокзалда ултырып буһмай ине, қалала йөрөп әйләнмәксә иттем һәм Сталинды күмгән көһдәге мәхшәрзәргә әләктем. Қала үзәгәһе табан транспорт туктаған. Сырайзарын кайғы һөрөмә баһқан кешеләр Сталин урамына табан ағыла. Мин дә улар менән бергә атлайым. Ул сакта Опера һәм балет театры бинаһы эргәһендәге скверза Сталиндың ап-ақ һәйкәлә тора ине. Унда якыһ бармалы түгел, меңәрләгән халык шул тирәгә ййыһылған. Һәйкәл иһә сәскәләргә күмелгән. Бер аз буталып йөрөгәһдән азақ, юлбашсы менән хушлашыу митингыһы баһланды. Тағы ла илау-һыктаузар... Қарты ла, йәше лә, хатта бала-сағаһы ла тартыһып тормай илайзар.

Шулай итеп, ил кайғыға батқан көһдәрзә юлда йөрөп үткәрзем. Һәм, ирекһеззән, хәзәр һәр төрлә фәйептәр тағып яман күрһәтергә тырышқан юлбашсыһы халыктың ни тиклем ихтирам итеүен күрәргә тура килде. Ил башлығы дәрәжәһенә күтәрәлгән шәхес ана шундай һөйөүзә яуларға тейеш тә. Минәңсә, халыктың Сталинды ололоқлауы, ихтирам итеүе, бигерәк тә Бөйөк Ватан һуғышында ил өстәһә абырылған зур афәттән қотолғандан азақ, һис тә ялған түгел, ихлас ине. Уһан һуң да башлыктар үлдә йәки троныһан бәрәп төшөрөлдә, әммә быһдай хәлдә күргән буһманы. Ана бит, халыктар дуслығыһың символына

әүерелгән бөйөк СССР-зы быран-заран килтерзе Ельцин тигән дыуамал. Булғанды туззырыу, юк итеү өсөн әллә ни акыл кәрәкмәй, ә уны яңынан йыйып алыу, кабаттан тергеуәзәре, ай-һай, еңел түгел. Әле шуның әсе һабактарын татып йәшәйбез түгелме?.. Бына шуның өсөндөр, мин Ельцин үлгәндән азақ илаған кешене күрмәнем, ә, арыу булды, тип үсәп куйғандарын ишеттем...

Армия хезмәтенән кайтканға, әле һөйләгән вакиғаларзы күргәнгә бик күп йылдар үтеп киткән. Ошо вақыт эсендә – гәзит, журнал редакцияларында, Языусылар союзында эшләгән мөлдәрзә кайзарза ғына булынмаған да ниндәй юлдарзан үтелмәгән. Төрлө максат, төрлө эштәр менән яңғыз за, коллектив рәүештә лә йөрөлгән һәм уларзың бөтәһе лә күңелдә онотолмас эз калдырған. Германия Демократик Республикаһына мине мең туғыз йөз етмеш беренсе йылдың көзөндә ижади комар алып барзы. “Һайлап алған язмыш” романының тәүге вариантын проза секцияһы ултырышында тикшереп, “Немецтарзың тормошон белмәйһең” тигән һәм башка тәнкит һүззәре ишеткәс, республиканан шунда экскурсияға барған ауыл хужалығы делегацияһына қушылып барғайным унда. Беззең йөрөү маршруты Одерзағы Франкфурт тигән каланан башланды ла Галле, Дрезден, Люксембург, Эрфурт, Айзинах, Магдебург калалары аша үтеп, һуңғы тукталыш Берлинда булды. Каланан калаға барғанда юл ыңғайындағы ауылдарға ла туктап китә инек. Беззең делегацияның ауылда эшләүселәрзән торғанын әйткәйнем шикелле. Уларзың иһә немецтарзың ауыл хужалығындағы эштәре менән танышкыһы килә. Көзгә эштәр бөткән мөл. Кайһы ауылда ғына туктамайык, басыуза эшләгән машиналар ремонтлап, ялт иттереп тазартып, елямғыр үтмәслек ангарзар эсенә куйылған. Беззең бер юлдашыбыз:

– Ә без яз яқынлағас қына ремонтты искә төшөрәбез, – тип әйтмәйенсә түзмәне.

Икенсе берәүһе:

– Беззекеләр кар астында қышлай, – тип уға қушылғайны, төркөмдөң етәксәһе Сәмиғулла Торомтаев:

– Юк-барзы күп һөйләнмәгез әле, – тип уларзы тыйзы. Бында килеп, үзебеззәге етешһезлектәр тураһында һөйләү ярамаған эш ине.

Дөйөм алғанда, ГДР-за йөрөп кайтыу һәйбәт тәҗсир калдырһа ла, уйландырырлык күренештәргә лә шаһит булдык. Одерзағы Франкфурт калаһында беззе зур йылғанан йырып эшләнгән каналдар буйлап йөрөтмәксә булдылар. Бына яр буйында торған кәмәләр эргәһенә таза кәүзәле, нисектер қызғылт йөзлө бер немец килде лә ишкәктәрзе тотколап қарай башланы, күрәһең, беззе кәмәлә ошо кеше йөрөтөргә тейештер. Ләкин ул беззе озатып йөрөгән экскурсоводтан низер һораны ла қулына алған ишкәкте көс менән ергә күтәреп бәрзе һәм ситкә атланы. Безгә икенсе ишкәксә бирзеләр. Беззең делегацияла Әбйәлил районынан милләте менән немец бер иптәш тә бар ине. Азактан уның аша белдек: теге немец, мин атайымды үлтергән кешеләргә хезмәт итмәйем, тип китеп барған икән. Бына бит нисек, һуғыш килтергән ауыр юғалтыузарзы бөтә ерзә лә онотмайзар һәм кемгә булһа ла үс тотоп йәшәйзәр...

Ә бына Айзинах калаһындағы осрашыузар күңелдәрзә бик һәйбәт тәҗсираттар калдырғайны. Кешеләрзең, ниндәй генә милләттән булмаһын, қайза ғына йәшәмәһен, бер-береһе менән аралашып, яқын таныштар булып йәшәргә тырышканын мин шунда күрзем. Унда беззе, тәржемәсә буларак, Һайди Лингәлбах тигән қыз озата йөрөнә. Һөнәре буйынса – укытыусы, Айзинахтан йырақ түгел ерзәге ауылда укытыусы булып эшләй икән. Беззе ана шул ауылдағы кооператив эшмәкәрлеге менән таныштырырға ла алып барзылар. Шундағы ойшторолған озон өстәл артына тезелешеп ултырып ихлас күңелдән һөйләшәүзәр

онотолмаслыҡ булды. Бында кооператив хезмәткәрҙәре, уҡытыусылар, юғары кластарға уҡыусылар ҙа бар ине. Һәр кем һөйләшеүҙә катнашырға теләне, уҡыусылар уҡытыусыларына кушылып йырлап та алдылар. Уларҙың “Катюша”ны йырлап ебәрәүе күңелдәрҙе бигерәк күтәрҙе. Быға тиклем мин немецтар иленә ниңә килеүемде бер кайза ла, бер кемгә лә, хатта юлдаштарыма ла һөйләмәгәйнем. Бында серемде йәшереп кала алманым. Минең тыуған тупракта немец катыны йәшәүен, уның яҙмышын кыскаса ғына һөйләп биргәс, немец дуҫтарың, айырыуса уҡыусы балаларҙың безҙең яҡ менән кызыкһыныуы уғата ла артып китте, әллә ни хәтлем һорауҙар биреп ташланылар. Ә кисен Айзинах калаһына әйләнеп кайтҡас, Һайди Лингәлбах (уның йәшәгән урыны калала икән) миңә кайһы бер һорауҙары барлығын әйтте һәм өйөнә тиклем оҙата барыуымды һораны. Мин делегация етәкселенән рәхсәт һораным да, Һайди “Бында яҡын ғына торам” тигәс, уны оҙатырға киттем. Юлда барған арала Лингәлбах байтаҡ нәмәләр һаҡында һораһты, уны бигерәк тә әҙәбиәт, мәҙәниәт мәсьәләләре кызыкһындыра икән. Ул ике тапкыр Мәскәүҙә, бер тапкыр Ленинградта булыуын, бындай сәфәрҙәр үҙенең рус телен байытырға, һөйләшеүен шымартырға ныҡ ярҙам итеүен әйтеп алды. Ул, ғөмүмән, төрлө телдәрҙе өйрәнеү менән мауыға икән, инглиз һәм француз телдәрен яҡшы белә. Шуға күрә мин уға, Башкортостанға килгез, башкортса өйрәнерһегез, тигәйнем, ул ихлас итеп:

– Их, барырға ине, – тип торҙо ла капыл һорай куйҙы: – Ә теге һез һөйләгән немка иҫәнме?

Минең Зильда етмешенсе йылда, йыл ярым элек кенә, вафат булғайны. Быны белгәс, Һайди капыл күңелһезләнде, уның кәйефен күтәрәү өсөн:

– Уның кызы, ике улы иҫән, – тигәйнем, ул йәнә теремкеләнеп, сырайы асылып китте.

Ошо мәлдә мин уның киәфәтендә ниңәлер үземдә героиням Зильданың йәш сағындағы йөзөнөң сағылышын күргәндәй булдым. Һуңынан, роман өҫтөндә эшләгәндә, ошо портрет һәр сәк минең күҙ алдымда торҙо.

– Әгәр безҙең яктарға, Уралға, барып сыкһағыҙ, уларҙы ла күрер инегез, – тигәйнем, Һайди бер аз өңдәшмәй атланы.

– Мин сәфәргә йөрөгә яратам. Байтаҡ илдәрҙә булдым.

– Бына безгә барһағыҙ, башкортса һөйләшәргә өйрәнерһегез.

Һайди, минең һүзәрҙән кызык тапкандай, көлөп ебәрҙе.

– Шәп булыр ине. Һезҙә башкорт телен өйрәнә торған китаптар юкмы?

ГДР-ҙа йөрөп кайтҡас, мин, уның был һорауына яуап итеп, русса-башкортса һүзлек, кескәй генә форматта сыккан русса-башкортса “разговорник” һәм Шукшиндың хикәйәләр йыйынтығын ебәрҙем. Ул миңә рәхмәт белдереп хат яҙды. Ғөмүмән, без уның менән ике йыл самаһы хат алышып торҙок, артабан ул ниңәлер яуап биреүҙән туктап калды. Илгәзәк күңелле немец кызының бер нисә хаты минең архивта һаҡлана. Әлегә осрашыуға барғанда русса апарук һуналаған бер кыз, һезҙең яҡ менән хат алышкым килә, тип адресын биргәйне. Ул сәкта егерменсе мәктәптә уҡып йөрөгән кызым Фәрзәнә уға хат яҙды ла, улар байтаҡ ваҡыт хәбәрләшеп торҙолар. Шулар сәкта мин кешеләрҙең, һиндәй милләттән булыуына карамаһтан, аралашыуға, танышыуға, дуҫлыҡка ынтылыуына йәнә бер тапкыр шаһит булдым.

Безҙең сәфәр артабан Магдебург, Эйфурт калалары аша үтеп, тағы ла бер-ике ауыл кооперативында тукталып, Берлинда тамамланды. Безҙең бала сағы һуғыш осорона тура килгән үсмерҙәрҙең күңелендә был кала һиндәйҙер шомло, хатта куркыныс төйәк һымағыраҡ тойғо калдырғайны. Урыны-урыны менән

һаман һуғыш емеректәре күзгә ташланған Берлин буйлап йөрөгәндә лә, юк-юк та, ошондай кисерештән котолоп булманы. Трептоф парктағы совет һалдаттарының батырлык истәлеге итеп куйылған мөһабәт һәйкәл, Бранденбург капкаһынан йырак түгел ерзә һерәйеп торған Рейхстаг (Бранденбург капкаһынан ары ул сакта сығып йөрөп булмай ине) – бөтәһе лә күңелдә әллә ни хәтлем тойғолар кузғата. Ә инде Бранденбург капкаһы эргәһендәге бинаның асқы катындағы ресторанда ашап ултырғанда беззә озата йөрөүсә экскурсовод ошо йортта һуғыш мәлендә гестапоның үзәк штабы урынлашыуын әйткәйне, бөтөнләй хәтәр кисерештәр солғап алды.

Кыскаһы, тәһсәраттар бик күп булды. Йөрөп кайтыу менән “Юлдар, юлдар, озон булһа булһын” тигән зур ғына очерк яззым да немец кызының фибрәтле язмышына арналған романыма тотоңдом. Кайһы берәүзәр был романды сығармау өсөн (бының сәбәбен әле булһа ныклап аңлап етмәйем) бик тырышып караньлар. Партия өлкә комитетының мәзәниәт бүлеге мәдире Клара Төхвәтулина кулы аша үтеп, ул күрһәтмә биргәндән һуң, әсәр “Ағизел”дә басылды, китап булып сықты һәм укыусыларзә зур кызыкһыныу тыузырзы. Был роман тураһында укыусыларзан килгән бик күп хаттар минең архивта айырым папкала һаклана.

...Юлдар мине Балтик буйзарына – Рига калаһына ла алып барзы. Мең туғыз йөз етмеш икенсе йылда ошо калала СССР Языусылар союзы, комсомол Үзәк Комитеты һәм СССР Професиональ-техник белем биреү комитеты бик зур кәңәшмә-семинар үткәрзе. Унда беззән республика профессиональ-техник белем биреү комитеты начальнигының урынбасары Әзгәт Кайбышев, комсомол өлкә комитетынан Нина Федянина, Композиторзәр союзынан Светлана Шәйәхмәтова, Языусылар союзынан мин делегат булып барзык. Хәзәр тик яманлап кына телгә алған совет осоронда һәр төрлө саралар бик ойошқан рәүештә, юғары кимәлдә үтә торғайны һәм һәйбәт һөзөмтә бирә ине.

Ригалағы кәңәшмә лә бик юғары кимәлдә үттә. Уны төп доклад менән СССР Языусылар союзы идараһының секретары Сартаков башлап ебәрзе. Мин уны, быға тиклем кайһы бер әсәрзәрен укып сыккандан азак, урта кул языусылып, тип йөрөй инем. Ә ул докладты шул тиклем шәп итеп һөйләне, алдындағы языуға ла йүнләп карамай, нисектер тәһсәратлы итеп һалдыра ғына. Күрәһең, кайһы берәүзәр – якшы әсәрзәре менән, икенселәре трибуна артынан ялкынлы сығыштары менән танылалыр...

...Рига калаһы ла бик матур тәһсәраттар калдырзы миндә. Һәр урында тазалык, магазиндар бай ғына, һиндәй зә булһа йомош менән мәрәжәғәт итһең, бик тә ихтирамлы яуап бирәләр. Бигерәгендә органда башкарылған концертта булыу онотолмаслык булып хәтерзә калды. Минең шуға тиклем бындай сихри орган моңон тыңлағаным юк ине.

Ошо урында Қазақстан яктарында булып кайтыузы ла искә алып үтке килә. Унда күренекле казак языусыһы, “Карағанда” тигән романы өсөн Сталин премияһы лауреаты исемен алған Ғәбидин Мостафиндың етмеш йәшлек юбилей кисәһенә барғайным. Ул бик юғары кимәлдә үттә. Барлык союздаш һәм автономиялы республикаларзан тиерлек кунактар бар ине. Татарстандан талантлы, киң танылған якташыбыз Әмирхан Еники катыны менән килгәйне.

Кисә Қазақ академия драма театры бинаһында үттә. Президиумда – кунактар, Қазақстан коммунистар партияһы Үзәк Комитетының беренсе секретары Кунаев, хәкүмәт етәкселәре. Юбилярзән тормошо һәм ижады тураһында докладтан һуң, килгән кунактарзың кайһы берәүзәренә һүз бирелде. “Кайһы берәүзәр” араһында мин дә бар инем. Кыскаса котлау һүзенән һуң, юбилярға

матур итеп эшлэнгән кумтаға һалынған курай һәм Нәжиб Изелбай тәржемәһендә башкортса сыжкан “Абай” романының ике томлығын бүләк иттем.

Иртәгәһенә Ғәбидин Мостафин байтак кешене кала ситендәге дачаһына мәжлескә йыйы. Улар араһында Әмирхан Еники ағай менән Якутстандан килгән Семен Руфовтан башка танышым юк ине. Мәжлес барышында күптәре менән танышыу насип булды. Алма-Ата калаһы менән танышырға ла форсат тейзе. Бөтәһенән бигерәк кала эргәһендәге бейек тау башына эшлэнгән, бар донъяға билдәле боз яланы иштә калған. Кызғаныска каршы, уны хәзер, ташландык хәлгә төшкән, тизәр.

...Бер мең туғыз йөз етмеш һигезенсе йылда Якутстанда йөрөп кайткан көндәр оноторлокмо ни! Бик зур делегация унда әзәбиәт һәм сәнғәт көндөрөн үткәргә барғайны. Июнь азағы – унда төндәр бөтөнләй булмаған, тәүлек әйләнәһенә якты торған мәл ине. Кояш офокка барып байыны ғына тигәндә кабат күтәрелә лә китә.

Якутстанға барып төшкәс үк, беззең языусыларзы Семен Руфов өйөнә кунакка йыйып алды. Ошонда без якуттарзың милли аштарынан тәү башлап ауыз иттек. Туңдырылған балык, болан ите, болан теле уларза иң һәйбәт һый иҗәпләнә икән. Бешермәйенсә туңдырылған балык һырты ауызға кабыу менән иреп тора.

Бында беззең өсөн яңылыктар, көтөлмәгән һәм кызыклы хәлдәр байтак булды. Регламент буйынса каралған Языусылар союзында, унан журнал редакцияһындағы рәсми осрашыулардан һуң, беззе әзәбиәт музейына алып барзылар. Тыштан карауға күзгә юсык бәрелмәгән зур булмаған йорттоң эсенә ингәс иһә без хайран калдык. Бындағы бай экспонаттарзан якут әзәбиәтен алыс үткәндәрзән алып бөгөнгөһөнә тиклем бик асык күз алдына килтереп була ине. Хатта күңелдә көнләшәү тойғоһо уяна биреп куйзы. Төзөлөш материалдарының һәр бөртөгө алтынға барәбәр ерзә әзәбиәт музейы төзөү мөмкинлеген тапкандар, без ошоғаса был турала ныклап уйлап карағаныбыз за юк ине. Дөрөс, һикһәнәнсе йыл урталарында, Әскәт Мирзахитов идара рәйесе булған сакта әле, ошо хакта һүз күзғала биреп куйзы. Ул турала Динис Бүләков заманында ла ынтылыш булды, ошо хактағы һүз егерме биш йыл дауам итә, хатта хәзер уның байтак кешенән торған штаты, генераль директоры ла бар. Ә музей юк.

Ярай, Якутстанда күргән-кисергәндәрзе бер ни тиклем хәтерзән үткәрәйек. Якутскиза донъялағы берзән-бер мәңгелек туңды өйрәнә торған Бозлок лабораторияһы бар. Тик ул ер өстөндә түгел, бик тәрәнгә казып эшлэнгән. Беззе ана шунда алып төштөләр. Ул һикәлтәләп-һикәлтәләп казып төшөлгән. Стеналар кат-кат булып яткан төрлө төстөгә боззан тора. Уларзан тәнгә үтеп инмәле һыуыктык бәрелә. Иң түбәндәге зал һымағырак урында бозлокто өйрәнәү һөзөмтәләре тураһындағы белешмәләр, экспонаттар куйылған. Арыу үк өшөгә карамастан, без унан ер өстөнә кабатланмаҗ тәҗсәраттар алып сыктык.

Әлбиттә, иң онотолмаҗы – Төньяк бозло океан ярынаса сәйәхәт булды. Унда барған төркөмдә языусыларзан Якуп Колмой, Муса Ғәли, Рафаэль Сафин һәм мин бар инек. Шул сәфәргә йөрөгәндә мәктәптә укыған сағыбызза “СССР-зағы иң һыуык төйәк” тип укығандан ғына белгән Верхоянскиға ла һуғылдык без. Унда зур аэропорттан бөләкәй самолет менән алып барзылар. Беззе кала менән таныштырып сыктылар. Бер укытыусының ихатаһына алып барыулары хәтерзә. Биология укытыусыһы булып эшлөгән урта йәштәрзәге ир өйө эргәһенә

бияланан теплица эшлэгән. Уның әсендә кыярзәр бауланышып тора, кып-кызыл помидорзәр ауыз һыуын ағыза. Мәңгелек туң менән капланған ерзә был күренешкә капыл ғына ышаныуы ла кыйын ине. Уны, төньяк полюска караған зонала берзән-бер теплица, тинеләр. Әзәм балаһының, әгәр теләһә, ошондай мөгжизәләр яһарзай әмәл таба алыуын күрһәткән бер миҫал ине был. Без Верхоянскизә йөрөгән арала көслә ел күтәрелеп киткәйне. Бындай сакта “У-2” менән осоу хәуефле икән. Беззә алырға киләсәк вертолетты көтөп торорға тура килде. Батағай аэропортына вертолет тауышынан колактар тоноп килеп төшкәс, иркен тын алып куйзык. Ә беззә унда геологоразведчиктар көтөп торған. Улар аэропорттан сак кына ситтәрәк йәшәу урыны короп, ошо регионда геологик эзләнеүзәр алып баралар икән. Был партияның етәксәһе беззәң якташ – Ишле ауылында тыуып үскән ир-азамат булып сықты. Геологтар күлгә окшап торған һыу ятмаһы ярына табын әзерләгәйне. Яр буйында сибек кенә, бейеклектәрә метр ярымдан да артык булмаған кайындар үсеп ултырған була. Ергә аяк баһыу менән беззәң башка селтәр япма кейзәрзәләр. Эре мошкалар корт күсә кеүек мыжғып тора ине. Шуға ла карамай, мәжлес бик күңелле үтте. Якуп Колмой ағай осоп йөрөп бейеп алды, хужаларзың күңеле булһын тип, әллә ни оҫталык булмаһа ла, мин “Сибай”зы йырлап ташланым.

Безгә әле артабан осоу бурьысы тора ине. Әллә кайзарзә булып, әллә ни ғүмер вақыт үткәрзек, ә һаман кояш яктырта, көндөң кисләүе һизелмәй зә. Төньякка табан тағы озак кына осток без. Төньяк бозло океандың яр буйында тиерлек урынлашкан бик зур, заманса аэропортка барып төшкәндә лә кояш яктырта, кайһы вақыт икәнән дә белеп булмай ине. Зур булмаған кунакханаға әйберзәрзә куйып, ашханала тамак ялғап алыу менән, клубта үтәсәк осрашыуға алып киттеләр. Бындай вакиға әллә низә бер булғас, беззәң сығыштарзы бик кызыкһынып тыңланылар.

Бынан беззә тура Индигирка буйына алып барып, катерға ултырттылар зә йылға буйлап алып киттеләр.

Был Төньяк бозло океанға койоусы тулы һыулы йылғаның яр буйзарында, йәй уртаһы якынлашыуға карамастан, эре-эре боззәр ята. Беззә Индигирка йылғаһы океанға койған ергә тиклем алып барып еткерзәләр. Ярға сығып баскас, күз алдында бөтөнләй ят донъя асыла. Икһез-сикһез булып йәйелгән океандың яр буйзарында – гәжәп зур боз өйөмдәрә, арт якта – караһыу төстөгә мәңгә туң ер. Океандың тулкынып ажғырыуынан тыш, бер һиндәй йәнлелек юк. Бер-ике такта кағып эшләнгән өстәлгә окшаш нәмә генә бында һиндәйзәр йән әйәләрә барлығын белдерә. Ысынлап та, ана бит ике-өс кеше яр ситендә һыузан һимәләр һөйрәп маташа. Бына улар яр башына аузарын тартып сығарзы һәм унда котоп кояшы астында ялт-йолт итеп һикерешкән балыктар күренде.

Беззә озатып йөрөүселәр был яктағы тормоштоң үзенсәлектәрә тураһында һөйләй, ә тегә ау тартыусылар көмөштәй йылтыр тәңкәлә балыктарзы тазартырга ла тотондо. Күп тә үтмәне, әлегә эре үк балыктар телгеләп һалынған, хәмер шешәләрә куйылған өстәл йораты эргәһенә сакырзылар. Акһыл-кызыл балык киҫәктәрә һаман тере, дерелдәп ятқан төслә, ә безгә шуларзы ашай башларға кушалар. Быға хәтлем әле генә тотолған сей балыкты ашаған булмағас, капыл ғына тотонорға базнат итмәй торзөк. Ипләп кенә кабып карағас иһә, балык киҫгә ауыззә иреп үк китте, ул шундай тәмле, әзәрәк хәмерзән дә ауыз итеп алғас, без инде балыкты үзебеззәң казылык һымак күреп ихлас ашарға тотондоқ. Йә, Хозай, Төньяк бозло океан яр буйына килеп, бына шулай сей балык ашап торорзө кем уйлаған?..

Тамак туйғас, тотондоқ якуттарса түңәрәк яһап, қулға-қул тоҫоношоп

бейергә. Якуттар һайт та һойт тип һөрән һала, безҙе моторлы кәмәлә озата килгән Коля тигән, төс-киәфәте менән башкортка окшап торған эвен егете урталыкта әйләнә, һикерә, қаңкылдай. Әкәмәт инде. Балыксылар касабаһына әйләһенеп кайтҡас, кунакханаға инеп, ял итергә, йокларға тейеш инек. Тик кайза инде ул йоклау. Офокка яқынайған қояш кабаттан юғары күтәрелә башланы, йоклар осто. Байтак вақыт үткәс, тороп, иртәнгелеккә ашанык та пограничниктар менән осрашыуға киттек, унан туп-тура аэропортка алып барҙылар. Унда ресторанға инеп ултырып ашай ғына башлағайнык, бер егет кереп:

– Бында кем Мусин? Һезҙе телефонға сақыралар, – тип хәбәр һалды.

Аптыраным. Бында кем мине телефонға сақырһын, тим.

– Яңылышмайһығыҙмы? – тим теге егеткә.

– Юк, – ти егет, – тауышына карағанда, катын-кыз.

– Өфөнән Фәһимәң эзләйҙер, – тип көлөшә минекеләр.

Барҙым телефонға. Трубкала:

– Һаумыһығыз, Ноғман ағай, – тигән яғымлы тауыш ишетелгәс, бер мәлгә телһез калдым.

– Кем әле был? – тим.

– Зәйтүнә был. Хәлитова... Хәтерегезҙәме, мин был яктан кайтҡанда, һезҙең янға инеп сыккайным.

Әзәрәк уйланып торғас, искә төштө: Языусылар союзында эзәби консультант булып эшләгәндә ингәйне бит ул минең эргәгә. Уның бер-ике очеркы гәзиттә лә басылғайны. Теге сакта ул миңә күләмлерәк әсәр өстөндә эшләүен, кәңәшләшер кешеһе юклығын, өзләгөбөрәк тороуын да һөйләгәйне.

Ошо хәлдәр бик тиз хәтерҙән үтте.

– Бөтәһен дә хәтерләйем, Зәйтүнә. Әле һин кайза? – тим.

– Мин һезгә яқын ғына. Аэропорттың диспетчерскийында ултырам. Инеп сыға алмашығыҙмы икән?

Тизҙән самолетка ултырырға сақырырға тейештәр ине. Кайзалығын һораштым да диспетчерскийға йүгерҙем. Зәйтүнә мине эш өстәле артында қаршыланы. Урынынан тороп, эргәмә килде лә күрешергә кулын һондо, ә күзҙәрендә бына-бына һытылып китергә торған күз йәше.

– Дежурствола булғас, кисә һезҙең менән осрашырға ла бара алманым... әй күндем. Қарышқан шикелле, алмашым ауырып киткән.

Озақ һөйләшеп торорға вақыт юк ине. Хәл-әхүәл белешкәс, Зәйтүнә йәнә күләмлерәк әсәр яза башлауын, тик кәрәк сакта кәңәшләшер кеше юклығын әйтте. Мин уға, хат аша булһа ла хәбәрләшеп торайык, әсәрәнде язып бөткәс, миңә ебәр, тинем.

Миндә шул мәлдә башкорт қызының ошо тиклем ерзә бик тә яуаплы эштә эшләп йөрөүенә һорурлық тойғоһо ла, уның япа-яңғыз ни эшләргә белмәгән һымак тороуына йәлләү һымағырақ кисереш тә күзғалып қуйғайны.

Байтак қына вақыт үтеп, мин инде “Қитап” нәһриәтендә эшләп йөрөгәндә, Зәйтүнәнең теге сакта әйткән қульязмаһын алдым. Уқыһам, төһьяк котоптағы аэропортта эшләүселәрҙең үзенсәлекле лә, катмарлы ла тормошо тураһында язылған қызыклы ғына повесть килеп сыкқан. Зәйтүнә Хәлитованың ошта ғына кәләме барлығы күренеп тора. Мин уны бер аз мөхәррирләп, машинкала бақтырып алдым да “Ағизел” журналына тәқдим итергә булдым. Мәсьәләне тизерәк хәл итер тип, журналда мөхәррир булып ултырған Әмир Гәрәевка индем. Үзем “Ағизел”дә проза бүлегә мөдире булып эшләгәндә Гәрәевтың тәүге повесын нык қына төзәткеләп, кеше укырлық итеп журналда бақтырғайным, шуны ла онотмағандыр, Хәлитованың повесын тизерәк донъя күрһәтергә ярзам итер, тим.

Шул сакта унан бер нисә йылдар алда, Гәрәев “Китап” нәшриәтендә баш мөхәррир булып ултырған сактағы бер хәлдә онотоуыма һаман булһа үкенәм. Был фибрәтле хәлдә искә алып үтке килә.

Казык Ибәтуллин тигән бик үзенсәлекле кәләмле язуысы бар ине. Ул тыумышы менән безҙең райондан. Ғүмеренең күп өлөшөн хәрби хезмәттә йөрөп үткәргән подполковник. Каунаста литовка катынын калдырып (ул Башкортостанға килергә теләмәгән), аңынан өйләнөп, матур ғына тормош корзо. Хәрби хезмәттә вақытта ук Ибәтуллиндың хикәйәләре матбуғатта сыккылап торзо. Ул кайтқас та “Бүләк” исемле повесын язып, ул “Ағизел” журналында басылды, һуңғарак бер нисә хикәйәһе менән бергә китап булып сықты. Мин был ихлас күңелле, төплө белемле, мәзәниәтле ағай менән яқындан катнашып йәшәнем. Шуға ла ул һәр язған әсәре хакында миңә һөйләй, укып, кәңәшләшеп алған сактар за була ине. Шулай бер барғанымда ул зур ғына әсәр өстөндә эшләүен һөйләп ултырзы. Хәл-вакиғалар Октябрь революцияһына тиклемге һәм унан һуңғы йылдарза хәзерге Ишембай калаһы тирәһендәге ауылдарза һәм Стәрлетамакта бара икән. Казык ағай миңә ике йөз бит самаһы кулъязмаһын укып фекер әйтеүемдә үтендә, калған өлөшөн шунан һуң язып куйыр инем, тине. Әлбиттә, мин кулъязманы алып кайтып, укып сыктым. Казык ағайға хас бик бай тел менән язылған кызыклы әсәр булмаксы ине ул. Ошонан азак уның әсәрен язып бөтөп, машинкала баһа башлауын катыны Мөнирә апай осрашқанда әйткәйне. Шунан Казык ағай бик нык ауырып китте.

Ул һуғышта катнашыусыларзың Тукай урамындағы госпиталендә ята ине. Уның янына тәүге тапқыр катыным менән барып хәл белешкәйнем. Икенсе кабатына яңғызым барғанда уның хәле ауырайғайны. Аяктары шешеп киткән, тын алыуы ауырлашқан. Ана шул сакта ул миңә романын машинкала баһып бөтөүен, ләкин проза секцияһында тикшертеү өсөн Языусылар союзына алып барып өлгөрмәүен әйтте.

– Донъя хәлен белеп булмай, кустым, тегеләй-былай булып китһә, шул нәмәнең язмышы менән кызыкһынһаң ине, – тине ул. – Исемен “Кыуғынсылар” тип кушқайным, килештермәгән һымак күрҙем дә... Уныңын да карарһың әле.

Үзенең хәлен самалап әйткәндер инде был һүззәрен. Ошонан азак күп тә тормай ул вафат булды. Мөнирә апай уның кыркын укытқанда барғанымда, кешеләр таралышқандан азак, миңә уның кулъязмаларын күрһәтте лә, мин бит уларзы нишләтергә лә белмәйем, тине. Роман таһа итеп машинкала баһып, папкаға һалып куйылған. Был көндә яйлап ултырырға вақытым юк ине. Бер аз вақыт үткәс, Мөнирә апайға кабат килдем, һәм кулъязмаларзы икәүләп карап сыктык. Ағай, хәрби кеше буларак, төгәллекте ярата ине. Гәзиттәрзә баһылған хикәйәләрен кыркып алып, бер ергә йыйған. Язылып та баһылмай калған хикәйәләре лә байтак ине, уларын бер башка йыйған. Мин барлык әсәрзәрен бергә туплап, нисек тә уларзы донъяға сығарырға кәрәк, тигән карарға килдем. Әммә хикәйәләрен машинкала баһтырырға кәрәк ине. Уйланым да үземсә йүнен тапқандай булдым: якташыбыз Әмир Гәрәев ул сакта “Китап” нәшриәтендә баш мөхәррир булып эшләй ине. Кулъязмаларзы күтәрөп уға барзым да:

– Якташ ағайзың әзәби мирасын бергәләп донъяға сығарайык. Романы әзәр, һин бында хикәйәләрен машинкала баһтыра алмаһыңмы? – тинем.

Әмир, ихласлык күрһәтеп, булдырабыз уны, тип ебәрзә һәм барлык кулъязмаларзы алып калды. Ике ай самаһынан, нисек, теге эште эшләй алдыңмы әле, тип һорағайным, юк шул, эштәр бик тығын бара, тип яуап бирзә. Байтак вақыт үткәс һорағанымда ла ул шулайырак яуап бирзә, борсолма, эшләрбез уны, тип тынысландырып та куйзы. Әммә Гәрәевты каһыл ғына эштән сығарзы ла

ебәрзеләр. Шунан һуң мин унан Казык Ибәтуллиндың кулъязмалары кайзалығын һорашкайным, белмәйем, мин уларзы күтәрәп йөрөй алмайым бит, тип дорфа яуап бирзе. “Китап” нәшриәтенә барып, баш мөхәррир бүлмәһенән, унда булмағас, художестволы әзәбиәт редакцияһынан эзләтеп тә караным. Бер кайза ла юк, регестрация журналына теркәлмәгән. Әмир Гәрәевтан кабат һорашкайным, ул асыуланып уҡ китте. Ниңә бәйләндең әле миңә, ул кешенең әйберзәрен мин знайт та незнаю, тип ебәрзе.

Казык Ибәтуллиндың бай ғына әзәби мирасы ана шулай бик сетерекле рәүештә юғалып калды. Иманым камил, уға Әмир Гәрәевтан башка кешенең кулы кағылмағандыр.

Зәйтүнә Хәлитованың кулъязмаһын Әмир Гәрәевка тапшырғанда ана шул хәлдә онотоуыма үкенгәйнем дә инде. Һәм бер зә юкка булмаған. Был кулъязма ла, һыуға батқандай, юкка сықты. Кешенең күңелендә нимә ятканды беләп бөтөп булмай, Гәрәев был кулъязмаларзы нимә өсөн йыйзы икән?..

Ә мин иһә Казык ағайзың рухы алдында ла, алыс-алыстарза – төһняк котопта эшләп йөрөгән Зәйтүнә Хәлитова алдында ла бөтмәс бурыслы булып калдым.

Якүтстанға булған сәйәхәт тураһында кабат һүз оҙайтып тормастан, шуны ғына әйтәм: был юл йөрөү миңә, әле һөйләгән борсолуған тыш, “Хыялыи кыз хикәйәте” тигән әсәр зә бүләк итте.

* * *

...Илай-илай яз килә, тигән әйтем бар. Быйыл кыш та илай-илай килде: кар яуа ла бөтә, әз-мәз йылытып тора ла йәнә һыуытып ебәрә. Бындай көндәр беззең кеүек өлкән йәштәге кешеләрзең сәләмәтлегенә лә кире яктан һуға. Бына үземдең дә өстәл артына ултырып бер аз языштыммы, баш һулкылдап ауырта башлай, хәл бөтә.

Көндөң нисек булыуына карамай, тормош дауам итә, әлбиттә. Эшле кешеләр эшенә йүгерә, эшһеззәре, нисек тамак туйзырырлык акса табырға белмәйенсә, урамда қаңғырып йөрөй. Шулай за быйылғы йыл, бүтәндәренә карағанда, һиндәйзәр күтәрәнкелек менән үтә кеүек. “Рәсәй менән кушылыуға дүрт йөз илле йыл тулыуы яңы уңыштар менән каршыларға!” тигән сакырыу шауқымы нык тойола. Ошо уңай менән Өфөлә генә лә күпме зур төзөлөш эштәре бара: Салауат Юлаев һәйкәле эргәһендә Дуслык йорто һалына, тимер юл вокзалын, аэропортты, “Акбузат” ипподромын кайтанан төзөйзәр. Бүтән кала һәм райондарза ла бик дәрәтләһенәп эшләүзәрен ишетеп торабыз. Һуңғы йылдарза төшөнкөлөккә бирелгән халыктың рух күтәрәнкелеген күреү кыуандыра, тик был вақытлыса ғына күренеш булмаһа ярап ине. Сөнки, әле илдә хөкөм һөргән сәйәсәт һәм иктисад Рәсәйзе һәр йәһәттән күтәрәрлек итеп үзгәртелмәһә, яңы төзөлгән объекттарзың тышкы матурлык кына булып калыуы ла ихтимал бит...

Рәсәйгә кушылыуы байрам итеү аңлашыла. Был тарихи азымды ата-бабаларыбыз үз теләктәре менән яһаған һәм Рәсәй Башкортостанды ят баһкынсыларзан курсалап, үз канаты астына алған. Шул уҡ вақытта башкорттар үззәрен урыстың бөтөнләй йотоуынан һаҡланып, уға каршы быуаттар буйы һуғыш алып барған. Әгәр тарихка ныклабырак күз һалһаң, Рәсәйзең беззең илгә һәр сак үзенә байлык туплау сығанағы итеп кенә карауын бик асык күрергә мөһкин. Ул шулай булды, шул рәүешле бара, шулай буласак. Был капкандан котолоу юлын турмап мин. Уйлаһаң, Рәсәйзән башка кайза бараһың хәзәр? Бандиттар талап киткән йорт хәленә калып барабыз бит инде: нефть һурзырып бөтөлгән, күмер яткылығының көтдәһенә сығылды, мәғдәндең һуңғы яткылыктарын ақтарабыз, урмандарыбыз кырылып бөтөп бара. Әзәм балаһы ер байлығынан

башка көн күрә алмай. Шуға күрә киләсәгебез тураһында уйлаһаң, күңелһез күренештәр күз алдына баһа. Мәсәләһ, эйәһе кыуалап сығарған ас эттең төпһөз күккә карап олоп ултырыуы...

Кит инде, артык насар уйзарға биреләм. Тормош бит ул тиклем зарланырлык түгел. Бына һуңғы көндәрҙә генә ике языусыбыздың юбилей кисәләре үттә. Рәми Ғариповтың тыууына етмеш биш йыл тулып киткән. Вафат булуына утыз... Ә бит бөтәһе лә әле генә һымак. Мең туғыз йөз илле дүртенсә йылда (ул сакта “Совет Башкортостаны” гәзите редакцияһында эшләй инем) башлап осрашканым Рәми менән. Ул Мәскәүҙә Әзәбиәт институтында укып йөрөгән ерҙән йәйге каникулға кайтҡас, редакцияға ваҡытлыса эшкә алынды. Секретариат һәм корректорҙар бүлмәләре алдындағы тар ғына коридорға кескәй өҫтәл куйып, үзенә урын йүнәтеп алды. Хәҙер кайһы берәүҙәр ул сактағы Рәмиҙе гәзит мөхәррире Ғафған Ғафаров менән сәкәләшеп, бәхәсләшеп йәшәгән итеп күрһәтеп маташа. Йәнәһе, Рәмиҙе кыйыу кеше итеп күрһәтмәкселәр. Ниңә уға булмағанды йәбештереп маташырға? Берҙән, Рәми тәүге шиғырҙарын донъяға сығарған, ауыр сакта урын табып эшкә алған кешегә төкөрөп карарға алыот түгел ине. Икенсенән, Ғафған Ғафаров – алсак күңелле, әммә тура һүҙле, кәрәк сакта уһал да була белгән кеше. Кәтғи һөйләшә, ваҡыттарға бирелеп тормай ине. Рәмиҙең көндәлектәренә генә карап шул замандағы кешеләргә, вакиғаларға баһа биреү дөрөһмә икән?..

Рәми Ғарипов менән мең туғыз йөз илле һигезенсә йылдың октябрәнән башлап “Әзәби Башкортостан” (“Ағизел”) журналы, алтмыш өсөнсә йылдан алып гәзит редакцияһында бергә эшләргә тура килде. Ул үзенә кушылған эште бик әкрен башкара, гәзит редакцияһының өҙлөкһөз һәм кабалан әйләнгән эш ритмына кулайлашырға тырышмай ине. Рәми талантлы, шәп шағир булды. Әсәрҙәрен укыһаң, уның тормошто үзенсә кабул итеүен, кешеләргә, һәр төрлө хәл-вакиғаларға үзенсә баһа биреүен күрмәү мөмкин түгел. Уғата ла үз һүҙле ине. Ир кеше өсөн насар сифат та түгел был. Әммә үз-үҙең генә ышаныу кайһы сакта бәкәлгә һуғып та куя.

Шундай бер көлкөлө лә, ғибрәтле лә миһал. “Совет Башкортостаны” гәзите редакцияһында эшләгәндә редакция хезмәткәрҙәренә Кооператив аҡландың арыяғынан бәрәңге сәсергә ер бирзеләр. Тәүҙә барып ерҙәрҙе бүлөшөп алдык, унан орлоклок бәрәңгеләрҙе йөк машинаһына тейәп, бөтәбөз бергә бәрәңге ултыртырға барзык. Ер көҙҙән һөрөлгән. Ул бер ни тиклем катыңкыраһа ла, кайһы берәүҙәр уны кабат казып тормай, бәрәңгеләрен шул килеш кенә ултыртылар. Без, бер нисә кеше, тәүҙә үз өлөшөбөҙгә йәһәт кенә казып ташлап, шунан ғына сәстек. Рәмиҙең участкаһы минән йыраҡ түгел ине. Эргәләренә барһам, ул да катыны менән эшләп йөрөй. Арыу ук катқан ерҙе Рәми, бағана ултыртыу өсөн казған шикелле, тәрән итеп сокой за катыны шунда бәкәкәй генә орлок бәрәңгегә төшөрә.

– Рәми, – мин әйтәм, – ул тиклем тәрән казма, орлоғоң да вағыраҡ, тонсоғоп, сыкмаһ бит.

– Бүтәнән белмәһәк тә, бәрәңге сәскән бар инде, – ти Рәми. Катыны:

– Без бит ауылда йәшәп килдек, шуны ла белмәгәһ, – тип өһтәнә.

Азактан уларҙың был һүҙҙәренә дөрөһлөгөнә шик тыуы: сәскән ерҙәрендә өһ төп кенә бәрәңге шытып сықты. Кайһы берәүҙәр, бәрәңгең бигерәк күп, нисек аһап бөтөрһөгөз икән, тип көлһә, Рәми:

– Аз булһа, тәмлерәк була ул, – тигән булыр ине...

Башкөллө шағир Рәми Ғарипов ыһын мәғәнәһендәгә журналист була алманы. Бигерәгән дә гәзит редакцияһында эшләгәндә, кәрәк сағында, бер көндә

районға барып әйләнергә лә иртәгәһенә бер полосалык материалды мөхәррир алдына һалырға кәрәк. Рәмизә иһә бындай оперативлык юк ине. Шуға күрә лә ул редакцияларҙа оҙак ваҡыт ултырып эшләй алманы. Эштән йә үзе китә, йә ебәрәләр ине. Ә хәҙер уның коллективта эшләү рәүешен бөтөнләй белмәгән иптәштәр, уны ситләткәндәр, эштән кыуғандар, эшһез йөрөгән, ошо аркала тормошо, көнитмеше бик ауыр булған, тип яза. Йәнәһе, шулай итеп тағы ла уның абруйын күтәрмәкселәр. Иң дөрөсө – Рәми һәр даим саф шағир булып калды, тормошка, һәр төрлө эш шарттарына яраклаша алманы. Уға бит әллә ни зарланыр урын юк ине: интернатта хөкүмәт иҫәбенә ашап, кейенеп укыған, Языусылар союзының йүнәлтмәһе буйынса Мәскәү институтында белем алған, укыуҙы бөтөп, Өфөгә катыны менән кайтып төшкәндән азак, ике йылға якын фатирһыз йөрөгәс (бындай хәлдә кем генә башынан үткәрмәгән? Фатирһыз йөрөгән йәш языусылар әле азмы ни?), Фрунзе урамындағы йорттоң сарлағындағы фатирһыз бирзеләр. (Һуңғарак унда миңә лә алты йыл буйы йәшәргә тура килде.) Үз районында бер нисә йыл эшләп кайтҡайны, тәүҙә Октябрь проспектынан ике бүлмәле, унан Зорге урамындағы йорттан өс бүлмәле фатир алды. Бүтән языусылар тормошонан кәм дә, артык та түгел. Ниңә уны кыйырһытылған кеше итеп күрһәтергә? Кабатлап әйтәм: Рәми Ғарипов – башкорт әзәбиәтенә зур өлөш индергән талантлы шағир. Уны меҫкен итеп күрһәтеп, кәмһәтергә ярамай, шағир буларак күтәрмәкләргә кәрәк.

Быныһы – Рәмиҙең юбилейы айҡанлы килеп сыккан уйланыуҙар. Мостай Кәрим үҙенең “Юбилярҙар” тигән очерклар циклында, түңәрәк датаһын билдәләгән мәлдә языусының үзен нисегерәк тотоуын күзәтеү аша, уның үзенсәлекле портретын тыузыра. Ысынлап та, кеше характерын күп яклап асып һала торған мәл был. Кайһы берәүҙәр тыуған көнөн юғары кимәлдә билдәләү өсөн бөтә көсөн һала: зур наградалар талап итә, гәзит һәм журналдарҙа үзен мактаған мәкәлләр баҫтырыуҙы ойоштора, юбилей кисәһен иң күркәм урында үткәрергә тырыша.

Тыуған көндәрен билдәләүгә артык игтибар итмәгән, баҫалкы кылыклы кәләмдәштәребезҙең юбилейҙары ла үтә тора. Уларҙың кисәһенә юғары начальство килеп, котлау һүҙҙәре лә әйтмәскә мөмкин, уларға арналған шалтырауык шиғырҙар за күренмәс (ә безҙә кемдәндәр тыуған көнө йәки вафат булуы уңайы менән шиғыр сығарыуҙы һөнәр иткән Ирек Кинйәбулатов, Кәзим Аралбаев кеүектәр ҙә бар), шулай за был хәл уларҙың тормошона, артабанғы ижадына һис нисек тә тәьсир итмәс, нисек булған, шулай йәшәй бирерҙәр ине.

Элегерәк, илленсе-алтмышынсы йылдарҙа, языусылар за аз, шуға күрә юбилей кисәләре лә һирәк үтә торғайны. Уларҙы үткәргәндә лә язылмаған бер тәртип (моғайын, уны партия өлкә комитеты шулай куйғандыр) кәтғи һаклана. Кисәне үткәреү урыны языусының вазифаһына, дәрәжәһенә, власть органдарында эшләүселәр алдындағы абруйына карап билдәләһә. Иң түбәнғәһе – юбилярҙы Языусылар союзына саҡырып алып, аз-маз ғына кеше катнашлығында котлау. Артабан ул, кемдәрҙәндәр уйлауынса, күтәрелгәндән-күтәрелә бара: республика китапханаһы, “Белем” йәмғиәтенә залы (хәҙерге Коммунистик урамындағы МВД йортонда ине), Ленин урамындағы Сәйәси ағартыу йорто (хәҙер Йәштәр театры), күренеклерәк драматургтарға – Академтеатр сәхнәһе, Министрҙар Советының ултырыштар үткәреү залы, ә иң юғарыһы – Опера һәм балет театры. Быныһы Мостай Кәримдән башкаға әләкмәһе шикелле. Күрәһең, был тәртипкә күнегеп кителгәндәр. Миңә теге урынды, был урынды бирмәһеләр, тип үпкәләп йөрөүсә лә булмай торғайны, ундай кисәһе үткәрергә әллә ни атлыһып та тормайҙар ине.

Үтә лә баһалкы холокло Максуд Сөндөклө ағайзың етмеш йәшен һис һисек тә үткәрәүзән баш тартыуы хәтерзә. Уның Языусылар союзы бүлмәһенән сығып, коридор тәзрәһе эргәһендә тәмәке тартып тороуын күргәс, янына барҙым. Кулында катырға папка.

– Юбилейығыз менән, ағай, – мин әйтәм.

Ул кулын һелтәп куя.

– Һәй, юбилей тип инде... Ул миңең иҫкә лә төшмәй ине. Әйткәстәр, баш тарткайным. Бына, – тип катырға папкаһына ымлай, – сақырып алып, котлау телеграммаларын биреп сығарҙылар. Нимәгә кәрәге бар уларҙың? Унда язылғандарҙың бөтәһе лә буш һүз, күз буяу өсөн генә бит...

Хәҙер бөтәһе лә юбилей үткәрергә тырыша. Аксаң булһа, иң зур, иң күркәм залдар за һине колас йәйеп каршы алырға әҙер.

Һөйләй китһең, күзәтә йөрөһең, кызык инде ул. Юбилей кисәһе булған сакта дуҫ-иштәрзә йыйып мәжлес үткәрәһең бит инде. Уны банкет тип йөрөткән булалар. Уның да төрлөһөн күргән бар. Ғәзәттә, бындай мәжлескә иң тәүҙә яҡын туғандарыңды, якташтарыңды, дәрәжә-вазифаһына карамай, быға тиклем яҡындын катнашып йәшәгән, үзәң эскерһез ярҙамы тейгән кешеләрзә сақыраһың бит. Ярамһак, ике йөзлө, үз карьераһы тураһында ғына уйлаусылар хатта туғандарын, көндәлек ярҙамын тойоп йәшәгән яҡын дуҫтарын да онотоп, табынға етәкселәрзә, үзә йомош йомошларға бара торғандарҙы ғына йыя. Йәнәһе, был осракта ла үз проблемаларын хәл итә, тормошка яраклашыу йүнен күрә...

Һуңғы йылдарҙа бындай кисәләргә һирәк булырға тура килә ине. Сақырһалар за, бара алмайым. Балалар йыш кына эштән һуңлап кайта (беззә, ненормированный труд, тизәр), сирләп ятқан Фәһимәмде яңғыз калдырып булмай.

Ә бына Роберт Байымовтың етмеш йәше тулыуға арналған кисәлә катнашҡым килде. Гөлшат кызым төштән һуң ешенән һорап кайтты ла әсәһе эргәһендә калды.

Роберт – кәләмдәштәр араһында иң яҡын күргән кешеләремдең береһе. Аҡыллы, баһалкы, төплө белемле, зарланыу-фәләнде белмәй ең һызғанып эшләп йөрөй. Күп ғилми хезмәттәр язған фән докторы, академияның мөхбир ағзаһы, кафедра мөдире, ғилми журналдың баш мөхәррире, бынамын тигән хикәйә, повесть, романдар авторы. Әммә уның үз “мин”ен алға куйып йөрөгән күргәнем юк. Республикалағы һирәк шәхестәрзәң береһе буларак, уның юбилей көндөрөн иң юғары кимәлдә үткәрәү хәстәрлеген күрәргә кәрәк ине. Үз тирәләрендә һырпаланып йөрөмәгәс, Языусылар союзы идараһы был турала әллә ни борсолмаған, күрәһең. Ә Роберт Байымов иһә тегендә-бында барып давайлашып йөрөй торған кеше түгел.

Уның юбилей кисәһе эш урынында – Башҡорт дәүләт университетында үтте. Зур зал халыҡ менән шығырым тулы ине. Тик беззәң языусылар халкы аз күренә. Кайһы берәүзәр, мәжлескә сақырыу қағызы алмаһа, кисәгә килеп тормай шул. Иҫ киткес түбәнселеккә төшөрә торған ғәзәт...

Ә кисә, юғарылағы етәкселәр үззәре килмәйенсә, урта кул ғына вәкилдөрөн ебәрәүгә карамаһтан, бик матур үтте. Рәсми өлөш өс сәғәт самаһы барһа ла, ваҡыт узғаны ла һизелмәне. Кешегә қасандыр Максуд Сөндөклө әйткән буш һүз йәки награда түгел, ысын күңелдән яҡын күрәп әйтелгән ихлас һүз кәҙерлерәк. Робертка юбилей көндөрө үтеп, байтаҡ ваҡыт узғас кына республиканың ордены бирелде. Һуңлап булһа ла иҫтәрәнә төшкәндәр...

Юбилейҙар була ла үтә лә китә. Һин тағы ла ығы-зығылы көндәлек эшкә сумаһың. Ябай укыусы языусыны, бәлки, күберәк өстәл артында ултырыусы итеп күз алдына килтерәлер. Языу, ижад итеү төп һөнәре булһа ла, ул ултырғыс

коло булып кала алмай, кеше араһына сығып, һөйләшеп, әңгәмәләшеп йөрөү, елләп алыу күңелде яңырта, башты сафландыра.

Әлбиттә, языусының өстәл артында эшләү, ял итеү вақытын бер кем дә тәғәйен билдәләп куймай. Уға бирелгән айлык, йыллык план да юк. Ул эш вақытын да, алын да, эш күләмен дә үзе билдәләй. Шуға күрә вақытты дөрөс файҙаланыу, үзен һиндәйҙер рамка эсендә тота белеү уның тормошонда иң мөһим фактор булып тора. Әүәле, совет власы вақытында, СССР Языусылар союзының төрлө урындарҙа – Мәскәү эргәһендә, Балтик ярҙарында, Кара диңгез буйында путевка буйынса барып, рәхәтләнеп эшләү өсөн бынамын тигән ижад йорттары бар ине. Яңы әсәр языу өсөн шунда барыр булһам, көн әлгәре бик һыклап әҙерләп инем. Ике-өс ай буйы ауызға хәмер кабыу юк – баш бик тә саф булырға, хәтер һык һәм сағыу булырға тейеш. Әсәрҙә сағылыш табасак материалдар тәртипкә килтерелә, кағыз, матур яза торған ручкалар әҙерләп. Ижад йортонда барып инеп, бүлмәгә урынлашыу менән эшкә тотона инем. Әсәрҙә башлап китә торған тәүге һөйләм уйлап куйылған. Эш режимым иһә һәр сәк бер төрлө булды. Ун биш минуттан алты тигәндә торам, йыуынып, бер стакан кофе эсәм, бүлмәнән сығып, тәмәкә көйрәтәм дә өстәл артына ултырам. Иртәнге сәйгә тиклем өс сәғәт эшләнә. Ашағас, ун биш минут һауала йөрөп инәм дә йәнә өстәл артына ултырам. Төшкө аштан һуң теүәл ярты сәғәт ятам. Был тәртипкә шул тиклем өйрәнелгән – ятыу менән йоклап китә лә теүәл утыз минуттан уяна инем. Киске ашҡа тиклем тағы ла эшкә сумыла. Кис сәғәт һигеззән туғызынсы яртыға тиклем һауала йөрөйөм, унан бүлмәмә инеп, йәнә эшкә тотонам. Хәрбиҙәрсә әйткәндә, сәғәт ун икелә – отбой. Ошо тәртипте мин бер вақытта ла бозманым. Өфөнән бергә барған иптәштәр, кит, һинең шулай һык кеше икәнәнде белмәй инем, тип аптырап та куйалар ине. Яңынан-яңы әсәрҙәрәмдең донъя күрәп тороуы ана шулай егәрле эшләү аркаһында ине.

Ә бына Кара диңгез яр буйындағы Пицунда ижад йортонда – август айҙары ине шикелле – булғанда, уғата ла егәрле эшләгән языусыны күрәп, үземдең әллә ни мактаныр ерем юклығын аңланым. Был юлы эшләргә түгел, файҙа менән ял итергә килгәйнек. Ә теге уғата ла егәрле языусы әсәрҙәре, кинофильмдары буйынса яҡшы таныш Юлиан Семенов ине. Ул да ике кызы менән килгән. Ләкин ул бер тапкыр ҙа диңгез ярында күрәнмәнә. Кыздары һыу инә, комда кызына һәм... аталарына ашхананан аталары йәшәгән бүлмәгә аш ташыйҙар. Юлиан, вақыт әрәм итмәү өсөн, ашханаға ла йөрөмәй ине. Бер кызы менән һөйләшә торғайным, атайым төнгө сәғәт ун икәнән һуң ғына диңгезгә төшөп һыу инеп кайта, тине. Бына бит Юлиан Семеновтың бик тә ырамы эшләүенә сәбәбе кайҙа!

Әлбиттә, һәр языусының үзенсә эш режимы була. Һиндәй ҙә булһа һөкүмәт эшендә эшләмәй, олоғая килә тик ижад менән генә шөгөлләнәүсә кайһы бер языусыларҙың көн режимын да белә инем. Мәсәлән, Сәғит Ағиш төш алдынан йөрөргә сыға ла ике-өс редакцияға һуғыла. Әүәле барлык гәзит, журнал редакциялары, Языусылар союзы бер тирәлә, каланың үзәгендәрәк урынлашҡайны. Әле булһа күз алдында. Көр тауыш менән иҫәнлек-һаулык һорашып, гөрләп килеп инер, кышкы мәл булһа, өс кейемен сисеп, кемдәндәр өстәленә ыргытып, уның өстөнә таяғын куйыр һәм хәбәрән һәр сәк яңыса, көтөлмәгәнсәрәк башлап ебәрер, берәй мәрәкә һөйләп көлдөрөр ине. Бер вақытта ла уның эшкә камаһаулауы тойолмай, хатта уның килеп китеүе ял биргән һымак була. Ул артык һүзгә әүрәп оҙаҡ та тормай.

– Ярап, етте, китәйем әле. Йә Фәрзәнә (катыны) әрләр. Мин бит, һеззән һымак, юкты бушҡа ауҙарып ултырмайым, – тип сығып китеү яғын карай.

Сәғит Ағиш ағай вафат булғас, Өфөнә бер кешегә кәмеүе бик асыҡ тойолдо.

Өнүр Бикчәнтәев иһә төш мәлендә берәй редакцияға килеп (күберәк “Ғәнәк” журналы редакцияһына йә “Китап” нәшриәтенә), шахмат уйнауы ғәзәт иткәйне. Бик сәмләнәп, донъяһын онотоп уйнай ине.

– Эш өстәленән айырылып, аз ғына вақытка булһа ла геройзарзан ситләшеп тороу якшы, – тигәнән ишеткән бар. Ни өсөн шулай тигәндер, быныһын һаман аңдай алмайым.

Әкрәм Вәли бик әзәпле, үз әшенә мөкиббән киткән кеше ине. Ул көндөзгә тамакка партия өлкә комитетының буфетына йөрөүзә (бының өсөн махсус пропуск кәрәк ине) көн тәртибенә индергән. Шунда ашап сыккас, Языусылар союзына йә “Әзәби Башкортостан” редакцияһына һуғыла, билдәле бер маршрут буйынса – йә Матросов исемдәгә, йә Луначарский паркында, урамда йөрөп әйләнә. Ошонан азақ кайтып, бер сәғәт ял итә лә йәнә эшкә ултыра. Быларзы ул миңә үзә һөйләнә. Бер вақыт Әкрәм Вәли ағайзың өйөнә барып, озақ кына һөйләшеп ултырып, уның һақында язып сыккайным. Үзенең эш көнөн нисегерәк ойштороуын шул сакта белдем. Ул миңә әсәр язырға нисек әзерләнеүе менән дә таныштырзы. Иң тәүзә әсәренең планын төзөй, унда вакиғаларзың йылын, кайһы мизгелдә барыуын, урынын билдәләй, һәр герой өсөн картотека төзөй. Унда геройзың йәше, төс-киәфәте, холок-фигеле теркәлгән. Был миңә бик кызык тойолдо ул сакта. Үзем язырға ултырғанда алдымда ак қағыздан башка бер әйбер зә булмағас ни... Әкрәм ағай һуңғы минутынаса үзенең көн тәртибен бозманы, тиергә лә мөмкин. Бәлки, ораклы рәүештәлер, бәлки, язьмыштыр: ул төшкөлөккә ашарға барғанында йөрәк өйәнәгә һуғылыузан өлкә комитеттың буфеты эргәһендә йығылып, вафат булып куйзы.

Ә бына Динис Исламовтың, киреһенсә, билдәле бер көн тәртибе булманы, шикелле. Эшләгәндә көнө-төнө ултырып яза ла дилбегәнә ыскындрып ала. Уның эш бүлмәһен дә күргән бар. Эш бүлмәһе тип инде, уның иркенләп ижад итер өсөн уңайлы шарттары булған фатиры юк ине. Йоко бүлмәһенең бер мөйөшөнә куйылған өстәл. Шул өстәл өстөндә генә түгел, изәндә лә язылған, язылмаған қағыз биттәре тулып ята.

– Бальзак кеүек бит ул Динис, – тип көлә катыны Мәфрүзә, – яза ла изәнгә ыргыта, азақтан шул биттәрзең осон ооска ялғай алмай аптырай...

Языусының гел өстәл артында ғына ултырмауы, азырак язылып, елләп алырға ла теләүе тураһында язырға тотонғайным бит әле. Мең туғыз йөз алтмыш етенсе йылда Дим буйында ер участкалары алып, һәр кем үзенә йорт һала башлауы байтақ языусыларзың (дача төзөлөшө кооперативына нигеззә өлкәнерәк быуын языусылары кабул ителде, унда иң йәше мин инем) тормош рәүешен нык кына үзгәртеп ебәрзе.

Иң активтарзан бер төркөм языусылар, Өфө менән Шишмә араһын кызырып, Дим буйынан күңелгә ятышлы, аулак һәм йөрөргә уңайлы урын эзләнеләр. Йөрөй торғас, Әлкә ауылынан арырак Димдең уң як ярындағы төбәккә күззәре төшә. Бер як ситен кайын һәм йүкә урманы япқан киң генә ақлан, көньяғында иген басыуы йәйрәп ята. Язғы ташкындарза һыу басырлык түгел, қалкыу урын. Бер як эргәләгә карағай урманы эсендә Аксаков урамындағы хәрби завод профакторий төзөй башлаған. Фөмүмән, бик матур урын.

Ул сакта бакса тоторға теләүселәргә тегенән-бынан өс-дүрт сутый ғына ер бирәләр, унда ла кескәй генә йорт һалыузан башка мунса-фәлән төзөргә, хатта ул өй йоратына мейес сығарырға ла рөхсәт итмәйзәр ине. Ауылда сакта өзлөкһөз эшләп өйрәнгәнлектән (бәрәңгә сәсеү, бесән эшләү, утын әзерләү, кәрәк сакта үзеңә лә, кешегә лә бура бурау, өй күтәрәү – донъя көткәс, эш бөтәмә ни), бигерәк тә йәй булһа, берәй кәсеп табырға кулым кысып тора торғайны. Кеше

ыңғайына бәләкәй булһа ла бакса алыу теләге лә бар ине. Тик юғарыла әйткән цикләүзәр күңелде һүрә лә куя.

Ә хәзәр килеп, Совминдың махсус карары буйынса, һәр языусыға ун – ун биш сутый ер бирелә, һәйбәтләп йорт һалырға, уның янына мунса, һарай, гараж төзөргә лә мөмкин. Дәрт кузғалды, катынға әйтмәй генә, кооперативка кыстырыуҙарын һорап, ғариза яздым. Өсәр йөз һум тәүге взнос йыялар ине, уныңһын да түләнем. Иң кызышканым – үземә бирелгән ергә карағайҙан бурап матур итеп йорт һалып куйыу ине. Шуға күрә, һәйбәт инициатива күрһәтеү максаты менән, ағайҙарға әйтеп тә тормай, Урман хужалығы министрлығына бардым да, бына шулай-шулай, языусыларға бакса йорто һалыу өсөн уңайлыраҡ урындан карағай бирмәһеһеҙме икән, тинем. Электән һөйләшеп, танышып йөрөгән урман хужалығы министры Марсель Хәбиб улы Абдулов, кайһы райондан, күпме кәрәк, рәхим итеһеҙ, ти. Ошо һаҡта Языусылар союзының рәйесе Назар Нәжми менән яуаплы сәркәтип Шәриф Биккол ағайҙарға әйткәйнем, улар яҡын да килмәне. Йәнһә, урман алғас, уны кыркырға, бура буратырға кәрәк, такта-фәләнен кайҙан алаһың да уны кайһылай итеп килтереп, һисек күтәреп ултыртаһың... Ағайҙарҙың өй һалыу эшендә бөтөнләй тәһрибәһе юҡлығы күренеп тора. Икенсенән, Совмин карарында йорт төзөүгә цикләү тигән нәмә лә куйылған икән: дача кооперативындағы барлык йорттар бер төрлө булырға тейеш. Беренән-береһе узырып уға та зур йәки ике катлы йорт һалыу тыйыла. Шулай за мине ошондай цикләү һәм Назар ағайҙарҙың каршы төшөүе матур итеп карағай бүрәнәләргән өй һалыу теләген һындыра алманы. Йомош табып, Каризел районына командировкаға сығып киттем. Ундағы леспромхозға барып һөйләшкәйнем, заказ буйынса бер төрлө итеп бура бурарға, уға тактаһын, бүтән кәрәк-ярактарын кушып бирергә әҙерҙәр.

Әммә ләкин минең был йөрөүем дә бушҡа ғына булды. Ағайҙар эште икенсе төрлөрәк хәл иткән: Совмин юллауы буйынса, Пермь өлкәһенән ике һәм өс бүлмәле йыйылмалы фин йорттары кайтартыла. Уны баксаңа алып барып аузарҙыңмы, тиз үк короп ултыртаһың да куяһың, тизәр.

Ул йорттарҙы, ысынлап та, тиз үк тауар вагондарына тейәп килтереп, Дим станцияһына аузарҙылар. Тик уларҙы барып күрөү менән минең әсәрем кайтты. Ике яҡлап такта қағылған щиттарҙың эсенә алам-һалам тултырылған, түбә һәм изән такталары йока – утызлы ғына... Ғөмүмән, бындай корама йортта йәшәүҙе күз алдына ла килтерә алмай инем. Бының кеүек материалдан безҙең ауылда аласыҡ та төзөмәйҙәр, тип уны алыуҙан һәм бүленгән ерҙән баш тарттым.

Ә балта тоторға кул кызыша. Түзмәйенсә, дачалар төзөлгән ергә бер-ике тапқыр барып әйләндем. Ағайҙар оҫталар кушкандар, һигеҙ коралар, өйҙәренең корама стеналарын күтәрәләр. Фәли Ибраһимов ағайҙың һорауы буйынса, балтамы, бысқы, касау кеүек корамалдарымды (уларҙы һатып алып әҙерләп куйғайным) алып килеп, уға ике-өс көн буйы ярҙамлашып йөрөнөм. Хәким Ғиләжевтың верандаһының тышкы яғына солан, унан, кайҙандыр табып килтергән иҫке такталарын рәтләп, йышып, участкаһында үскән бер-ике йүкә ағасын йығып, уларҙы һырлай биреп сабып бағаналар әҙерләп, һарай төзөп бирҙем. Ана шулай бер аз эшләп кайтам, күңел баһылып кала ине.

Әммә миндә үземә йорт һалыу теләге һаман һүнмәй ине. Мең туғыз йөз алтмыш һигеҙенсә йылда, әлек алған дачалар территорияһына өҫтәп, йәнә һигеҙ участкалык ер бүлгәйнеләр. Ундағы арыуыраҡ урындарға ла йорт һала башланьлар. Карап йөрөйөм – урта төштәге бер урын буш ята бит. Уның бер-ике сутыйҙай ғына асыҡ урыны бар, бүтән ерен кайын, йүкә, имән урманы баһып алған, етмәһә, бер яҡ ситенән тәрән генә йырын үтә. Күрәһең, был котһоҙ

күренгән урынға килергә теләүсе булмаған. Ә мин үземсә карап, самалап йөрөйөм: анау тирәләге ағастарзы кыркып, тазартып, өй һалырға мөмкин, түбән як-карак – һарай, йырын аръяғына – мунса. Яйлап-яйлап ағастарзы төпләһән, вак-төйәк сәсерлек ер зә буласак.

Тоттом да ошо урынды биреүзәрен һорап ғариза яззым. Берзән, тирә-яғын ап-ак кайындар уратып аласак өйзө күз алдына килтереү күңелде ауараландырзы, икенсенән, ул өйзө карағайҙан һалыу теләге һаман бөтмәгәйне.

Кооператив рәйесе Ғәли Ибраһимов, ғаризамды карағас, ул ерзе алырға тип йөрөгән ике кеше барып ныкклабырак карағас баш тартты инде, рәте юк бит ул урындың, ти. Ысынлап та, был урынды Фәрит Иҫәнғолов, унан Иван Слободчиков килеп карағандар икән. Окшатмағандар.

– Ә миңә, урман кешенәнә, ярай ул, – мин әйтәм.

Йыйылышта ғаризамды қаранылар, теге котһоз ерзе бирзеләр. Фәһимә менән көрәк тотоп, курай еләге, карағат үсентеләре алып ук килгәйнек. Урман ситендәге теге бәләкәй генә асык урындың ситтәренән карағат, курай еләге ултырттык, бер нисә түтәллек урынды казып куйзык.

Башымда иһә дыуамал уй: ауылға кайтып, карағайҙан бура буратыу, хатта мин ак кайындар араһында тәзрә капкастары ак һәм йәшелгә буялған, кыйығы шифр менән ябылған, франтондары һырлап-кәкерсәкләп көпләүле өйзө күргәндәй буламы.

Урман хужалығы министры Марсель Абдуловка барып, Макар лесхозынан илле кубометр карағай бүрәнә алыу өсөн қағыз яззырып алдым да, балаларзы ла үзөбөз менән алып, киттек Колғонаға.

Үз ауылың – үз ауылың инде, эште башлап алып китеү кыйын булманы. Лесничествоның технигы Ғаяз Хужәхмәтов мотобыскылы ике егет, бер трактор тапты. Тик электән бүлеп куйылған карағай диләнкәһе ауылдан алысырак, бүрәнә ташыуға уңайһызырак урындан – Иҫке Һәйет ауылына бара торған юлдағы һабүлгән буйлауының төньяк ауышынан бүленгән икән. Тик һайланып, икенсе урындан диләнкә бүлдереп тороп булмай ине.

Ауылдан биш сақрым самаһы ерзәге һабүлгәнгә юл тоттоқ. Барзык та дәррәү эшкә тотондоқ: Ғаяз йығыласак карағайҙар төбөнә хикмәтле сүкеше менән һуғып билдә яһай, егеттәр мотобыскылары менән уларзы дөбөр-шатыр йығып ебәрә. Үзем бер егет менән уларзы ботарға тотонам. Бына кеүәтле трактор төбөнән оsonа боталған хлыстарзың дүрт-бишен тросына таға ла ауыл яғына йүнәлә.

Эштең шулай дәррәү һәм уңышлы башлануы күңелде күтәреп ебәргәйне. Был көндә карағайҙарзы йығып бөтөп, оstarын үртәп, диләнкәһе тазартып ук кайттык. Иртәгәһенә йүгереп йөрөп йәнә өс трактор таптык һәм хлыстарзы ауылға – үземдең йорт тәңгәлендәге һыртка ташытып ук куйзык. Беззә бурасылар табыу кыйын түгел, өс ошта ялланым, дүртенсәһенә – үзем. Бурағанда һәр мөйөшкә бер кеше булһа, эш ырамлы бара. Биш көн үтәүгә, тыш яктан үлсәүгә зурлығы етегә ете самалы ялтлап торған карағай бура әзер ине инде. Буранан қалған бүрәнәләрзе такта итеп ярыу өсөн пилорамаға ташытып куйзым да, кире Өфөгә елдерзек.

Хәзер бураны алып кайтыу өсөн озон бүрәнәләр тейәрлек автомашиналар көрәк бит инде. Ауылға китер алдынын “Башэлектромонтаж” тресында идаралык начальнигы булып эшләгән Аскар бажа менән телефон аша һөйләшөп куйғайным. Бик тә ярзамсыл, эшмәкәр кеше ул. Эргәһенә барғайным, бөтәһен дә һөйләшкән, килешкән. Автопредприятиенән ике вертлюга йөк машинаһы алып, йәнә киттек ауылға. Қарышқан шикелле, тап шул мәлдә көн бозолоп, ямғыр

яуырға тотондо. Ауылға барып инһәк, урамдарзың батқағы әйләнеп ята. Бура ултырған һырт өстөнә машиналарзы трактор менән тарттырып мендерергә тура килде. Өс-дүрт кеше яллап, машиналарға бураны тейәтеп бөткәндә, караңғы төшкәйне инде.

Иртәнсәк алға йәнә бер проблема килеп бақты: ауыр йөк тейәлгән машиналар ямғыр яуып йомшартқан текә тау битләүенән үз ыңғайы менән түбәнгә төшә алмай икән. Шыуып китеп, әллә ниндәй яман хәл тыуыуы бар. Шоферзар гусиницалы көслә трактор табырға кушты. Бәхеткә, ауылда ундай трактор за бар икән. Өстәүенә, уны ике туған Фәғилә апайымдың улы йөрөтә. Ауыр йөк тейәлгән озон вертлюга тау түбәненә карай боролоп торғас, уның артына йыуан трос тактылар, ә икенсе осон тракторға эләктерзеләр. Машина түбәнгә төшкәндә, трактор уны үргә табан тартып кыбырларға тейеш ине. Шул сактағы көсөргә-нешле кисереште белһәгез: йәйәү кеше лә тайып йығылырлык текә тау битләүе, ауыр йөклә ғифриттәй озон машина, тау түбәнендә – йорттар. Трос өзөлөп-фәлән китһә, бөттә баш, мин әйтәм. Машина түбәнгә төшөп еткәнсә, тау башында, какқан бағана шикелле, кузғалмай басып торҙом. Иркән тын алғанда инә йән тиргә төшкәйнем.

Алатауға менгән юл да сокор-сакырлы ине. Таузың һыртына күтәрелеп еткәнсә йәнә трактор озата килде.

Был көндә бураны урынына алып барып еткерә алманык. Әлегә шул ике көн буйына барған ямғыр камасауланы. Стәрлетамак яғынан килгәндә аэропортты үтә биргәс, Зубово ауылына табан юл борола. Әүәле Иске Шишмә юлы тип йөрөтөлгән был юл ташландык хәлдә ине. Зубово ауылын үтеп сак кына барғайнык, машиналар бысракка инеп батты. Алға ла, артқа ла китеп булмай. Трактор эзләп йәнә Зубово ауылына йүгерергә тура килде. Өфөгә әйләнеп килеп кунғандан һуң, шоферзар Шишмәгә тиклем Октябрьский юлынан барып, шунан Келәшкә табан боролоп инергә карар итте. Шулай итеп, иртәгәһенә бураны урынына алып барып еткереп аузарзык. Шатлыктан, тәүге түлөгәндән тыш, шоферзарға мул ғына итеп акса тотторҙом.

Бура артынан йөрөүзә ниңә шулай ентекләп язаһығыз, тиерһегез. Хәзер олоғайғас, йәш сакта нисек итеп дәрәтләнеп-канатланып донъя көтөргә тырышып йөрөгән сактарзы һағынып искә алаһың икән шул. Хатта ана шул юлдарзан кабат үтке килеп китә...

Ярай, бура килеп ятты, ләкин бит кемдәрҙер күреп калып, буранан өй һалырға кем рөхсәт итте, тип тауыш сығармаҫ борон, уны мүкләп күтәрә һалып куйырға кәрәк. Фәһимәнең ике ағаһына, тиз генә килеп етергә кушып, телеграмма һуктым. Бура күтәрешергә Өфөнән дә бер нисә кеше таптым. Бер төрнәк сүбәк, эреле-ваклы казактар, ныклы аркан, бүтән кәрәк-ярактар әзерләп куйзым. Шәмбе көн барып тотонғайнык, йәкшәмбе көн бура күтәрелеп, кыйык бәп-кәләре ултыртып куйылды.

Өфөгә кайтып бер көн ял иттем дә тағы ла киттем ак кайыңдар араһында ултырған өйәмә. Участкам урманлы урынға тура килгәнгәме, был ер миңә тыуған яғымдың бер өлөшө һымак күренә башлағайны инде. Өй бит инде хәзер хыялда түгел, ысынлап күтәрәп куйылған һәм уны тизерәк эшләп бөтөү теләге лә мине шунда ылыктыра ине.

Минең урын тәүзә килеп төпләнгәндәрҙән ситтәрәк – урман һызаты аша ине. Шуға күрә минең өй күтәргәндә күрмәгәндәр. Өйәм эргәһенә килеп, ерзәге ваҡтөйәк эште бөтөргәс, үргә менеп киттем. Шифыр менән ябыу өсөн, кыйык такталарын казакларға кәрәк ине. Өй төзөүзәге барлык эштәр минең өсөн таныш. Өфөгә ныклап килерҙән алда дүрт йыл ауылда йәшәгән осорҙа үземә яңы өй

һалырға, Нәзилә апайымдарзың өйөн эшләп бирергә, йәтим генә үскән Рәхилә туғанымға ла өй бурап бирергә өлгөргәйнем. Ә күпме кешегә өй күтәрешергә йөрөлдө.

Күп тә эшләмәнем, юлда Фәли Ибраһимов күрөндө. Килә бирә лә туктап карап тора, йәнә кузғала. Әйтерһең, кайындар араһында өй тороуға ышанмай. Эштән туктап, йә, ни әйтер икән был тип, кыйык өстөндә тыныс кына көтөп ултырам. Теге иһә килеп етмәс борон ук:

– Касан һалып куйзың әле һин был өйзө? – тип һорай. Тауышы, кызыкһыныуҙан бигерәк, асыулы.

– Уҙған ялда, – тип өй башынан төштөм.

Ағайзың бәйләнсекләнеп һөйләнере төсөнә үк сығккан.

– Бүрәнәнән өй һалырға кем рәхсәт итте? – ти.

Уның шундай һорау бирерә билдәлә ине, аптырап калманым.

– Һуң, Фәли ағай, өйзө бүрәнәнән һалалар бит инде.

– Һин улай көлгән һымак һөйләнмә! – Ағай ныкһап асыулана ук башланы. – Бындай өй һалырға рәхсәт юклығын беләһең бит.

– Аҙактан тышын такта менән көпләп тә ебәрһәм, карап тороуға һезҙең йорттарҙан әллә ни айырылмаясаҡ ул.

– Нисек айырылмаһын, ти, бүрәнә бит ул.

Башымдан: “Бына, әй, бүрәнәнән йорт һалған өсөн бәйләнгәндә күрәһеләр бар икән”, – тигән уй үтә, шулай за Фәли ағай менән һүз оғаштырғы килмәй, ә ул тәмәкә төпсөгөн асыу менән ергә бәрә лә:

– Алдағы ялда ук идара ултырышында тикшерәсәкбез, – тип китеп бара.

Ял көндө Фәһимә лә, балалар за килгәйне. Олондарын ап-аҡ туз қаплаған йәш кайын урманы араһын кыйғаҡ үлән келәме қаплаған. Балалар шунда аунап-тәгәрәп уйнай, катыным һуған, кыяр ултыртылған түгәлдәр тирәһендә соконоп йөрөй, үзем әлегә шул өй кыйығы такталарын қағам. Күңелдә һиндәйҙер бер иркенлек, илаһи рәхәтлек. Байтаҡ йылдар йәй көндәре лә каланан сығмай ти-ерлек йәшәү саф һауа көсәткән. Эштән туктап, тирә-якка хужаларса күз йөрө-тәм. Участкамды матур итеп күртәләп алһам, кайһы ағастарҙы кырқып, төплөп, әйбер сәсергә ерҙе киңәйтеү, кайза мунса ултыртыу, вак-төйәк донъя әйбер-зәрән куйыу өсөн һарай кеүек әйбер әтмәлләп, һауала ултырып ашарға һеседка төзөү тураһында фекер йөрөтәм.

Ләкин миңә ана шулай кәйефләнеп оҙаҡ эшләргә һасип булманы. Карауылыс булып эшләгән кеше килеп, мине идара ултырышына һакыртыуҙарын әйтте. Ни-ңә һакырғандары билдәлә: ни өсөн йортто бүрәнәнән һалдың, тип бәйләнәсәктәр.

Дача кооперативының идара ағзалары урам уртаһына йыйылып көтөп торалар. Ибраһим Абдуллин:

– Ана килә башбаштаҡ, – тип каршыланы.

Бүтәндәре лә миңә ят күргән һымак караш ташлай. Үземде сит кешеләр анына килгәндәй тойҙом, күңелгә әллә һиндәй яманһыу уй йүгерҙе.

Тәүҙә һорауҙар менән күмөп ташланылар: һиңә бер кемгә лә әйтмәй-һитмәй өй күтәргәнмен, уны кайҙан алғанмын, ни өсөн өлкә комитет секретары Ну-риевтың күрһәтмәһен бозғанмын, үзеңдә бүтәндәрҙән өстөн куйырға теләй-һеңме һәм башка, һәм башкалар. Һүз әйтергә лә ирек бирмәй тетәләр генә. Әйтерһең, мин бик зур гонаһ эшләгәнмен. Уларға акланып ни әйтергә лә бел-мәй инем. Әгәр, миңә һезҙеке һикелле ел үтә һуғып торған қорама өй кәрәкмәй, тиһәм, бөтөнләй үпкәләйәсәктәр. Кооперативтан сығарырға, өйөн теләһә кайза алып барып һалһын, тигән тәқдимдәр за булғас, түзмәйенсә, өзә генә әйттем:

– Һалған өйөмдә күтарасағым юк. Бик тә окшамаһа, барығыз за күтарығыз.

Ағайзарым йәнә кызыбырак ябырыла башлағайны, ул сакта “Ғәнәк” журналында яуаплы сәркәтип вазифаһында эшләүсә Зөлфәр Хисмәтуллин:

– Ағай-әне, – тип уларзы бүлдерзе, – ниңә шул тиклем һүзгә барып еттек әле? Ноғман бик зур еңәйәт эшләгәнме ни? Бүрәнәнән өй һалған икән – һалһын, тикшерәү-фәлән булһа, үзе яуап бирер. Берәй ауыл кешеһе тыңлап торһа, бүрәнәнән өй һалған өсөн ғәйепләгәнгә беззән бот сабып көлөр ине.

Зөлфәр ағай, минең шикелле үк, тау-урман яктарында – Сермәндә тыуып үскән, донъяны байтак күргән, қулына балта, йышкы тота белгән кеше. Ул ғәжәп ярзамсыл, ихлас күңелле, юкка-барға сәпсәңләп бармай. Уны күптән – мең туғыз йөз илле дүртенсә йылдан беләм. Ул сакта “Ленинсы” гәзитендә мөхәррир урынбағары булып эшләй ине. Бер-ике хикәйәмдең ошо гәзиттә донъя күрәүе уның хушлауы арһаһында ине. Бынан һуңғы йылдарҙа ла тел ярзамы, ақыллы кәңәштәре менән ышаныслы терәк булды. Уның фронттарҙа йөрөп кайтқан замандаштары араһында ла абруйы зур.

Дачала минең өй һақында барған бәхәстә лә уның ипле генә итеп әйткән һүзәрә бик тә каты бәгерле кешеләрсә һөйләшкән ағайзарзы һискәндереп ебәргән-дәй итте. Назар Нәжми гәзәтенсә шаркылдап көлөп үк ебәрзе.

– Ысынлап та, иптәштәр, без бит кешене өй һалған өсөн ғәйепләйбездә. Бер-беребезгә, ниңә миңә окшатып язмайһың, тигән кеүек инде, – ти.

Ошонан азак атмосфера йомшара төштө. Быға тиклем бик каты һөйләшкән Ибраһим Абдуллин да:

– Әгәр мунсамдың ишеген куйып бирһә, Ноғманды мин дә ғәфү итәм, – тип үз яғын кайырыбырак уйынлы-ысынлы һүз әйтте.

Азак килеп, ярар, тикшерәүселәр килеп бәйләнһәләр, үзең яуап бирерһең, идара үз һүзән әйтте, тип, бик зур эш башкарғандай, таралышты ағайзар.

Ана шулай ғауғалырак башланған эш артабан матур ғына дауам итте. Көзгә тиклем өйзөң кыйығын ябып, гәрнисләп, фронтондарын капланым, хатта кар яуғанға тиклем ишек яғын һуғып, ишек яһап куйырға ла өлгөрзөм.

Кыш буйы дача юлын тапаным мин. Форсат булдымы, электричкаға ултырам да Алкиноға табан елдерәм. Ййлап-ййлап изән, түбәләрзе түшәнем. Балта, быскы, йышкы тота белгән кешегә ябай ғына тойолған был эш тә байтак вақытты ала ине. Сөнки такталарым йомро бүрәнәнән ярзырған көйө, эргәләрен еп һуғып алырға (был шөгөлдө хәзер күптәр белмәйзәр зә әле: сүстән нәзек итеп ишелгән епте йүкә ағасын яндырып әзерләнгән торонбаштың қоромона буяйһың да тактаның ситенән һузып, нык қына тартып ситтерәһең. Тип-тигез булып қором эзе қала һәм тактаны шул эз буйлап сабып тигезләйһең), рубанка менән йышырға, фуганка менән шымартырға тура килә.

Изән, түбә эшен бөтөргәс, тәзрә яктарын әзерләргә, унан тәзрә рамдарын эшләргә тотондом. Ә көндәр ныклап йылынғандан һуң, апрель айында, тәзрә урындарын уйып, яктар һуғып, ап-ақ рамдарзы ла ултыртқайным, өйөм бөтөнләй өйгә окшап китте. Йәһәтләп тәзрәгә наличиктар куйып, уларға капкастар эләрә лә өлгөрзөм. Май байрамы көндәрәндә дачаға килгән кешеләр минең өйзө күрәп, аптырып та куйзылар. Минән ике өй аша ғына торған Зәйтүнә Бикбулатова апайзың:

– Иҫ киткес бит был, күктән төшкән әкиәт өйө кеүек, – тип аптырап қарап торғаны әле лә күз алдында.

Үз хезмәтеңә һәйбәт баһа алыу, ул ниндәй генә эш булмаһын, бик тә күңелле бит ул. Ошонан азак мин дә быға тиклем күргән ауырлықтарзы, күңелһез мәлдәрзе бөтөнләй оноттом. Тағы бер өй һалдым бит, тигән қыуаныс тойғоһо ғына қалды.

***

...Был дәфтәрзе бер ни тиклем алып карамай торған арала, донъяла әллә күпме вакифалар булып үтте. Күңеллеһе лә, борсолдора торғаны ла. Был ике төрлө күренеш тә гүмер тураһында уйланырға, был ерзә нимә хакына йәшәлдә һуң әле, тигән һорауға яуап эзләргә мәжбүр итә. Күрәһең, шулай уйланыр йәшкә етелгәндәр.

Рафаэль Сафин менән Рәшит Шәкүровтың юбилей кисәләре булып үтте. Рафаэлдеке – Актерзәр йортоңда, Рәшиттеке – филармонияның зур залында. Фани донъянан киткәндәр, миңең кисәне фәлән ерзә үткәрегеҙ, тип даулашып йөрөй алмай шул. Рафаэлдең әзәбиәттә тотқан урыны Шәкүровтан кәм түгелдәр зә... Уның укыусы күңеленә якын, ихласлыҡ менән һуғарылған, бер ни тиклем моң-һоуыраҡ шиғриәте, сәхнәләрзә шаулап-гөрләп барған “Йәнбикә” драманы. Был пьесаның исемен әйткәндә йәки “Йәнбикә” йырын тыңлағанда, йылдар төпкөләндә калған бер вакиға искә төшә һәм Рафаэлдең моң-һағыш менән тулы тауышын ишеткәндәй буламы.

“Ағизел” журналы редакцияһында эшләп йөрөгән мәл. Белорет – Шишмә ти-мер юлын тәзәүселәр тураһында журналда очерк бирергә кәрәк булды. Редакцияла был эште тиз генә башкарырзай минән башка кеше юк ине. Белоретка самолетта осоу өсөн аэропортка барһам, рейс өс сәғәткә һуңлаясаҡ, тинеләр. Кайза барып һуғылырға белмәй аэровокзал алдында йөрөһәм, машина менән Фәрит Исәнғолов, Рафаэль Сафин, татар языусылары Ренат Харис менән Туфан Миңнуллин килеп туктаны. Туфан менән Ренат Сафиндың “Йәнбикә” пьесаһының премьеранына килгән булғандар икән. Әле уларҙы Казанға озатырға килгәндәр. Күрешеп, һөйләшеп торған арала, уларҙың Казанға оса торған самолетка байтаҡ алда килеүзәре, етмәһә, рейстың шулай ук бер ни тиклем вақытка тоткарланасағы беленде.

– Их, берәй аулаҡ кына урында яйлап һөйләшеп ултырырға ине, – тип ыуалана Фәрит.

Кайһылай итеп вақыт үткәрегеҙ белмәй торғанлыҡтан, миңә уның был һүзәре етә калды.

– Әйзәгеҙ, – мин әйтәм, – анау кунакханаға. Берәй бүлмә алабыз за...

Ярты көнгә тип, мин бер бүлмә яззырып алдым, Рафаэль менән Фәрит кунакхана ресторанынан тегенәһен-быныһын килтерзе.

Шул сактағы бәләкәй генә бүлмәлә барған һөйләшеү, ижади атмосфера оно-толмаслыҡ булып иштә калған. Кәләм тибрәтеүселәрзең ана шулай көтмәгәндә бер корға тупланған мәлдәрендә, үзәрен донъя мәшәкәттәренән азат тойған сактарында ғына булалыр бындай ихлас һөйләшеү. Ултыра торғас, Туфан Миңнуллин:

– Рафаэль, йырлап ебәр әле. “Йәнбикә”нде тағы бер тыңлағы килә, – тине.

Шул сакта Рафаэлдең илһамланып йырлап ебәреүзәре! Йөрәктәрзе талпындырғыс моң уның күкрәгенән генә түгел, күззәренән, ирзәрсә матур йөзөнән, барлыҡ булмышынан һирпелеп сығып ағыла төслө. Ис киткес шәп йырсы ла, баянсы ла ине Рафаэль. Уның шиғырзәры шуға ла йыр кеүек укыла, уларзә үзенсәлекле моң бар.

Тормошо ла әллә нисегерәк булды инде уның. Ул бик тә матур, хатта күптәрзе көнләштерерлек башланып киткәйне. Арыслан Мөбәрәков һәм Рәғизә Янбулатова кеүек атаклы кешеләрзең кызы Гәлли менән кауышып, гөрләтеп туйзар үткәреп, күп тә тормай фатир алып йәшәй башлауы... Талпынып-канатланып эшләп һәм ижад итеп йөрөүзәре. Аяз улы донъяға килеү...

Ана шулай матур башланған тормоштоң емерелеуенән дә ауыр хәл бармы икән әзәм балаһы өсөн? Рафаэль теттереп донъя көтөр мәлендә ғүмерлеккә яңғыз калды. Ул ауыр тойғоларын тышка сығармаһса, кешеләргә белдермәһсә тырышты. Ул Языусылар союзында рәйес урынбаһсары булып эшләгән мәлдәрзә ағай за ағай тип йөрөгән үзенән кеселәр зә, “Рафаэль дуһ” һүзенән һалдырыусы замандаштары ла тора-бара онотто уны. Етмеш йәше тулыр алдынан уның эргә-һенә барып сыҡтым. Әллә ни йыйыштырылмаған, етемһерәгән фатир. Рафаэль үзе сырхаулап тора. Озақ йылдар буйы аптырата ине уны бөтмәһ бер сир. Аяктары һызлап ызаланды. Әммә ул байтак һөйләшәп ултырған арала зарланып бер ауыз һүз зә ыскындырманы. Хәзәр ирекһеззән бер сағыштырыу күз алдынан үтә. Рәми зә, Рафаэль дә утыз икенселәр, берзәй үк тормош юлын үткәндәр: Рәми – интернат-мәктәптә, Рафаэль – сәнғәт училищеһында, аҙактан икеһе лә Мәскәүзә, Әзәбиәт институтында, уқыған. Рәмизәң көндәлектәрәндә тормош ауырлығынан, кемдәрзәңдәр үзенә насар мөнәһәтәһенән зарланыу күп. Хатта совет осорондағы халык өсөн иң еңел мең туғыз йөз илле етенсе йылда аслыктан йонсоуын, аксаһы юклыктан ғаиләһен тейешенсә карай алмауын әсенәү менән яза. Рафаэль ауызынан мин ғаилә фажиғәһе, ауыр сире тураһында зарланып һөйләгән бер ауыз һүз ишетмәнем. Ижадында ла артык тойолманы уның шәхси кисерештәрә. Уның баянда йә гармунда уйнап, “Гармунсы” тигән поэмаһын һөйләп ебәрәүзәрә үзе ни тора ине!..

Әйе, ғүмер юлдары төрлөсә. Рәшит Шәкүровтың да тормош һәм ижад юлы ярайһы уҡ фәһемле. Миңә уның ирзәрсә ныкышмаллыҡ, сабырлыҡ менән үз максатына ынтылыуы, ауыр сактарзә ла тоһмаллаған юлынан тайпылмауы, кәрәк урында, кәрәк мәлдә үз фекерен кыйыу рәүештә сатнатып әйтә алыуы окшай. Ул күптә белгән төплә ғалим. Һәм уның ғалим буларак язған китап йәки мәкәләләре, үз предметын – тематикаһын, тарихи һәм фактик материалдарзы ентәкле өйрәнәп язылған ысын мәғәнәһендәге фәнни хезмәт булыуға карамасдан, фәжәп бер кызыкһыныу менән укыла. Юғиһә кайһы берәүзәрзәң үтә ғилми планда, уғата ла коро тел менән язылған язмаларын укыуы ла, хатта аңлауы ла кыйын. Ә бына Рәшит Шәкүрзәң топонимика тураһындағы китабы тормошка шул тиклем нык бәйлә, уның аша без үзәбеззәң әске донъяны фәнни яктан ғына байытып калмайбыз, халкыбыззың үткәнә һәм бөгөнгөһә менән дә якындан танышабыз. Хатта уның был темаға язған хезмәттәрә публицистикаға якын тора.

Рәшиттең шиғриәте лә якын миңә күңелгә. Мин уның шиғырзәрында авторзың ғалим булыуын тоймайым. Уларзә яһалмалылыҡ, артык күтәрәнке пафос, заманға яраклашырға тырышыу юк, ә шиғри фәлсәфә, күңел төбөнән ағылған тойғолар өһтөнлөк итә.

Рәшит Шәкүр ижадын мактап язып ултырам да, бер нәмә күңелде кыра бирәп куя. Уның тырыш хезмәт менән яуланған фән докторы, профессор тигән юғары исемдәрә бар. Әммә ошоғаса юғарылағыларзың һәм үзәбеззәң Союздың уға дәүләтебез кимәлендәге премия бирәү тураһында ныклап һүз күзғатмауы гәжәпләндәрә. Уның урындағы әһәмиәткә әйә булған лауреат исемдәрә бар барлығын, тик бит Рәшит район кимәлендәге генә шәхес түгел. Уның юғары баһаға лайык булырзай хезмәттәрә етерлек. Башкорттоң күренәкле шәхестәрәнә арналған, бик нык өйрәнәп һәм уйланып язылған сәһәндәр, курайсылар, йырсылар һәм башка талантлы, мәшһүр оһталар тураһында язылған китабын ғына алайык, үзе оло рухи байлыҡ бит был! Бындай талантлы әһәрзәр йыш тыумаһ. Бына шуға ла етмеш йәше тулғанда Рәшит Шәкүровка Салауат Юлаев ордены тапшырылғаны өсөн ихлас кыуанып йөрөнәм.

Тик бындай кыуаныстарзы көтөлмәгән кайғылы хәлдәр тоноклап куя. Бына кисә Зиннур Ураксиндың вафат булуын ишеттем. Уның байтактан бирле сирләүен белә, телефон аша булһа ла хәл-әхүәлдәр менән танышып тора инек. Сөнки ул да, минең катын кеүек үк, инсулт тигән кәһәрле сир һуккандан һуң, ныклап шәбәйеп китә алмай ызалана ине. Кем нисек дауалана – һорашабыз, бер беребезгә кәңәш бирәбез.

Зиннур гәжәп эшмәкәр, вакыттың кәзерен белеп, бөтәһенә лә өлгөрөргә тырышып йәшәгән кеше ине. Ул яуаплы етәксе вазифалар за башкарзы, фәнни хезмәттәрен дә яззы, әзәби әсәрзәр ижад итеү менән шөгөлләнәргә лә өлгөрзө. Ул проза өлкәһендәге эшен уймак хикәйәләр языузан башлағайны, повестар, унан “Дала моңо” тигән роман ижад итеүгә тиклем күтәрелде. Әйткәндәй, романдың кулъязмаһын, “Ағизел” журналының редколлегия ағзаһы буларак, миңә әсәр донъя күргәнгә тиклем укып сығырға тура килде. Хикәйәләү стиле, һүрәтләү саралары, образлы фекер йөрөтөүе менән әсәр бик үзенсәлекле, тик Ураксинса ине. Әсәр бай халыксан тел менән, һүз кәзерен белеп язылған. Зиннур Ураксиндың әзәби мирасының байлығын без ул вафат булғандан һуң ғына белдек. Уның сак кына ныклап язылып бөтмәгән йәнә бер романы, повесы, хикәйәләре үзе безең аранан киткәс кенә донъя күрзе.

Зиннур Ураксиндың һүз кәзерен белеп эш итеүе тураһында әйтә биреп куйгайным. Һүз кәзере тигән төшөнсә кәләм оҫталары өсөн бик тә зур мәғәнәгә эйә. Кайһы бер языусылар, үззәренең тел байлығын күрһәтәйем типме, кәрәкле-кәрәкһезгә кайзалыр ишеткән, укып белгән йәки һүзлектәрзән эзләп тапқан, фекер ағышында мәғәнәһе тура килмәгән һүззәр менән үз әсәрен сыбарларға тотона. Һуңғы вакытта бөтә жанрзарзағы әсәрзәрзә лә фәрәп һүззәрен кыстырып языу модаға инеп китте. Бәлки, быға фәрәпсәнән һүзлектәр күбәйеү, Көрһәндең башкортсаға тәржемәһе сығыу сәбәпселер. Бындай авторзар фәрәп телеһең, рус йәки инглиз телдәре кеүек үк, бөтөнләй ят тел булуын ниңәләр, уйламайзар. Әгәр кәзерен белеп, һәр һүззәң мәғәнәһенә нескәлектәрәнә тиклем тойоп, белеп кулланһаң, башкорт теле иҫ киткәс бай бит ул, уны ынйылай матур итеп тезергә мөмкин. Ошо тәңгәлдә кайһы бер языусыларыбыз ижадынан бер нисә миҫал килтерер инем.

Ыңғай яктан, әлбиттә, иң тәүзә Һәзиә Дәүләтшина менән Зәйнәб Бишева әсәрзәре айырылып тора. Уларзың теле сағыу бизәктәргә шул тиклем бай – һәр һүз үз урынында, улар һүз уйнатмай, үз фекерен асык итеп әйтәү, геройзарының кылык-фигелен образлы һүрәтләү өсөн файзалана. Хатта мин уларзың был һәләтен, катын-кыз булузан килмәйме икән, тип тә уйлап куям. Сөнки улар халкы бит нескәрәк тойғоло, бер-береһе менән осрашканда, тормош, көнкүреш хәлдәре тураһында күберәк һөйләшәләр, тел шымарталар, бала тәрбиәләү, уларзы һөйләшәргә, әзәпкә өйрәтәү зә катын-кыз өстөндә, ошо процеста ла уларзың теле сарланмаймы икән?

Беззән йәшерәк хәзерге быуын языусыларзан Таңсулпан Фарипованың әсәрзәрен укығас та ошондайырак фекер тыуа. Таңсулпан тәүге хикәйәләре менән үк үзен оҫта прозаик итеп танытты. Был – һирәк була торған күренеш. Башкортостан “Китап” нәшриәтендә эшләгәндә миңә уның тәүге хикәйәләр йыйынтығын китап итеп сығарыу өсөн әзерләргә тура килде. Таңсулпан ул сакта Баймакта йәшәй ине шикелле. Кулъязманың күренеше бер күз ташлауза бик үк һәйбәт хәлдә түгел. Хикәйәләрзе, күрәһең, автор үзе машинкала басып маташкан. Бер бите лә нәшриәт талаптарына яуап бирмәй. Машинкаһының тасмаһы ла бик иҫке булғандыр инде, хәрәфтәр тонок сыжкан, кайһы бер урындарын бик

зур тырышлык менән укыйһың. Бындай кулъязмаларҙы, ғәзәттә, авторға кире кайтара инек.

Шуға күрә кулъязманы теләр-теләмәс кенә укый башлағайным, тәүге хикәйәне укып сыккас, карашым бөтөнләйгә үзгәреп китте: ул миндә бик һәйбәт тәһсир калдырҙы. Әкрәнләп кулъязманы укып сыктым, һәм миңең күз алдына бик тә үзенсәлекле кәләмлә языусы килеп баһты. Хатта мин аптырабыраҡ та калдым, кыуандым да, сөнки бындай көтөлмәгән хәлдәр йәш языусыларҙың кулъязмаһын укығанда бик һирәк була. Автор һүз менән шундай оһта эһ итә, ге-ройһарҙың характерын аһуҙа өр-яңы табыһтар бар, үзе һүрәтләгән хәл-ваки-ғаларҙы йөрөгә аһа, катын-кыҙһарға ғына хас кисерештәр менән үткәргән төһ-лө. Ана шул һакта редакцияға Мостай Кәрим килеп инде. Уның менән кү-решкәндә:

– Мостай ағай, бына әһәбиәткә әп-әһер көйө килгән бер йәш языусыны тап-тым әле, – тинем.

Ул, ғәзәтенсә, үзенә генә хас итеп көлөмһөрәнә.

– Бирһен Хоһай, бындай һүзә һуңғы вақыттарһа иһеткән юк ине әле, – ти.

Ошонан азак байтак йылдар үткәһ, Таңһулпан Ғарипова: “Мостай ағай миңә, һин әһәбиәткә өлгөргән языусы булып килеп индең, тип әйтте”, – тип мактанып йөрөнө. Мостай ағай уның хикәйәләрен укығандырма-юкмы, бәлки, миңең фе-керһе кабатлағандыр, әммә был һүзәрһе мин баһылған мәкәләләремдә һәм һәр төрлө йыйылыһтарһа бер һисә тапкыһар кабатланым. Күрәһең, әлегә лә баяғы “Мостай әйткән” тигән һүз уға кәһерләрәк тойолғандыр...

Юғарыла әйткәнемсә, кулъязма шул килеш типографияға ебәрерлек түгел ине, уны машинисткаларһан һисек тә яңынан баһтырып алырға тура килде. Таң-һулпанға оһо зур булмаған тәүге йыйынтык танылыу килтерһе, уның тураһында үз фекерһәремдә белдереп мәкәлә яһып баһтырһым, бүтәндәрһең дә рецензия-лары донъя күрһе. Артабан мин уның һәр яңы әһәрен укый барһым һәм уның оһ-талығы үсә барыуына кыуана инем. Мең туғыз йөз һикһән туғыһынсы йылда булһа кәрәк, Учалы языусылар ойоһмаһының йыйылыһында катнаһканда (Таңһулпан ул һакта Учалыла йәһәй ине) хатта мин уның тураһында: “Таңһулпан Ғарипованың киләһәктә әһәбиәтебеһзә Һәһиә Дәүләтһина кеүек үк оһта языусы булырына өмөт итәм”, – тигән фекер һә әйткәйнем. Быны онотмағанмын, сөнки йыйылыһтан азак бер иптәһ: “Ағай, фәһтереберәк ебәрһең түгелме?” – тигән иһкәрмә яһағайны. Тора-бара миңең был өмөт тә һиндәйһер кимәлдә акланды. Ул, хикәйәләрһән тыһ, һәйбәт повеһтар иһад итте, “Бөйрәкәй” тигән зур ғына күләмлә роман яһзы. Һисек кенә ғәһәп тойолмаһын, оһо романы баһылып сык-кандан азаккы кайһы бер күренештәр һағайта биреп куйһы миңе.

Дөйөм алғанда, роман һәйбәт тәһсир калдыра: бай тел менән яһылған, еңел укыла, иһтә калырылык образдар бар. Әһәр тураһында матбуғатта байтак ыңғай мәкәләләр баһылып сыкты, уға республиканың дәүләт премияһы бирелде. Бөтә-һе лә дөрөһ. Әммә һиңәләр биһ өлөһтән торған был романдың кайһы бер өлөһ-тәре эһләнеше яғынан йомһағыраҡ булыуына иғтибар итеүһе булманы. Иғти-барлыраҡ укыһаң, уның өһөлөп-өһөлөп, төрлө вақытта, төрлө һарттарһа һәм төрлө кәйефле һакта, урыны менән бик кабан яһылыуын күрмәү мөмкин тү-гел. Ә автор, мактау һүзәрәһең тулкынына бирелеп, романын пенталогия тип атап йөрөтә баһланы, ә китабының титул битенә “Роман-эпопея” тигән бил-дәләмә һүзәрәһең яһып куйыуһан да тартынманы. Тәү карашка, былары формаль күренештәр һымак, икенһе яктан, был авторһың үз әһәренә дөрөһ баһалама

бирмәуен ишкәртә. Әсәрзе һис кенә лә пенталогия тип атап булмай. Пенталогия – тулы канлы биш романдан торған әсәр ул. Ә “Бөйрәкәй”зең тәүге китабын ғына айырым роман тип атарға мөмкин, ә калғандары ошо арыу ук күләмле әсәрзең дүрт киҫәге генә. Таңсулпан китабына “Роман-эпопея” тигән тамғаны һукканда ла “эпопея” тигән һүззең мәғәнәнән уйлап еткермәгән. Беренсенән, эпопея – жанрзы билдәләүсә төшөнсә түгел, ә әсәрзең йөкмәтке тәрәнлегенә, хәл-вақиғаларзың эпик һүрәтләү коласына карата әзәбиәт тәнкитселәре бирә торған баһалама. Мәсәлән, бындай баһаны Лев Толстойзың “Һуғыш һәм солох”, Михаил Шолоховтың “Тымык Дон” романдарына бик урынлы бирәләр. Беззең әзәбиәттә Кирәй Мәргәндең “Бөркөт канаты”, Зәйнәб Бишеваның “Кәмһетелгәндәр”, Ғәли Ибраһимовтың “Кинйә”, Яныбай Хамматовтың “Бөртөкләп йыйыла алтын” романдарын да эпопея тип атау дөрөштөр. Әммә бит был китаптарзың беренәнә лә “Роман-эпопея” тигән тамға һуғылмаған. Был фекер-зәрәм менән мин “Бөйрәкәй”зең художестволы әсәр буларак киммәтен төшөрөгә теләмәйем, авторзың үз әсәренә үзә дөрөс баһа биреүе, үз әшенә үзәң тәнкит күзлегенән карай белеү бик мөһим. Уңышыңа артык оsonoборак китеү, кәпәренә башлау ижади оҫталыкты камиллаштырыуға ярзам итмәй, киреһенсә, зыян ғына килтерергә мөмкин. Шуға күрә тегә йәки был авторзың әсәренә баһа биргәндә тәнкитселәр зә уйлабырак әш итһен ине. Юғиһә бит һуңғы вақытта әстәлеге, хикәйәләү масштабы менән повесть кимәленән дә үтмәгән әсәрзәрзе лә "роман" тигән тамға һуғып сығара башланьлар. Былай итеп кенә әсәрзең бәсен күтәреп булмай.

Бындай күренештәрзе тыузырған объектив сәбәптәр зә бар, миңсә. Һуңғы илле йыл әсендә башкорт әзәбиәте бик күп романдар, повестар, хикәйәләр менән байыны. Улар араһында тарихи темаға язылғандары ла, хәзерге көнгә арналғандары ла, фантастик, юмористик планда ижад ителгәндәре лә бар. Әммә ошо әсәрзәр тураһында бөгөнгә көнгәсә ентекле күзәтеүзәргә нигезләнгән фундаменталь хезмәт юк. Шиғриәтебез хақында (Ғайса Хәсәйенов, Ким Әхмәт-йәнов), драматургиябыз тураһында (Мизхәт Ғәйнуллин, Тимерғәле Килмөхәмәтов) бындай филми китаптар бәсылып сығкты. Ә бына прозабызға арналған, Әнүр Вахитовтан азақ, ентекле тикшеренәү әштәре күзгә ташланмай.

Ошо урында бер вақиғаны хәтергә төшөрөп үтке килә. Әнүр Вахитовтың кандидатлык диссертацияһы яқларға әзерләнеп йөрөгән мәле. Анализларға, фекер-зәр тәйнәргә етерлек күләмлерәк проза әсәрзәре, бигерәк тә романдар етмәй, ти торғайны ул йыш кына. Шуға күрәләр, Хәким Филәжевтың “Погонһыз һалдаттар”, Яныбай Хамматовтың “Бөртөкләп йыйыла алтын” романдарын бәсылып сығкмаҫ борон ук редакциянан һорап алып, кулъязма килеш укып сығкты. Минән дә бер нисә тапқыр, роман язам, ти инең бит, қасан язып бөтәһең, тип һорашты. Ә Жәлил Кейекбаевтың “Туғандар һәм таныштар” романын укып сығыу менән генә тынысланманы, уның кулъязмаһын журналда бәсыу өсөн әзерләп тә бирзе. Бына бит, үз әшенә бирелгән, яуаплы караған әзип ни рәүешлерәк әш итә.

Күберәк юбилей уңайы менән айырым языусыларзың ижады, яңы бәсылған әсәрзәр тураһында вақытлы матбуғатта сығккан мәкәлә, рецензиялар ғына прозабызға булған күренештәрзе тулығынса сағылдыра алмай. Әсәрзәрзәге етеш-һезлектәрзе асып һалған тәнкит мәкәләләре бөтөнләй юк дәрәжәлә. Безгә, прозаиктарға, һабак булырлык, уйландырырлык фәнни хезмәттәр кәрәк.

Мин юғарыла һүз менән (язуысының төп коралы) нисек әш итеүен катын-кыз языусылар ижадынан миҫалдар килтереп башланым. Был, әлбиттә, ир

заттары араһында һүз менән эш итеү оҫталары юк, тип әйткәндән түгел. Сәғит Ағиш, Жәлил Кейекбаев, Баязит Бикбай, йәшерәк быуын языусыларынан Фәрит Иҫәнғолов, Булат Рафиков, Динис Бүләков, Сабир Шәриповтың әсәрҙәренән бик күп ыңғай өлгөләр килтерергә мөмкин булыр ине. Үземдең һүз менән эш итеү оҫталығы тураһындағы фекерҙәремде укыусыға асығыраҡ итеп еткерәү өсөн, мин ике языусының ижади маһирлығына тукталырға булдым.

Тәүгеһе – нигеҙҙә шигрият, драматургия жанрында эшләү менән бергә байтаҡ проза әсәрҙәре лә ижад иткән Мостай Кәрим. Ваҡытында уның “Озон-озак бала сак”, “Ярлыкау” повестары тураһында мәкәләләр зә язып баштырғаным бар. Мостай Кәримдең проза әсәрҙәре (мин бында Һәзиә Дәүләтшина, Жәлил Кейекбаев әсәрҙәре кимәленән сығып фекер йөрөтәм) телгә артык бай түгел. Әммә улар бик тә кызыкһынып, еңел укыла, хикәйәләнгән вақиғалар иҫтә кала, геройҙарҙың портреттары асыҡ булып күз алдына баҫа. Бының сере нигеҙ? Автор үҙендә тупланған һүз байлығын бик оҫта файҙалана, яҙған һәр һүҙенең мәғәнәһен нескәлектәренә тиклем төшөнөп, тап үз урынында ғына куллана. Унда хәл-вақиғаларҙы, күренештәрҙе һүрәтләгәндә һүз сурытыу юк, кәрәк тиклем генә язып куя. Бына ошо оҫталыҡ тип атала ла инде.

Ошондай ук ыңғай күренештәрҙе мин хәҙергә көндөгә прозаиктарҙың алдыңғы сафында торған Әмир Әминев әсәрҙәрендә лә күрәм. Бигерәк тә мине уның әсәрҙән әсәргә оҫталығы арта килеү кыуандыра. Был иһә, үрзә әйтеп үткәнемсә, үз ижадына карата үсә барған талапсанлыҡ, үз-үзеңә дөрөс баһа бирергә тырышыу, яңы табыштарға ынтылыу менән аңлатыла.

Уның тәүге әсәрҙәрендә тел корорак булыуы һәм рационализм эмоционаллеккә зыян килтерә ине. Ә эмоциональ рухтың етешмәүе укыусының күңел кылдарын тибрәтә алмай. Әмир Әминев ошо етешһеҙлеген тырыш, ныкышмал, эзләнеүсән хезмәт менән еңеп сықты. Уның һуңғы ваҡытта донъя күргән “Кытай-город”, “Танкист” повестарын ғына алайыҡ. “Танкист” повесын башкорт әзәбиәтендә ошо жанрҙағы иң һәйбәт әсәрҙәр рәтенә куям. Әсәр йыйнаҡ, кызыклы сюжетка королған, тәрән йөкмәткеле, һәм унда авторҙың әлегә һүз кәҙерен белеп эш итеүе, кыска әйтеп, күпте аңлатырға тырышыуы күңелде арбай. Әмир Әминевтың оҫталығы әсәрҙән әсәргә арта барыуының сере уның тәржемә өлкәһендә күп эшләүе менән дә аңлатылмаймы икән? Ул рус телендә ижад иткән күренекле башкорт языусыһы Талха Финәтуллиндың барлыҡ әсәрҙәрен тиерлек башкортсаға әйләндереп сығарҙы, уның тәржемәһендә бер нисә рус языусыһының да әсәрҙәрен башкорт телендә укыныҡ. Тәржемә – Әмир Әминев өсөн кәһеп түгел, ә художестволы ижад оҫталығын үстөрөү мәктәбе лә. Мин быны үз эш тәжрибәмдән сығып әйтәм. Ваҡытында тәржемә итеү менән байтаҡ шөгөлләндем: Руслан Мәксүтовтың “Башкаса йәшәй алмайым” тигән романын, Дмитрий Швецов, Анатолий Ерошиндың, Александр Филипповтарҙың повесть, хикәйә һәм очерктарын башкортсаға аузарып баштырҙым. Ана шул сакта белдем дә инде мин тәржемә эшенең үз ижадын өсөн файҙалы икәнән. Мәсәлән, үз әсәрҙәнде яҙғанда, фекер ағышыңды өзөп юғалтмау өсөн, тулкынлануызарға ла бирелеп китеп, туктамай яҙаһың да яҙаһың, һүз һайлап торорға ваҡытың да калмай. Ә тәржемә иткәндә һүз һайламайынса хәлең юк, авторҙың фекерен укыусыға тап ул әйткәнсә, бозмайынса еткерәү өсөн нескәлектәренә тиклем дөрөс мәғәнәле һүз эзләйһең. Ана шул сакта хатта быға тиклем үзең кулланмаған һүзҙәрҙе, әйтмәһәҙе, афоризмдарҙы хәтерләйһең, йәғни был эш үзеңдең һүз һандығыңды байытырға ныҡ ярҙам итә.

Ошо урында йәнә бер фекер язып куйыуы ла кәрәкле таптым. Академик

Файса Хөсәйенов үзенең Әмир Әминев ижады тураһында язған мәкәләһендә языусының әсәрҙәрендәге үзенсәлектәрҙе модернизм, авангардизм тип атай. Һуңғы ваҡытта бик күп сәйнәлгән “модернизация” һүҙе – әҙәбиәт, ғөмүмән мәҙәниәт өсөн урынһыз, хатта мәғәнәһеҙ төшөнсә. Ә академик безҙе, без көнбайыш мәҙәниәтенән артта калдык, әҙәбиәтебезҙә модернизация, авангардизм кәрәк, тип әҙәбиәтебезҙә революция яһарға сақыра. Мин уға, халыҡ ижадындағы, үз әҙәбиәтебезҙәге иң яҡшы традицияларға тоғро калырға, уны артабан үстөрөргә кәрәк, тип яуап бирер инем.

* * *

Был дәфтәргә тағы байтаҡ ваҡыт тотона алмай йөрөлдө. Ә хәтер төбө ятһаң да, торһаң да күҙғала, үткәндәге төрлө хәлдәр, төрлө кешеләр иҫкә төшөп, күңелгә тынғылыҡ бирмәй. Уларҙың кайһылары, ғүмер бушҡа үтмәгән икән, байтаҡ кына арыу эштәр башкарылған, тигән матур тойғолар уята, икенсе берәүҙә иҫкә төшөп, тормошта әллә ни хәтлем йәмһеҙ күренештәр, йүнһеҙ эҙәмдәр булыуына эс боша һәм шуларҙың бик күптәрен эстән генә һызып, йә күрмәмешкә һалышып үткәргәнем өсөн үз үземә асыуланып каям. Ни хәл итәһең, һәр кыуанысың, һәр борсолуың һаҡында һөрән һалып йөрөп тә, уларҙы кағызға төшөрөп бөтөп тә булмайһыр. Ана шулай ғүмер йомғағын һүтәһең дә һүтәһең, ә уның осо-кырығы юк...

Бына әле үземдәң әйберҙәр баһылған гәзиттәрҙе карап, уларҙы тәртипкә килтереп ултырғанда “Башҡортостан” гәзитенең ике мең дә алтынсы йылдың икенсе декабрдә сыҡкан һанындағы мәкәләне күргәс, капыл хәтер төйөнөм сиселеп, уйға сумдым, ошоға тиклем тормошҡа ашыра алмай йөрөгән бер эшем өсөн үкенес тойғоһо уанды.

Мәкәлә “Ижад утарының һүнмәс уттары” тип атала. Авторы – Рәйес Түләк. Мин бик тә ихтирам иткән, шиғырҙарын укып һокланған, уйланған, борсолған һәм кыуанған зур талант эйәһе. Үземдәң ошо тойғоларымды белдереп мәкәлә яҙырға ынтылыу теләгем нисәмә тапкырҙар күҙғалып, баһлап китә алмайынса һүнөп калды бит. Талантлы шағирҙың күңел төпкөлдәрен күҙғатыусы шиғырҙарына дөрөс баһа бирә алмаһмын кеүек тойолдо.

Һуңғы тапкыр бындай теләк Рәйес вафат булғандан азак сыҡкан ике китабын – шиғыр һәм поэмалар йыйынтығын һәм “Йырлы йәндә кояш байымай” тигән бик тә үзенсәлектә һәм кызыклы китапты укығас тыуғайны. (Унда Рәйес кыуанған очерк, мәкәләләрҙе тулыраҡ биргәндә, ул тағы ла байыраҡ булып ине.) Үкенескә каршы, был юлы ла максатым теләк килеш калды. Ә бына юғарыла телгә алған мәкәләһең күзгә салыныуы кулға кәләм алып, фекерҙәрәмдә кыҫкаса ғына булһа ла, кағызға төшөрөргә мәжбүр итте.

...Матбуғат йорто алдында осрашып, Рәйес менән байтаҡ ваҡыт һөйләшеп торғайныҡ. Ул Баймак яғына – тыуған ауылы Буранбайға кайтып, бер-ике көн һаиләһе эргәһендә булып килеүен һөйләһе лә:

– Әллә шуға күрә инде, үземдә етем калған кеүек күрәм әле, – тип әйтте һалды.

Уның хәлен аңлаған һымаҡмын. Шиғри күңелә ижади мөһиткә тартылып, бынан байтаҡ йылдар элек Өфөгә килеүен, кыйынлыҡ менән дөйөм ятактан урын алып, шунда тороуын, бер килкә шул кысырын бүлмәгә һаиләһен килтереп тә йәшәп карауын белә инем. Хәҙер, ана, һаиләһе тағы ла ауылда, үзе бында етем һөрөп йөрөй. Бындай хәл күптәребезҙән, шул иҫәптән минең дә, башынан үткән. Йә Хозай, ниңә әле шундайын талант эйәһенә лә әҙәмсә йәшәү шарты тыуҙыра алмайбыҙ без? Азым һайын, бай республикала йәшәйбез, тип мактанған булабыҙ... Был өсөнүле һорауҙы мин әле булһа үз үземә бирәм дә Салауат Әбүзәрҙең Рәйес Түләк дуһына арнап язған шиғыр юлдарын иҫкә төшөрәм:

*Озон гүмер, кыска жына тормош
Бәззе бәндәләргә бирә Хозай.
Бар белгәне – карауат һәм өстәл,
Казанышы уның шунан узмай.*

.....
*...Аттың һайрағанын ишеткән юк,
Һандуғастан ерзе һөрзөрмәйзәр.
Ә һин һөрзөң. Тамсы зарланманың.
Һынатманың хатта һабандарза.
Һайрап һөрзөң. Сөнки без йәшәйбез
Һандуғасты егер замандарза...*

Күңелемдән ошо әсенеүле юлдар уза, һәм, Рәйестең күңелен күргем килеп:
– Улайтып төшөнкөлөккә бирелеп йөрәмә әле, – тинем. – Ял көндәренә, әйзә,
миңең дачаға китәбез, бер аз елләп йөрөп кайтырһың.

Алып барзым мин Рәйесте Дим буйына. Ике көн буйы һөйләшеп йөрөнөк.
Уның ауызынан, Салауат әйтмешләй, тамсы ла зарланыу һүзе сыкманы, бын-
дағы тәбиғәт хозурлығына һокланды. Кайһылай шәп булды әле, күкрәктәр ки-
ңәйеп калды, тигән булды. Уның, языусылар төбәге булғас, бындағы һәр кайын-
ға, хатта һәр үләнгә арнап шиғыр язылғандыр инде, тигән һүззәре хәтерзә.

Урам буйлап үтеп, кемдең кайһы өйзә йәшәгәнлеген дә күрһәтеп сыктым мин
уға. Ысынлап та бында әзәбиәтебеззәң йөзөн билдәләүсе языусылар йәшәне һәм
ижад итте шул...

Рәйес хәзер инде якты донъянан киткән языусы апай һәм ағайзарзың өйө тәң-
гәлендә тукталып, хужаларзың үзен күрергә теләгәндәй, уйсан күззәрен тағы ла
кыса биреп төбәлеп карап тора. Был баксала әллә күпме шиғыр шытып сык-
кандыр, тип миңең башка бер вакытта ла килмәгән фекер әйтә. Ә бөтәһен дә
күрәп әйләнгәс:

– Кызык, – языусылар ауылы. Бер ауыл языусылар. Кайһылай бай без, – тип
үзенсә һығымта яһап куйзы.

– Бай инек тә... теге донъяға күсеп бөтөп барабыз шул, – тигәйнем, ул йәнә уй-
санланып китте, әзәрәк йөрөп әйләнгәс:

– Языусылар бөтөнләй үлеп бөтһә, әзәбиәт тә бөтөр микән? – Кызык кеше был
Рәйес, үзенә үзе әллә ниңдәй һораузар бирә. Шунан капыл йәнләнеп китә: –
Языусының исеме лә, әсәрзәре лә үлмәй. Был изге тәйәк тураһында китап
язырға кәрәк. – Азырак торғас, өстәп куйзы: – Ысын языусылар ошолар йәшәй
икән...

Уның һуңғы һүззәрендә әйтеп бөтөлмәгән мәғәнә һизелә ине. Хатта әзәм рәт-
ле йәшәр торлағы ла булмаған, үз-үзен кәмһетеп караған кеше генә шулай тө-
шөнкө күңел менән әйтәлер был һүззәрзә.

Рәйес Түләк языусыларзың “Аклан” дачаһы тураһында китап язманы, ә бына
“Башкортостан” гәзитенең битен тултырып кызыклы мәкәлә бастырзы. Ул теге
сакта йөрөп кайтқандан азақ, Дим буйына йәнә бер барғыһы килеүен, үзе әйт-
кәнсә, языусылар ауылы тураһында язырға теләүен әйткәс, Ғайса Хөсәйенов ме-
нән Александр Филипповты ла алып, инде кар төшөп, кыш якынлаған мәлдә
“Аклан”ға юл тоттоқ.

Был мәлдә языусылар дачаһы бушап кала тиерлек, кешеләр кышкы өндәренә
– калаға кайтып бөтә. Илаһи бер тынлык хөкөм һөрә бында, бөтә ер, хатта ағас-
тар за ап-ак кар юрганыхна төрөнгән.

Дүртәүләшеп урамдан атлайбыз. “Аклан”дың үткәненә бәйле вакиғаларзы

искә төшөрәбез, һәр өй тәңгәлендә тукталып, касандыр кәләмдәштәребезең ошонда нисегерәк йәшәүен, ниндәй әсәрзәр языуын хәтерләйбез. Рәйесте иһә бөтәһе лә кызыкһындыра, һораузар артынан һораузар бирә. Ул фотоаппаратын да үзе менән алғайны, туктай за кызыкһындырған күренешен төшөрөп ала. Бергә йөрөй торғас, мин уның бер ғәзәтен белдем: ул хәбәрзе күп һөйләмәй, әргәһендәгеләргә туктауһыз һораузар бирә. Языусылар тормошо, ижад тураһында ғына түгел, донъя йөзөндөгә, илдәгә хәлдәр хақында низелер ныклап белергә теләп төпсөнә, хатта кайһы сакта балаларса бер катлы һорау за биреп куя.

Был юлы ул, моғайын, тағы ла зурырак тәһсәраттар менән кайткандыр. Күп тә тормай, юғарыла искә алған мәкәләһе баһылып сыжты.

Рәйес, талантлы шағир булыуҙан тыш, оҫта кәләмле журналист та ине. Ә журналистлыҡ айырым бер һәләт талап итә. Юғиһә бит ана беззә ябай ғына мәкәлә яза белмәгән языусылар за бар. Рәйес Түләктең һуңғы йылдарза “Башкортостан” гәзитендә һәм бүтән баһмаларза донъя күргән мәкәлә һәм очерктары уның шундай һөнәре тураһында һөйләй зә инде. Тәү карашка ғәзәти гәзит материалында ла без Рәйес Түләктең тормоштағы һәр күренешкә, һәр кешегә тик үзенсә генә баһа биреүен, һәр нәмәне тик үзенсә аңлауын тоябыз.

Уның ошо сифаты кәләмдәштәренең әсәре, ғөмүмән әзәби ижад тураһындағы мәкәләләрендә бик тә асыҡ сағылыш таба. Бына, мәсәләһ, ул “Бер һүз хақында мең һүз” тигән мәкәләһенә “Тимер Йосоповтың бер шиғыры тураһында” тигән билдәләмә һуғып куйһа ла, бик оҫта фекер йөрөтөү аша шағирзың үзенсәлекле ижадын күз алдына килтерәбез. Улай ғына ла түгел, был мәкәләһе “Шифри оҫталыҡ тураһындағы фәнни хезмәт” тип атарға ла мөмкин. Рәйес Түләк проза йәки проза жанры тураһында язамы, һәр жанрға, һәр әсәргә үзенә генә хас карашы бар. Йыйып әйткәндә, без уның фекерзәре аша ижад кешәһе алдына куйылған, һәр әсәрзәң билдәлә бер тәғәйенләнешә булырға тейеш, тигән талабын аңлайбыз. Йәғни автор, ниндәйзәр абстракт хистәр тойғоһона ғына билкәһәләп калмайынса, нимә хақында һәм ни өсөн язғанлығын асыҡ аңлап эш итергә тейеш.

Рәйес Түләктең ижадына ныклабырак күз һалһаң, уның тап ошо талаптарға һәр сак тоғро калыуын күрмәү мөмкин түгел. Салауат Әбүзәр менән булған бер әңгәмәһендә ул былай ти: “Һәр дәүләттең дә үз атрибуттары була: флағы, гимны, гербы һәм башкалар. Шуның кеүек минең дә шифриәткә һәр вақыт милләтте милләт итеп ойоштороп тороусы бер атрибут күрәп карайым”. Бына нисегерәк билдәләй шағир үз кредоһын.

*Башкорт рухы һүнһә, Һөйәнтөстәй,
Яһып һүнәүе булыр илебез.
Был донъяла пәйзә булмаһ, тимә,
“Башкортостан” тигән буһ нигез.*

(“Һөйәнтөһ” шиғырынан)

*Кейемдәрзе кейәү генәһе ни,
Башкорт тиһәп язып паспортын...
Ак йорттарзан тороп күрмә түрә
Башына етте аҙмы башкорттоң.*

(“Башкортлок” шиғырынан)

*Ғәрләһәм дә, ерәһәм дә (ахыры,
Күңел күнгән, күззәр өйрәнгән),*

*Киләм: бында минең азатлығым,
Халкым азатлығы ерләнән.*

(“Дуслык монументы” шиғырынан)

Халкыбыздың үткәне, бөгөнгөһө һәм киләсеге тураһында бына шулай сәсрәтә һуғып, борсолоп, күңелдәрҙе тетрәтерлек итеп әйткән тағы ниндәй шағир бар? Рәйес Түләк бына шундай хистәр утында янды һәм... янып донъянан китте.

Ул вафат булғандан һун, күп кенә кәләмдәштәре уның якты, һүнмәс рухына арнап мәкәләләр язды. Шағирҙың ваҡытһыҙ арабыҙдан китеүенә кайғырып, уға тере сағында игтибар һәм хәстәрлек етмәүгә үкенеп, уның талантына һәм кешелек сифаттарына һокланыу белдереп... Кәләмдәштәребез арабыҙдан киткәс кенә уларҙың кәзәрен белә башлайбыҙ түгелме? Уның ла бик кыска ваҡыткағына, тора-бара хәтер һандығыбыҙҙы бикләп үк куябыҙ. Был – мәрхүмдәр каршыһында иң оло гонаһыбыҙ. Сөнки әйткән һүзәребезҙең ихласлығы ла шул тиклем генә, исем өсөн генә булғандыр. Кәберҙә яткан кешене алдауҙан да яманыраҡ эш бармы икән? Рәйес Түләк вафатынан аҙаҡ Башкортостандың халыҡ шағиры, Башкортостан Языусылар союзы идараһының рәйесе Рауил Бикбаев:

*Әй, ғәмһез ил.
Һиң асыл затын
Кәзәрләү юк тере көйнә...
Һау сағында уға әйелер баштар
Кайғы килгәс кенә әйелә.
Кәбер өштәрен дә үлән каплар,
Кәбер өштә ятмаһ гел кара.
Күңелемдә һаман тынғы тапмаһ
Рәйес Түләк тигән моң-яра, –*

тип ауыр юғалтыу кисерәүҙән йөрөгә әрнеүен белдергәйне. Әүәл-әүәлдән мәрхүмдәр алдындағы гонаһтарҙы кисерәүҙе һорап уның кәбере әргәһендә доға кылғандар...

Рәйес Түләк ике йөзлөлөктө, һаһак һүзә, буш хәбәр һөйләүҙе яратманы. Уның ижады һаҡында ентекле уйланған фәнни хезмәттәр язылып, иҫтәлеген мәңгеләштерәү өсөн Мостай Кәрим, Рәшит Назар, Назар Нәжми, Рәми Ғариповтар рәтенән уға ла һәйкәл калкып сығыр, тигән ышанысым бар.

...Ике мең дә унынсы йылда үткәндәргә кире кайтып, әллә ни хәтлем ваҡиғаларҙы иҫкә алырлык көтөлмәгәнерәк эш тә булды. Башкорт әҙәбиәте кафедрасы мөдире Рәйсә Илешева Зәйнәб Бишева исемендәге Стәрлетамак дәүләт педагогия академияһында үткәреләсәк әҙәби киләсәк саҡырғас, аҙғына ла икеләнеп тормайынса, риза булдым да куйдым. Һуңғы йылдарҙа, бындай сараларға йөрөгә теләк булһа ла, форһат юк ине. Касандыр үзем укып сыккан укыу йортонан хәбәр алғанғамы, мине был саҡырыу осондороп-дәртләндереп ебәрҙе.

Ул сақта, үткән быуаттың кыркынсы йылдарында, был укыу йорто Стәрлетамак Укытыусылар институты тип атала ине. Комсомол урамындағы ыксымғына, әммә матур итеп һалынған йортка урынлашкан институтта ике йыл эсендә укытыусы итеп әзерләйҙәр зә уларҙы йүнәлтмә буйынса бөтә ил буйынса тараталар ине.

Ө безҙең өсөн, һуғыштан һуңғы ауыр йылдарҙа урта мәктәпте көс-хәлгә бөткән егет һәм кыздар өсөн, артабан юғары укыу йорттарына барып укыу тормошка ашмаһ хыял һымак. Ана шул хыял канаттарына ултырып Стәрлетамак

Укытыусылар институтына килеп ингәс, беззең нисегерәк күккә менгәндәй канатланып йөрөгәнде күрһәгез ине. Ул – беззең өсөн донъялағы иң юғары укыу йорто, Комсомол һәм Садовая урамдары мөйөшөндәге зур булмаған ике катлы йорт ябай ятак кына түгел, безгә йылы төйәк биргән, беззе куйынына һыйындырған изге урын.

Академияның яңы бинаһында бынан байтак йылдар элек бер төркөм языусылар менән кисә үткәргә килгәндә булғаным бар ине. Тик ул, сираттағы гәзәти осрашыу булғанғамы, әллә ни асык хәтерзә калмаған. Был юлы ап-ак зур бинаның алдына килеп баскас, нисектер үземде тыуған йорт тупһаһына аяк басқан һымак тойҙом.

Бына филология факультетының деканы Зөһрә Сәләхова менән әзәбиәт кафедрасы мөдире Рәйсә Илешева сәскәләр гөлләмәһе тотоп каршы алырға сыға: хәс тә үзенең улы тыуған йортонан оҙак килмәй торғандан һуң каршы алған келәк – үзебеззәгесә. Ишек асып инеүгә студент кыздар көлөп-йылмайып каршы ала – улары ла үзебеззәкеләр. Проректор Әнүәр Хәким улының ихлас йылмайып каршылап, сәй эсергә әйзүкләүе лә беззеңсә. Ғөмүмән, мин инде ысынлап та үземде әүәлге һабакташтарым, укытыусыларым араһына килеп юлыккандай хис иттем. Ә бит минең Стәрлетамак институтында укып йөрөгәнгә алтмыш йыл ғүмер үтеп киткән. Әммә шул сактағы студент тормошо бөтә барлығы менән күз алдына килде лә басты.

Сәй эскән аралағы кыска ғына әңгәмәлә үк һуңғы биш йыл эсендә академияла бик зур үзгәрештәр булыуын белеп өлгөрҙөм. Һәм был якшы якка табан үзгәрештәр нигеззә академияның ректоры Хәмит Хәйервара улының эшмәкәрлегенә бәйле икән.

Бына без академияның якты, күркәм коридорзасы буйлап йөрөйбөз. Күзгә ташланған бөтә нәмә таза, бөхтә, ялт итеп тора. Укытыусылар өсөн бүлмә, башкорт әзәбиәте һәм башкорт теле кафедраларының кабинеттары, әзәбиәт кабинеты – бөтәһе лә матур итеп йыһазландырылған, йыйнак, бөтәһе лә үз урынында.

Ирекһеззән үзебез укып йөрөгән сактағы күренештәр искә төшә. Кайза инде ул сакта әзәбиәт кабинеты, хатта укытыусыларыбызға буш вақыттарында инеп ултырырыр өсөн дә рәтле урын юк ине, аудиторияның бер ситен такта менән күртәләп бүлмә йораты эшләгәндәр зә, бөтәһе лә шунда тула.

Хәйер, тукта әле, бүлмәлә торамы ни эш, укытыусыларыбыз ифрат шәп кешеләр ине. Башкорт теле укытыусыһы Абдулла Нәбиулла улы Баязитов – урта йәштәргәгә гәжәп әзәпле, мәзәниәтле, төплө белемле, килешле, купшы кейенеп йөрөүе, күркәм киәфәте менән үзенә тартып торған ир. Әгәр зә мин әсәм теле байлығын һиндәйзәр кимәлдә үзләштергәнмен һәм уның кәзерен беләм икән, бының өсөн Абдулла Нәбиулла улына бурыслымын. Мин был укытыусым менән ул донъялыктан киткәнсә аралашып йәшәнем. Ә һуң Өфөлә педагогия институтын тамамланғас та безгә әзәбиәт укытыусыһы булып килгән егерме алты йәшлек Хәким Гиләжевтың тиз үк ихтирамыбызды яулап алыуын әйт әле! Ул Ватан һуғышы яландарында кан түккән яугир һәм хәзер инде арыу ук билдәлә шағир ине. Хәким Гиләжев институт тормошона өр-яңы бер тын өрзә, бында әзәби мөхит хөкөм һөрөргә кереште. Был эште ул башкорт телендә “Ашказар” тигән әзәби стена гәзите сығарыуҙан башланы. Унда файзаланыу өсөн материалдарды үзе һайлап ала, беззе язырға өйрәтә, буяуҙар һалынған кумтаһын, бумалаһын алып килеп, гәзитте лә үзе бизәй ине. (Оста рәссам дә ине ағайыбыз.

Уның Һазый Такташ һүрәтен күмер менән зур итеп эшләп, үзе доклад һөйләйсәк трибунаға йәбештереп куйыуы әле лә күз алдында.) Беззең был стена гәзите институттың дөйөм коридорына әлеп куйыла ине һәм бик тиз студенттарзың иғтибарын яулап алды. Уның һәр һанында тиерлек минең шиғыр урын ала, уны, минең өсөн тәүге трибуна булды, тип әйтергә лә була.

Укытыусыбыз башкорт языусылары менән осрашыуы ла юлға һалды. Уларзы Өфөнән дә сакырып килтерә, Стәрлетамакка йомош-юл менән килгәндәрен дә тотоп алып, беззең менән осрашыуға әйзүкләй. Мәжит Ғафуризең – етмеш, Һазый Такташтың илле йыллыгына арналған зур кисәләр нык иштә калған. Институттың актовый залында үткән ул кисәләрзә Хәким Ғиләжев бик тә эстәлекле докладтар менән сығыш яһаны. Мәжит Ғафури һәм Такташ шиғырзарын телмәре барышында тәҗирләнеп һөйләп ебәрәүе тамашасыларза зур кызыкһыныу уятты. Без, студенттар, Сәйфи Кудаштың Мәжит Ғафури тормошона арналған пьесаһын сәхнәләштерзек. (Режиссеры – Культпросветтехникумдың укытыусыһы, Башкортостандың атказанған артисы Ғәббәс Якупов ине. Пьесала Мәжит Ғафури ролен мин башкарзым.) Азактан әйттеләр: бындай кисәләр институтта быға тиклем үткәрелмәгән икән. Һазый Такташтың тыуыуына илле йыл тулыуға арналған кисә бигерәк тә күңелле үтте. Өфөнән Сәғит Ағиш менән Мақсуд Сәндөклөнөң киләүе уның кимәлен тағы ла күтәрәберәк ебәрзе. Шуныһы кызык: беззең ошондай кисәләргә төрлө милләт вәкилдәре лә бик теләп йөрөй, укытыусыларыбыз иһә ғайләләре менән килә ине.

Такташ кисәһендә күп кенә кеше катнашлығында шағирзың шиғырзарын һөйләү буйынса бәйге үтте. Еңүселәргә бирәү өсөн институт профкомы матур ғына бүләктәр әзерләгәйне. Ул ярыш бейеүселәр, йырсылар сығышы менән аралашып барзы. Исемдә калыуынса, беренсе бүләкте Макар урта мәктәбен бөтөп килгән Маһинур Рәхмәтуллина “Алсу” шиғырын бик ошта итеп башкарғаны өсөн алды. Мин иһә “Мөхәббәт тәүбәһе”н һөйләгәйнем, икенсе урында калдым. Күрәһең, кисә һәйбәт кенә үткәндер, һуңынан үзенең сығышында Сәғит Ағиш мактау һүззәре әйткәнә хәтерзә.

Кысқаһы, Хәким Ғиләжев башлаған әзәбиәт ағымы көсөйгәндән-көсәйә барзы. “Ашказар” тигән әзәби түңәрәк барлыкка килде, “Ашказар” исемле кулъязма журнал сығарзык. Хәзерге көндәге Стәрлетамак языусылар ойошмаһының инеше ана шул бынан алтмыш йыл әлек институтта башланған вақиғаларға барып тоташа. Хәким Ғиләжев артабан “Ағизел” журналының баш мөхәррире, Языусылар союзы идараһының рәйесе булып эшләгән мәлдәрендә лә Стәрлетамактағы әзәби берекмәне күз уңынан ыскындырманы һәм уның республикала тәүге үз аллы ижади ойошма булып күтәреләүенә өлгәште.

...Хәтер мине академия менән танышып йөрөгән ерзән әллә кайзарға алып китте. Академия музейына барып ингәс, бөгөнгө ысынбарлыкка кире кайттым. Шундай матур итеп йһазландырып, бай экспонаттар тупланған музейзы мин бүтән юғары укыу йортоңда күргәнем юк. Унда булғандан һуң был юғары укыу йортоңоң етмеш йыл эсендә һиндәй үзгәрештәр кисергәнән бик асык күрергә мөмкин.

Бына ошо укыу йорто исемен йөрөткән Башкортостандың халык языусыһы Зәйнәб Биһшева музейы. Академияның йөзөк кашы булырлык был бүлмә мине айырыса кыуандырзы. Ул шул тиклем уйлап һәм хәстәрлек менән ойшторолған – языусының озон, катмарлы тормошо, бай ижады күз алдынан үтә. Шул ук вакытта был укыу йортоңда әзәбиәтебезгә, мәзәни тормошобозға зур иғтибар һәм ихтирам менән караулары ла сағылыш таба.

Китапхана, зур укыу залы, башка төрлө махсус кабинеттар менән танышып сыккас, озатып йөрөүселәрзән йәнә, былар бөтәһе лә – ректорыбыз Баймырзиндың кулы, тигән һүззәрзе ишеттем. Коллектив ағзалары ауызынан үз етәкселәренә карата ихласлык менән әйтелгән мактау һүззәрен ишетеү зә күңелгә рәхәтлек бирә ине.

Һәр яклап ныклы әзерлек менән ойшторолған кисә бик күтәрәнке кимәлдә үттә. Мин үземдә һәр сак ошо коллектив менән бергә йәшәгәндәй тойзом, бөгөнгөнән үзәбезең студент йылдарына кайтып әйләндем, үземдә ижад юлына күз ташлап алырға ла мәжбүр булдым. Ижадым тураһындағы сығыштар концерт номерзары, әсәрзәрем буйынса эшләнгән инсценировкалар менән аралашып барзы.

Сәхнәлә – курайсылар ансамбле. Һызыра ғына егеттәр. Быныһы индә безеңсә түгел, заманса. Без укығанда курай тартыусы бер генә егетебез бар ине: Бөрийәндән – Ғәлимйән Ишкинин. Бына бейеүселәр сәхнәне дер һелкетә. Кейемдәре ниндәй бит әле, күз яуын алырлык. Быныһы ла безеңсә түгел – заманса. Без иһә сәхнәлә сығыш яһау өсөн милли кейемдә Кульпросветтехникумдан инәләп-ялбарып һорап ала инек. “Мәңгелек урман”, “Ғайлап алған язмыш”, “Һуңғы солок” романдары буйынса эшләнгән инсценировкаларзы карағанда иһә мин үз геройзарым терелеп, реаль тормошта йәшәйзәр кеүек тойзом. Быныһы иһә Стәрлетамак башкорт драма театрының баш режиссеры Азат Йыһаншиндың маһирлығы икән.

Ошо күренештәрзе карап ултырғандан азақ күңелемә тормошка ашмаҫ уй за килеп куя: бынан алтмыш йыл әлек бергә укыған һабакташтарымды йыйып килтереп ултырт ине ошо зур залға. Без һалған орлоктарзың шундай матур емештәр биреуән күреп ғорурланһындар ине.

Юк шул, уларзы бында кайтарып булмай. Башкорт теле һәм әзәбиәте бүлеген бергә бөткән һигез егеттән мин генә иҫән. Ауыр һуғыш йылдары тәндәрен дә, йәндәрен дә имгәткән тиңдәштәрем вақытынан әлек якты донъянан китеп бөттө...

Кисәнән азақ автограф алырға йыйылдылар. Минәң “Ғайланма әсәрзәр”зең алтынсы томын күп кенә итеп килтерткәндәр икән. Китаптарға кул куйған арала студенттарзың кайһы яктан булыузарын һорайым. Республиканың төрлө райондарынан, сит өлкәләрзән дә бар. Күңелгә йәнә йылы тойғо йүгерә: тимәк, қасандыр мин белем алған укыу йорто изгелек орлоктарын йәлләмәй һибеуән дауам итә. Стәрлетамак Укытыусылар институты ижад шишмәмдәң башы ла ине. Ошонда укыған мәлдә нәфис һүз бөйөклөгөнә ынтылыу теләге күзғалды, тәүге шиғырзар язылды. Беренсе бала кәзерле, тигәндәй, мин уларзың кайһы берзәрен күңелдә һаклайым. Бына “Ашказар” стена гәзитендә урын алған “Комсомол урамы” тигән шиғыр йоратынан бер строфа:

*Комсомол урамы – минәң урам,
Ятлап тора уның уттары.
Шулай якты, саф һәм изгелекле
Булһын ине тормош юлдарым.*

Бына бит, теләк-максаттар кайһылай зур булған. Бөгөн шуларзың тормошка ашыуын күрәм түгелме һуң?!

2001 – 2010 йылдар.

Мәүлит ЯМАЛӘТДИН

БУЯН

НОВЕЛЛА

Ниһайәт, һыу-һүл тартылып, ер өстө ыуыз үлән менән капланған язғы бер көндә Буян тәүәккәлләргә булды. Башта ул бер нисә көн рәттән тупрак ескәп, ике күзенә кан һауып, алғы тояктары менән ерзе сапсып, донъяға һыймай үкереп йөрөнө. Был көндәрзә үгеззәң акты-караны күрмәгән кып-кызыл күззәренә карауы куркыныс ине.

Буяның хужаһы Иван Царинный – хуторзағы иң тыныс һәм баһалкы кешеләрзәң береһе. Әлбиттә, айык сағында. Ә инде ауызына горилка тейземе – күзенә салынмауың хәйерле. Ике-өс ай һайын кабатланып торған бындай мәлдәрзә иң тәүзә уның катыны менән балалары күрше-тирәгә кәса, башкалар за капкаларын тыға һәм мөмкин тиклем урамда һерәнләмәскә тырыша. Ә эсеңдә шайтаны купкалайыған Иван хужалығындағы бөтә нәмәнә вата, емерә, үгеззекенән кәм булмаған имәнәс тауыш менән үкереп урам буйлап йөрөй – һуғышырға кеше эзләй. Ике-өс көндән Иван Царинный айный, уның холко тәбиғи юлығына кайта, һәм хутор кәзимге тормош менән йәшәй башлай.

Буяның быйылғы сәйер кылығы хутор халкында төрлө фекерзәр уятты. Берәүзәр: “Мал әйәһенә окшай инде ул”, – тип мәрәкәләһә, икенселәр: “Былар хәзәр икәүләп какшаталар икән. Хәйерлегә булһын”, – тигәнерәк хәүеф беддерзә.

Тәүге һынамышта һиндәйзәр хаклык та барзыр, сөнки утһыз төтөн булмай. Әммә хутор кешеләренең кайһы берзәре юкка хафалана ине – иҫ киткес матур язғы бер иртәлә Буян ихатаны тышкы донъянан айырып торған кәртәнә емерә һөззә лә таң шаңдағының һарылығы алһуу һурзәрға әүерелә барған тарафка карай елде.

Уның инәһенең өләсәһен, йәғни дәү инәһен, Урал таузәрының битләүендәге бер ауылдан Полтава өлкәһендә урынлашқан хуторға кыуып килтергәндә, Иван Царинныйға бер йәш кенә ине әле. Көтөүзәге һыйырзәрзың күпселеген

Мәүлит Ямаләтдин (Ямаләтдинов Мәүлит Байгилде улы – 1947) – шағир, прозаик, публицист һәм курайсы-йыраусы. Учалы калаһында йәшәй. БР-зың атказанған мәзәһиәт хезмәткәре.

шандауы басылырға ла өлгөрмәгән һуғыштан зыян күргән хужалықты аякка бастырыр өсөн колхоз фермаһына тапшырзылар, бер нисәүһен айырыуса бөлгөнлөк кисергән ғаиләләргә таратып бирзеләр. Буяндың дәү инәһе Царинный-зарға шулай килеп эләкте.

Әлбиттә, быйыл дүрт йәшен тултырған дүнән үгезгә быларзың күбәһе бөтөнләй таныш түгел. Буяндың был көндәрзәгә ярһуы ла, капыл кубарылып көнсығышка атылыуы ла уның булмышына молекуляр кимәлдә һалынған мәғлүмәттең уғата сағыу булып кабыныуына бәйлә. Уны биш мөсәлдән һуң дәү инәһенәң тыуған төйәгә сақыра. Ерһеүзән дауырғып, күззәрен йома биреп, моронон алға һоноп елә-саба алға укталған үгеззәң танауына иҫ киткес ғәзиз, татлы естәр бәрелгәндәй, теленә бығаса татып каралмаған һуызар төмә яғылған-дай хатта. Был естәр менән тәмдәр тәбсиренән Буяндың ауызынан һеләгәйзәр бүленеп сыға – улар, үрмәксә аузары төслә һузылып, күпереп калкып килгән үлән баштарына, һирәк-һаяк күренгән сәскәләр өстөнә эленеп кала.

Бер тына елгәндән һуң, үгез атлауға күсте, ә бер азған ял алырға туктаны. Кескәй йылға ярындағы бынау болонда утлап алыу за камасауламаҫ – үләндең әле иң танһык һәм татлы сағы. Хәтеренәң иң төбөндәгә бер нөктә уға юлдың бик алыҫ булыуын аңғартып хәбәр ебәрә. Тимәк, көстә һақларға кәрәк. Уның бәрзән-бер сараһы – ризык. Ә ул – аяк астында.

Кәрәгенсә үлән ялмап, һуу әсеп алғас, Буян артабанғы юлын уртаса тизлектә атлап дауам итте. Беренсенән, туйған корһақты һелкәндерергә ярамай, икенсенән, йөрәген ашкындырған тәкәтһез тартыу көсөнә буйһоноп сәфәргә сығыуы тынысландыра төшкәйне уны. Хужаның кыуа төшөү ихтималлығынан да хафаланаһы түгел: мал-тыуарзың язлы-көзлө аманланып, бер нисә тәүлек кураға кайтмауы ғәзәти хәл. Әгәр шунда ла шик-шөбһәгә төшөп, эзләргә сыға калһа, ул сакта инде Буяның алыста булыр.

Көн үзәгендә еләстә ял итеп, тәүлектәң һалкынсарак мәлендә юлды ыратып атлай торғас, ике азна тигәндә үгез Дон йылғаһына килеп терәлде. Был Буян йөзөп сығырға тейешле икенсе оло һуу ине. Тәүгәһе бынан ике-өс тапкырға кайтыш Донең, йәғни Кесе Дон булды. Тегәһен аша сығыуы әллә ни кыйынға төшмәнә, әммә быныһы!.. Язғы бурьяктан арынып та бөтмәгән киң даръя нисектер болғанып, урыны-урыны менән шомло өйрөлмәктәр яһап, алкынып аға. Һуу өстөнән ара-тирә такта, бүрәнә киҫәктәрә, һалам өйөмдәрә йөзөп үтә. Хәүефләндәрә, ә шулай за тәүәккәлләргә кәрәк! Буян бер аз һууға текләп, ихтыяр көсөн туплап алды ла, моронон өскәрәк күтәрәп, колактарын шымтайтып, тартылып та өлгөрмәгән һалкын һууға йомолдо...

* * *

Донды йөзөп сығып, бер нисә көн барғандан һуң, уйһуулык һәм Тамбов урмандары башланды. Кара урман араһында һалкын, атлауы еңел. Әлбиттә, асык ер менән сағыштырғанда, үлән һирәгерәк, шулай за юк-юкта эреле-ваклы ақландар оспап тора. Ә унда үләндең һиндәйе генә юк!

Шулай за иркендә калай рәхәт! Йәнең нимә теләй, шуны эшләйһең. Асыға башлаһаң, төрлө-төрлө үләне, һууһап китһәң – йылғалары. Бер һүз менән әйткәндә, хөрриәт! Кемүзарған һайраған урман қоштарының тауышы, кәкүктәр сақырыуы ирәүән тормошка, тирә-йүндәгә хозурлыкка дан йырлау һымак тойола...

Сеү, был һиндәй ғауға? Һайыҫқан шыкырлаймы? Ә ул юкка ғына йөүкә һалмаҫ. Ақлан ситендә утлап торған Буян һағайып башын күтәрзә, инстинктив рәүештә урман шымсыһы яр һалған тарафка алды менән боролдо. Ул арала ақландың арғы ситендәгә әрәмәлектән шарт-шорт ағас һынған тауыштар

ишетелде. Айыу!.. Унан башка бер кем дә түгел! Һишкәнгән үгез, үзе лә һизмәстән, якындағы йыуан карағай эргәһенә барып басты – һөжүм итә калһа, шуға куша һөзөргә мөмкин буласак.

Бер аzzан лап-лоп баcып әрәмәлектән урман хужаһы килеп сықты. Ул Буянды күреп шып туктаны, кеше бейеклеге булып һерәйеп торған кайын түңгәһенә то-тоноп, аяғүрә басты. Уның уcал карашы, ғәйрәт бөркөп торған йөнтәс, дәү кәү-зәһе һис бер якшылык вәғәзә итмәй ине. Айыу, шуны раслағандай, ыңғырашыу-ға ла, үкереүгә лә окшаған имәһес тауыш сығарып, ике куллап бар көсөнә түңгәкте үзенә тартты. Төбө-тамыры менән ақтарылған кайын төпһәһе сарт-сорт килеп ергә коланы. Был – урман хужаһының дәһшәт һалыуы, айбар короуы ине.

Үгез якшы белә: йырткыска һырт бирергә һис ярамай. Ул – үлем тигән һүз. Шуға күрә Буян, мороһон муйынына кыса биреп, мөгөззәрен алға һоһоп, куз-ғалмай тора бирзе. Айыу көс-кеүәтен күрһәтеп маташамы ни? Уның түңгәкте ақтарып сығарғанын күргән үгез быға каршы каты итеп башын сайкап куйзы. Буянның был кисәтеүле хәрәкәте қорал менән яһаузы белдерзе булһа кәрәк. Быны шулай ук: “Мин һинән куркмайым”, – тип тә аңларға була ине.

Йырткыс Буянның ишараһына дөрөс төшөндөмө, әллә тамағының тук вақыты булдымы – ғәжәпкә каршы, һөжүм итмәһе. Ул уcал һәм һыһаулы карашын барыһына әзер булған үгезгә төбәп бер аз торғандан һуң, томшоһон өскә күтәреп һауаны ескәй-ескәй, туйтаңлап урман эсәнә инеп юғалды.

Буян тормошта бәхәтле оcрақтың гел кабатланып тормауын якшы белә ине, шуға күрә был вакиғанан һуң артабанғы сәйәхәтендә мөмкин тиклем кеше йәшәгән торақтарға якын булырға тырышты. Хатта төһгө серемгә лә ауыл эргәләрендә туктар булып китте. Донъя хәлен белеп булмай. Ә кешеләр яһында йәһең тыһыс: моторзар геүләй, төһө буйы тиерлек эттәр өрә. Этәстәрзең таңғы һөрәһе иһә юлды артабан дауам итергә кәрәклекте белдергән шартлы билдә булып яңғырай.

...Дәү инәһе донъяға килгән төйәктең тартыу көсө ни тиклем зур булмаһын, Буянды ике көһгә тоткарланырға мәжбүр иткән мажара асылы барыбер кеүәт-лерәк ине. Вакиғаның сәбәбе эт-қоштан хәүефләнгән үгеззең ауылдарға яһғалаклауына бәйләнгәйһе. Танакай уға кескәй гәнә бер утар яһында килеп юлыҡты ла инде. Буянның һиземләүе буйынса, ул көтөүзән айырылып калғанға окшағайһы.

Үгез, һазлы ызылдап үзенә якынлаған Танакайзың кәрәк урындарын ескәп карағандан һуң, уның теләк өcтөндә икәнән самаланы. Ошо бер ни менән дә алмаштырып булмай торған илерткес ес Буянды бар донъяһы оноторға мәжбүр итте. Нәсәл қалдырыу инстинкты алдында бөтә нәмә кесерәйеп, әһәмиәтен юғалтты һәм артқа сигенде. Буянның ғишык ғәмәленән тонған күз уңында бары тик тәүгә түл йәйгән Танакай ғына булды.

Шәһүәте кузғыған үгезгә әллә яз тәһсиренән, әллә байтактан бирле һыйыр күрмәүзән тулышқан теләген кәнәғәтләндерер өсөн бер көһ етмәй калды. Шуға күрә, Танакайға тағылып, төһгә каршы уның хужалары йәшәгән утарға килде. Орғасы мал үзе лә һөйкөмлө, кушшы кәүзәле ине шул, шайтан! Унан былайырақ, иркә, һескә тауыш менән ызылдап, Буянға һырпалана, уның кабырғаларын, һыртын ялай, бер азға һүрелеп торған дәртте оторо кабындыра...

Ниһайәт, үгеззең таһһығы қанып, исәнә килгәһдә, икәнсе көһ кискә ауышқайһы. Әйе, ул бит озон сәфәргә сыққан. Һиземләүенсә, әле юлдың осо алыс. Быһау Танакай оcрап, ике көһ әрәм булды, хәйерһез. Бер уйлаһаң, уһыһы ла кәрәк. Тормош шуға қоролғас, қалайтаһың?!

Улар үззәрен осраштырған акланда хушлаштылар. Инде бер-береһен иркәләп, ялар ерзәрен ялашып бөткәндән һуң, Буян тәүәккәл рәүештә көнсығышка табан атланы. Сәйәхәтсене Танакайзың өзәләнеп ызылдауы озатып калды. Уның был ауазы: “Тыуыр бызауыңды ла күрмәй китәһеңме ни-и?” – тигәнде аңлатты булһа кәрәк. Уға қаршы үгез, аклан ситендә туктап, өс мәртәбә йөрәк өзгөс үкерәү менән яуап бирзе. Буяндың был өзәләнеүе: “Ғәфү-ү!.. Ғәфү-ү!.. Ғәфү-ү!..” – тигән һымағырақ яңғыраны.

* * *

Иң кыйыны Волга аша сығыу булды. Даръя булып йәйелгән Оло Изелдең ағымы көслө, яры гәләмәт алыс. Был мөһабәт йылға менән сағыштырғанда, Дон һуызары уйынсык кына. Даръяның уртаһына етәрәк Буян үзенең дуамаллығына үкенә биреп тә куйзы. Әммә тәү тәйәктәң тартыу көсә барыбер өстөнөрәк – шик-шөбһәне ситкә кыуып, алға әйзәй, тулкын ярып йөзәр өсөн быуындарға кеүәт өстәй.

Йән әйәһенең булмышына тәбиғәт тарафынан һалынған ерһерәү, тәү ватанға ынтылыу тойғоларын тыйып тотор көс бармы ни донъяла – бына, Оло Изелдең көнсығыш ярына ла тояк тейзе. Һөзәк ярға сығыу менән Буян, йылыныу максатында, бызау сағындағы кеүек уйнаклап алды ла, елә-саба юлын дауам итте. Тамам йылынып, кибенеп алғас иһә, атлауға күсте. Уның үзе генә белгән эске һиземләүе юл оsonoң якынлауын аңғарта ине, шуға күрә, был яғына үтә кабаланмаһаң да була.

Оло Изелдең көнсығыш ярындағы ерзәр Буянға бөтөнләй икенсе донъя булып тойолдо. Куйы, һутлы үләндәр менән капланған уйпаттарынан, күз күреме ергә һузылған киң далаларынан, һирәк саукалыктар үскән калкыулыктарынан һиндәйзәр иркенлек бөркөлөп торғандай. Мең төрлө сәскәләре таратқан хуш естәре һуң? Үгез бындай илерткес естәрзе тәүләп татый: үззәре тәмле, үззәре шундай ғәзиз һәм танһык. Ә эсеп һуһын канмас шишмәләре һуң? Уларзың теште камаштырырлык һалкынлыктары йөрәккә ял, тәнгә аңлатып булмасылык сихәт булып тарала. Буяндың самалауы буйынса, был әле нәғез дәү инәйзең тәйәге лә түгел, ә уның әйләнә-тирәһе генә. Йән әйәһенең тәү ватандың атрафы ғына ла шулай тәһсир иткәс, һағарғының* быуындан-быуынға күсеү көзрәтенә әйә булған арбау көсөн якынса тойомларға ғына була.

* * *

Урал таузарының төһьяктан киблаға армыт-армыт булып һузылған кыраздарын артылып, бормаланып аққан йылға ярында ятқан бер ауылға килеп еткәндә, йәй уртаһы ине. Тоғмал буйынса, дәү инәйзең тәйәге ошо булырға тейеш – генетик хәтер шуны искәртә. Әйе, нәғез шул ауыл! Уның көнбайышында куйы урман менән капланған һәм күкһел һызат булып күккә олғашып торған таузар за, көнсығыш тарафындағы ярым яланғас түбәләстәр зә Буяндың аңындағы генетик мәғлүмәт менән тулығынса тап килә.

Үгез башта ауыл тирәһендәге ер-һузы кызырзы, туя алмастай булып тупракты ескәне. Бының менән генә мөрхәтһенмәйенсә, үкерә-үкерә алғы тояктары менән ерзе сапсыны, юлында осраған ағас олондарын һөззә. Әйтерһең, ул тупрак катламынан дәү инәһенең уйнаклап йөрөгән бызау сағын казып сығарырға теләй һәм, әсе ысынбарлык сараһызлығынан йәне үртәләп, кемдәндәр үс алырға итә ине.

Бер һисә көн тирә-йүнде кызырып, ерһеүе басыла төшкән Буян ауылға якынлашты. Бына йылға ярындағы мал һарайы. Унан таралған мең төрлө естәрзең береһе уның биш мөсәл элек дәү инәй йәшәгән торлак икәнән аңғарта. Тукта, ә

*Һазарғы – төп йорт.

нишләп ул ярым емерек хәлдә? Ниңә унда мал-тыуар күренмәй? Үгезең тойомлауы буйынса, мал һарайының ташландык хәлдә тороуына байтак вақыт үткән. Ә быллары кемдәр?.. Ике ир заты һарайзың түбәһен актарып маташа түгелме? Эйе, ана, береһе шифер астына түшәлгән такталарзы куптарып аска ташлай, икенсеһе уларзы егеүле арбаға тейәй. “Дә-ә, бында эштәр шулайырак икән... – тип уйланы көпә-көндөз элекке колхозмы, совхозмы милкенә айыу майы һөртөүселәрҙе күзәтеп торған Буян. – Калай булһа ла, һис килешкән эш түгел инде...”

Үгезе тәүҙә кешекәйҙәрҙең өстә торғаны шәйләп алды. Ул һурырға тип укталған тактаһы өстөнә ултырзы ла, Буян яғына ымлап:

– Был һиндәй ят мал? – тип һораны.

Астағыһы, үгез тарафына боролоп карап:

– Әллә. Күрше ауыл көтөүенән айырылып, бында килеп сыкманымы икән? – тип һорауға һорау менән яуап бирҙе.

– Ай-һай! Улай булһа, фәлән кеше юғалған малын эзләй, тигән хәбәр ишетелер ине.

– Әтеү кайҙан?.. Күктән төшмәгәндәр бит?

– Таптың һүз, – тине өстәге ир. – Бирәм тигән колона – сығарып куйыр юлына. Төшөндөңмө?

– Урыс әйтмешләй: “Понял, не дурак”.

– Шулай булғас! Такта кайғыһы төштән кире. – Өстәге кешекәй кыйык башынан һикереп төштө. – Бынан күз яззырмайбыз! Тереләй ауырлығы өс центнерҙан ашыу күренә кәһәр төшкөзөң...

Ошо урында әңгәмәне ишетеп торған Буян каты итеп башын сайкап куйзы. Был дәһшәтле хәрәкәт уның хәбәр айышына төшөнөүөн белдерә ине. Мал-тыуарҙа тыумыштан полиглотлык һәләте бар, тип юкка әйтмәйҙәр, ахырыһы. Әлбиттә, тулы мәғәнәһендә полиглот түгел – был билдәләмә уларзың һиндәйҙер филлә менән донъялағы һәр бер телде аңғарыуына кағыла. Айырма тик шунда: хайуандар һөйләшә генә белмәй.

Кызык, әгәр теле булһа, Буян теге әзәмдәргә ни әйтер ине икән? Йәнә, уның баш сайкауын һисек аңларға? Үгезең был ишараһы: “Куйығыз, юк менән булышмағыз!” – тигәнде белдерҙеме? Ә, бәлки, аптырау гәләмәтелер. Был хәрәкәттең, шулай ук, ғәйрәт күрһәтеү булыуы ла ихтимал.

Һисек кенә булмаһын, бынан һуң Буян теге икәүҙең үзәренә лә, һүзәренә лә башкаса иғтибар итеп тормастан, әкрән генә кузғалып ауыл урамына ыңғайланы. Уның бөтә килеш-килбәтенән көс-ғәйрәт, үз-үҙенең дәрәжәһен белеү гәләмәттәре бөркөлөп торғандай ине.

Бына ауыл урамы. Биш мөсәлдән һуң уны тыйып тоткоһоҙ көс менән үзенә тартқан тәү тәйәк ошо инде! Бында Буяндың дәү инәһенең, уның ата-инәләренең тояк эзҙәре калған, йәнде илertкес ғәзиз естәре һеңгән. Кайһы бер кешеләр дәү инәйҙең быҙау, тана сақтарын хәтерләйҙәрҙер әле. Хатта, дәү инәйгә окшатып, уны сырамыталарзыр.

Ана, йылғаға төшкән тыкрыктағы йәшел үләндә дүрт-биш ир ултыра. Алдарында буш шешәләр, пластик һауыттарҙағы һыра. “Бында ла шул икән, – тип уйланы алдарындағы һыйыр һыкһаһына окшаған әсемлеккә мөкиббән китеп, үзенә хатта карап та куймаған табындаштар эргәһенән үтеп барған үгез. – Был әзәмдәр мине түгел, үзәренең малын танымайзыр әле...”

Ана, бер өй алдында ике катын һөйләшеп тора. Тик улар за урамдан үтеп барған Буянға һис бер иғтибар бирмәне. Хәйер, уларзың битарафлығы аңлашыла – үз хәстәрҙәре баштарынан ашқанға окшай. Кана, колак һалайык әле хәбәрҙәренә:

– Малдарыбыз бөгөн дә азып-тузып йөрөр микән? Әй, Хозайым, һиндәй заман был – көтөүсе лә табып булмай бит!

– Ниңә, кемдең сираты һуң бөгөн? Ғәзим түгелме?
 – Шул инде, шул! Ана, тыкрыкта шешәләштәре менән баш йүнәтә.
 – Бәй, барып әйтергә кәрәк...
 – Әйттем. Бер қолағынан инә, икенсәһенән сыға. “Көтөү кайза китһен, йөрөй инде өйрәнгән урынында, хәзер барырман”, – тип әрепләшә. Ишшу һүгенә, хәсис!

– Куй инде. Ғин көтөүсә һөйләйһен. Мин кисә тауык салырлыҡ ир заты таба алманым.

- Шунан калайттың?
- Калайтайым! Тоттом да бисмиллалап үзем башын өзә саптым.
- Әстәғәфирулла! Заман ахырылыр был.
- Тәүбә, тәүбә!..

Ни хакында һүз барғанына төшөнһә лә, кешеләрҙең аһ-зары, кайғы-хәсрәте мал-тыуарға қағылмай – уларзың был донъяла үз хәстәре, үз тәғәйенләнешә. Һәр кайһыһының ерҙә билдәләнгән юлы, Аллаһы Тәғәлә тарафынан тәкдир ителгән мөхите. Бик теләгән хәлдә лә, бер-береһенәң яҙмышын үзгәрттергә, ауыр сакта ярзам итешергә көзрәттәре юк. Әзәми зат менән хайуандарға бары тик һыйынышып, бер-береһенә терәк булып йәшәргә яҙған.

Сираттағы тыкрыктан куйы әрәмәлек каплаған йылға тарафына ыңғайлаған Буян да ауыл урамындағы хәбәрҙәрҙе шунда ук онотто. Әллә ишетте уларзы, әллә юк. Бер уйлаһаң, ни кәрәге бар уларзың? Үззәре булдырған бәләһән үззәре арынһын. Ауыл халкы уға игтибар итмәһә, Буян да уларзы күзенә элмәйәсәк. Бик кәрәктәре бар ине! Ана, тирә-якта һиндәй хозурлыҡ! Ирәүндә рәхәтләһән, тәү тәйәктән һулап туйғыһыз һауаһын, дәү инәйҙең тояк эззәре калған тупрақты ескәп ләззәтләһән!

Йылға аръяғындағы туғайҙа тырым-тырағай йөрөгән ауыл көтөүсә күренә. Һыйырҙарзың кайһы берҙәре ысығы ла кибеһ өлгөрмөгән үләнә утлай, бәғзеләре айырым төркөмдәргә бүленеп һирәк саукалыҡтан торған урман араһына инеп бара. Көтөүҙең бер як ситендә, кызыл ала төсө менән башкаларҙан айырылып, бер тана йөрөй. Уны күргәс, Буян, мороһон өскә күтәрәп, бер килкә һауа ескәп торзо. Һуңынан каты итеп башын сайкап куйзы ла тәүәккәл төс менән Алакайға табан йүнәлдә.

...Үгез ауыл халкы тураһында: “Бик кәрәктәре бар ине”, – тип уйлаһа ла, бәғзе бер кешеләр уның үзә хакында башкаһарак фекерҙә булып сықты. Дәлилме? Рәхим итегез: ана, бер-береһенә эһенеп өлгөргән Буян менән Алакай тәйәкләгән ақлан ситенә еңел машина килеп туктаны. Унан төшкән өс ирекәй, ишектәрен шарт-шорт ябып, бер аз лабыр-лобор һөйләшәп алғандан һуң, туп-тура үгез менән танаға қарай атланы. Берәһенәң қулында – мылтык.

Шикле тауыштарҙан һиһкәһгән Буян, башын күтәрәп, үззәренә табан килеүселәргә текләһә. Кешекәйҙәрҙең икеһен таныны ул – бая һарай түбәһенәң такталарын қуптарыусылар. Берәһә, мылтык тотканы, – ят эһәм. Ни кәрәк уларға?

Һиндәйҙәр хәүеф һизгән Буян, көтөлмөгән етезлек күрһәтеп, Алакай эргәһенә килдә һәм, уны үзәһенә күзәһә менән ышықлап, килеүселәргә табан боролдо. Оҙон һәм мажаралы сәйәхәт уны һаклыҡка өйрәткәйһә – барыһына эһер булырға кәрәк, был эһәмдәрҙең һиәттәрен кем белә!

Һәр бер яһуарзың әйләнә-тирәһендә улар үззәре генә тоһмаллаған хәүефһезлек сиге була. Әгәр икенсә бер йән әйәһә әлегә сикте уҙһа, ул қурқыныс тыузырыусыға әүерелә. Ә инде баяғы сик бозоу яһуарҙарзың парланшып, туй һаһаған мәленә тура килһә, улар үззәре дәһшәт сығанағы булып китә. Ундай сакта иркәк, үзәһенә һыңарын қызғанып, йән аһмай һөжүмгә күсәсәк. Тик уны хәүефһезлек сигән күптән үткән быһау аңра бәһдәләргә һисек аңлатаһың?!

Үгезең һөжүм итерен һис көтмәгән төркөм тәүге мәлдә қурқыузан баһқан урынында катып калды. Бер аһзан һуштарың йыйып өлгөргән ике эһәм ике яһка касты, урталағыһы, мылтығына ышанып, урынында калды. Ул, албырғаузан йүңләп тоһкап та өлгөрмәйенсә, тәтегә баһты. Шартлау артыңса Буян һизеңдер маңлайына тейеп каклығыуың, елкә буйың көйзөрөп үтеуең тойзо. Мейеһе шаңқыузан, ауыртыузан оторо яһрыған үгеһ, елеп килгән ыңғайға теге бәндәне мөгөзөнә элеп, мылтығы-уты менән юғарыға сойорғотто...

Ул кешекәй менән ни булды, тигеһезме? Ихтимал, уның еңел табыш эһлэгән гонаһлы йене шул ерзә күккә олғашкандыр. Ә, бәлки, йәрәхәт һәм қурқыу менән генә котолғандыр. Ни буһна ла, алда әйткәнебезсә, кешеләрзең аһ-зары ла, кайғы-хәһрәте лә мал-тыуарға кағылмай. Әйзә, үззәре булдырған бәлә шауқымың үззәре татыһың. Ә Буян, һис шикһез, китә бул ерзән. Үз артыңан Алакайзы әйәртеп, күргән-кисергәндәренән шаңқып, канһырап, кото калмаған тәү төйәкте мәңгелеккә ташлап китә...

* * *

Полтава ере көз һулышыңан һарыға һабышып, моңһоу тыңлыкка сумған көндәрзең берендә Иван Царинныйзың сираттағы өйөнәге қуһғалды. Уның бул үзе теләп алған сире Буян юғалғандан һуң йышая төштә. Сүп өһтөнә сүмәлә тигәңдәй, үгеһ гәйеп булғандан азак уның хужалығына бер-бер арты каза ябырылды: йәй уртаһында елене еткән танаһы юк булды, яңырак күз терәп торған һыйыры ятып үлдә. Кайзальыр бойзай ашап, әһе ташқан һәүкәште коткара алманылар. Әйтерһең, Царинныйзарзың һигезендәге мал кото Буян менән берге уларзы ташлап касты. Бул да хужаның горилкала йыуаныс табырға йышырак ынтылыу сәбәптәренәң берелелер, күрәһең.

Әлеге өйәнәктәрзең көн тәртибендә Иван Царинныйзың мажара эһләп хутор урамың кызырыуы төп урыңды биләгәнән әйткәйнек индә. Бындай вақытта халыктың иһсерек менән бәйләнмәүзе хуп күреп капка тығырға гәһәтләңгәнән дә тасуир иткәйнек. Уны Иван Царинный үзенсә баһалай ине: боһсалар, тимәк, қуркалар.

Бына бөгөн дә ул, нәүбәттәге еңләнеү сәйәхәтенә юлланырға уйлап: “Йә, кемеһез Царинныйға каршы?” – тип кыһкыры ла һелкетә тартып капкаһың аһып ебәрзе. Һәм... өнә тығылып, баһқан урыңында катып калды: өй алдында Буян менән Алакай тора ине. Я, Раббы, бисәһе иһкәрткән аһ илереккә ул да тарынымы? Буян киәфәтенә ингән шайтан бит бул! Етмәһә, күзенә икәү булып күренә!.. Күз аһып йомған арала шыбыр тиргә батыузан айның төшкән Иван капканы яба һалды ла: “Свят! Свят!” – тип сукына-сукына өйөнә инеп бикләндә.

Дөрөһ буһна, бул вақиғанан һуң Царинный әһеүзе ташлаған, тизәр. Әлеге шул хутор халкы һөйләй индә. Берәүзәре, имеш, Иван: “Үгеһем табыһна, горилкаға яһкың да юламаһ инем”, – тигәнерәк ант биргән, тип раһлай. Икенселәре: “Царинный Буяңдың ыһын икәңлегенә һаман ышанмай, уны шайтан тип уйлай, шуға қурқып эһмәй”, – тип иһбатлай. Йәнәһе, психикаһында һиндәйзәр үзгәреш булған. Миңә калһа, Иван Царинный тураһындағы имеш-мимештәргә карағанда, уның әһеүзе ташлауы мөһимерәк. Ә халыкмы? Ул ни кайза ла бер – гәйбәтһез йәһәй алмай.

Гәһзеллек хақына хуторзағы хәбәрзәрзең өһсөнөһөн дә әйтмәй булмай. Уға ышанһаң, Иван Царинныйзың тамағы шулай за юк-юкта горилка көһәп кылкылдап куя, ләкин ундай сакта бисәһе ауызыңан “Буян...” тигән бер генә һүззе иһетеп, баяғы кымырйыуы шунда ук юкка сыға, имеш.

Әлнисә
АЛДЫРХАНОВА

БАТЫРЛЫК ТӘҢКӘҢЕ

НОВЕЛЛА

Тынлык... Өшәндөргес шом өстәп, стенала эленеп торған сәғәт тукулдай за тукулдай. Үлем түшәгендә яткан Рәхимйәндең бына-бына осоп сығырға әзер йәнен өзгөләп, "тук-тук, башка йәшәү юк-юк... юк-юк" тип үсекләп, мазаһына тейә. "Кайза кабаланаһың шулай? Туктап торһаңсы бер аз... Эйе, китер вакытым етте. Тик Хозай Тәғәлә мине үз янына алырға ашыкмай, күрәһең, ниндәй-зәр сәбәбе бар. Якты донъяны ташлап китеүзәре ауыр, етмәһә, һин һаман тыкылдап йәнде ашайһың..." Түшәктә яткан карт сараһызған күзен йомдо.

Һикереп тороп кына алып ырғытыр ине лә, хәленән килмәй шул. Аяк-кулдары шыкырайып каткайны, бөгөн иһә телдән яззырзы. Тәбиғәт кануны каты – картайһа, нык имәндең дә тамырын коротоп, аузара һуға. Карт имәндәй һалдатты ла йыкты. Касан ғына әле мутлығы, шаянлығы менән дан тоткан, ябайлығы менән һокландырып, ауылдаштарының ихтирамын яулаған ветеран ауыл урамынан кәнәғәт киәфәттә уза ине. Йәшенә лә, картғына ла азым-күпме иғтибар бүлеп, ярашлы мәрәкә һүзен табып көлдөрөүе – үзе бер кинәнес. Уң кулындағы һуғыш яралары тәкәт бирмәгәнлектән, артык көс етмәстәй эшкә тыгылманы. Бәхетенә күрә, үзенә төшкән эшен емереп эшләгән, донъяһын ялт иттереп көткән еғәрле Хәфизәһе бар. Бер-бер артлы донъяға килгән туғыз баланы аякка бақтырыу мәшәкәте күбәһенсә уның елкәһенә төштө. Таң һарыһынан тороп һыйырын һауа, һөтөн айыртып, кашығаяктарын йыуа, йәһәт кенә кош-кортона тамак һала... Аяк араһында уралған бесәй, этен дә буш калдырмай. Шуһан кешенән алда еләк-емешкә бара, кискә тиклем өс-дүрт күнәк йыйып, калаға алып барып һата ла аксаһына азык йөкмәп кайта. Көз мәлендә һалан аксаһына балаларына кейем-һалым, қағыз-дәфтәр ала. Күрше-тирәләгеләр "Ен менән бер, ай-һай, хәтәр катының" тиһәләр, Рәхимйән шаярыу катыш "татар барза хәтәр бар" тип кенә қуя ине элгәре. Кай сақ шаярыузырын йырға һалып, йә булмаһа такмаклап та әйтәп ебәрә. Йөрәк ярыузырын баса тип, каты сәй әсергә ярата, сәй ағара башлаһа, такмағы ла әзер:

Әлнисә Алдырханова – Сибай төбәк язуысылар ойошмаһының өзүм ағзаһы. Кала ин-тернат-гимназияһында укытыусы булып эшләй. Байтак хикәйәләр, повестар һәм методик әсбаптарға, кулланмаларға ингән сценарийҙар авторы.

*Һалаһың һин семетеп –
Сығайым нисек итеп.
Һалһаң ине бер ус –
Сығармын мин нибус...*

Йә инә яйы сыгккан һайын балаларына һуғыш хәтирәләрен һөйләй зә, айт-дваға басып, шартына килтереп йырлап та ала. Иренмәйенсә мизалдар, ордены тағылған костюмын кейеп, батырлыктарын һөйләй зә, ордены янында казалған ябай түңәрәк тәңкәгә күрһәтеп: "Быныһы иң зур каһарманлык өсөн бирелгән батырлык тәңкәһе", – тип көрһөнә ине. "Ни өсөн тәңкә, ниңә тәңкәне орден тиһең?!" – тигән һорауға: "Изгелек эшлә лә һууға һал, халык белер, халык бел-мәһә, балык белер, тигән боронғолар, һуғышта күрһәткән изгелек-батырлыкты халык түгел, балык күрзә, ә, бәлки, халык та берәй заман күрер, белер әле", – тип һүззә икенсегә бора ла куя.

Маһайырға яратманы. Ауылдаштары араһында тормошо, байлығы менән дан тотмаһа ла, бөтә кешеләр менән дә уртаҡ тел табып, кәңәш-тәңәшкә әүәслеген мактанһлар. Һуғышта Чапайзан без зә калышманык, тип олоға килә чапайса мыйык та үстөрөп ебәргәйне. Бейә һатып алып, йылкы малы үрсетте, һүмер-һүмергә ат тоғро юлдашына әйләнде. Кәртәһе мал-тыуар, өй әсе шат тауышлы бала-саға менән лыкын тулы, кеше араһында һис кәм-хур булмай, донъяһын һәүе-темсә генә алып барзы. Һуғыш яралары йөзәтһә лә, етенсе тиһтәне тултырып куйзы әле бына Рәхимйән.

Бөгөн килеп мыкты кәүзәле, йор һүзле, шаян өлкән сержант Алдархановты танырлык та түгел. Тулкын-тулкын сәсте һылашып яткан сал сәс алыштырған, кыйыу караштар за бөгөн үзгәргән. Әйтерһең дә, күззәр түгел, ә төпһөз уйзар диңгезе, әсендә ниндәй сер йәшеренгәнлеген тоһмаллауы ла кыйын. Башка көндәрзә, һыр бирмәйсә, шаян, төртмә һүззәр һөйләп ята ине, әле, һөйләшә алма-ғас, түбәгә төбәлгән дә өһһөз калған. Кәйеф тә юғырак, тамағына ла азык бармай. Хәфизәһе янынан китмәй, йә тегеһен, йә быныһын яраштырып, янында өлтөрөп тора. Әсенә йылы инһен типтер инде, күбегенсә һурпа әзерләй. Бабайының, башка нәмә ашамаһа ла, борос һалып, коротлап һурпа әсергә әүәс икән-легенә күнегеп бөткән.

Һай, һүмер тигәһең... Һуғыш яралары менән Өфө госпиталенә элөгеп, уңғанлығы, өлгөрлөгө менән карауатта хәрәкәтһез яткан һәммә яугирзәрзың һушың алғайны шул йәш шәфкәт туташы Хәфизә. Ә йәш кыз Рәхимйәнде һайланы... Бөгөн килеп шул ук мәл кабатлана кеүек: сирле Рәхимйән карауатта, Хәфизә уның янында. Икенән үргән куйы толомдарын килешле генә төйөп куйған, кара кашлы, кара күзле, тығыз тәнле, тулы ап-ак йөзлө һылыукай за үзгәргән: башына яулык сөйгән какса ғына әбекәй. Казан янында уға коротло һурпа әзерләгән Хәфизәһенә берсә һокланып, берсә үртәһеп уйға тала. Йөзөндә көндән-көн һыр-зар күбәйеүенә игтибар итте бабай. Йәш сағында нисек теремек булһа, бөгөн дә ихлас, хатта күпме хәсрәт-кайғы еле кағылһа ла, һығылмай-бөгөлмәй ныклығын, сызамлығын һаклай белә уның катыны.

...Йөрәк түренән моңло ғына, талғын көй ағыла. Һеңлеһе Мәймүнә ағаһының баш осонда тәсбих тартып, доға кылды, ясин сыкты. Әсәһе Сәхибъямал ауылда аяк-кулы сығыузан, имгәһеүзән, күзенеүзән яфаланыусыларзы доғалар менән өшкөрөп, төрлө имләүзәр менән халыкты баға ине. Шул һәләте кинйә кызына күскән, әсәһен арттырып сүрә-доғаларзы көйләп ултыра.

Ағаһының һуры юғалып, төпкә батқан күззәренә карап, Мәймүнәһең күңеле тулышты, уның һирәгәйеп калған сәстәренән һыйпаны:

– И-и-и, минең һалдат ағайымды! Һалдат ағайым шәп, хәзер еңгәм әзерләгән һурпаны эсеп ала ла яраткан йырын һузып ебәрә:

*Таузар һәм үзәндәр буйлап,
Дивизия атланы.
Алып өсөн Приморьены,
Еңер өсөн актарзы.*

Шулаймы әле, ағай?

Һеңләһенең балаларса йыуатыуына иреп, Рәхимйән теләр-теләмәс кенә йылмайып куйзы.

Барыһын да һишкәндереп, ишек шакынылар һәм, яуап та көтмәйенсә, хәрби кейемдә ике кеше килеп инде. Олорак чинлыһы хәрби комиссариаттан килеүен һәм Алдарханов Рәхимйән Мәғәфүр улын күрергә теләүен белдерзе. Кызыкһынған кешенең ни хәлдә ятыуын күргәс, туранан-тура йомошона күсте. 1943 йылда күрһәткән батырлыктары өсөн биреләсәк икенсе ордены архивта табыла, һәм шуны тапшырырға килгән икән. Награданы күкрәгенә казай, котлап кулын һуза, Рәхимйән кузғалырға теләй, тик... булдыра алмай. Быны һизгән хәрби кеше урыссалап ғәфү үтенеп, ветерандың ике сикәһенән үбә. Күңеленә алыпмылыр, әллә ашығыузанмы, көтөлмәгән кунактар Хәфизә тәқдим иткән сәйгә лә туктап тормайса, хушлашып сығып китә...

Рәхимйән берсә сөйзә әленгән костюмындағы ордены янындағы тәңкәгә, берсә әле генә тағылған орденға караны. Күззәренән ике бөртөк йәше сикәһе буйлап тәгәрәп китте. Үкенесме, әллә шатлык йәшеме?..

Карттың күззәре томаланды.

...Күз алдында йәйрәп яткан йылға. Һалдаттарға күктән дошман самолеты ут яузыра. Ана, алда ғына бер һалдат һыу өстөнә калкып сықты ла эсендәгә бөтә ағзалары тирә-йүнгә һибелде... Кот оскос мәхшәр... Өзлөкһөз ут яуа. Һалдаттар һал астына сума... Дошман уты яуа башлауға улар, бүрәнәгә йәбешеп, кәүзәһен йәнә һыуға йәшерә. Тирә-йүнгә һибелгән снаряд ярыктылары бер һалдаттың кулына эләгә, йәнһез кәүзә үзенән-үзе һыу төбөнә тартыла. Ә һалдаттарза бер уй: яр ситенә сығып, йылға янындағы урманға тизерәк барырға һәм йөкмәтелгән бурысты еренә еткереп үтәргә.

Һыузан калкып сығыуға йәнә утлы ғәрәсәт. Рәхимйән дә ошо мәл үлем уты менән көрәшә. Хәлһез кулдары менән бүрәнәгә йәбешә, әммә бармактары йомшак бүрәнәнән шыуа ла төшә, шыуа ла төшә. Көс-хәлгә яңынан өскә үрмәләгән Рәхимйән башы менән бүрәнәгә кағылды ла... уның бүрәнә түгел, кеше мәйете икәнлеген аңғарып калды. Командирзары... Бата-сума уның түш кеңһенән документтарын ала һалды ла, актык көсөн йыйып, ярға табан ынтылды. Алда – мәйеттәр, һыу – кыш-кызыл. Яузаш һалдаттарының канында йөзөүен күреп, Рәхимйән һыу астына сумды. Балыктар эркеүе етез генә йөзә, ә Рәхимйән уларзан қалышмасқа тырыша, әйтерһең дә, балыктар уға юл күрһәтә. Командир бойороғон бер нигә карамастан үтәргә кәрәк. Киң яурынлы, ныкыш батыр, кулдары яраланһа ла, алға йөзә...

Карт яугир бер нөктәгә төбәлгән дә тынып калған. Сәғәт һаман да "тук-тук, өстә ялкын ут-ут, башка йәшәү юк-юк... Ю-юк..." тип мейеһен сүкей, ә хәтирәләгә қанлы һыу уны тәрәнгә тарта. Эргәлә уйнақлаған балыктарзың береһе йәшле күззәрен мөлдөрәтеп караны: "Әйзә, минән қалма..." Өйрөлтмәк карт һалдатты упкынға һөйрәй зә һөйрәй. Тора-бара тулкындар менән көрәшкән Рәхимйән, хәле бөтөп, балыктың тәңкәләренә күмелде...

Гөлдәр ӘХМӘЗИШИНА

ЯҢҒЫЗ КАЙЫН ХИКӘЙӘ

– Ғәлимде айыу тукмап ташлаган, тисе. Әле кайнағаң шунда китте. – Мәлифә инәй картуф баксаһында кый утап йөрөгән күршеһенә, койма аша ынтылып, хәбәр кушты.

– Эй, Хозайым! Именме икән һуң? – Күрше катын эшен ташлап, турайып бақты ла өмөтлө карашын Мәлифә инәйгә төбәнә. – Сәйзәһенәң дә көнә еткән ине бит, бөгөнмө-иртәнме, тип торалар ине.

– Януар тукмаһын да, имен ерен калдыра тиһеңме. Алыр ере юк, ти шул, бахырзын,– инәйзең йәш ирзе йәлләп тауышы калтырап китте. – Теге инә айыузың эшелер. Үткән яззан алып күпме һыйырзың башына етте, нисәмә колондо имгәтте... Юк, һаман куймай.

– Ике балаһының үсен ала инде. Анау һунарсыларзы әйтәм, нишләп кенә шуның балаларына тейәһе булдылар икән,– күрше катын уфтанып куйзы.

– Хайуандарзы бейергә-йырларға өйрәткән ергә тапшырып, күп итеп акса алғандар, ти улар. – Мәлифә инәй ике бакса араһындағы бәләкәй капканы асып, күршеһе янына үтте.

– Кит, йүнһеззәр! Шулар аркаһында ауыл халкы күпме каза күрә!

– Куй инде, куй! Ғәлим генә әрәм булып куймаһын инде, йәш бит. Анау һунарсыларын да әйтер инем! Көстәре еткән бала айыузарға. Шәп булғас, инә айыузы атып алһындар ине. Беззең карт йәшерәк сағында тиндәштәре менән, һәндәрә яһап ятып, айыуға һунар итә торғайһылар,– тип көйәләнде әбекәй...

***

Ғәлим һауыҡманы. Кызының донъяға килеүен дә белмәй, егерме йәшлек кенә Сәйзәһен яңғыз калдырып, теге донъяға китеп барзы. Йәш катын ер-һыу иланы. Янып барған йөрөгән бақыу өсөн, сабыһын күтәреп, көн дә тиерлек Ғәлиме менән осрашып-табышқан яңғыз кайын янына килде.

Гөлдәр Әхмәзишина – Баймак районы Сосновка ауылында йәшәй һәм башланғыс кластар укытыусыһы булып эшләй. 2010 йылда Сибай калаһында уҙғарылған республика йәш прозаиктар семинарында катнашты.

Ғалименең үлеменә сәбәпсе булған теге инә айыузы һунарсылар киләһе йыл, кырпак кар яуғас, атып йыктылар. Мәлифә инәйзәрзең бабайы һәм улдары Азамат айыузың үле кәүзәһен ишек алдына һөйрәп килтерзе. Халык йыйылған ергә, күңеле тантана итһендер типтер инде, Сәйзә лә килде.

– Ғалимде лә шул тукманы инде ул... – Картлас карашын Сәйзәгә күсерзе. Кара шәльяулык бөркәнгән йәш катын тамағына төйөлгән әсе төйөрзә сак йотоп ебәрзе. Шунан, берәүгә лә күтәрелеп карамай, ихатанан сығып йүгерзе.

Кискеһен Сәйзәнең өйөнә Азамат килеп инде. Түрбашта катып торған катындың аяғы астына катып та өлгөрмәгән айыу тиреһен йәйеп ебәрзе.

– Сәйзә, был тире һинен аяк астында ятырға тейеш!

– Уф, есе! Тирегеззе алып китә күрегеҙ! – Сәйзә устарын йомарланы ла күззәрен йомдо. Бер мәлгә юғалып калған Азамат, бер ынтылыуза тирене кармап, сығыу яғына ыңғайланы. Унан, капыл боролоп, Сәйзәгә кайырылып караны ла бер һүз зә өндәшмәй сығып китте.

***

Озақ йылдар ситтә йөрөп, тыуған яктарын һағынып кайтқан Азаматтың йөрөгәнә инеп ултырырмын, тип башына ла килтермәгәйне Сәйзә. Хистәренең сафлығын, уйзарының әскерһезлеген, ниәтенең изгелеген аңлатырға әз тырышманы түгел, тырышты егет. Тик Сәйзәнең генә йөрөгә ете йозак менән бикләһенеп, аскысы төпһөз козokka ташланғайны. Азаматтың һәр һызатын Ғалиме менән сағыштыра һәм бер генә лә окшаш яктарын таба алмай. Ғалиме үткен ине, был – баһалкы. Ире йор һүзле, шаян тәбиғәтле буһа, Азамат артык һүз һөйләмәс. Ғалименең күззәре һәр вақыт көлөп торор ине, ә быһыкы – моһоу.

Бер көндө Сәйзәнең әш урыны медпунктка, юк йомошон бар итеп, Мәлифә әбей килеп инде:

– Сәйзә, яңғызыңа донъя көтөүе кыйын бит. Нишләп хан кызындай һайланып ни... Азаматтың килмәгән ни ере бар? Инде йәше утызға етеп килгән бынамын тигән өрлөктәй егет. Алтынайыңды ла үз күрә. Күшме шулай бәйләп куйылған эттәй капка төбөндө тапатмаксыһың? Сыкмаһтай уйың бар икән, егеттең башын қаңғыртма. Юк, тип кәһкретнәһен әйт!

– Мәлифә инәй, мин уға күптән әйткәнмен... – Сәйзә тауышын баһа биреберәк әйтһә лә, тимер сындары ишетелеп калды. – Әзләһен үзенә тиңен... Ир кайғыһы юк миндә!

– Һай-һа-ай, хатта әллә кем булып, уны тиңенмәй ултыраһыңмы? – Мәлифә әбей телен шартлатып, башын сайкап куйзы. – Духтыр буһас та әллә...

– Йөрәккә... бойороп буһмай! – Сәйзә бүлтәү ирендәрен кымтыны.

– Йөрәк әшегеҙзе белмәйем дә, аңламайым да... – Әбекәй, киң йәшел яулығын төзәткеләгән ыңғайына, кулын һелтәһе. – Ир менән катын бергә йәшәп алып китһә, мөхәббәте азактан үзенән-үзе килә ул. Бына мин әйтте тиерһең. Берүк бәхетендә аһа атлама. Азаматтай аһыл ир бүтән осрамаһ! – Әбейең ялп-йолп килеп, һөйләнә-һөйләнә медпункт тупһаһынан төшөп барғанын күзәткән Сәйзәгә кыйын булып китте. "Әллә ниңә кыззы ла киттесе Мәлифә инәй..." – Катын уфтанып куйзы.

Әйе, Азаматтан да иплерәк, аһыллырак ир-егетте белмәй Сәйзә. Шулай за... Азаматты өмөтләндәрзеһе, ялған вәғәзәләр бирзеһе ни? Яратмаған кешенең кейәүгә сығырға теләмәгәнәнә гәйепһеһе ни ул? Катын, тәзрә быялаһына башын терәп, шым ғына үкһеп ебәрзе. Озақ кына торзо катын шул көйө. Тышта ямғыр илай, әстә – Сәйзә. Болокһоу, йонсоу көн менән йөзгә-йөз карашып торғас, катын әлгестәге кейеменә үрелде. "Артабан йәшәргә кәрәк!"

...Көз. Өшәндереп кенә ваһк ямғыр һибәләй. Тышка сыкқан Сәйзә һыуыкка

еңелсә генә калтыранып куйзы. Кыска пальтоһының төймәләрен каптырып, кулсатырын язып ебәрзе лә йәһәт кенә атлап балалар баксаһына йүнәлде.

***

Кемдер һак кына тәзрә сиртте. Уяулы-йоколо ятқан Сәйзә юрғанын кайырып ебәрзе лә һикереп торзо. Азаматмы? Тағы килгәнме? Был юлы катырак һөйләшергә тура килмәгәйе... Ул йән асыуы менән тәзрә уйымынан әкрен генә искән елгә бәүелә биреберәк торған корғандарзы кайырып ебәрзе. "Бәй..." Тәзрә аша Азаматты түгел, арғы оста йәшәгән Йәмилдең ағарынған йөзөн күрзе лә... кинәт йыйына башланы. Тимәк, катыны бәпәйгә ауырып киткән. Вақыты еткәйне шул. Бала табыу йортона илтергә кәрәк. Ә Алтынайзы калайтырға һуң? Сәйзә сығып барған еренән кире боролоп инде, урынында тапанды. Әллә күтәрәп кенә өләсәһенә индереп калдырырғамы? Улай итһәң, район үзәгенән кайтқас, ямғырза өшөтөп йәнә инеп алырға кәрәк. Әсәһе олоғайған хәзер. Ул кызының юрғанын ипләне. Бер сәғәт барһалар, бер сәғәт кайтһалар... Сәйзә шым ғына артына боролдо, сөйзә әлеүле торған плащын әләктерзе. Ишеккә ауыр йөзәк һалған катын өйзәң тәзрәләренә бер аз текләп торзо ла караңғылыкка инеп юғалды.

...Буласак әсәһе бала табыу йортона калдырып, дауахана урамы буйлап озақ та барманьлар, еңел машина шып туктаны ла куйзы. Шофер егет уныһын, быныһын борғоланы, капотын асып соксоноп караны, ләкин машина кузғалырға уйламаны ла. Аптырауға калған егет, төн караңғылығын йырып, якындағы ауылдан ярзам һорарға китте лә сәғәттән ашыу вақыт үткәс кенә оло йәштәге ағайзы эйәртеп килде. Ағайзың кулынан "ауырыу" машиналар күп үткән, күрәһең, ун-ун биш минут үтеүгә „Калина“ға йән инде. Балаһын уйлап, йөрәген усына алып ултырған Сәйзәнең күңеленә йылы йүгерзе. Асфальттың сокор-сақырына йыйылған ямғыр һыуын тирә-якка сәсрәтеп, машина алға ынтылды...

***

Калғанын Сәйзә яза-йөза ғына хәтерләй. Таңға карай ғына кире ауылға кайтыу... Көл-күмергә калған йорто алдында быуынһыз булып катып тороу... Ә балаһы? Алтынай?! Үз күззәренә ышанманы Сәйзә, кысқырып ине лә, тауышы юк... Катын өйөнә карай ташланды, шунда тәгәрәшәп, бысқып ятқан тором-башка һөрлөгөп, ергә тәкмәсләне. Исенә килгәндә, Сәйзә дауаханала ине. Сикәләре буйлап аккан кайнар күз йәштәрен тыя алмай, табиқтың сыкканын сабырһызлык менән көтә.

– Борсолмағыз, кызығыз аңына килде. Тик кул суктары нык янған. Ә йөзөнә бер ниндәй зә зыян килмәгән. Ирегеҙгә килгәндә, уның хәле мөшкөлөрәк, – тине кызы янынан сыккан шәфкәт туташы.

– Ирем түгел... Азамат ул, Азамат... – тип шыбырланы Сәйзәнең ирендәре. Кызын коткарыусы Азамат!

...Төндә әсәһен эзләп уянған Алтынай, караңғы өйзә илай-илай, берзән-бер яктылык биргән мейес янына бара. Мейес ауызын асып ут менән булаша. Күп тә үтмәй, өй әсен ут ялмап ала. Иптәштәре менән гармун тартып, урамдан үтеп барған Азамат, янғынды күреп, ишекте кайырып әскә ташлана. Истән язған баланы һәрмәһәп йөрөп сак табып ала. Өстөндәге еүеш курткаһын һалып, балаһын урай за артынан ингән иптәшенә тоттора. Ә үзе, ике бүлмәһе бер итеп, Сәйзәһә эзләй. Өйзә Алтынай ғына икәнән белгән булһа, былай ук казаға әләкмәс тә ине ул.

Катын, урынынан калкынып, реанимация бүлегенең быяла тәзрәһенән үреләп караны. Унда, ап-ак бинттарға сырмалып, Азамат ята ине...

***

Эңер. Азнаға һузылған ак яуын ни туктамай, ни койма ямғырға әйләнмәй, ялкыткыс итеп яуа ла яуа. Әллә күктән, әллә ер астынан ниндәйзәр мөңрәгән тауыш колакка салынып калған кеүек, капыл өзөлөп китә, кабаттан ялғана...

– Яңғыз кайын! Үзең яңғыз булғанға минең дә яңғыз булыуымды көһәйһеңме? Ғәлимеһ менән һине дуҫ иттек. Ғәлимеһеҙ калдым. Кызым яралғандан ук яныңа килеп эс серемде систем, кайғы-хәсрәтемде һөйләнем. Алтынайым хәзәр ни үле, ни тере түгел!

Елгә ике шәүлә лә берзәй бәүелә. Кайын да, катын да. Бәүелә-сайкала, тот-лоға-тонсоға һөйләй зә һөйләй бисара катын.

– Ә Азаматтың ни ғәйебе бар? Барлык хәсрәттәремдең башында һин тораһың түгелме? Кайын кайғылы, тигәндәре һак, күрәһең. Ишет, яңғыз кайын, башкаса яныңа килмәйем! Яңғыз булыу үзеңә килешһен!

Илаузан шешенеп, йөзә кап-кара булып киткән Сәйзә, башынан яулығын һыпыра тартып алды ла яй ғына атлап ауыл яғына ыңғайланы.

***

Азаматтың да, кызының да дауахананан сыккандарына байтак вақыт уззы. Уларзың сейләһнеп торған яраларын эшкәрткән һайын йөрәгенә кан һауа. Ниңә генә шул төңдә кызын әсәһенә алып барып калдырманы? Һис юғы үзе менән алырға ине. Хәзәр үкәһнеп терһәгән тешләрзәй була ла һуң...

Сәйзә үзен битәрләй-битәрләй Азаматтарзың капка төбөнә килеп еткәһнен дә абайламаған. Бына ул әллә кайзан күрәһнеп торған бейек, кәрһиздәре семәр менән һағышланған йорт. Катын тупһала озақ кына тапанып торзо ла эскә уззы. Егет өйзә бер үзе генә ине. Инеүсегә күтәрәһлеп караны ла гәзит-журнал актарыуын дауам итте. Фажиғәнән һуң икәүзән-икәү тәүгә калыузары.

– Азамат, йәрәхәттәреңде карап сығайым. – Сәйзә кызыл тәре төшөрәһгән кескәй тиһер сумазанын өстәһгә һалды.

– Сәйзә, башкаса килеп ызалама. Әсәйемә генә өйрәт тә куй. – Азамат йөзөн ситкә борзо.

Сәйзә, егеттең һүзен ишетмәмешкә һалышып, кулын һабынлап йуузы ла көһ дә башкарған процедураны башланы. Үзенең йөрәге сығырзай булып тибә.

– Килеп ызалама, тиһеңме? Мөһкин. Әгәр һин безгә йәшәргә килһәң... Туғандар, ауыл халкы өйөбөззә ипкә килтереһп бирзе.

Азамат бер азға ғына өһһөз калды. Күрәһең, Сәйзәһнең тын алышыһнан, үзен тоттошонан уһың ни әйтереһ һиземләп йөрөгән.

– Йәлләйһеңме? – Азамат яһалма көләп ебәрзе, яһактары тартышып китте. – Мин йәлләүгә мохтаж түгел. Һау сағымда әзәһгә һанамағаныңды, хәзәр мин һиңә һимәгә кәрәк? Йөзөһ... кеше карағыһыҙ... – Азаматтың тауышы ирекһеззән дерелдәп китте.

Сәйзә Азаматтың ала-сола булып калған битен һак кына усына алды ла күкрәгенә кысып, шым ғына илап ебәрзе. Уһың артынса, әллә тән яраһыһнан, әллә йөрәк әрнеүәһнен түзә алмай, ир зә үкһене. Асык тәзрәһнен катын алышта, тау һыртында, елберзәп ултырған яңғыз кайыһды шәйләп калды.

– Яңғызлык тере йәһгә килешмәй, Азамат. – Сәйзә, әргәһеңдә бала кеүек мыш-мыш килеп илаған ирзе һак кына ситкә әтәреп, тәзрә яһына атлап килде. Тау һыртындағы кайын уһан һизәр һораған, көткән, ялбарған кеүексе... Катын тәзрә капкастарын кәкыктырғансы шарт итеп яһты ла Азаматка боролдо.

**Таңһылыу
КАРАМЫШЕВА**

ТАШ ӨЙ
ПОЭМА

Башланғыс синиф укытыусым
Мәрхәбә МИҢДЕҒОЛОВАҒА арнайым.

*Әйләнеп тә бер бакканда
Иң боронго дәцегә,
Кешелектең бишеге ул
Таш кыуышы – мәмерйә.*

*Мәмерйәнән сыккан кеше,
Сыккан кецек бишектән,
Йән янына рух өрөлөп,
Сыккан кецек кейектән.*

*Мәмерйәгә ингән сакта,
Инәм нәк тәц тормошка.
Караш һалам үзебеззең
Бишектәге булмышка.*

*Кешелектең сығанағы
Әллә ошо өңдәме?
Кем без? Қайзан? Нимәнән без?
Бәлки, уға билдәле?*

Таңһылыу Карамышева (1948) Бөрйән районы Байназар ауылынан. БДУ-ны тамамлай. Озақ йылдар республика вакытлы басмаларында эшләне. Тицтәгә якын шифри йыйынтыктар авторы. Языусылар союзы ағзаһы.

Мин килгэндэ, мэмерйэ лэ
Килеп баҕа ла алҕа,
Өңөрэйгэн күзе менэн
Мәңгелек булып баҕа.

***

Тәү кат сәфәр кылған йылғам,
Тәү кат күргән мэмерйәм —
Наумы, Кайнөй! Наумы, Ташөй!
Һезгә сәләмдәр бирәм.

Киләм һезгә сәләм биреп
Нисәмәләр мәртәбә!
Көтә кеҕек мине бында
Мөһәллимәм Мәрхәбә.

Исләйем мин әле һаман
Мөһжизәле шул сакты:
Йөрөгемә остаз яккан
Алыҫ серле усақты...

***

Төтәй усақ мэмерйәлэ —
Тәү кеше төйәгендә,
Тәү өләсә усағында,
Тәү баба эргәһендә.

Тәү кешеләр торлағына
Алып китә хикәйт.
Укытыусы һөйләгән һүз
Торғаны бер әкәмәт.

Усақ яна...
Эргәһенә
Таш өйзәштәр ултырған.
Таш диуарзәр шәүлә менән,
Күлгә менән тулған.

Миңә шомло вә куркыныс.
Хәҗеф кысқан бауырзы.
Мин — йәш катын. Тулҕак тота.
Мин тәүге кат ауырлы.

Тулҕак тоткан болотто ла.
Күктәр зә түгел аяз.
Минең янда ир заты күп!
Ник катын-кыз былай аз?

Бала табырға һәләтле
Мин берзән-бер икән дә!
Ырыуымдың бар өмөтө
Тороп калған бер йәнгә.

Инде мин дә тыузырмаһам
Исән-аман кыз бала,
Токомобоз короясак!
Калмаясак бер сара!

Бөтөн өмөт мин табасак
Сабыйза ғына икән:
Катындар бала тапмаһа,
Ырыу йәшәмәс бүтән...

***

Дөбөр-шатыр яуып үтте.
Болоттар за бушанды.
Минең исән асранғанға
Күк ошоллай ышанды.

Бына кулы, аяктары!
Бына башы, елкәһе!
Тибеп тора – һығылмалы
Башындағы лепкәһе!

Шундай сибек, күм-күк тәне:
Йә үлә был, йә кала
Вакытынан алда тыуған
Етлекмәгән кыз бала!

Йәһәтләп мин сабийымды
Күкрәгемә килтерәм!
Бар ир заты утка сатыр
Таший, ана, өлтөрәп.

Көтөп алған бала тыузы!
Бар мәмерйә кыуана.
Эргәһендә, әйтерһең дә,
Бөтөн донъя урала!

Кызым – кояш! Кап уртала!
Өмөт биргәс йәшәүгә,
Ирзәр миңә баш әйәләр,
Табыналар Әсәгә!

***

Мәмерйәнең ауызында
Таш һыртына һөйкәлеп,
Нисәмә көн инде аусы
Тышты күзләй текәлеп.

Кейек януар хәрәкәтен
Шәйләмәк ул урмандан.
Нисәмә көн мәмерйә ас
Азык бөтөп торғандан.

Белә аусы: һунарзан ул
Кайтмаясак ризыкһыз.
Бар диккәте — күзәтеүзә!
Бүтән шөвөл кызыкһыз.

Шөвөл генә түгел, уға
Һунар — донъяны аңлау.
Һунар — йәшәргә өйрәнеү,
Донъянан ыңмер яулау!

Күз карашы урманлыкка
Без шикелле сәнселгән.
Йөзө уның катып калған,
Итер анты әйтелгән.

Белә аусы: мәмерйәлә
Урын юк хаталарға.
Йәки — йәки! Йән һағында
Хокук юк тайкаларға.

Белә аусы: ул януарзан
Аңлы булырға тейеш!
Кешенең көсөн иҗбатлау —
Ирзәргә төшкән өлөш!

***

Килеп индем таш өйгә мин —
Килеп индем тарихка.
Килеп индем тәң үземә,
Боронһоға, алыска.

Мин дә дауам
Әзәмлеккә
Ғүмер биргән катындан,
Таш өйзәге кыз баланан,
Усактағы ялкындан.

Оскон сәсә, ана, усак,
Ялкын бәрә куззарзан.
Ризык ейә бар мәмерйә –
Ирзәр кайткан һунарзан.

Бар шәүләләр таш диуарза
Иңде терәгән иңгә.
Катындар бит гел һыйына
Хәстәрлек күргән иргә.

***

Нимә күрәм?
Төп-төп булып,
Кыяк үлән кыякланған.
Сук-сук булып башакланған.
Башактары орлокланған.

Кайһылай за туклыклылар!
Мин сүкәйеп башак ыуам.
Ауыз итһен бүтәндәр зә!
Орлоктарзы уска йыям.

Йәһәтерәк кайтыр кәрәк!
Мәмерйәлә сабый көтә.
Кай орлоктар уска төшә,
Кайһылары ергә төшә...

***

Нимә күрәм?
Теге үлән
Быйыл тағы башакланған.
Устарымдан койолғайны,
Әллә шулар асакланған?

Һәр асағы емгә тулған!
Тәғәм өсөн яракланған.
Язған булһа, ас калмабыз,
Йыл да шулай уңыш алһам!

Асакланыу – әсәкләнеү
Икән дәһә! Бына тағын,
Әсә кеүек, һәр бер башак
Туузырған бит орлоктарын,
Мулыктырын...

***

Нимә күрәм?
Япрактарзы
Қыштырлатты ниндәй тез?
Үлән араһынан баға
Япрак кеҫек ниндәй күз?

Был – бер болан балаһы бит!
Яңы тыуған бер сабий!
Инәһен инде ейәлер
Мәмерйәләге табын.

Колондо алып кулыма,
Таш өйгә мин атлайым.
Кыз баламды ашаткандай,
Һөт имезә башлайым...

Эйәләште болан миңә:
Эйәләште кешегә.
Ул кырағай түгел хәзер!
Калманым мин көлкөгә.

Мин дә кейектән кешегә
Әйләнәмен һөйөүзән,
Йәшәҫемдең мәғәнәһен
Мәрхәмәттә күреүзән.

***

Яңы тормош башланык без,
Яңы кеше был бала!
Бөтөнләйгә бүтән төрлө
Яңы зат ул донъяла!

Тыуа торзо, ҫлә торзо
Уға саклы бүтәндәр:
Каты башлы, зур башлылар,
Кәҫзәгә дәү, өлкәндәр.

Ә был сабий йомшак башлы,
Һығылмалы лепкәле.
Йәшәү һәләтенә зйә!
Тыуғанда интекмәне.

Мине ҫлтермәйсә тыузы,
Үлмәйенсә ул тыузы.
Тыуған өсөн, булған өсөн
Йәшәтер ул ырыузы.

Кызсык түгел, кешелекте
Кулда тотоп торабыз.
Былай булғас, йәшәйбез без,
Былай булғас – булабыз!

***

Тыузы кызым...
Тыузы ла бит,
Үтә мохтаж курсауға!
Үлем менән алышабыз
Кешелек өсөн яуза.

Сабыйы бар януарзың да,
Балаһы бар кейектең.
Әммә хайуан ташлап китә,
Курсаламай сибекте.

Ә без кейектән кешегә
Шәфкәт аша күсәбез.
Көсһөззә ташлап куймайса,
Уны һаклап үсәбез.

Сөнки булыу-булмауыбыз
Бәйле ошо тойһоға.
Үзебеззе коткарабыз,
Түгел бер кыззы ғына.

Етлектерәм кызымды мин,
Күкрәгемдән айырмай,
Ярзамымдан, терәгемдән
Бер азға ла калдырмай.

Әзәмлектең ер йөзөндә
Булыу йәки булмауы,
Йәшәү йәки йәшәмәүе,
Калыу йәки калмауы,

Усак яғыу йә ялмауы,
Казан асыу, асмауы,
Һунар кылыу йә кылмауы,
Кейек атыу, атмауы

Безең көрәшкә бит бәйле!
Сабыйзы үлтермәүгә!
Катын-кыз затын коротоп,
Һаләкәт килтермәүгә!

Таш диуарзың эстәрәндә
Без – тормоштоң баксыһы.
Ирзәр физакәр хезмәттә,
Улар – ғымер һаксыһы.

Үз нәселен курсағанға
Мәмерйәлә — шул йола:
Барлык ирзәр үзе теләп
Катындарға буйһона!

***

Мәмерйәләге кешеләр —
Безгә алыс әкрәбә.
Шулай аңғартты бит безгә
Укытыусы Мәрхәбә.

Бәйән итте апайыбыз
Беззең кайзан сығышты,
Үзгәрәп тыуған баланан
Дауам иткән тормошто.

Үзгәрешкә дусар ғына
Йәшәүгә, тир, һәләтле,
Алпамышалар тыуыузан
Туктаған мәлдә әйтте.

Яңы донъя башланғанын,
Яңы кеше тыуымын,
Тағатып бирзе йомғактан
Быуындарзың һузымын.

Кешелектең бөгөнгәсә,
Һаман йәшәп ятыуын,
Китға-китға током йәйеп,
Үрсеңен вә артыуын

Бәйләне аңлы кешенең
Шәфкәтле һөйөценә!
Шундай кеше алмаш, тине,
Кешенең кейегенә.

Һөйә белгән кеше менән
Һаман йәшәп киләбез.
Мөхәббәт — шул Алиһәбез!
Хаклы мөғәллимәбез.

Һөйә белгән кеше менән
Артабан да йәшәрбез!
Шундайзар менән уңышлы
Тәбиғәт тәҗрибәбез!

***

Мәмерйәләге катында —
Сығанак, беренселек.
Уның аркылы бирелгән
Кешегә җиркенселек.

Уның аркылы яралған
Игенсе, көтөүселәр.
Буштан барлыкка килмәгән
Йыһанға етеүселәр.

Тағы кемдәр сығыр беззән?
Ни бирер был үркенлек?
Бирелер был кешелеккә
Тағы ниндәй мөмкинлек?

Ни булһа ла, таш өй аша
Бойоролған, әйтелгән:
Кешелеккә мәңгелектә
Ғүмер тәъмин ителгән.

Барһы бала таба алған
Қатын аша бирелгән.
Тере тыуған бала аша
Донъябыз ул һөйөлгән!

***

Бер әсәнән бит кешелек.
Тыумаған бөтәһенән.
Мин дә тыуғанмын әсәнән —
Мәмерйә әсәһенән!

Таралғанбыз бар донъяға
Мәмерйә балаһынан.
Бер телдән без телләнгәнбез —
Мәмерйә һамағынан!

Бәпес көйө — тәү көйөбөз,
Бишек безгә моң биргән.
Тәү моңобоз мәмерйәнән
Донъяларға һибелгән.

Әсәбез бер, атабыз бер!
Таш кыуыштан без өйзәш!
Қошташ, кейектәш тә түгел,
Без барыбыз кешеләш!

Мәмерйәләш без барыбыз!
Тәү өйөбөз — мәмерйә.
Бурыслы без шул торлакта
Түлләнгән катын, иргә!

Лилиә
СӘФИЗУЛЛИНА

ЫНТЫЛЫШ

Яра

*Яраланым...
Төзәлдеме яраларың?
Юкмы?
Әллә һаман йөрөтәһеңме
Һынык уқты – шау тутыкты?*

*Ялкыйһына вақыт-вақыт?
Ғазаплаймы кайтып-кайтып?..*

*Яраланым – яраландым...
Күп эзләнем дауаларын.
Асыкланым дауа барын:
Һүндер утты – онот юкты!
Кәрәкһә – ал:
Биреп торам мин ныклыкты.*

*...Ә мин һиңә аткан инем
Һөйөү генә.
Үз есемен ул үзгәрткән
Касан?.. Ниңә?..*

Лилиә Сәғизуллина (1956) Шаран районы Иске Тамъян ауылында тыуып үскән. Башкорт дәүләт университетында доцент, педагогия фән дәре кандидаты, Языусылар союзы ағзаны.

* * *

Безҙән тормош низәр көтә?
(Без ни көткән билдәле!)
Ул көткәнде ақлайбыҙмы?
Алабыҙмы икеле?

Ниндәй бурыс ытәрғә тип
Ебәргәндәр был ергә?
Миссиябыҙ ытәлмәһә,
Килербезме ыртәғә?

Кем куйған эксперимент без?
Уңышлымы, түгелме?
«Үзем баш та, түш тә!» – тиеү
Аззырмаймы күңелде?

...Ташландык ерзе астым да
Сәстем бойзай орлоҫо.
Сүп үләне бағып китте –
Юк бит тамсы ямғыры.

Кырағай үлән көслөрәк шул –
Нығырак тамыр сәнсә.
Ә мин һипкән орлоктарға
Ер, – гүйә, үгәй әсә.

Күк тә, ер зә һәр көн һынай:
Ғүмер үтә көрәшен.
Бурыс – шулмы? Башка икән –
Булыр микән өлгәшен?

* * *

Күк камаулы – болоттар.
Шуға ауыр осоштар.

Болоттарға бәрелеү.
Йәшнәп, ергә түгелеү...

Әлмә бер аз ашыктык?
Көтәйекме асыклык?

Кәрәк, ахры, табаһы
Ике болот араһын...

Һәм – болоттан котолоу,
Зәңгәрлеккә ынтылыу!..

Күбэләк һәм мин

Күбэләктәр бәргеләнә,
Бәргеләнә тәзрәгә...
Ошо хәлдә күргән һайын
Йәнгенәм һыкрай ниңә.

Яра һалмай канатына,
Күбэләкте уска алам.
Ишекте асып сығам да —
Мин бер азға тынһыз калам.

Уста ғына — тотолған бит! —
Илаһи йән — бер күбэләк...
Минекә булып калһынмы?
Урынлымы башка теләк?

— Ниндәй язмышы бүләк булһын,
Күбэләгем, әйтсе миңә?
— Күктәр һутын эсә алмаһам,
Ғүмер миңә ниңә генә?!

— Осошка бит вақыт бик аз:
Көззәр етте, көтә кышы...
— Ассы усың, — тине тоткон, —
Һәр бер йәндең үз язмышы.

...Ана, тағы күбэләктәр!
Өйгә кергән улар күпләп.
Тәзрәмде асайымсы:
Ос иреккә, йән-күбэләк!

Сағылыш

Ай сақырзы күлгә —
Баш тартманым:
Үз күреп тә өндәшә
Йән тартканым!..

Җолас ташлап йөззәм —
Тоталманым.
Төпкә кәзәр сумдым —
Табалманым.

Күрзем Айзың күлдән
Юғалғанын.
Күл-көзгөлә тулкын
Уйнағанын.

Селпәрәмә килде
Хыялдарым:
Юк, булмаған, ахры,
Ай — язғаным!..

Ярға салкан аузым,
Өмөт юйып.
Күктә Ай тирбәлә,
Моңға тулып...

Минме шиғыр язам?..

Минме шиғыр язам? Әллә шиғыр
Яза мине? Яза... Төзәтә...
Тәңгәллектәр эзләй... Айырмалар...
Үзе аша мине күзәтә.

Йыһан тибешен тоя шиғыр йәне.
Шул ритмды ала үзенә.
Донъя ауазына ауаздаштар —
Рифмалар сафка тезелә.

Памук* менән тамуғ, Ван Гог һәм йог
Парлап килә шиғыр янына.
Эйфель башняһы кеүек йәнгә якын
Баһыу капкаһы ла табыла...

Коштар моңо, йыһан тыны — кайһы
Йәшәү сығанағы шиғырға?
Хак яуапты белһә шиғыр белер.
Онота серзе кайсак шағир за...

Май башы...

Мин коштарҙы күзәтәмен —
Язғы коштарҙы.
Күзәтәмен мин уларҙың
Осоноп осканын,
Әле ерҙе, әле күктә
Һағынып косканын.
Күзәтәмен, аңлайым тип
Күсмә кош йәнен.
Әллә инде аңлау эзләй
Минең үз йәнем...

...Китеүҙәр кайтыуға сәбәп —
Коштар һабағы.
Безҙең китеү?.. Билдәһез шул
Әзер яуабы.

* Орхан Памук — төрөк языусыһы.

Күңел камертоны

1

*Без ишетмәс тауыштар бар:
Бик юғары йә бик түбән.
Сикләnmәйзер төс сиге лә
Күззәр генә күргән менән...*

2

*Урталыкта без торабыз.
Тормош асылы шулмы икән?
Торшонлоктан баш тартамы
Әйләнмәнең сиген кискән?..*

3

*Кайза инде сиктәр сиге?!
Был тормошта күзле һуқыр
Колағына мамык тығып,
Барлы-юклы телен йотор
Сиккә еткән!..
Шул бик еткән...*

4

*Колак тоймас өн-моңдар бар —
Кәрәк күңел камертоны.
Әпәлектә еңһә еңер
Юғарылык эталоны.*

5

*Күңел кылы тойған моңдо
Һүзгә төрөп, тезем төзөп,
Сик бәйләүсе Харон кеүек,
Юк! Орфейзың үзе булып
Сик үтеүсе заттар ғына
Аталалыр Шаһир тиен.*

Хисмәт ЮЛДАШЕВ

Төпкөлдә

*Айыу төпкөлө төпкөлдә
Кар иретеп сәй эсәм.
Бер нигә лә бошмай эсем –
Өкө – төнгө,
Ә һайысқан
Көндөзгө әңгәмәсем.*

*Өрөп кабызыла усак,
Өрөп һүндерелә шәм.
Картуф тәгәрәтәм көлдә,
Мин төпкөлдә – бында шәп.*

*Был шәплекте белмәс инем
Ғүмер буйына йәшәп.
Усты өткән картуфка ла
Өрөп кенә өндәшәм.*

*Кором да яғылып куя,
Күззе кырка төтөнө.
Айырым-асык бында фекер,
Айырым-асык көнөм.*

Хисмәт Юлдашев (1957) Қазақстанның Құстанай өлкәһендә тыуған. Балалық һәм йәшлек йылдары Ырымбур өлкәһенең Иҫәнгилде ауылында үтә. Мәскәүҙә Әзәбиәт институтын тамамлай, Башкортостан радиоһында, матбуғат органдарында эшләй.

Языусылар союзы ағзаһы, Ф. Сәләм исемендәге республика йәштәр премияһы лауреаты.

Кемгәлер көлкө төпкөлдөң
 Коромонан, көлөнән.
 Балкып кына тыуып килгән
 Рәхмәтлемен көнәмә.

Язылмаған канун

Язылмаған бер канун бар:
 Йәшәһәң үзең булмай,
 Берәү зә һине батырмай,
 Берәү зә һине быумай.

Ни әйтһә лә — үзеңдеке,
 Ни кылһа ла — үз каның...
 Ә шулай за, үзеңә яу
 Үзеңдеке, ти канун.

Язылмаған шул канунды
 Караһаң һанға һукмай,
 Ете яттар ғына хуплай,
 Ә үз туғанһың тукмай...

Язылмаған шул канунға
 Караһаң каршы сығып —
 Йә һынып, йә сынығып,
 Һынарһың һин дошманлыҡтың,
 Дуслыҡтың ысынлығын.

Себер еле

Исә генә, киә генә,
 Исә алдым киә генә
 Кем кәберзә, кем Себерзә,
 Кем һыйынған бисәһенә,
 Кем — башкалар иәбәнә...

Себер еле иә генә,
 Исә генә, киә генә.
 Йөрө, тине, иәһән генә,
 Йән киәһәм бисәм генә.

Себер еле иә генә,
 Исә генә — киә генә.
 Йөрәкәйен киәһәм йөрөр,
 Йөрәкәйен киәһәм бирер
 Минең кеүек иәһән генә.

***

Берәүзәрзе берләштерә
Бергәләшеп урлашыу,
Берәүзең берәүцен бергә
Гүргә хәтлем хурлашыу.

Берәүзәрзе берләштерә
Илде, көндө нурлашыу.
Минең көнөм, минең юлым
Булһын шуларға ашыу.

***

Кар яузы.
Йылға карайзы.
Баштым кара һукмак юлға.
Ишетелер-ишетелмәс
Най ерендә сылтырай йылға.

Кар яузы,
Юлдар карайзы —
Кешеләр йөрөгән юл кара,
Шоморт-кара күззәреңде
Күз йәштәре йыуһа ла...

Карайып күренә урман...
Намысым түгелме кара?
Намысың карайһа — күр сара.
Күралмаһаң, ул, бисара,
Хозай хөкөмөнә кала...

Тубыкланыу

Иблис көйзәренә генә,
Йәнәһе лә, йырлап-бейеп,
Тубыкланыр, тиеп, беззе,
Инде башын эйер, тиеп,
Кыуандың, ахыры, иртәрәк,
Океан артындағы дейеү.

Базар шауы башка кабып,
Тубыкланһак — тубыкландык,
Һис кенә лә йығылманык.
Шуныһы ла булһын анык:

Асылына кайткан һайын,
Нурландырып изге айын,

*Истән юймай рухландырған
Салауаты һәм Юлайын,*

*Басқан һайын намазлыкка,
Батмасын белеп һазлыкка,
Доға кыла тубыкланып
Яуға каршы торор халык!*

Туп

*Минең йөрәк —
Тупкеләнгән,
Майзан аша оскан туп.
Капкасыға бәрмәгезсе,
Үземә бирегез тотоп!
Ах, капка бағананына
Бар икән каклыгаһым!
Кемдәрзең генә зары мин,
Кемдәрзең генә аһы?
Кайһы ожмах капкаһы һуң,
Кайһы тамук капкаһы?
Кайһығыззы яклайһы һуң,
Кайһығыззы һаклайһы?
Тамашасылары кем һуң,
Алкышлайзар зык кубып
Йөрөткәндә йөрәк-тупты
Тәгәрәтеп тә кыуып?..
Инде туп кайһы капкаға —
Донъя ниңә саң каға?
Ах, ул йөрәк түгел дәһә,
Ул әйләнгән башкаға!
Буш күңелле кешеләрзең
Мәһәнһез шауынан
Нолдәй өрөлгән дә бер шар,
Сөйөрөлөп шашынған...
Тотоп та булмай кыуып —
Осто, осто бушкыуык!..*

Нишләп, тиһең

*"Нишләп?" — тиһең...
Ни эшләп һуң?
Әллә, тиһеңме, эшләп
Һинән дә шәп, минән дә шәп
Илеңдәге килмешәк.*

*Ә без? Ғүмер буйы эшләп,
Ғүмергә ирен тешләп?!*

Улар — бәйгеләге саптар,
Ә һуң нишләп без — ишәк?

Исем, дәрәжә, байлыкты
Улар һуң кайзан ала?
Халкымдың таза исемен
Хәсистәр файзалана...

Кайза?

Яр астында ла ышык.
Тал астында ла ышык.
Йәшәйешез хакында
Кайза фекер ярышы,
Ирекле уй ярышы?

Атказанган да булды,
Дәрәжәгә атланып.
Халыктың ысын, хак хәлен
Күрә тороп юғарынан,
Күрә тороп алдан ук,
Мактамак ул, астамактың
Такмагына алданып.

Көнөн дә тулы эфир,
Төнөн дә тулы эфир.
Котлашыузар, кәйеф-сафа —
Музкоктейль,
Әллә кефир?

Хаклык хакында ишетһәм,
Мин калам хайран-вайран.
Бына ярайһы эсемлек —
Әсе катыктан айран!

Баткак юлда

Сыктым ауылым юлына,
Атланым баткагынан.
Юл сатында, карғаныпмы,
Ала карға кагына.

Касан ғына булыр икән
Баткак юлың как тағы?
Тел әйләнмәй, килмәй зә һис
Юл тип уны атағы.

Таланып бөткән ауылым,
 Далаң бар, юк даланың.
 Баткак юлдарыңды йырып
 Тағы ла укталамын.

Юл ғазабы – гур ғазабы.
 Оло юл баткағынан
 Былай ызаланмаҫ инем,
 Атланһам атка ғына.

Ултырып та китер инем
 Берәүзең арбаһында...
 Йырланһын эммә үз йырым
 Мең ғәләм араһында!

Һандуғас

Һандуғас тип карағайным –
 Ағастар ғына.
 Ағастарға карағайным –
 Япрактар ғына.

Япрактарға карағайным,
 Аптырата ғына:
 Кунғандыр кайһы ағастың
 Ул ботағына?
 Йөрәгемде япрактай
 Калтырата ғына.

Һәр япракка һандуғастың
 Моңо кағылған.
 Миңә ағас кына булып
 Бында калырға,
 Һандуғас тауышы тынғас,
 Шаулап алырға!..

Шәп сәп

Сығып кына килһә берәү
 Кеше рәтенә, шәпкә,
 Нимәнән генә атмайзар –
 Әйләнә башы сәпкә.

Һин дә шул квадратта,
 Бөтә донъя түңәрәк.
 Ел дә үтмәҫ арабызза
 Туптар шартлай тәгәрәп.

*Йырағайыр микән ара
Кабат якынаймаслык?
Көнсөл ғәйбәтсе тунтары
Шартлай икән дә һаҫык.*

*Уны улар кайза шулай
Етештерәләр икән?
Шуны эшләп имен-аман,
Етеш торалар микән?*

Болот

Шағир Буранбай Искужинға

*Безҙән үтөп, был болоттар
Ят тарафка елкенде.
Ямғыр булып яуа алманы,
Кар булып яуыр инде.*

*Көнөмдән бөркөлә һағыш,
Төнөмдән килә тауыш:
Кайза китеп бараһығыз,
Кайзан бөтмәҫ буталыш?*

*Эй кешеләр, донъябыззы
Бутағандар кайһыбыз?
Илгә терәк ирзәр китә —
Уртаҡ икән кайһыбыз!*

*Кайнар йөрәгем бар ине,
Хайран инем кешеләргә.
Кешеләрем, кешеләрем,
Миңә һуң ни эшләргә?*

*Иҫсезгә калһым килде
Күңелле һәм мут булып.
...Ямғыр булып яуалмаған
Кар булып яуа болот.*

УЙЛАНДЫРЫРЛЫК ӘСӘР

(Әхмәр Үтәбайзың “Тыштағы зыярат” романы хақында)

Тыштағы зыярат... Исеме әсәрзең те-
маһын туранан-тура асып хала. Ул үз-
үзеңә кул халыу – суицид тураһында.
Тап шул үлем менән үлгәндәрзе Ислам
дине зыяратка ерләүзе тыя. Тимәк,
уларға кайзалыр башка ерзә, кайза ту-
ра килә шунда кәбер казылырға те-
йеш. Йәғни, зыяраттан тышта. Фәл-
сәфәүи күзлектән караһаң, бында иҫ
китерлек бер ни зә юк һымак – үлгән
кешегә кайза ятһа ла (ятмаһа ла) ба-
рыбер. Ләкин көндәлек тормош күзле-
генән был мәсьәлә етдиләнә төшә: һәй-
кәлдәр – тереләр өсөн, тигән һымак,
зыяраттың тышында ултырған кәбер
ташы барыһына ла йырактан ук бында
кем, ни өсөн ятыуы тураһында кыс-
кырып тора икән дәһә. Тимәк, ул
бәндәнең барлык туғандарына, нәсел-
нәсәбенә бик озайлы мөһөр булып ята
ул кәбер ташы. Уйлап караһаң, нәсел-
гә, йәғни туған-тыумасаны тәрбиәләү-
гә бәйле гонаһлыктар бихисап кеше-
лек донъяһында – һатлык, кешегә хас-
лык кылыу, уйнаш, балаңды етем итеү
һәм башкалар. Тик улары көн һайын
күз алдында тороп төртөп күрһәтеп
тормай шул, әллә низә бер генә иҫкә
алынып тора, берәй йаы сығып, кеше-
нең зат-ырыуын тикшергәндә генә. Ә
бында – күптән үлгән кеше һиңә яла
яғып ятһынсы...

Бына нимәлә әсәрзе роман кимәленә
күтәрерлек конфликт төйөнә – ауыл-

ды, тотош йәмғиәтте ике лагерға бү-
леүсе ябай ғәмәли проблема: эскә ин-
дерергәме табутты, тышка ерләргәме?
Эскә индерһәң, ул ундағы йөзәрләгән
кәберзәр рәтенә тезеләсәк һәм бер
аззан кайза икәнә лә онотоласак. Ә
тышта иһә ул беренсе сиратта – туғанда-
рына, икенсе сиратта – тотош йәмғиәт-
кә (ә бәлки, быныһы беренселер?) өн-
һөз ғәйеп ташлап, тереләр йәшә-
йешендә сей яраға әүерелеп ятасак.
“Мин ғәйепле түгел! – тип кысқыра
һымак ул әрүахтар тереләргә. – Мине
ошонда килтереп һалған сәбәптәрзе
үзегеззән эзләгез!..” Улар романдың
төп геройы Аллабирзе мулланы үззә-
ренең илсәһе итеп алған. Сөнки тап
уның каты ихтыяры аркаһында бар-
лыкка килгән бит тыштағы зыярат.
Әгәр шул ихтыяр булмаһа, ул әрүах-
тарзы береһе лә күрмәс тә ине, йәм-
ғиәттә лә “буш ерзә” низағка урын бул-
маҫ ине...

Суицид проблемаһы – беззәң йәмғи-
әтебеззә бик тәрәнгә үтеп ингән, күп
тармаклы тамырзар ебәргән социаль
мәсьәләләр зәметәһенән тыуған ауыр
сир. Уның, һәр сир һымак ук, йоғошло
икәнән дә беләм. Кан менән атанан
улға ла күсә ул, “һауа аша” кешенән ке-
шегә лә күсеп йөрөй, тығыз аралашыу
аша дустан дуҫка ла йоға... Көрәш
саралары ла күп яклы булырға тейеш-
тер, күрәһең. Ә тыштағы зыярат –

шуларзың иң һөзөмтәлеһе һәм бер ниндәй сығым талап итмәй торғаны. Ул кешенең асқы аңына тәһсир итеп, фибрәт миһсалында тәрбиәләй. Йәмғиәтебеззә ислам канундары киңерәк тарала барған һайын, был алымдың һөзөмтәлеһе арта ғына барыр һымак. Ләкин шулай за, ошо әһәрзәгенән башка, мин тормошта зыяраттан тышта ерләнған кәбер күргәнәм булманы. Ниһләйһең, зыярат мулланыңкы түгел, ул унда табут индереүзе тыя алмай. Әһмәрзәң романындағы Аллабирзә мулла ғына ул, үзенең баш бирмәһ абруйы менән, айырым бер ауылда барлыкка килтерә ошо күренеште. Хәйер, был юһыкта ла тәһсирләп бәһәсләһер ерлек бар: “беззә дин бөтөнләй юк” тип тәһрарланған илдә лә бит һәр вақыт мосолман зыяраттары, “урыһ зыяраттары” айырым-айырым булды!

“Суицид проблемаһы юк ул беззәң йәмғиәттә, һәр хәлдә, ул тиклем үк киһкен тормай, – тип дәһилләргә кереште бер дуһым, ошо хакта һүз куһраткас. – Йәмғиәтебеззә төһкән кырығын күләмендә караһаң, ул осрактар бик әз процентты тәһкил итер ине. Тотош илебеззә ялмаған әһкелек проблемаһы бар – унан да, статистикаға караһаң, бәлә-казаға тарып үлеүселәр күберәк. Козьма Прутков әйткән “зри в корень” ана шуңда күрһәтергә тейеш...” Ул дуһым фаразынса, тамыр-әһемтәләр схемаһын былай һызырға кәрәк: тормоштан ваз киһеү – әһкелек – суицид. Йәғни тормоштан ваз киһеү бында алдарак ята, тимәк, кешеләрзә тормошто (ул ниндәй булһа ла) һөйөү тәрбиәләү беренсел булырға тейеш түгелме? Ана ни өһөн ул үлгәһ тә башкаларға тыңғы бирмәй – уны бит тормоштан ниһек бар, шулай кабул итергә һәм яратырға өйрәтмәһәндәр! Хаклык бар был фаразда ла. Әһмәр Үтәбайзың бер геройы – ғалим Тамһян Солтанов

та, суицидтың сәбәптәрен тикһергәндә, шуңдай һығымта яһап куя: “аракы әһеү, киреһенсә, суицидты кәһетеүһе фактор булып тора”. Ябай ғына итеп әйткәндә, әһкән кеше казаланып үлеүселәр иһемлеген арттырасак, ә үз-үзенең кул һалыуһылар, ғәзәттә, айык баштан әһләй быны. Ә бына уның менән бәһәскә ингән детектив Альберт Һунаршин был осракта “ысул маһсатты аһламай” тип һанай һәм үз-үзенең кул һалыуһыларзы зыяраттың тышына күмеү дини күһлектән ыңғай күренеш тип баһаланһа ла, тап шул хәл миллиәттәң әһкә таркалыуына килтерә, тигән фекерзә (был осракта – ауыл халкын ике лаһерға бүлеп).

Уйлай китһәң, халыктарзы ике лаһерға бүлеп, каһма-каһшы куйыр сәбәһһылтауһар бер “тыштағы” зыярат кына түгел. Төймәнән дөйә яһап ыһғыһқан ауылдар, калалар, илдәр барлығын беләбәз. Уның, дөрөһөн генә әйткәндә, өһтән ниһек каһартһаң да, тәрәндәге аһылы шул бер балык башына – тамырға барып төртөлә: уңға китергәме, һулғама? Төптәнерәк караһаң, суицидты аһлаған да һымак тойолған Әһмәрзәң был әһәрзә ана шул тамырзы әһләүен күрергә мөһкин: ни өһөн тормоштан ваз киһеү тойоһо тыуа кешенең күһелендә – йәһәүзәң мәғәнәһезлеген бөтә булмышы менән аһлағасмы? Ә ул – йәһәүзәң мәғәнәһезлеген аһлау – касан кереп оялай уның башына? Ана шул үз вақытында уңға китеү урынына һулға боролоп, хәһер килеп дөрөһ бармауын һәм теге юл сагына кире кайтып булмауын аһлағасмы? Әгәр был суицид тигән афәт тотош миллиәткә, илгә кырығын булып төһкән икән, заманында уның да тәһдир һыһған юлдан яһылығып китеүенән түгелме был үләт? Романдағы параллель донъялар киһелешә лә тап ана шул юһыктан: бер осракта кешеләр ил

өсөн үлемгә үзәре ташлана, ә икенсе оракта шуларзың игезәктәре – көслә һәм рухлы шәхестәр – энергияларын кулланыр ерлек таба алмайынса, бау тотоп асылынырға үрмәләй. Сағыштырып караһаң, ул қорбандар бер үк кешеләр, имеш! Тегендә – үз асылдарында улар, ә беззең ысынбарлықта – хатта йәшәү мәғәнәһен дә таба алмай қаңғырып йөрөүселәр. Тегеләрзең кәберзәре лә зыярат тышында қала, сөнки уларзы килтереп ерләүсе юк, ә быларзыкы иһә – канундар кушмауы сәбәплә. Ана шулай бер юл сатынан икегә айырылып киткән язмыштарзы йәнә килтереп бер кәберзә – тыштағы зыяратта осраштыра Әхмәр Үтәбай үз романында.

Әхмәрзең әсәре “роман-диалог” тип исемләнеүе лә ана шунан: ул ярайһы ук юғары кимәлдә ошо темаға бәхәстәр короуп ебәрә, унда ситтән күзәтеүсе хәлендә детектив агентлығы етәксеһе, был мәсьәлә менән озайлы йылдар махсус шөгөлләнеүсе белгес ғалим, был афәт менән кулынан килерлек кенә көрәшеү сараһы таба алған ауыл муллаһы, тағы ла был мәсьәлә үзәренә ана шул тыштағы зыярат аша килтереп һуққан бик күп кешеләр қатнаша. Ә был проблеманың барлығына, зурлығына, һаман қискенләшә барыуына ана шул тыштағы кәбер таштары төртөп күрһәтеп тора – қотолла ла алмайһың уларзан! Берзән-бер юл – кәртәне күсереп, әлегә кәберзәрзе лә зыяраттың әсендә қалдырыу: кәберзәр юк икән, мәсьәлә лә юк. Һәр нәмәнә шул юл менән хәл итеп өйрәнгән беззең илебеззә әлегә роман геройзари ла тап шулай эшләй зә. Әлбиттә, Әхмәр Үтәбай үзенең геройы Аллабирзе мулланы был қарарға килтертеү өсөн ярайһы ук қатмарлы юлдарзан йөрөтә, хатта фантастик алымдар за куллана. Әммә был юл беззең

тормош ысынбарлығына тап килеүе менән ышандыра: әллә ниндәй юғары сифаттарға эйә йән эйәһе булһаң да, қылықтарыңды низәр менән аңлатырға маташһаң да, алдыңда бары бер генә һуқмак ята – мәсьәләне “күз йомдороу” аша хәл итеү барыһына ла кулай.

Шуға был әсәрзә тыштағы зыярат күренешен конфликт тызуырыусы образ тип кенә қарап, автор мәсьәләгә бөтөнләй икенсе юсықтан баға. Уның геройзари үткән менән киләсәкте берзәй айқап йөрөй, хатта параллель донъяларза ла қисәшеү нөктәһен таба. Ул – халықты, кәүемде милләт итеп берләштереүсе рух, ябайлаштырып әйткәндә, башқортлоқ тойғоһо сығанақтарын һәм уны бәпләүсе, һуғарыусы тамырзарзы эзләү. Килер быуын вәкиле ил президентын һақлау өсөн йән-тәслим алышқа ташлана ла, уның именлеге һақына үзен қорбан итәме? Сөнки уларза инде рух төшөнсәһе абсолют булып нығынған, ниңә шулай, тигән һорау за тыумаһ. Ә бына параллель донъя: уның игезәге – беззең тормош вәкиле Вилнар әле сак ошо төшөнсәләр тураһында уйланыу өстөндә, үзенең рухы өсөн көрәштә йылға башын бороп ебәрәп кенә тотош йылға ағымын борорға ниәтләгән хыялыһ... Әлбиттә, йылға меңәрләгән инештәрзән һасил һәм уның башы тип иҫәпләнгән берәүһенең генә ағышын бороп ебәрәү һыу ағышына бер ниндәй зә йоғонто яһамаясак. Халык күңеле тигән икһез-сикһез даръя ла шундай ук тамсыларзан ғибәрәт, унда яңылыштан азашқандар за, махсус рәүештә бороп юлдан яззырылғандар за бихисап осрай. Әммә ул даръяның төп йырзаһы бар – ул ышаныслы ла, нығлы ла.

Композицион яктан қарағанда, романдың схематик, ябайлаштырылған төзөлөшә абайлана. Унда геройзарзың

характеры бер вакифага – тыштағы зыяратка мөнәсәбәткә бәйләнә, уға тиклемге тормоштары кыскаса һөйләп кенә бирелә. Тағы шуныһы ла бар: төп геройзарзың барыһының да ул зыяратка мөнәсәбәте баштан ук анык-ланған һымак, йәғни, барыһына ла мәғлүм күренеш өстөндә баш ватһалар за, улар һис уйламағанса бер төптән тотоноп, тыштағы зыяратты эскә индереү менән мәшғүлдәр. Үзе үк шул зыяратты бар иткән Аллабирзе мулланан алып, бындай ауыл донъяла барлығын тәүләп ишеткән детектив Һунаршинға тиклем тыштағы зыяратка безең тормоштоң үтә сәйер бер күренеше тип карап, уны юк итергә, унан қотолорға ынтылалар. Әммә уларзың барыһы ла быға бая әйткән “кеше юк – мәсәлә лә юк” тигән принциптан сығып карай. Суицид проблемаһын хәл итеү, тәйөндә сисеү юлдарын хатта шуның менән етди шөғөлләнгән, был мәсәлә буйынса халык-ара форумдарза сығыш яһаған ғалим Тамъян Солтанов та белмәй. Дөрөс, автор уның был мәсәләнең төбөнә төшөп етеүенә, ниндәйсер серзәрзе күптәнән йәшереп һақлауына ишаралап куя қуйыуын. Тик роман ахырында был асылмаған серзең асылмай қалыуын, ул сер тигәнә автор қорған сираттағы интрига ғына икәнлеген күрәбез.

Шундай ук интриганы автор төп герой Аллабирзе мулла тирәләй зә қорған. Әсәрзе тотош укып сыққас, ул мулланың характерында асылмаған серзәр күбәйә генә барған һымак. Ул, ғөмүмән, безең тормош һәм ер кешеһе түгел, қасан тыуғаны ла, нисек йәшәгәнә лә тик ишаралар менән генә бирелә. Автор һынландырыуында Аллабирзе мулла – һүнмәс һәм һынмәс рухтың сағылышы, тотош илдәр һәм халықтар тормошо тәрән үзгәрештәр қисергәндә, уның йәшәү рәүеше һаман

бер юсықта барыуы ла шуны асық күрһәтә. Асылда ул – Вилнар башына тиклем барып етеп, икенсе ятқа бороп ебәрәп тә ағышын үзгәртә алмаған Ташлы йылғаһы һымак, йәшәйеш торороқлолоғо образы. Безең халқыбызза, әйтәгүр, ауыз-тел ижады аша тапшырыла қиләп, ундай образдар булып ойошқан шәхестәр исемдәре байтақ. Әхмәрзең Аллабирзе муллаһын ана шундай шәхестәрзең йыйылмалы образы тип қарарға қәрәктер.

Тураһын әйтергә қәрәк: романды геройзар исемдәре буйынса өлөштәргә бүләп, һәр қайһыһын айырым-айырым һүрәтләү уны дөйөм тулылықта қабул итеү мөмкинлеген қатмарлаштыра. Ул, асылда, әзерлекле укыусыға исәпләнгән. Ябай күз менән генә аңлап булмаған, шунда ук әллә күпме яуаһыз һорау тыузырған урындар күп. Шуларзың береһе – ни өсөн Мәслим ауылы кешеләре шәхси детектив агентлығына мөрәжәғәт итә, бында бит ул тикшерерлек материал юк таһа? Зыярат бар, уны барлыққа қилтергән мулла бар, барыһы ла күз алдында, ғәм халық алдында башқарыла. Тик детектив тикшерерлек материал юк. Быны ла автор махсус рәүештә эшләгән бер шартлылық тип қабул итергә қәрәкме: қапма-қаршылықтың сәбәп-әземтәләрен, әйзә, ябай герой түгел, ә профессиональ детектив тикшерһен, шулай ышандырылық булыр, йәнәһе.

Әммә романда һүрәтләнгән геройзарзың һәр қайһыһы сағыу һәм қабатланмақ шәхес булыуында шик қалмай. Холоқтары менән дә, эшләгән эштәре, қылған қылықтары менән дә үзенсәлекле улар. Ата коммунист Динмөхәмәттең мөхәббәт һақына мәсеткә барырға йөрәт итеүе, үзенең улына үзенең исемен қуштырыуы кеүек ғәзәти тормошта һис қабул итеп булмақтай принциптары уны көслә һәм сағыу

кеше буларак кылыкһырлай. Әсәрзең икенсе, төпкө катламдарына төшөп, үзенең акылы менән генә укыусы шуны аңлай: бактиһәң, Динмөхәмәт – Аллабирзе мулла кеүек үк көслө шәхес, хатта язмыш һызған юлдары ла берзәм булырға тейеш булған уларзың. Әммә ил һәм халык бүленгән вақытта был ике көслө шәхес лагерзың ике яғына баһа. Еңләрме улар бер-берәһен? Юк, был тороштан бер кемгә лә файза юк. Динмөхәмәт, һуғыштан бер ере лә сыйылмай йөрөп кайтып, бүрегә һунарза атылып үлеп куя. Аллабирзе мулланың да, тормошта ниндәй һынаузар кисермәгән кешенең, ахыр сиктә үз кулдары менән тыштағы зыяратты эскә индереп куйыуын күрәбез без. Ләкин автор романдың башында ук ныклап сейләндереп куйған төйөн сиселергә уйламай әле: уларзың үзәренән дә былайырак холокло балалары уртақ ғаилә короп йәшәп ята, детектив та үтә нык йәшерелгән серзең осон тағатыр өсөн ғалим янына йүнәлә... Былар укыусыны тағы ла нығырак, тәрәнерәк уйзарға тарыта һымак: әкиәттәгесә, ярашыу менән тамамландымы әсәр, барыһы ла үз ярзанына кайттымы, әллә куласа яңы әйләнешкә күсеп кенә киттеме?

Суицид күренеше беззең бөгөнгө тормошобоззо сағылдырған прозабызза һәр әсәрзә тиерлек урын ала килә. Аңлашылған да һымак: тормошто һүрәтләйһең икән, унан да каса алмайһың. Ләкин был теманы тотыш роман кимәленә сығарып, уны әсәрзәгә һәм

тормоштағы ғәзәти күренеш тип карамай, сәбәптәрен әзләргә керешәү – бөтөнләй икенсе нәмә. “Үләләр бит, шайтан алғырзаны!” – тип журналистарзың йә әзәби әсәр персонаждарының әсенеп яр һалыуы түгел был, ә геройзаның барыһының да зихенен, уй-ғәмәлдәрен шул юсыкка бороп ебәреү, мәсьәләне төрлө яклап тикшереп, уның тәрән тамырзанын юлларға тырышыу.

Ошо ерзә, бәлки, әсәрзең “көн казанына һуғыуы”, “заманса яңғырашы”, “көнүзәк мәсьәлә күтәрәүе” кеүек тапалған стандарт һүзбәйләнештәр тезмәһенә күсеп китергә мөмкин булыр ине. Уныһын башкалар әшләр. Мин бары шуны ғына әйтеп үтмәксемен был кысқа мәкәләмдә: Әһмәр Үтәбайзың был романы – ябай укыусы өсөн түгел, ул унда бер ни аңламаясақ (бындай фекерзе миңә бер нисә кеше әйтте лә инде). Был әсәр уйлана белгән, үзе лә әзләнә белгән кеше өсөн әшкәртәһе материал ғына. Ни өсөн без быуаттар дауамында классик әзәбиәт геройзаны кылыктары, характерзаны тураһында бихисап бәхәстәр алып барабыз, мәктәптә иншалар язабыз, табындарза һәм ике-ара әңгәмәләрзә төрлө бәхәстәр ойшторабыз? Сөнки улар беззе битараф калдырмай. “Тыштағы зыярат” ана шундайзар рәтенән, ул үзе үк тыштағы зыяраттың кәбер ташы һымак – безгә беззең хаталарыбызға төртөп күрһәтеп тора.

Дамир ШӘРӘФӘТДИНОВ.

ЯЗМЫШЫ – ШИҒЫР ЗАРЫНДА

(Рәмил Кол-Дәүләт ижады)

Шағир Рәмил Кол-Дәүләт 1958 йылда Әбйәлил районының Әлмөхәмәт ауылында донъяға килә. Был ауылдан бер-бер артлы өс күренекле әзип сықты: языусы, публицист, дәүләт эшмәкәре, ғалим Рамазан Өмөтбаев, әзәбиәт ғилеме белгесе, тәнкитсе Ким Әхмәтйәнов, шағир, драматург Рәмил Дәүләтколов.

Рәмил Урал урта мәктәбен тамамлагандан һуң, Стәрлетамак мәзәни-ағарту училищеһында укый. Артабан шағирҙы язмыш елдәре Баймак, Бөрйән яктарына алып килә, унда ул мәзәниәт йорттарында методист булып эшләй. Ошо вақыттарҙа кулына кәләм алһа ла, шиғырҙары гәзиттәрҙә донъя күрмәй, йәнәһе, килмешәк тип карайҙар. Ләкин йәш шағир бирешеп калмай, Башҡорт дәүләт университетына укырға инә, талантын үстәрә, ижад итә. Тәүге шиғырҙары "Совет Башҡортостаны"нда, "Ленинсы" ла, "Йәш көстәр" альманахында донъя күрҙе. Шағирҙың университетта укып йөрөгәндә "Ямғыр алдынан", "Һигезенсе мөгжизә" исемле китаптары басылып сықты. Ошо ике китап араһында – өс йыл вақыт, ә шул вақыт эсендә шағирҙың уй-кисерештәре ни тиклем үзгәргән. "Рәмилдең һоклануы катыш һызлануы, шатлануы катыш әрнеү менән язылған шиғырҙа-

рын укып тетрәнгәндә, йән яныуҙарының тағы ла шаһиты булғанда, шағир кисерештәренәң әлеге замандығы, кешелектеке, үзәндеке, халкыңдығы менән уртаҡ икәнән бермә-бер тояһың".¹

"Һигезенсе мөгжизә" шиғырында был үзгәрештәр айырыуса асыҡ күренә, сөнки ул – күптәр өсөн уртаҡ көй-рәлеү-төңөлөүзәрҙең сағылышы.

*Яһалмалыҡ баһа был тормошто,
Ялған матурлыҡтан йән бизгән.*

Ошо юлдарҙа ук шағирҙың әрнеүзәре, уй-кисерештәре яңғыраш ала, ил язмышы һақында уйланыуҙары биләй.

*Кәрәк түгел затлы дәү һарайҙар,
Курай ғына бары уйнаһын.
Ул уйнаһа, онотла кеүек
Ете мөгжизәһе донъяның.
Ғүмеремдең бер асылы һиндә,
Кызыктырмаһ бүтән бер ни ҙә.
Күңелемде матурлыҡка әйзәп,
Йәшә әйзә, йәшә,
Һигезенсе мөгжизә!*

Ә шулай ҙа кайҙа һуң ул һигезенсе мөгжизә? Был шиғыры менән шағир күп нәмәнә инкар итә, ләкин шәхестең ерзәге бөйөк вазиғаһын, кешенәң кешелеклеген раһлау өсөн кире қаға. Тимәк, һигезенсе мөгжизә – халыҡ ақылы, халыҡ рухы, милләттә милләт иткән һәм

¹Үтәбай Ә. "Токандырыусылар"ҙың береһе. – // Башҡортостан, 2008, №74.

итәсәк йәшәү көсә, уның ижад дәрте. Ошоларзың барыһын моңға әйлән-дереп, киләсәккә еткерәүсә курай – бына ул һигезенсә мөгжизә.

"Килен" шиғыры илебез – Башкортостан язмышына кағыла, әрнеү-һағыш менән һуғарыла. Тәүге юлдарза ук уй кисерештәренәң төп яңғырашы ишетелә.

*Башкортостаным, илем,
Язалмай бер зә билен.
Гүйә, мыжык кәйнәһенә
Хезмәт итеүсә килен.*

Усал кәйнәһенә ғүмер буйы бил бөгөп хезмәт итеүсә килен хәлендәге Башкортостан илен һүрәтләй. Ысынлап та, шундай оҫта сағыштырыу алымын кулланып шағир күңелендәге тынғыһыз уй-кисерештәрен асып һала.

*Ауыз асып һүз әйтә алмай
Азмы йәшәнәң, илем.
Шып-шым ғына йөрөй торғас,
Юғала яззы теләң.*

Күрәүебезсә, шағирзы ил, тел, халык язмышы борсой. Үз ерендә йәшәп тә хужа була алмаған халкына әсенәүе, үз телендә иркен аралашмай, телен яқлай белмәгәндәргә шағирзың йөрәк һызыланыуы түгелме? "Килен" шиғыры заман проблемаһын туранан-тура асып һала. Илен, телен яқламаған халык кем ул? Башкортостан ниңә кемгәлер буйһоноп йәшәргә тейеш? Илебеззәң йөзөн һәр шағир үзенсә күз алдына килтерә, уның тауҙарына, далаларына, һауаларына үзенсә һоклана. Ә Рәмил Кол-Дәүләттең шиғыры илебеззәң үткәнән, бөгөнгөһөн, киләсәген күзаллай. Шағир ил, тел, милләт мәсьәләләрен алға куя. Был шиғырзың нескәлегә тормоштағы, кеше күңелендәге йәмһез үзгәрештәрзә күреп, йәмғиәттең бәғерзәренә үткән һызыланыуҙарға төһөнләһә.

Шағирзың ижадында Башкортостандың, башкорт милләтенәң ғору һәм ғазаплы һыны төрлә образдарза асыла бара. Шиғырзарза тыуған ергә, халыкка оло ихтирам бар, ләкин бер генә образ деталдә лә уларзы идеаллаштырыу, һуқыр табыныу юк. Ул ысынын әйтеп һөйләшә, күнегелгән калыптарзы вата торған шағир. "Тыуған ерем" шиғырына алып карайык.

*Ябырылған дау-яуҙарзың
Бында булған азағы.
Яман эшкә нөктә куйған
Башкорттоң ук-һазағы.
Баскактарзың бөткән ере,
Башкорттоко – башланған.
Башкынама таш яуһа ла,
Был ерзәрзә ташламам.*

Ил язмышы, халык язмышы тураһында уйланыу, замандың ил тормошоноң иң үткер мәсьәләләрен күтәрәү уның шиғырында үзәктә торзо. Шулай ук шағир тыуған ерзә яратырға, һиндәй генә ауыр минуттар булһа ла илеңдән, тыуып үскән ерендән айырылмаһсәк өндәй.

Шағирзың был юсыҡтағы уйланыуҙары, борсолуҙары "Иҫерек Рәсәй", "Һиндәй ер был ғазаптары бөтмәс", "Юк, бәхетле булып булмаһсә" исеMLE шиғырзырында ла дауам итә. Рәмил Кол-Дәүләтте заманынан, ижади караштарына һигез булған тормош шарттарынан айырып аңлау за, аңлатыу за мөмкин түгел. "Заман башка – заң башка" тигәндәй илебез кырка үзгәрзә, тормош бәһән юғалта башланы түгелме? Эскелек, наркомания, фәһишәлек кеүек заман афәттәре илебеззә түбәнгә этәрә, халкыбыззың аңын, рухын һүндәрә. Шуға ла шағир "үз мөлкәтен үзә һатып әскән, бер әскесе кеүек дәү илем" тип әсенә:

*Тартынмай ул бер кемдән дә, хатта
Аманатын һатып ул эсә.*

*Беләм: иртән коро кулдар калыр,
Һәм капшарға калыр буш кеңә.*

Рәмилдең борсолоуының сәбәптәре тәрәнерәк: бындай көнкүреш милләттең психологияһын да үзгәртә – күркәм сифаттар, рухи байлык юғала. Донъялағы ғәзелһезлектәр өсөн шағир үзен дә ғәйепле тоя, хатта үз-үзенә карата ошондай каты хөкөм сығара:

*Акланырлык, илем, һүзәм дә юк,
Көсөм дә юк тура карарлык.
Кисә хата тиен уйлағаным
Енәйткә бөгөн торорлок.*

Рәмил Дәүләтҡолов шиғриәте һызылар менән тулы. Уның матбуғатта иғтибарҙы тарткан иң тәүге шиғырҙарының береһе "Яралы торна монологы" тип аталғайны. "Язған-көзгә, көзгән-язға, түзәйексе йәнем азға" – бында торна һүзәре менән кеше кисерештәре кушыла, ике һызылар бергә кушыла, сөнки бөгөн тәбиғәт тә, кеше лә яралы. Уртаҡ яҙмыш, уртаҡ әрнеүзәр. "Саңдау" шиғырында "шау тойғоло күңелемде тапап, әйләндереп киттең саңдауға" тигән күренештә лә матурлығы тапалған тәбиғәт менән күңел йәнәшә һүрәтләнә. Бындай йәнәшәлектәр шиғриәттә ғүмер буйы булған, ләкин ошо боронғо шиғри алым да хәҙер яңы мәғәнә ала, замандың экологик һ.б. борсоулы хәлдәре менән ауаҙдашыҡ таба.

Ысынлап та, кешенең ғүмер йылғаһы, яҙмыш даръяһы ла шулайыраҡ бит: әзәмдең дә тыштан бик белгертмәй, эстән янып ярһуы ихтимал. Әрнеүзәр, үкенеүзәр төптәрәк ята. Шатлыҡ кына ул, қояш сағыуындай, йөзгә, күзгә бәрәп сыға. Тәбиғәт менән кеше

күңеленең әрнеүзәре, ғазаптары Рәмил Ҡол-Дәүләт поэзияһындағы бик характерлы поэтик сара – образлы параллелизмды – йәнәшәлектә үзенсә бер шиғри система итеп нығыта.

Белеүебезсә, хәҙерге шиғриәт – ирониялы шиғриәт. Быны Рәмилдең ижади үсешендә лә күзәтеп була, уның лирикаһы йыш кына шаян була, мәрәкәгә корола. Иң мөһиме, уның ирониялы, тапкыр телле шиғырҙары укыусыларҙы кисәгә һәм бөгөнгә катмарлы тормош тураһында нығыраҡ уйландыра.

"Корама" шиғырының үзенсәлегенә тукталып китәйек.

*Эстәрәмә, зинһар, әскәрәк ин,
Еңел-елле генә карама.*

*Минең күңелем төрлө тойғоларҙан
Қоршалған бер төслө корама, –*

тип башланып китә шиғыр. Шағирҙың тиһтерзәре, кәләмдәштәре Рәйес Түләк, Ғәбиҙулла һәм Әхмәр Үтәбай менән берлектә "Егет һүзә" (Өфө, "Китап", 1997) тигән ятаҡ-тупланмаға ингән китабының да исеме "Корама" тип атала. Был шиғыры менән автор бөгөнгөбөзгә күзаллай. Корама – ул символыҡ образ. Әхмәр Үтәбай яҙып үтеүенсә: "Корама"ның хәҙерге заманға бәйлә кинәйәһе бик тәрән. Айырым кешеләрҙе генә түгел, тотош халыктарҙы "корама"ға әйләндерергә тырышыусы ил сәйәсәтенә карата бик тәрән ризаһыҙлыҡ та ята төслө ошо шиғырға. Корама – төрлө тойғоларҙан қоршалған шағир күңеле генә түгел, кешеләрҙе "актар"ға, "каралар"ға, "байҙарға – ярлыларға" бүлүсә илдең емерткес сәйәсәте лә.

*Булды – берәү
Аунап иркәләнде,
Һөртөп китте азак аяғын, –*

ти автор, шул ук "корама"һын күз алдына килтереп.

"Аркайым" шигыры кешелектең күңел донъяһын яктыртыуға кайтып кала.

*Шак катырғыс алдак хәбәрзәрзән
Лыка тулы бахыр башкайым.
Шуға ла микән аптыратмай мине
Сер йомғағы – бөйөк Аркайым.*

Шағир Аркайым образы менән кеше күңелен йәнәшә куйып серле хазина булыуын бәйән итә. Аркайымды сер йомғағы күргәндәй өйрәнәләр, ә кеше язмышын, үткәнән, киләсәген байкау тураһында уйламаузарына әсенә, кеше күңелә лә – сихри донъя.

Рәмилдең тыуған төйәгенә арнап язған шигырзары ла бихисап: "Кызыл буйы", "Талдар", "Кызыл ғына буйы кызыл балан". Шағирзың тыуған ерзең матурлығына һокланыуы, кайнар мөхәббәт кисерештәре лә шигри һәм тәбиғи әйтеп бирелгән. Ысынлап та, шағирзәрзың рухи донъяһы мөхәббәттә нығыраҡ асыла. Уның "Һиңә", "Һинең һүрәт", "Таң ата", "Бөйәән кызына" исемле шигырзары һөйөү хистәре менән һуғарылған.

*Был мөхәббәт ябай кешене лә
Рафаэлдәй итә, күрәһең...*

Һөйөүһез ысын мәғәнәһендә кешенең тормошо юк төслә, сөнки мөхәббәт йәшәргә көс, дәрт, ижадка илһам кузы өстәй.

Күпте юғалтканда ла, шағир өмөт менән ышанысын, мөхәббәтен юғалтмай. Мөхәббәтле юл – тоғро, хак юл. Рәмил Дәүләтколовтың мөхәббәт лирикаһы – үзе бер серле сихри донъя.

Шағир язмышы халык менән, донъя менән, заман менән мәңгелеккә бәйләнештә йәшәй, улар менән бергә ярһый-тулҡынлана. Уның иғтибар үзәгендә – замандың борсоулы уй-кисерештәре, донъя алдына баҫқан катмарлы һораузар. Ул һәр кеше язмышы өсөн үзен яуаплы тоя, гражданин буларак тормоштоң үзәгенә, көрәштең алғы һызығына ашыға.

Рәмил Кол-Дәүләттең әйтер һүзәрә шигриәт косағына ғына һыйып бөтмәне. Шуға ла ғүмеренең һуңғы осоронда драма жанрына тотондо. "Бермуд өсмөйөшө", "Тышаулы өйөр", "Шартлап китһен донъяһы", "Һарысәс", "Алло, самолетта шартлаткыс", "Карауыл" пьесаларын ижад итте. Улар күп кенә театрзәрза куйылды, телевидение аша күрһәтелде. Рәмил Кол-Дәүләт башкорт әзәбиәте күгендә сағыу йондоҙ булып балкыны. Кыйыу, тура һүзле булғаны, һәр кемдең күңелен әрнеткән нәмәләрзе ярып әйтә белгәне, таланты өсөн яратты уны халык.

**Сәриә РАМАЗАНОВА,
БДУ-ның Сибай институты
филология факультеты студенты.**

КЛИМАТ НИҢӘ КӨЙӨЗЛӘНӘ?

Инеш

Әзәм балаһының эшмәкәрлеге гүмер бакый һауа торошона, йәғни климатка бәйле булған. Шуға карап ул үзенә йәшәү өсөн уңайлы урын һайлаған. Мәсәлән, Чукоткала балык тоткан, Урта Рәсәйзә иген иккән, мал үрсеткән, Урта Азиялә йәшелсә-емешкә өстөнлөк биргән. Климат кырка үзгәрәү кешене йәшәү өсөн уңайлы башка урын эзләргә мәжбүр иткән, йәғни миграция башланған. Әле лә цивилизация ошоға окшаш процесс кисерә. Һауа торошона бәйлеме ул? Җөмү-мән, хәзерге климат хақында безгә нимәләр билдәле? Түбәндәге язма етди уйланырға мәжбүр итә.

Бөтә донъя метеорология ойошмаһының һығымтаһы буйынса, 2010 йылдың йәйендә һауа шарттары кырка бозолоу – климат үзгәрәү эземтәһе, һәм ул кеше эшмәкәрлегенә бәйләнгән. 1880 йылдан һуң тәү тапкыр былтыр ғинуар – апрелдә үк һауа температураһы иң юғарыһы ине. Кыш Цельсий буйынса 1,89, яз 1,37 градуска йылырак теркәлдә. Июнь-июлдә иһә Көнсығыш Европала атмосфера урыны менән 40 градускаса йылынды. Майза ғәзәти булмаған эселек Рәсәйзәң көнсығыш һәм үзәк райондарына ла үтеп инде. Көнъяк Америкаға һалкын һауа көслә ел һәм кар алып килде, йәйәүле буран сықты. Июлдә Аргентинала һәм Чилиза температура – 18, – 22 градускаса төштә. Көнъяк Африкала ла 25 сантиметр калыңлығында кар яузы.

Һиндостан, Пакистан һәм Бангладешты көслә муссон ямғырзары йыуып, 500-зән ашыу кеше һәләк булды, 10 миллионлабы тыуған ерзәрен ташлап китте. Бик күп сәсеүлектәр зыян күрзе, мал-тыуар, башка мөлкәттә һыу йыуып алып китте. Көнъяк Кытайза һыу баһыузан 120 кеше үлдә, 13 миллионы төрлө қаза күрзе. Хатта Җәрәп диңгезендә лә бер қасан да булмаған тропик циклон күзәтелеп, Англия менән Уэльста көслә ямғырзар яузы, Кувейтта дүрт көн рәттән 50 градустан юғары эселек күзәтелде. Францияға ябырылған «Ксинтия» өйөрмәһе 45 кешенең гүмерен өззә һ.б. Бөтә донъя гуманитар форум мәғлүмәтгәренә карағанда, 2010 йылда тәбиғәт стихияларының – 91, ә кеше қорбандарының 79 проценты климат кырка үзгәрәү менән бәйле. 250-нән ашыу стихиялы қазанан 60 миллиондан күберәк кеше зыян күргән.

Быйыл апрель баштарында ук Алтай һәм Красноярск крайзариңда, Омск өлкәһендә һауа 26 – 28 градуска сақлы йылынып, тағы урмандар яна башланы. 16 апрелдә АҚШ-тың алты штатында 200-гә яқын торнадо сығып, йөзләгән кеше һәләк булды. Ә 28 апрелдә Иркутск өлкәһендә көслә кар яуып, қышқы температура урынлашты. Шул ук көндә АҚШ-та қоторонған торнадола 300-ләп кеше үлдә. 30 апрелдә Португалияла кар яузы һ.б.

Интернет селтәренең Mail.ru агентлығы былтыр, Бөйөк Британия ғалимдары Рәсәйзә ике ай торған эселектең нимәгә бәйле икәнлеген асықланы, тигән мәғлүмәт таратты. Тик уның ни сәбәптән икәнлеген генә әйтә алмайзар. Реддинг университеты метеорологы М. Блекберн фекеренсә, Рәсәйзәге эселек менән

Пакистанды һыу басыузың сәбәбе атмосфераның юғары катламында ағымдарзың үзгәреүендә. Ерзән 7–16 километр юғары атмосфера ағымы шундай көслә, уның тизлеге ер өстөндәгенән ун тапкыр шәберәк. Көнбайыштан көнсығышка искән был ағым көньяк йәки төньякка тайпылып, тулкындар барлыкка килтерә. «Һуңғы осорза был тулкындарзың хәрәкәте үзгәрзе, – ти Блекберн. – Улар тоткарланған кеүек булды. Шул аркала аномаль күренештәр барлыкка килде». Сәбәп нимәлә? Кызғаныска каршы, климат торошо менән һауа ағымдары араһындағы бәйләнеште ғалимдар әле лә асыжлай алмай.

Быйыл 10 мартта Интернет селтәрәндә, АКШ ғалимдарына һылтанып, аномаль йәй глобаль йылыныу менән бәйле түгел, тигән капма-каршы йөкмәтке хәбәр зә күренеп калды. Йәнәһе, экстремаль һауа шарттарын тәбиғи атмосфера күренештәре барлыкка килтергән. Ләкин, «Росгидромет» етәксене А. Фролов фекеренсә, был ысынбарлыкка тап килмәй, сөнки һуңғы ун йылда Рәсәйзә уртаса температура башка илдәргә карағанда ике тапкырға тизерәк күтәрелгән.

Узған йәй безең илгә лә бихисап каза килтерзе. Августың тәүге ун көнөндә Рәсәйзә 500 мең гектар урман яна ине. Тиштәнән ашыу төбәктә, айырыуса Түбәнге Новгород, Воронеж, Рязань, Мәскәү өлкәләрендә хатта ауылдар янып юкка сықты, 52 кеше һәләк булды, 3,5 меңе торлакһыз калды. Рәсәй 200-ләп авиация техникаһы, 20 миллиард һумлык мөлкәт юғалтты. Урмандар кинофильмдарзағы һуғыш булып үткән урындарзы хәтерләтә ине. Матди ярзам йөзөнән РФ хөкүмәте каза күреүселәргә 5 миллиард һум акса биреү тураһында карар сығарзы.

Янғындар 3 миллион (!) гектар самаһы урманды юк итте, ти белгестәр. Был экологик каза климатка йогонтоһон әле алда күрһәтәсәк. Янған урман урынында яңыһын үстәреү өсөн тиштәләрсә йыл кәрәк. Башкортостанда ла 8,6 мең гектар урман янып, 41 миллион һумлык зыян килтерзе. Тәүге мәғлүмәттәр буйынса ук аномаль йәйзең ауыл хужалығына килтергән зыяны 30 миллиард һум тип баһаланһа ла, ул һуңғы мәғлүмәт түгел ине. Сит илдәргә иген һатыузы тыйыу менән бәйле генә лә ил, белгестәр фекеренсә, 3 – 6 миллиард долларзан қолак қағып, донъя базарында биләгән дүртенсе урындан төшөп калды. Аномаль йәйзең дөйөм зыянын белгестәр 15 миллиард доллар менән баһалай.

Ер шарын нимә көтә: глобаль йылыныумы?..

Климаттың кырка үзгәреүе менән бәйле мәғлүмәттәр бик күп. АКШ-тың Океанды һәм атмосфераны өйрәнәү институты 48 илдең 300-зән ашыу ғалимы катнашылығында «Климаттың торошо» тигән доклад әзерләгән, тип хәбәр итте былтыр «Российская газета». Документ өсөн мәғлүмәттәр спутниктар, метеорологик аэростаттар, метеостанциялар һәм кораблдәрзән алынған. Уларзы өйрәнәп, ғалимдар, Ер шары йылына, тигән һығымтаға килгән.

Климаттың торошон билдәләү өсөн 10 төрлө үлсәм кулланылған: ер һәм океан өстә, барлык тропосфералағы температура, һауаның дымлылығы, донъя океанының өскә температураһы, донъя океанының дөйөм йылылығы, диңгеззәр кимәле һәм бозлоктар майзаны, кар һәм диңгез бозо калынлығы. Һуңғы өс үлсәмдән башкалары үсеш кисерә. Тропосфераның түбәнге катламында температура 1960 йылдар менән сағыштырғанда – 0,6, ә 90-сы йылдарға карағанда 0,2 градуска юғары, – ти белгестәр. – Атмосферала углекислый газ арта. Антарктидала озон катламы 90-сы йылдар менән сағыштырғанда кәмей.

Интернет һәм вақытлы матбуғат материалдары менән танышыу, фөмүмән, Көнбайыш илдәрендә климат, һауа торошо мәсьәләләре менән етди шөгөлләнеүзәрәнә ышандыра. «Российская газета» хәбәрсеһенең Англиялағы Эксетер калаһында урынлашқан Хадли-үзәк – донъялағы иң кеүәтле метеостанция

белгестәре менән осрашып һөйләшеүе айырыуса фәһемле. 2010 йылдың йәйе кеүек күренештәр алдағы йылдарға тағы ла күберәк буласак, – ти улар. – Европаны, мәсәлән, һуңғы 5000 йылдан һуң бик етди климатик үзгәрештәр көтә. Эсә көндәрҙең тәбиғәтен үзәк белгестәре күмер, нефть һәм газ яндырыу менән бәйләй. XXI быуатта, гөмүмән, һалкын көндәр азыраҡ буласак».

«Глобаль йылыныуға ниңә күптәр шикләнеп карай?» тигән һорауға климат күренештәрен күзәтәүсә Питер Скотт былай яуаплай: «Хөкүмәт-ара төркөм был бәхәскә 2007 йылда уҡ нөктә куйы. Климат йылына, һәм был атмосферала парник газдарының артыуына бәйле. Көндәрҙәр шикләнә икән, бының үз сәбәптәре бар. Мәсәлән, быйыл Бөйөк Британияла һалкын көндәр йыш булды, шуға күрә ғалимдарға һауа менән климат торошо араһында айырма барлығын даими аңлатып тороу зарур». Скотт фекеренсә, һауа торошон, яуым-төшөмдө 4-5 көн алдан фаразларға мөмкин. Океандарға хәл торошо һ.б. күрһәткестәргә сағыштырыу нигезендә ете-ун көнгә алданыраҡ та әйтергә була. Рәсәйҙә һауа торошоноң кырка боролештарын белгес уның Төньяк ярымшарға урынлашыуы, кар һәм боз катламдарының тиз йылыныуы менән аңлата. «Шул аркала, – ти ул, – ер өстө йылыны кире какмай, ә үзенә һөндөр».

Парник эффекты, йәғни Ер шарында климаттың йылына башлауына беренсе тапкыр 1824 йылда француз физигы Жозеф Фурье иғтибар итә. Ләкин кешелеккә уның асылын аңлау өсөн быуат ярымдан ашыу ваҡыт кәрәк була. Синоптиктар атмосфераның йылыныуына заводтар һәм автомобилдәр сығарған углекислый газ булышыҡ иткәнән күптән әйтә килә. Мәсәлән, 1 литр бензин янғанда 2,5 килограмм кислород юкка сыға. Глобаль йылыныу менән иң ныҡ кызыкһынғандарҙың Бөйөк Британиянан булыуы гәжәп түгел, сөнки донъя океаны күтәрелә калһа, был утрау һыу астында каласак. 2006 йылда Бөтә донъя банкының баш экономисы, хәзер Лондондың иктисад мәктәбе профессоры Николас Стерн әзерләгән доклад буйынса бер һиндәй зә сара күрмәгәндә, XXI быуатта ахрызаман етеүе ихтимал. «Температура 100 – 200 йылда 5 градуска арта, – ти Стерн, – донъя океаны күтәрелеп, 1 миллиард кеше эсәр һыуһыз каласак, йоғошло ауырыулар миллиондарса кешене юк итәсәк». Миграцияның һиндәй дәрәжәгә етәсәген күзаллау за мөмкин түгел.

Быйыл Копенгагенда үткән саммит алдынан Англияның «Гаридан» гәзитенә баш мөхәррире, бастырып сығарыуы һорап, Рәсәйҙәге «Новая газета» редакцияһына мәкәлә-мөрәжәғәт ебәрә. «Әгәр зә без глобаль йылыныуға каршы күмәкләп көрәшмәһәк, – тиелә унда, – Ер шарына төзәтә алмашыҡ зыян килтереләсәк. Без Копенгагенда йыйылған 192 дәүләт вәкилдәрен шикләнеүҙәрҙән арынырға, бәхәс-ғәйепләшеүҙе туктатырға сақырабыз. Глобаль йылыныу бөтәбөзгә лә кағыла, проблеманы хәл итеүҙә барыбыз за катнашырға бурыслы».

Һауа шарттары кырка бөзолуза кеше гәйебе ни дәрәжәлә? «Известия-наука» кушымтаһы ошо хакта Интернетта зур мәкәлә бастырып сығарҙы. «Глобаль йылыныу аркаһында БМО белгестәре яқын киләсәктә төрлө һәләкәттәр фараз итә, – тип яза гәзит. – Кешенәң техноген эшмәкәрлеге – хәүефтең иң зур сығанағы. Һуңғы 40 йылда Мәскәүҙә уртаса температура 5 градуска күтәрелде. Кайһы бер теориялар буйынса, был күренеш Ерҙең йылы бүлеп сығарыу һәләтен тоткарлай һәм парник эффекты тыуыра. Сәнәғәттең 200 йыллыҡ эшмәкәрлеге һөзөмтәһендә атмосфераға углекислый газ сығарыу өстән бер өлөшкә күбәйгән. 90-сы йылдар узған быуаттың иң эсә дәүере һанала. Сәнәғәт етештереүе әлегә күләмдә һаҡланһа, XXI быуат аҙағына климаттың 2 – 6 градуска йылынып, донъя океанының 1,4 метрға күтәреләүе ихтимал.

Әлбиттә, климат йылыныу үзәнән-үзә хәүеф килтермәй, – тип дауам итә гәзит. – Уның капыл булыуы хәүефле, сөнки тереклек уға яраклашып өлгөрмәй».

БМО белгестәренең береһе Р. Уотсон былай тип иҫкәртә: глобаль йылыныуҙан ауыл хужалығы зур зыян күрәсәк, эсәр һыу кәмейәсәк, королоктар йышаясаҡ, көслә эпидемиялар таралыуы ихтимал. Һуңғы йылдарҙа йышая төшкән тайфун, циклондар ғәҙәти күренешкә әүереләсәк. Быйыл февралдә Японияның Хоккайдо утрауы халкы зыяны буйынса 1945 йылдың авгусында Хиросима һәм Нагасаки калаларына ташланған атом бомбаһынан бер ҙә кәм булмаған цунамиға дусар булды. Тотош кала-касабаларҙы көслә тулкын йыуып алды, өйҙәр һәм машиналар диңгезгә ағып китте. Ә Фукусима атом станцияһындағы авария мендәрсә тонна радиоактив матдәнең атмосфераны, диңгез фаунаһының ағыулануына килтерҙе. Авария эҙемтәләрен бөтөрөү йылдарға һузылмаксы, сөнки радиоактив матдәләр тиз генә таркалмай.

Ерҙә ыңғай температураның күтәреләүе хатта иң зур һыу һаҡлағыстарҙағы кар һәм бозҙоң кырка кәмейәсәген НАСА агентлығы тағы бер кат раҫлай. Ысынлап та, 1992 – 2002 йылдарҙа ике полюста ла бозҙар әүҙем иреп, донъя океанында һыу күтәрелде, Көнбайыш Антарктидала, Көнъяк-Көнсығыш Гренландияла боз катламы ярайһы йокарҙы. Гренландияла йылына 11 миллиард тонна һыу бозға әйләнһә, Антарктидала 31 миллиард тонна боз иреп, һыуға әүереләүе билдәлә. Тимәк, донъя океанына йыл һайын 20 миллиард тонна һыу өстәлә. АКШ-тың Нью-Йорк, Нью-Джерси, Вирджиния штаттары халкы һәм ауыл хужалығы йылына шул тиклем һыу тотона. Шул ук ваҡытта НАСА тикшеренеүселәре донъя океаны күтәреләүгә бозҙар иреү йогонтоһоноң 2 процент кына булғыын асыҡлаған. Калған факторҙарҙың тәбиғәте нимәлә? Быны тик спутниктар ярҙамында ғына асыҡларға мөмкин икән.

...әллә глобаль һыуыныумы?

Кайһы бер ғалимдар фекеренсә, климат һалкыная. Ер шарының һыуыныу циклына инеүе тураһындағы фараз мендәрсә йылдар буйы алынған геологик мәғлүмәттәргә таяна. Глобаль һыуыныуҙың туранан-тура дәлилдәре юк. Улар шартлы. Мәсәлән, 10 мең йыл элек сираттағы бозланыу тамамланып, Ер йылына башлаған. 5,5 мең йыл әүәл ул да үҙенең юғары нөктәһенә етеп, кире процесс күзәтелгән. Был дәлил ғалимдарҙың «Хәҙер глобаль һыуыныу башлана» тигән фаразына нигеҙ булып тора. Рәсәй Фәндәр академияһының Баш (Пулково) обсерваторияһы хеҙмәткәре Х. Абдусаматов та ошо фекерҙе яҡлай. «Температураның глобаль төшөүе 1645–1705 йылдарҙа бөтә Европала, Төньяк Америкала һәм Гренландияла күзәтелгән, – ти ул. – Был күренеш фәндә Кояш әүҙемлегенең «Маундер минимумы» тип йөрөтөлә. Голландияла бөтә каналдарҙа ла һыу туңа, кешеләр Гренландияның бер өлөшөн ташлап китергә мәжбүр була. Иван Грозный батшалыҡ иткән дәүерҙә Кырымға сана юлы булығы билдәлә.

Кояш нурҙарының ун бер йыллыҡ һәм бер быуатлыҡ вариацияларының бер юлы һәм оҙайлы үзгәрәүе аркаһында климат шарттары ла үзгәрә, – ти Абдусаматов. – Анализдарҙан күренеүенсә, әле Ер глобаль йылыныуҙың иң юғары нөктәһендә. Артабан Кояш нурҙарының һүрәнәйеүе аркаһында температура акрынлап төшәсәк. XX быуатта Кояштың активлығы көсәйеүе Ерҙә климаттың кырка үзгәрәүенә ғәжәпләнергә түгел, сөнки ундай хәлдәр элек тә күзәтелгән. 2012 – 2013 йылдарҙа ук һалкынайта башлаясаҡ, ә 2035 – 2045 йылдарҙа иһә безҙе глобаль һыуыныу көтә».

Рәсәйҙең Глобаль климат һәм экология институты директоры Ю. Израэль фекеренсә, парник газдарының тупланыуы Ер шары атмосфераһының миллион молекулаһына карата 180 – 200-гә еткәндә бозланыу күренештәре башлана. 1900 йылда парник молекулалары 280-гә етеүе билдәлә. Хәҙер иһә – 380! Ә планетала температура хәҙергенән 10 – 12 градуска юғары булғанда молекулалар

һаны хатта 3 – 6 меңгә лә еткән. Ошо күзлектән карағанда, без хәзер һыуыныуға якын торабыз кеүек.

Израэль фекеренсә, фәндә климаттың ни өсөн үзгәреүенә яуап юк, шуға күрә һиндәйзер һығымталар яһарға иртә. АКШ-тың Милли фәндәр академияһының элекке президенты Ф. Зейтц та, углеводородтар яндырыу климатка кире йоғонто яһай, тигән фекергә каршы сыға. «Киреһенсә, – ти ул, – углекислый газ күбәйеү файзалы, сөнки үсәмлөктәрҙең үсәүенә, хайуандарға ыңғай йоғонто яһай». Парник эффекты теорияһы гәмәлдә раһланмай, тип «Известия-наука» ла үзенең карашын белдерә. Күптән түгел Антарктидала үзгәрилған тәжрибәнән күренеүенсә, углекислый газ атмосфераның йылыныуы аркаһында арта, ләкин киреһенсә түгел. Температура күтәрелгәндә парға әйләнеү көсәйә. Болоттар куйыра һәм ер йылыны азыраҡ һендереп, һалкына.

2009 йылдың август аҙағында «Независимая газета»ла Мәскәү дәүләт университетының зоологик музейы хеҙмәткәре Георгий Любарский сығыш яһаны. «Циклик бозланыуҙар теорияһы бар, – ти ул. – Был процесс йөзгәрсә миллион йылдарҙы үз өсөнә ала. 30 миллион йыл элек һуңғы бозланыу тамам булған, ул сакта Америка утрауы кушылып, Панама муйыны барлыкка килгән. Бозлоктар үзгәре лә кыскараҡ үлсәмдәргә бүленә». Любарский фекеренсә, кеше климат үзгәреүгә етди булышыҡ итә. Мәсәлән, тәбиғәт яралған сактағы урмандар калмаған. Европа урмандары – икенсе, ә Кытайға иһә кеше кулы теймәгән урын бөтөнләй юк. Үсәмлөктәр, хайуандар донъяһы ла тамырҙан үзгәрзе. Ябай тел менән әйткәндә, Ер шарын дегәнәк, кесерткән, комак һәм күгәрсен баһып бара. Шул уҡ ваҡытта Любарский озон ярыктарының зурайыуы менән килешмәй, «...киреһенсә, – ти ул, – элеккеләре бөтәшә бара».

Германияның Катленбург-Линдау калаһындағы Макс Платон исемдәге Кояш системаһын тикшерәү институтынан бер төркөм ғалимдар за глобаль йылыныу теорияһын уртаклашмай. Улар планетаның активлығы кәмеү менән Европала ғәзәти булмаған һалкын кыштар араһында бөйләнеш тапкан. «Вольф һаны, – ти улар, – бөгөн нүлгә якын, тимәк, Кояшта таптар бөтөнләй юк. Планетаның магнит яланының да көсөргәнешлеге түбән. Активлык кәмеүҙе циклик тирбәлеүҙәр менән генә аңлатып булмай».

Күзәтеүҙәрҙән шуны күрһәтә: 1985 йылдан Кояштың активлығы кәмей, хатта иң көслө мәлдәрәндә лә элекке кәүәтенә етмәй. 50-се йылдарҙан бирле әүземлек 22 процентка кәмегән. Атмосфераның төрлө тузандар менән тулыуы ла ошоға булышыҡ итә. Ғалимдар фекеренсә, Кояштың активлығы кәмеп, Европала 1645 – 1715 йылдарҙа күзәтелгән Маундер минимумы кабатланыуға килтерәүе ихтимал. Әммә был ихтималлык 8 процент самаһы ғына.

Австралия, Канада һәм АКШ тикшеренеүселәренең «Nature» журналында сыҡқан мәкәләһенә ярашлы, Ер орбитаһында емерелгән вак астероидтарҙан қалған тузан да климатка ярайһы зур йоғонто яһай. Элек ни өсөндөр был хәл ғалимдар тарафынан баһаланып етмәгән һәм өйрәнелмәгән. Белгестәрҙе астероидтарҙың Ергә килеп бәрелгәндән һуң булған күренеш нығыраҡ кызыкһындырған. Сандио милли лабораторияһы таратқан мәғлүмәттәргә ярашлы, 2004 йылдың 3 сентябрәндә Антарктида яры буйында күзәтелгән хәл бындай карашты үзгәртәргә мәжбүр иткән. Әйләнәһә 10 метр самаһындағы астероидты АКШ-тың Оборона министрлығы спутниктары Ерҙән 75 километр бейеклектә күрөп қала. Ә Энергетика министрлығының ядро хәүефһезлеге милли идаралығы датчиктары астероид тыузырған акустик тулқындарҙы ла электерә. НАСА-ның мультиспектрометры иһә астероид тарқалғандан һуң барлыкка килгән болоттарҙы күзәтә. Артабан ғалимдар был болоттоң һисек итеп Кояш нурҙарын кире қағыуына шаһит була. Бер һисә секундта астероидтың бер

тоннаға яқын тузан барлыкка килтереуе – сағыштырмаса һирәк күренеш. Ә бит Ер орбитаһына йыл һайын шундай 50 – 60 астероид үтеп инә. Был, моғайын, вулкан урғылыуынан бер зә кәм түгелдер. Тик һүз тузандың ер өстөнән түгел, ә һауанан (стратосферанан) килеуе һақында бара.

Европала йылы климат тәьмин иткән, Ер шарында һауа торошон тоторокландырған Гольфстрим ағымы тураһында ла төрлө фекерзәр ишетелә. Италияның Фраскати институты докторы Д. Зангари, спутниктарзан алынған мәғлүмәттәргә таянып, Гольфстрим юкка сыкты, тип белдерә. Быға, уның фекеренсә, АКШ-тың Мексика култығындағы королманан бәрәп сыккан нефть (ул 600 – 700 мең тонна!) ғәйепле. Гольфстрим туктауы аркаһында Европаны һәм Кытайзы һыу бақты, Рәсәй һәм Азияға королок ябырылды. Был һәләкәттең эзәмтәләрен һисек бөтөрөгә – бер кем дә белмәй. Артабан мизгелдәрзең дә буталыуы ихтимал. Был ауыл хужалығы уңышының кәмеуенә, миграцияның артыуына килтерәсәк. Иң хәуәфлеһе шунда: бозлок дәүеренең теләһә кайһы вақытта башланыуы ихтимал.

Ләкин АКШ-тың НАСА агентлығынан океан белгесе Джон Уиллис иһә каппакаршы фекерзә. Уныңса, һуңғы 18 йылда Гольфстрим көсәйеп кенә калманы, хатта йылына төштө. Ғалимдың был һығымтаһы 20 йыл төрлө спутниктарзан, тикшеренеу менән шөғөлләнгән караптарзан алынған мәғлүмәттәргә таяна. Уиллис фекеренсә, Гольфстрим Амазонка тамағындағы ағымдан 75 – 80 тапқыр кеүәтләрәк.

«Зур сәйәсәт эш итә»ме?..

2009 йылдың майында «Российская газета» климат үзгәрәу менән бәйле проблемалар айканлы «Климатические войны» тигән мәкәлә бастырзы. Рәсәй ведомстволары был мәсьәләгә зур вайымһызлык күрһәтә, тиелә унда. Халықара форумдарға абруйлы белгестәр түгел, ә «Росгидромет» вәкилдәре генә йөрөй. Ә төрлө проекттарзы Иктисади үсеш һәм Энергетика министрлыктары кеүек нефть продукттары базарын киңәйтеүзе хәстәрләгән ведомстволар раҫлай. Шул ук вақытта Рәсәй донъяла парник газдары сығарыу буйынса өсөнсө урынды биләй. Киото протоколы көсөнә ингәндән һуң эшләнгән йөзләп экологик проектның береһе лә теркәлмәгән. Ә Кытай был осорза 500-ләп проектты ғәмәлгә индереп, 120 миллион тонна калдыкты азырак сығарыуға өлгәшкән. Һиндостан – 411, Бразилия 156 проект теркәгән.

Копенгагендағы һөйләшеүзәрзә Рәсәй делегацияһы Д.Медведевтың 2020 йылға атмосфераға углекислый газ сығарыузы 25 процентка кәметеу тураһындағы белдереуен сәйәсигә һанап, ил башлығын хурлыкка калдырыу за ғәжәпләндерә.

Дания баш калаһына сәфәр алдынан Рәсәй Президенты ғалимдарзы йыйып әңгәмәләште. Өс сәғәт барған фекер алышыузың һөзөмтәһе: климат үзгәрәу менән бәйле яр һалырға, углеводородтар базарында Ватан мәнфәғәттәрен кысыуға бирешергә ярамай. Рәсәй ғалимдары атмосфераға йыл һайын 15 миллиард тонна шартлы яғыулык сығарылыуын, уның климатка кире йөгөнтөһөн инкар итмәй. Фәндәр академияһының вице-президенты Н. Лаверов фекеренсә, һуңғы 20 йылда кешелек атмосфераға үз тарихында күзәтелмәгәнсә калдыктар сығарзы. «Без климатка кеше йөгөнтөһөн танийбыз, – ти ул, – ләкин паникаға бирелергә ярамай».

Глобаль йылыныу мәсьәләләре, күренеуенсә, Рәсәй ғалимдарын да кызыкһындыра, ләкин улар араһында фекер уртақлығы күзәтелмәй. Үрзә телгә алынған Ю.Израэль фекеренсә, һауа торошоноң кырка үзгәрәуе климат

үзгөрөүөн иҗбатлай алмай. Һауа торошо көн һайын үзгөрөп торорға мөмкин, ә климат – юк. Шул ук вақытта ғалим, әгәр зә тейешле сараһын күрмәгәндә, Арктика, Гренландиялағы боззар иреүзең һәләкәткә килтерәсәген таний, тик һиндәй саралар күрергә кәрәклеген генә атап әйтмәй.

«Киото протоколына мин тәүәккәл каршы сыжтым, – ти ул. – Һүз парник газдарын кәметеү тураһында бара, ә уның күләмен һисек билдәләргә – яуап юк. Шул ук вақытта Ер шарында кеше йәшәмәгән осорзарза ла һауаның хәзергенән 10 – 12 градуска йылы булыуы билдәле. Парник газдары ла 10 – 15 тапкыр күберәк булған». Ғалим фекеренсә, быуаттар буйы температура берсә күтәрелеп, берсә түбәнәйеп торған, уның сәбәптәре әле лә асыкланмаған. Мәсәлән, 1900 – 1910 йылдарза температура төшөп, 40-сы йылдарза, киреһенсә, күтәрелгән. Ә бит ул осорза һуғыш барған, сәнәғәт тә һүлпәнерәк эшләгән, тимәк, парник газдары ла азырак бүленеп сыжқан. «Быны йылыныу яклылар аңлата алмай, – ти Израэль. – Артабан сәнәғәт бәтә кеүәтенә эшләй башлай, ләкин температура 70-се йылдарға тиклем түбәнәйә. Унан тағы күтәрелә.

Киото протоколының һақы 1 триллион доллар, – тип дауам итә ғалим. – Парник газдарының артыуын туктатыу өсөн шундай һақ түләргә кәрәк. Рәсәй Фәндәр академияһында климат мәсәләләрен өйрәнәүсә ғилми семинар эшләй, уларзың фекеренсә, протоколдың ғилми һигезе юк. Без 2004 йылда ошо турала төрлө илдәргә үз карашыбыззы белдереп, хаттар ебәрзек. Әммә протоколды раҗланьлар. Бында зур сәйәсәт эш итә». Хәйер, был тәңгәлдә Израәлдә фекерен уртаклашыуылар сит илдәрзә лә бар. 2009 йылдың октябрәндә «Независимая газета»ла Чехия президенты В.Клаустың мәкәләһе донъя күрзе. «Глобаль йылыныузың Ер шарына бер һиндәй зә хәүеф менән янамауына ышанам, – тип яза автор. – Был фекерзе климат менән «шаярырға» теләүселәр әйтә. Үз карашымды мин бынан ике йыл әлек донъя күргән «Нимә хәүеф астында: климатмы, әллә азатлыкмы?» тигән китабымда белдерзем. Глобаль йылыныуға каршы көрәшәүселәр сит илдәрзең эшмәкәрлегенә кысылуу кеүек законһыз күренеште яклай. Улар беззе һисек йәшәргә өйрәтә. Йыш кына кешеләр ике нәмәнә: тирә-як мөхитте бысраньузан һаклау менән бер һиндәй һөзөмтә килтермәгән «климат яклау, хатта һаклау» кеүек эшмәкәрлекте бутай.

Беренсенән, – тип дауам итә автор, – һуңғы йөз йыллыкта температураның 0,7 градуска күтәреләүе иғтибарға алырлык дәрәжәлә түгел. Икенсенән, һуңғы 10 – 14 йылда бер һиндәй зә глобаль йылыныу күзәтелмәй. Был, әлбиттә, һис һиндәй процесстар бармай тигән һүз түгел, ә һиндәйзер дәрәжәлә уйланырлык факт кына. Өсөнсөнән, климаттың үзгәрәүе һақында бәхәстәр дауам итә һәм бер һиндәй зә фекер уртаклығы юк. Дүртенсенән, Ер шарында климаттың тоторок-лолоғо тураһында һүззең булыуы ла мөмкин түгел, сөнки ул үзгәрәп тора. Шуға күрә һалыктар араһында куркыу сәсеү, климат үзгәрәүөн туктатыу буйынса һиндәйзер амбициоз пландар короу урынһыз».

Глобаль йылыныуға каршы һөкүмәттәр күрергә тейешле саралар араһында Клаус тулайым әске продукттың 2100 йылда 2,9 процентка кәмеүгә килтерәсәген дә иҗкә ала. «Тимәк, – ти ул, – без әлегә йәшәү рәүешенән баш тартырға мәжбүр буласакбыз. Иктисади үҗеште ошондай юл менән тоткарларға маташыу – ғәзел түгел, сөнки кайһы бер илдәрзә (моғайын, АКШ, Көнбайыш Европа – М.Х.) йән башына иҗәпләгәндә тулайым әске продукт һигез тапкыр юғары. Ни өсөн беззе киләсәк быуын өсөн карар сығарырға мәжбүр итәләр? Климат үзгәрәүөн туктатырға теләгән сәйәсмән, бюрократтар үззәренәң «кешелек тураһында хәстәрләү»ен күрһәтергә ынтылыуын йәшермәй. Әммә улар артында һиндәйзер пландар қорған, парник газдары менән һатыу итеүзе ойштороп, файза алырға ынтылғандарзы ла күрмәү мөмкин түгел».

«Киото протоколынан Европа күпте көтө, – тип яззы «Новая газета». – Мәсәлән, 2020 йылда энергияның һөзөмтәлеген 20 процентка арттырырға, парник газдары сығарыуы шул тиклем үк кәметергә, яңынан тергезелүсә энергия сығанактарын файзаланыуы ла шунсаға арттырырға һ.б. Ләкин был күптәрзә шикләнеү тойғоһо уята: нисек?»

Копенгагендағы осрашыуҙан алда «климатгейт» тип аталған ғауға килеп сықты. «Йәнәһе, Көнсығыш Англияның климатты өйрәнеү институты ғалимдарының хатлашыуы һөзөмтәһендә глобаль йылыныу тураһында хәбәрҙең хәкикәт түгеллеге, ә уйлап сығарылыуы асыкланды, – тип яззы был хакта «Известия». – Хатлашыусылар үз-ара быны нисек йәмәғәтселектән йөшерәү тураһында кәңәшләшә. Һөзөмтәлә үзәк етәксәһе Фил Джонс отставкаға китергә мәжбүр була. Бөйөк Британия матбуғаты фекеренсә, был хатлашыуы Рәсәй махсус хөзмәттәре кушыуы буйынса Томск хакерҙары эшләгән».

Рәсәй Дәүләт Думаһы Киото протоколын ратификациялауы ете йылға һуззы. Быны белгестәр «алюминий лобби»ҙарының басымы үтә көслө булыу менән аңлата. Фәндәр академияһы ла, протокол Рәсәй мәнфәғәттәрен кыса, глобаль йылыныуҙа кешенең катнашылығы иҫбат ителмәгән, тигән һығымта яһаны. Ошо йәһәттән, касандыр В. Путиндың кәңәшсәһе булып эшләгән А. Илларионов Киото протоколын хатта «Яңы Цусима», «Гулаг» тип тә атағайны. Тик Рәсәйҙең Бөтә донъя сауҙа ойошмаһына инеүе тураһында һөйләшәүҙәр башланғас, документты танырға мәжбүр булдылар. Ул Рәсәй өсөн файзалы, тигән һығымта яһаусылар за күренде. Фөмүмән, был мәсәлә буйынса фекерҙәр байтак. Сөнки Рәсәйҙең Киотоға бәйлә булыуы уның милли мәнфәғәттәре менән генә сикләнемәй. Безҙең дәүләт, мәсәлән, Сөгүт Ғәрәбстанынан кала, нефть продукттары менән һатыу итеүә икенсе урынды биләй. Ә нефть продукттары кулланыу иһә парник газдарын арттырыуға туранан-тура булышыҡ итә. Әйткәндәй, Ижтимағи палата рәйесе Е. Велихов та, Копенгагендағы осрашыу сәйәси максаттарҙы алға һөрә, тип белдерҙе, һәм ул был эшмәкәрлекте якламай.

Йыһанға спутниктар осорған цивилизацияның королжика каршы етди саралар күрергә һәләтһезлеге, әлбиттә, ышандырмай. Хикмәт казаныштарҙың юклығында түгел, ә булғандарын да файзалана белмәүҙә икән. «Росгидромет»тың Үзәк аэрологик обсерваторияһының элекке директоры А. Черников «Комсомольская правда»ға еткергән хәбәрәнә карағанда, яһалма ямғыр язуырыу королмалары элекке СССР-за ук уйлап табылып, 2000 йылдарғаса Кубанда тәжрибәләр зә алып барылған. Хатта 40-сы йылдарҙа профессор В. Оболенский етәкселегендәге Яһалма ямғыр язуырыу институты ойошторолоп, ыңғай һөзөмтәләргә өлгәшәлгән. Ләкин азак был киләсәге оло тармакка кул һелтәгәндәр. 90-сы йылдарға тиклем болоттарға йөғонтә яһау буйынса ла ниндәйҙәр тәжрибәләр үткәрәлгән, әммә уныһы ла ташлап куйылған. Ошо ук башмалағы икенсе мәкәләлә «Урания-2М» яһалма ямғыр язуырыу королмаһы тураһында ла һүз барзы. Был быуат мөгжизәһе Новосибирск, Ульяновск, Ырымбур өлкәләрендә, Калмыкстанда һәм Қазақстанда һынау үтеп өлгөргән. Проекттың башкарма директоры И. Яковлев әйтеүенсә, хатта Мароккола ла ямғыр язуырып карағандар. Шуныһы ғәжәп: 20 йыл элек авиакосмик белгес А. Смирнов уйлап тапқан был королма Рәсәйгә кәрәкмәй булып сыккан.

Королжикто иҫкәртеү, бәлки, мөмкин дә түгелдер. Тик урмандарҙы янғындарҙан һаклауҙың кулдан килмәүенә ышанып булмай. Хатта быйыл да яздың азығында ук Себерзә урмандар яна башланы. Май азактарында илдә 700-ләп урында урман янды. Якутстанда уның майҙаны хатта 50 мең гектарға еткән. Ни өсөн безҙә бер үк бәлә йыл һайын кабатлана? «Независимая газета»ла былтыр донъя күргән «Күрәзәләнгән һәләкәт» тигән мәкәләлә был һорауға яуап бар

кеүек. Рәсәй Фәндәр академияһының Келдыш исемендәге Тармак математикаһы институты белгестәре каза ихтималлығы хақында өс йыл элек үк иҫкәрткән. Был хәүеф яңы Урман кодексы менән бәйлә үзгәрештәр аркаһында килеп сықты, тип аңдата белгестәр. Яңы закон буйынса элекке урман һаҡлаусы ойошмалар, шул иҫәптән «Авиалесохрана», башкарған эштәр: янғынға каршы эзмә-эзлекле эшмәкәрлек, юлдарзы карап тотоу, янғынға каршы көрәш техникаһын хәстәрләү, вертолеттар ултыртыу урындары әзерләү һ.б. кеүек саралар урындағы хакимиәттәр, урманды кортомға алыуылар карамағында. Һуңғылары, шул иҫәптән Фәзәттән тыш хәлдәр министрлығы (МЧС) ла, билдәле сәбәптәр аркаһында был катмарлы бурысты үтәргә әзер түгел. Сөнки уларзың урман янғынын туктатыу өсөн махсус техникаһы, мониторинг системаһы юк, белем-тәжрибәһе лә етерлек түгел. Әгәр зә яңы Урман кодексын эшләүгә урмансылар за йәлеп ителһә, бындай казаларға урын қалмаҫ ине.

...әллә Аляскала климат коралы һынайзармы?

Кушма Штаттар өләшөнә парник газдарының 36,1 проценты тура килеүгә карамаҫтан, ил хөкүмәтенәң Киото протоколына мөнәсәбәте Ак йортта хакимиәт алмашыныуға карап формалаша. Билл Клинтон, мәсәлә, уға бер һүзһез кул куйған, хатта конгреска ла ебәрәп тормаған, сөнки кире қағасактарын яқшы белгән, тизәр. Д. Буш хакимиәте иһә протоколдан қырка баш тартты. Сәнәғәт лоббизарының баһымы аһында АКШ Киото протоколын күп йылдар инкар итеп килде. Ак йортка Барак Обама хакимиәте килгәс кенә, был сәйәсәт үзгәрзе. 2050 йылға АКШ парник газдары сығарыузы 80 (?) процентка кәметәргә ниәтләнә. Былтыр апрель аҙактарында американдар Вашингтонда донъяның 17 әре дәүләте вәкилдәре катнашлығында климат һәм энергетика буйынса кәнәшмә үткәрзе. Дәүләт секретары Х. Клинтон фекеренсә, климат үзгәрәү проблемаһы илдең тышкы сәйәсәтендә өстөнлөклә йүнәләшкә әүрелмәксә. Обама хакимиәте документты танырға мәжбүр, сөнки былтырғы Катрина дауылы страховкалаусыларға 80 миллиард долларға төштә.

Кайһы бер сығанактарҙан билдәле булыуынса, климат шарттарының қырка үзгәрәүендә рәсми Вашингтондың да қысылышы бар. Мәсәлә, уҙған йәй «Комсомольская правда» гәзите тиңдәшһез антициклондың тәбиғәтен «Кушма Штаттар безгә карата шундай корал куллана», тигән мәкәләлә аңлатып маташқайны. А. Волковтың Интернет селтәрәндә донъя күргән «Һауа торошо үлемесле коралға әүереләүе ихтимал» тигән язмаһы ла ошо хакта. «Ысынлап та, ун йыл элек, АКШ тикшеренәүселәрәнең фаразы буйынса, 2025 йылға Америка хәрбиҙәре һауа торошона йоғонто яһау мөмкинлегенә әйә буласағы әйтелгәйне», – ти Волков. Имеш, тотош төбәктәр милитаристар карамағында қаласак. Миҫалға автор АКШ-тың Вьетнамда алып барған һуғышта төрлө химик реагенттар кулланып, партизандар базаларына муссон ямғыры язуырыуын да килтергән.

Һүз Пентагон тарафынан финансланған НААРР программаһы тураһында бара. Алясканың Анкоридж қалаһынан 250 километр төньяк-көнсығышта урынлашқан был объекттағы 180 антеннаның һәр береһе 22 метр бейеклектә, 360 радиотапшырғыс та бар. Ғалимдар раһлауынса, «антенналар урманы» ысынлап та ионосферала дауыл куптарырға һәләтле, сөнки уның кеүәте 1,7 миллиард ваттқа етә. Программаны төзөүзә катнашқан Б. Истлундтың фекеренсә, был кеүәт Ер шарының байтақ өләшөндә элементәне бозорға, һауа торошон қырка үзгәртергә мөмкинлек бирә. Канада иктисадсыһы һәм антиглобалысы М. Чоссуодскизың һүзәрәнең қарағанда, НААРР программаһы өсөн миллиардтарса доллар бүленә. АКШ конгресы хатта уларзың ни өсөн

бирелгәнән, нисек тотонолғанын да тикшереп тормай. Ысынлап та был проекттың Йыһанға йоғонтоһо билдәһез. «Ә бит ионосфераның бындай тикшеренеүҙәр аркаһында бозолоуы ла ихтимал. Ул сакта без ун километр юғарыла ишек һәм тәҙрәләренән ел өрөп торған самолетта ултырыуы пассажирҙар хәлендә калабыз, – ти Чоссудовски. – Шул ук вақытта интернет-форумдарҙа стихия казаларының тап НАARP программаһы аркаһында сығыуы хақында фекерҙәрҙе күп иштергә тура килә. Төньяк Кореяла 90-сы йылдарҙа которонған королоктар, артабан һыу басыу, Иран, Ирак, Сирия һәм Афғанстандағы көслө королоктар был фекерҙе дөрөсләй».

«1997 йылда НАARP станцияһы эш башлау менән фәрәсәт купты, – ти Мәскәү дәүләт университетының физика факультеты гилми хезмәткәре Г. Васильев. – 1997 – 1998 йылдарҙа Эль-Ниньо дауылының которонууынан 20 миллиард долларлык зыян күреләүе, 1999 йылда Төркиәлә ер тетрәп, 20 мең, 2003 йылда «Изабелла» дауылынан меңдәрсә, 2004 йылда Суматра утрауының көнсығыш ярында ер тетрәүҙән 300 меңләп, 2005 йылда Пакистанда ошондай ук казанан 100 мең кешенең һәләк булыуы, былтыр Исландиялағы Эйяфьятлайокудль вулканы урғылып, тотош Европаны куйы төтөн каплауы – шуның касафаты». Элекке хәрби синоптик Н. Караваевтың «Комсомольская правда»ла басылған аңлатмаһынан күрәһенсә, АКШ хәрбиҙәре ысынлап та һауа торощона йоғонто яһау, хатта уға идара итеү буйынса 2025 йылға тиклем башкарыласак программа эшләнгән. «Мәскәүҙә температура 35 – 36 градуска еткәндә, Берлинда – 18, Варшавала – 25, Парижда ни бары 20 градус ине, – ти Караваев. – Урта Азиянан «Төньяк Африканан» тигән фекер зә булды – М.Х.) эсә һауа «һурған» бындай антициклондың Рәсәйҙә бер касан да күзәтелгәнә юк. Эселек башланыр алдынан американдар Йыһанға кеше идара итмәгән лазер кораллы Х-37В карабын осорзо. Һөҙөмтәлә 90 – 600 километр бейеклектә атмосфера капыл үзгәрәп, эселек хасил булды. Ә карап 270 тәүлектән һуң ғына әйләнәп кайтасак ине».

«Росгидромет»тың Геофизика институты директоры, профессор В. Лапшин иһә был фекерҙе уртаклашмай. «Американдарҙың климатты үзгәртә алыуы – буш һүз, – ти ул. – Эселектән Кушма Штаттар үзә яфа сигә. Тәүҙә улар үзәрән һәләк итә, артабан – безҙемә? Бөгөн Рәсәйҙең Европа өлөшөндә зур циклон тора – бары шул ғына!»

Иң отошлоһо – искәртеү

Рәсәй Фәндәр академияһының География институты директоры урынбасары, география фәндәре докторы А. Тишков фекеренсә, урман-йылғалар тәбиғәттә һыу әйләнәшән көсәйтәп, атмосферала дымды арттыра. Был хакта совет йәмәғәтселегенә 40-сы йылдарҙа ук якшы билдәлә булып, яһалма урмандар күп ултыртылған, һәм королок сигенгән. Ә элек төзөлөш сеймалы алынған зур сокорҙарҙа күлдәр хасил булған. Кызғаньска каршы, ағас күпләп кыркылыу аркаһында урман климатты тоторокландырырға һәләтһез. «Кисекмәстән урман, уны янғындан һаҡлау хезмәтен тергезергә, тармакты дәүләт курсалауына алырға кәрәк, – ти Тишков. – Янғындар безгә иктисадты экологиянан айырып карамаска зур һабак бирә, без унан етди һығымта яһарға бурылы».

Былтыр октябрҙә Хабаровск калаһында урман янғындары менән бәйлә халык-ара конференция эшләне. Унда сығыш яһаған Системалы анализ халык-ара институты белгесе А. Швыденко, Рәсәй тайгаһы климат үзгәрәүең емергес эзәмтәләрен кисерә, тип белдерҙе. Һуңғы 30 йылда барған процестар дауам итһә, хәҙерге тайга урынында быуат аҙағына урманлы дала һәм дала ғына тороп каласак. Янғындарҙың күпләп булыуы ихтимал.

Йыш кына стихиялы күренештәрзе алдан искәртә алмаған метеорологтар ғәйепләнә. 2007 йылда, мәсәлән, Мәскәү яны урмандарында торф янып киткәс, тап шулай булды. А. Черников фекеренсә, һауа торошон биш тәүлеккә генә дөрөс итеп әйтергә мөмкин. Озайлы вакытка прогноз биреү өсөн атмосфералағы кайһы бер процестарзы өйрәнәү мотлак, ләкин был кулдан килмәй. Артабан экология етди бозола. Архивтан күренәүенсә, элек циклондар төньяктан килгән. Урмандарзың күпләп кыркылыуы эре калаларза йылылык алмашыныуға кире йоғонто яһай. Рыбинск һыуһаҡлағысы тәзәү циклондар йүнәлешен кырка үзгәрткән.

Рәсәй метеохезмәтенәң ярзамға мохтажлығы, моғайын, күптәргә билдәһез. «80-се йылдарза Арктикала һауа торошон күзәтәүсе ике кәмә-метеостанция йөрәһә, хәзер берәү зә юк, – тип яззы «Известия». – Поляр станциялар 100-гә етһә, хәзер яртылаш кәм. Метеостанциялар селтәре, хезмәткәрзәр иҫәбе, метеокараптар, метеоспутниктар буйынса ла шундай ук хәл. Директор урынбаҫары В. Дядюченконың һүззәрәнә карағанда, 1979 йылда АКШ-тан һатып алынған секундына 4 миллиард операция үткәрәргә һәләтле суперкомпьютер иҫкәргән. Америка компанияһына секундына 1 триллион операция үткәрәргә һәләтле 18 миллион долларлык яңы машинаға заказ бирелгән, тизәр. Ләкин ул да һауа торошон бер азнанан алда әйтә алмай, имеш.

Әлбиттә, Рәсәй кеүек зур илдә метеоспутниктар СССР заманында өс, хәзер берәү генә булыуы ла ғәжәп. Евросоюздың, мәсәлән, – ике, һиндостандың хатта – өс, Кытайзың – дүрт, кескәй генә Япония менән АКШ-тың бишәр спутнигы бар. Ә бит донъяла беренсе метеоспутник 1967 йылда ук СССР тарафынан орбитаға сығарылған. Ысынлап та оят. Бер метеоспутник Европала 100 – 120 миллион доллар тора. Рәсәйгә кәмендә – өс поляр-орбиталь спутник, Экваторза кәмендә – ике геостационар спутник һәм, 2006 йылда кабул ителгән федераль программаға ярашлы, 13 метеоспутник осорорға кәрәк, ти белгестәр. Һуңғыһы әлегә берәү генә эшләй. 80-се йылдарза төрлө тарафтарза 40-лап карап мәғлүмәтәр йыйһа, бөгөн берәү зә юк. Металл һынығына тапшырылмай калған 13 судно Владивостокта, Санкт-Петербургта һәм Архангельскиза йөк ташып йөрөй.

Аномаль королек айканлы былтыр августа Мәскәү хөкүмәтендә ауыл хужалығы ерзәрән мелиорациялаузы тергезеүгә бәйле фекер алыштылар. «Ерзәрзе мелиорацияламай тороп, азык-түлек менән тәьмин ителештә суверенитетка өлгәшәп булмаясак» – кәңәшмә һығымтаһы шундай. Мелиорация боронго дәүерзәрзән үк билдәле. Египетта, мәсәлән, Рим империяһы тарафынан буйһондоролғанға тиклем үк мелиорация ярзамында юғары уңыш алыуға өлгәшкәндәр. Көнбайыш Европа менән АКШ-та мелиорацияланған майзандар ауыл хужалығы ерзәрәнәң – 40, Кытайза – 55, Бөйөк Британияла 80 процентын биләй. Беззә иһә – 8 процент. Элекке СССР-за алдыңғы ысул ярайһы кимәлдә ойшторолоп, Көнъяк Урал махсулашқан ауыл хужалығы зонаһына әүерелгәйне.

– Мелиорация буйынса мөмкинлектәр элек тә етерлек файзаланылманы. Үзгәртеп короуға тиклем был эш менән шөгөлләнгән хужалыктар уны ташлап куйзы, – ти Федерация Советы рәйесенәң ауыл хужалығы буйынса кәңәшсәһе Л. Холод. – Бөгөн ерзәрзе һуғарыу буйынса бер ниндәй зә эш башкарылмай, тип әйтергә мөмкин. 2009 йылда мелиоратив кеүәттәрзәң булғанын ғына файзаланғанда ла королек эземтәләре улай ук көслә булмаҫ ине.

Агросәнәғәттең киләсәге тураһында һүз йөрөткәндә, белгестәр королек мәсәләһе менән бәйле хужалык итеүзәге үзгәрештәр зарурлығына баҫым яһай.

Кайһы бер төбәктәрҙә, мәсәлән, иген культуралары сәсеүҙән баш тартып, королюкка сызамлы культуралар игеүгә тотонорға тәкдим ителә.

– Күп нәмә акса етмәүгә бәйле, – тип дауам итә Холод, – был хәлдең киләсәктә лә дауам итеү ихтималлығы көслө. Сит ил инвесторҙары иһә, төрлө сәбәптәр аркаһында, Рәсәй ауыл хужалығына капитал йүнәлтергә ашыкмай.

Кәңәшсе фекеренсә, мелиорация менән етди шөгөлләнмәй тороп, ауыл хужалығына кредит биреү хәүефле. Шулар уҡ ваҡытта мелиорацияһыҙ за ерҙәрҙең уңдырышлылығын арттырып булмаһаҡ. Бында шундай түңәрәк хасил була.

Быттырғы королюк һыу яткылыктарының кырка һайығыуына, кайһы берҙәрәненә юкка сығыуына алып килде. Екатеринбург калаһын тәмин иткән 3 метр тәрәнлегендәге һыу яткылығы бөтөнләй королюк, йәй уртаһында Уралдың баш калаһына һыуы 160 километр йыраҡлыктағы Каризел йылғаһынан кыуыра башланылар. Татарстан, Курған, Ырымбур өлкәләре халкы ла һыуға кытлык килерсә. Европалағы иң зур Куйбышев һыу һаҡлағысы тәүлек һайын 3 – 5 сантиметрға түбәнәйзе. Яткылыктарҙы тейешле хәлгә килтереү өсөн 650 миллиард һум сығымдар кәрәк.

Һыу етешмәүгә бәйле хәүефтәр мәсьәләһенә Именлек Советында тикшереләүе проблеманың үткерлеге тураһында һөйләй. Яҡын йылдарҙа һыуың стратегик ресурска әүереләүе ихтимал. Һыу етмәү аркаһында кешеләр тыуған ерҙәрән ташлап китергә мәжбүр була, 2008 йылда ундайҙар 20 миллионға еткән. Рәсәйҙең көньяғындағы илдәрҙә һыуға кытлык күптән килә. Берләшкән Милләттәр Ойошмаһы мәғлүмәттәрәнә карағанда, Ер шарында 700 миллион кеше (был 43 дәүләт тигән һүҙ – М.Х.) һыу етмәүҙән даими тетрәнәүҙәр килерә. Ерҙең алтынан бер өлшө халкы таза һыуһыҙ интегә, өстән бере хатта көнкүреш ихтияждарына ла һыу еткерә алмай. 2009 йылда, БМО мәғлүмәттәре буйынса, королюккә төбәктәрҙән һуғыш барған ерҙәрҙә ташлап касыусыларға карағанда бер нисә тапкыр күберәк кеше киткән.

Донъя океаны күтәреләүе ер асты һыуҙарының кәмеүенә бәйле. Кешеләр һыуы күп тотона, артабан да шулай барһа, тизҙән ер асты һыуҙары етмәйәсәк. Ә бит былтыр Башкортостанда ла йылғалар бик нык һайығып, һыу мәсьәләһе хөкүмәт ултырышына куйылды.

Тәүге планда торған энергетик именлекте киләсәктә һыу именлеге алмаштырыуы ихтимал. Именлек советы секретары Н. Патрушевтың һүҙҙәрәнә карағанда, һуңғы ун йылда һыу менән бәйле конфликт һәм кризис 2,7 миллиард кеше йәшәгән 46 илдә көсәйә. Яҡын Көнсығышта, Үзәк Азияла һәм Төньяк Африкала хәл айырыуса ауыр. 2035 – 2045 йылдарҙа, ғалимдар фекеренсә, донъяла сөсө һыу запасы уны тотонуу күләменә тиңләшеүе ихтимал. Глобаль кризистың иртәрәк башланыуы ла мөмкин. Был һыуың төп запасы бер нисә генә дәүләттә туланыуына бәйле. Уларға Бразилия, Канада һәм Рәсәй инә. Безҙә һыуың үзе менән түгел, ә тотонуу менән бәйле проблема бар. Хәүефһезлек талаптарына яуап биргән һыу менән халықтың 38 проценты ғына файҙалана, ә 9 проценты иһә эсергә яраҡһыҙ һыу тотона. Кала һәм ауылдарҙың яртыһының һиндәй һыу тотонууы ла билдәһез, сөнки тикшерәү үткәрелмәгән.

Шулай уҡ һыу ресурстарын файҙаланыуға ла Рәсәй алдыңғы илдәрҙән ике-өс тапкыр калыша. Тимәк, безгә һыу тотонуу буйынса дәүләт сәйәсәтен үзгәрттергә кәрәк. «Рәсәйҙең киләсәктә донъя илдәрәнә эсәр һыу һата алыуы (шундай фекер белдерәүселәр зә күрәнә – М.Х.)шик астында, – ти Рәсәй Фәндәр академияһының һыу проблемалары институты директоры В. Данилов-Данильян, – сөнки һыуы самаһыҙ тотонуу йылғаларҙың экологик хәлен катмарлаштырасаҡ».

Кемдәр нимә фараз итә?

АКШ-тың атмосфераны күзәтеү милли үзәге белгесе А. Дай, 22 компьютер климатик өлгөһөн өйрәнгәндән һуң, XXI быуатта күп төбәктәргә королок янай, тигән фекергә килгән. Королок хәзер үк Көнбайыш ярымшарға, бигерәк тә Бразилия, Мексика, Көнъяк Европа, Урта диңгез буйы дәүләттәре, Африка, Көнъяк-Көнбайыш һәм Төнъяк-Көнсығыш Азияға тарала башланы. Был ерзәрзә XXI быуат азагына бер касан да күзәтелмәгәнсә климат урынлашыуы көтөлә. Ямгырзар Аляска, Скандинавия, Рәсәйзең төньягында һәм Канадала ғына вакытында яуасак. Калған төбәктәр иһә королоктан интегәсәк.

Диңгез ресурстарын яклау халык-ара программаһы етәксене Г. Лундин фекеренсә, тәбиғәтгә балансты тергезеү өсөн кәмендә 10 мең йыл кәрәк. «Кешелек, моғайын, хәүефһез сактарға кайта алырлык сикте үткәндер, – ти ул. – Әммә мин ерзе һаклаусы күзгә күренмәгән ниндәйзер билдәһез механизм барлығын һиземләйем. Ул, күрәһең, углекислый газды «йәшерә». Кызғаньска каршы, был хәл сикһез дауам итә алмай. Мәсәләң, Вашингтон штатындағы Изге Елена вулканы урғыла калһа, уның төбөндәге кайнап торған утлы токомдар бер нисә километрлык тишек барлыкка килтерергә һәләтле. Эземтәләре һис кенә лә Венераныкынан кәм булмас. Рәсәйзең Арктика өлөшөндәге азот закисы ла етди хәүеф менән янай. Уның күләме миллиондарса тонна исәпләнә. Ә бит ул сыға башлаһа, атмосферала 110 йыл һакланасак.

«Кешелеккә ни бары 100 йыл йәшәргә калды» – был Австралияның микробиология профессоры Ф. Феннер фекере. – Ер шарында кешенең бик күп йәшәүе, саманан тыш кулланыуы экологик һәләкәттәргә килтереп, якын арала климат кырқа үзгәрәсәк, – ти ул. Хәзерге цивилизацияның экологик системаға йоғонтоһон Феннер Ергә оло кометаның акрынлап бәреләүе менән сағыштыра. – Хәлдә төзәтеп булмаясак, – ти микробиолог, – кешегә үз язмышына буйһонорға ғына кала».

«Известия-наука»ның күзаллауы буйынса хәзерге цивилизацияны алда түбәндәгеләр көтә: 1) Глобаль йылыныу аркаһында бозлоктар иреүзең туфан калкыуына килтерәүе ихтимал. Ғалимдар фекеренсә, Ерзең өстән бер өлөшө һыу астында калыу кешелеккә етди хәүеф тыузырасак; 2) Озон катламы йокарыу за Ерзең көслә радиацияға дусар ителәү ихтималлығын көсәйтә. Уңдай шарттарза кешенең үзен һаклап калыу мөмкинлеге юкка сыға; 3) Ергә бынан 65 миллион йыл элекке кеүек метеорит килеп бәреләү ихтималлығы. Тәүге вариант буйынса, кешеләргә тәүтормош община королошонан башларға тура килһә, икенсене буйынса, Ерзең таркалып, Йыһан тузанына әүереләү хәүефе бар; 4) Кояштың йылытыузан туктауы. Тик был күренеште 10 миллиард йыл көтөргә кәрәк; 5) Ер шарының сит планета вәкилдәре тарафынан басып алыныуы. Әлегә был фаразды бер кем дә дөрөсләй йәки кире қаға алмай; 6) Кешелектең үзен-үзе юк итеүе. Был фараз бер аз ышандыра. Әйтәйек, Өсөнсә донъя һуғышы йәки Чернобылгә тиндәшле фажигә һ.б. Глобаль йылыныузың бөтә донъяға йоғонтоһо сүллектәр киңәйәү, дауыл һәм һыу басыузар йышырак күзәтелеү, малярия һәм бизгәк ауырыузары көсәйеүзә сағылыш табасак, тип фаразлай белгестәр. Африка менән Азияның күпселек өлөшөндә ерзән уңыш алыу кәмең, Көнъяк-Көнсығыш Азияла, киреһенсә, артыуы ихтимал. Европа һыу басыузан интегәсәк, Венеция менән Голландия иһә һыу астында каласак. Австралия менән Яңы Зеландия – королоктан, ә АКШ-тың көнсығыш яры емергес дауылдарзан яфа сигеүе ихтимал.

Оскфорд университеты ғалимдары фаразлауынса, 2055 йылға температураһың 4 градуска күтәреләүе ихтимал. Әгәр зә углекислый газ бүленеү ошо ук кимәлдә калһа, мәңгелек туңлык иреп, океандар за һауаға парник газдары сығара башлаясак. Төнъяк полюста иһә йылылык 15 градуска етеп, донъя океанының 1,4 метрға күтәреләүе Шанхай, Токио, Лондон, Амстреддам, Яңы

Орлеан кеүек эре калалардың һыу астында калыуы ихтимал. Тимәк, 200 миллион кеше йәшәү урыны эзләргә мәжбүр буласак. Был Амазонка урмандарының – ә улар Ер шарының үпкәһе һанала – һыу астында калып, юкка сығасағын аңлата. Дымлылык кәмеү менән, урмандарға янғын сығыу хәүефә лә көсәйә. Ерзә климат үзгәрәсәк, королок ямғырлы йылдар менән аралашып, ауыл хужалығы менән шөгөлләнәү ауырлашасак.

Төньяк ярымшарға боз ике азнаға элегерәк әрселәсәк. Арктиканың боз катламы 15 процентка йокарыуы, Антарктидала бозлоктоң 7 – 9 процентка эскәрәк шылыуы ихтимал. Көнъяк Америка, Тибет һәм Африка тауларында боз катламы иреп бөтәсәк. Глобаль йылынуу аркаһында XXI быуат азағына Гренландияла бозлоктар иреп бөтөүе фаразлана. Был турала АКШ-тың НАСА (Милли аэрокосмик тикшеренүзәр агентлығы) хәбәр итә.

Воейков исемдәге Баш геофизик обсерватория тарафынан әзерләнгән докладтан күренәүенсә, XXI быуатта илебеззә климат тоторокһоз буласак. Елдауылдар, һыу баһыу, кар ишелеү, королок кеүек күренештәр йышыраҡ фаразлана. Төньякта, төньяк-көнбайышта, Волга буйында, Урал һәм Себерзә һыу етерлек буһа, Белгород, Курск өлкәләре, Ставрополь, Краснодар крайлары, Калмыкстан һыуһызылтан интегәсәк. Ғөмүмән, һыу кытлығы күпселек төбәктәргә хас күренеш булмаксы. Кара тупраклы зонала уңыштың 10 – 20, Себерзә көньяғында 25 процентка кәмеүе көтөлә. Кара тупраклы булмаған зоналарға, киреһенсә, уңыштың артыуы ихтимал. Йылы яратқан культуралар майзаны киңәйәсәк, мәңгелек туңлыктың төньяккараҡ күсенәүе ихтимал. Коми, Архангельск тирәләй – 60, Ханты-Мансийск, Якутстан тарафында хатта 150 – 250 километрға саклы. Рәсәйзәң үзәк өлөшөндә, көньякта йәйзәр эсерәк киләсәк. Был, төрлө инфекциялар, паразит ауырыулар артасак, тигән һүз.

2000 йыл менән сағыштырғанда, 2050 йылда яуым-төшөм 10 процентка күберәк булыуы ихтимал. Кыштар за карлыраҡ киләсәк, көнсығыш һәм төньяк-көнсығыш төбәктәрзә яуым-төшөм күберәк, ә Европаның көньяк һәм көньяк-көнсығышында, тимәк, Башкортостанда ла, улар азыраҡ фаразлана.

Былтыр «Независимая газета» уҙған йәй кеүек хәлдәр кабатланмаһын өсөн низәр эшләп карарға мөмкин икән, тигән һорауға яуап кеүегерәк мөкәлә баһтырзы. Бына ул саралар: экстремаль хәлдәрзә искәртеү йәки эземтәләрен йомшартыу буйынса саралар, үзгәрәүсә климат шарттарында йәшәргә өйрәнәү. Баһма фекеренсә, аномаль күренештәрзәң сәбәбен, эземтәләрен күз алдына килтереү өсөн сәйәси ихтыяр, акса һәм инструменттар кәрәк. Экологияны тамырҙан яҡшыртыу өсөн таза технологиялар талап ителә. Бөгөн уға Австралия һәм Яңы Зеландия ғына һәләтле. Ә бына киләсәккә техник үсеш перспективанын сығ күз алдына килтерәүсә Кытай ғына. Алдағы ун йылда был ил 14 метеоспутник осорорға ниәтләнә.

Уҙған йәй килтергән финанс-иктисади һ.б. зыянды, моғайын, асыклап бөтөрөп тә булмайзыр. Юкка сығқан урмандар, торлак йорттар, короған йылға-күлдәр, янып көйгән иген баһыулары, баксалар, ирекһеззән бысақланған малтыуар... Кешелектәң тәбиғәткә килтергән тиндәшһез зыяны өсөн түләү түгелме икән ул? Әлбиттә, уларға күз йомоп, бер ни булмағандай атмосфераға углекислый газды элеккенән дә күберәк сығарып, әүәлгесә мендәрсә километр майзанды асфальтқа күмеп, урамдарға миллиондарса машина сығарып, йылға-күлдәрзә коротоп һ.б. йәшәүзә артабан да дауам итергә мөмкин. Сөнки бер кем дә тыймай, тәртипкә сакырмай. Әммә ақылһызылтан иң элек кеше үзә зыян күрәсәк, уҙған йәй ише. Бәлки, тәбиғәткә карата еңәйәт кылыуҙан арынып, уйланырға һуң түгелдер? Климаттың артабан ниндәй буласағын өйрәнәү өсөн фәнгә иғтибарҙы арттырырға, ағастарҙы күберәк ултыртыу, һыу яткылыҡтарын тазартыу, калаларға экологик хәлдә яҡшыртыуҙың баһка сараларын хәстәрләргә.

Нисек уйлайһың, Кеше?

Тарихи белешмә

Һауа шарттары цивилизация үсешенә хәл иткес йоғонто яһай. Бынан 60 мең йыл элек Ергә килеп бәрелгән астероид йылы климатты юкка сығарып, динозаврларҙы һәләк иткән. Сахарала сәскә аткан Урта батшалыҡ йәшәүҙән туктаған, Ганнибалға Римды буйһондорорға ярҙам иткән филдәр үлеп бөткән. IX – XII быуаттарҙа климат йылыныу европалыларға Исландия менән Ирландияны үзләштерергә булышлыҡ итә. Викингтар Америкаға аяҡ баһа, Новгородта йәшәүселәр биләмәләрен төньяккараҡ күсерә. Европа иктисады үсеш кисерһә, Урта Азия ла сәскә ата.

Е. Борисенков менән В. Пасецкий, урыҫ халкы йылғязмаларына, төрлө илдәр хроникаларына, Гренландия боззарын өйрәнәү мәғлүмәттәренә, ағас төптәрендәге дүңгәләктәрҙең киңлегенә карап, климаттың меңдәрсә йыл эсендә нисек үзгәрәүе тураһында «Тысячелетняя летопись необычайных явлений природы» тигән китап язған. 1150 – 1300 йылдарҙа Европала климат хатта хәзергенән дә йылыраҡ булған. Гренландияла июль-августа йылылык 9 градуска етеп, зур ағастар, куйы үлән үскән, балыҡ, төрлө хайуандар үрсегән.

Рәсәйҙә 900 – 1300 йылдарҙа климат ыңғай булып, быуат эсендә бер-ике йылғына королюк күзәтелгән. XIV, XV быуаттарҙа королюктар 11-12-гә еткән, 8 – 13 тапкыр һыу баһыу орактары булған. XIV быуаттағы королюк мәлдәрендә күп калалар янып, төрлө ауырыулар көсәйгән. Күптәр Ахрызаман етте, тип уйлаган. Рустә королюк хронологияһы тураһында былтыр «Комсомольская правда» ла ентекле язып сықты. 1124 йылда Киев ике көн яна, тиелә унда, 600 сиркәү юкка сыға. Шулар уҡ йылда төньяк өлкәләргә аслыҡ була. Каты һалкындан ужом туңа, 30 апрелгә тиклем калың қар ята. 1185 йылда Владимир қалаһы ике тапкыр ут эсендә қала. Новгородта кешеләр қырға қасып қотола. 1187 йылда йоғошло ауырыу күп кешене қыра. 1196 йылда Киевта ер тетрәй, кешеләр, қурқышып, ергә ауа. 1230 йылда ер тетрәү тағы қабатлана. Қояш тотолоп, һауала төслә болоттар қасил була. 14 сентябрҙәге көслә һалкын ужомдарҙы қыйрата. 1301 йылдағы көслә королюкта кешеләр астан үлә. 1346 йылда королюк Каспий, Қара диңгез буйын солғап ала. Европала таралған сирҙән күп кеше һәләк була. Франция, Германия, Англияла қалалар бушап қала. 1364 йылда өс ай буйы қыззырған, хатта йылғаларҙа балықтар үлгән. Өс йылдан һуң эселек қабатланып, йәй буйы ямғыр яумаған, янғындар башланған. 1370 йылда қыш иртә қилә, ашлыҡты йыйып өлгөрмәйҙәр. Декабрь, ғинуарҙа көн йылына, февралдә қрәстиәндәр иген һуғырға сыға. Қояшта қара таптар барлыҡка қилә, ерҙән томан күтәрелә, қоштар осмай, ерҙән атлап йөрөй.

1434 йылғы королюктан һыулар қорой, урмандар яна. 1500 йылдар аҙағында һалкынайтып, уны «Бәләкәй бозлоқ осоро» тип атайлар. 1518 йылда биш азна көслә ямғыр яуа, йылғалар таша. 1529 йылдың йәйендә куйы төтөн араһында қояш менән ай дүрт азна күренмәй тора. 1533 йылда йәй буйы ямғыр яумай, хатта һазлыҡтар ға қибеп бөтә. 1601 йылда ямғыр ун азнаға һузыла, қрәстиәндәр иген ура, бесән әзерләй алмай. 15 августа қаты һалкын төшөп, бар уңышты юкка сығара. Аслыҡ қотора, кешеләр бер-беренен ашай. Мәскәүҙә генә аслықтан 500 меңләп кеше вафат була. 1645 – 1675 йылдарҙа һалкынлыҡ үзенен иң юғары нөктәһенә етә.

Мәхмүт ХУЖИН.

ДИНИ ӨЗӨПЛӨЛӨК – ТОТОРОКЛОЛОК НИГЕЗЕ

Хәзерге Рәсәйгә экстремизм һәм уның иң хәүефле сағылышы – терроризм – йәмғиәттең тоторокклолоғона янаусы иң төп казаларзың береһе. Шуны иҫкә төшөрөү урынлы: Ватан тарихында экстремизм өр-яңы күренеш түгел. Дмитрий Каракозовтың 1866 йылдың 4 апрелендә яңғыраған атыу тауышы экстремизмдың башланыуы тураһында хәбәр итте. Шул замандан был канлы сәйәсәт йәмғиәттә, дәүләттә барлыкка килгән бик күп конфликт-проблемаларзы хәл итеүҙең йоғонтоло алымына әйләнде. Шулай итеп, Рәсәйҙә экстремизм аҡыл көсө, иктисади сығымдар, дипломатик сәнғәт талап итмәгән эгоистик максаттарзы фәмәлгә ашырыузың үтә ябай механизмы булып китте. Аяуһыз террор рәүешенә ингән экстремизм күпселек оракта кешенең йәшәүгә хокуғын тулығынса инкар итеү, цивилизациялы йәмғиәттәрҙә ныклы урын алған кешелек киммәттәре менән иҫәпләшәргә теләмәү булып күз алдына баһа.

Рәсәй экстремизмының, әйтелгәнсә, оло тарихы бар. XIX быуатта барлыкка килгән «Народная воля» ойошмаһы, социаль-революционерҙар, большевиктар, меньшевиктар һ.б. күрә алмаусанлыҡ, фанатиклыҡ тойғоһо менән һуғарылған социаль төркөмдәр, ғәзәттә, экстремизмға биреләүсән булған. Киң мәғлүмәт сараларында бөгөн дини экстремизм тураһында материалдар күп донъя күрә. Мәкәләләрҙең авторҙары йыш кына, дин йәмғиәттең социаль тормошондағы йоғонтоло өлкәләрҙә үз мәнфәғәтен алға һөрөүҙә көслө инструмент булып тора, тигән күзгә бәрелеп торған факттан сығып эш итә. Г. Мирский, Д. Малышева, А. Игнатенко, М. Лиипман, Дж. Экспозито кеүек авторҙар, мәсәлән, бер ниндәй дәлилһеҙ: «Ислам терроризмы исламды бөтә донъяла хакимлиҡ итеүсә дингә әүерелдерәүҙе максат итеп куя», – тигән һығымта яһай. Ышандырырлыҡ булһын өсөн улар ғәзәттә Рәсәйҙең төрлө төбәктәрәндә билдәле сәйәси көстәр тарафынан алып барылған эшмәкәрлекте «дини буяуҙар менән байытып» бирә. Ысынлап та, Төньяк Кавказда мосолман диненә ышыкланып эш иткән сәйәси экстремизм бар, ләкин бер ниндәй дәлилһеҙ «экстремизмдың төп сәбәбе – диндә» тип раһларға маташыу – оло хата. Билдәле политолог Мөхтәр Яхъяевтың «Төньяк Кавказдағы дини-сәйәси экстремизмдың тамырҙары иктисади, сәйәси, социаль, идеологик һәм дини әхлаки-психологик сәбәптәргә бәйлә» тигән фекере менән ризалашмай булмай. «Урмандарға тормош яҡшы булғандан китмәйҙәр, – ти Яхъяев. – Әлбиттә, һәр кемдең быға үз сәбәбе бар».

«Шәхси сәбәп»кә килгәндә, террористик эшмәкәрлек менән шөгөлләнгән Төньяк Кавказ кешеләре араһында белемле, матди яктан етеш йәшәгәндәрҙе лә оратырға мөмкин. Улар, ғәзәттә, ниндәйҙер төркөм башында тора, терроризмды етәкләп бара. Мәсәлән, мәрхүм генерал Д. Дудаев, бөгөн Бөйөк Британияла қасып йәшәгән Ә. Закаев – шундайҙарҙан. Ләкин экстремизм кеүек хәүефле социаль ауырыузың сәбәптәрен диндә түгел, ә кешеләрҙе туғларлыҡ эшмәкәрлек

булмаузан килэ. Рэсэйзэ социаль тормоштоң иктисади нигеззэре булған эре һәм вак кәсептәрзәң үсешмәгәнлегенән эзләргә кәрәк. Әлбиттә, экстремизмдың иң мөһим «тукландырыусы»һы – йәмғиәттәң бай һәм ярлыларға бүленеүе. Ун йылдан ашыу дәүләттәң милли үсеш идеяһы кәрәклегә тураһында бәхәс барыуға карамастан, Рэсэй парламентының уны эшләп, раҫлауға тононоуы ишетелмәй. Милли идея юғарынан үзенән-үзе төшөрөлөр, тип өмөтләнәргә ярамай. Совет кешеләренәң 70 йыл буйы «коммунизм төзөүе» һәм улар ултырған караптың көтмәгәндә ярым иҫерек капитандарзың ихтыярһыҙлығы аркаһында кырағай капитализм хөкөм һөргән ярҙарға килеп туктауы ла етерлек дәрәжәлә ышандыра. Милли идеяның кешеләрзә берләштерерлек, етеш тормошка алып килерлек һәм дөйөм кешелек киммәттәренә таяныуы мөһим. Ошондай бурыстарзы хәл итмәй тороп, экстремизм менән терроризмдан арынып булмаясақ.

Енәйәтселектәң котороноуы, экстремизм, эскелек, наркомания, үз-үзеңдә үл-тереү кеүек кире күренештәрзәң сәбәбен йәмғиәттәң катламдарға бүленеүенән башка аңлатып та булмай. Ә бит халықтың көнкүрешен яқшыртыу буйынса анык караш ил етәкселәрендә һәм дини конфессиялар башлыктарында ла күзәтелмәй. Рэсэй православныйзари сиркәүе башлығы патриарх Кирилл (Гундяев) фекеренсә, иктисади файҙа күреүгә ынтылырға ярамай. Ә бит был кешелек канундарына каршы килә. Мәсәлән, кәсепселәрзәң иң бәләкәйе лә иктисади файҙа алыу өсөн эшләй. Шул ук вақытта кырағай капитализм шарттарында төрлө катламдарзың мәнфәғәтен бер-береһенә яқынайтыу ауыр. Бының өсөн дәүләт властарының социаль, һалым сәйәсәтен үзгәртеүе зарур.

Енәйәтселектәң артыуында һиндәйзәр дәрәжәлә Рэсэйгә сит илдәрзән килеүселәрзәң дә йоғонтоһо бар, әммә был ғына, безгә енәйәтселәр генә килә, тип уйларға нигез бирмәй. Енәйәтселек статистикаһында мигранттар тарафынан кылынған законһыҙлыктар 5 проценттан артмай. Шул ук вақытта безгә сит илдәрзән еңел тормоштан қасып килмәйзәр. Уларзың күпселегә үзебеззәң граждандар башқарырға теләмәгән бысрақ һәм квалификация талап итмәгән эштәр менән мәшғүл. Сит илдәрзә мигранттар өлөшөнә караған енәйәтселек Рэсэйгә карағанда күпкә юғары, мәсәлән, Германияла 20 процент тәшкил итә. Ил етәкселәренәң Рэсэйзә енәйәтселек кәмеү тураһындағы хәбәрзәре ысынбарлықка тап килмәй. 2007 йылдан башлап Төһьяк Кавказда террористик күренештәр арта бара. 2008 йылда ул, мәсәлән, 12 тапқырға күберәк булған. 2009 йылғы үсеш тә 50 процент. Рэсэй Президенты булып В. Путин эшләгән тәүге йылдарза был төбәктә 135 террор акты эшләһә, 2009-2010 йылдарза 786-ға еткән. Тимәк, алты тапқырға күбәйгән. Был, Төһьяк Кавказда терроризм мәңгелеккә бөтөрөлдө, тип әйтергә нигез бирмәй.

Экстремизм һәм терроризм күренештәренәң артыуына миҫалдарзы Рэсэйзәң башка төбәктәренән, шул иҫәптән Мәскәү калаһынан да, килтерергә мөһкин. Хәзәрге тарих шуны күрһәтә: йәмғиәттәге экстремистик күренештәр, төрлө этник берләшмәләргә, дини конфессияларға караған кешеләрзәң бергә йәшәүенән бигерәк, уларзың йәшәү рәүешә һәм матди хәленә бәйле. Қызғаныска каршы, был турала язған, һөйләгән журналистар уны иҫәпкә лә алмай. Ә бына Советтар Союзында бындай күренештәрзә миңә, мәсәлән, күзәтергә тура килмәне. Экстремизмды юк итеүзә, миһеңсә, төп алымдарзың береһе – хезмәткә лайыклы түләү. Был хакта Бөйөк Британия тәжрибәһе лә һөйләй. Төһьяк Ирландия халкын кәсепселеккә йәлеп итеү иҫәбенә Ольстерза хәл тынысланды. Тәжрибәһе беззәң Төһьяк Кавказда ла қулланып қарарға мөһкин бит.

Быт төбәктә йылдан-йыл киңерәк тарала барған экстремизмды ислам дине менән генә бәйләргә маташыу хата һәм хәуефле. Көрһәндең байтак сүрәләре менән танышкандан һуң шундай карарға киленә: ислам мосолмандарзы тыйнактыкка, эшмәкәрлектә игелеккә сақыра. Ошо йәһәттән суфыйсылык идеялары яклы башкорт мәғрифәтсене Зәйнулла Рәсүлевтың түбәндәге фекере менән бәхәсләшеү мөмкин түгел: «Өгәр зә һин башкаларға ла үзеңә теләгәнде генә теләйһең икән, шул сакта ғына дингә ышаныуы була алаһың». Әлбиттә, фекер эйәһе был осракта кешенең ниндәй дингә ышаныуына карамастан, игелек кылырға теләүен күз уңында тоткан. Дәүләт аппаратында, Рәсәй Федераль йыйылышында башланғыс мәктәп укуытууыһынан 20 – 30 тапкыр күберәк эш хақы алып эшләгән чиновниктар ошолар фекер йөрөтһә, бик мәслихәт булып ине лә. Ислам башка дин кешеләренә карата ла тыныслык һаҡларға, игелек кылырға өйрәтә. Эт-тәүбә сүрәһендә, мәсәлән, тап ошо турала әйтәләр, хатта бүтән дин кешеләр хәуефтән яклау кәрәклегә лә әйтәләр. Рәсәйзәге бөтә дини конфессиялар башлыктары, социаль һәм сәйәси институттары халыктарзы, иң элек йәштәрзә, туғандарса тормошка өйрәтергә бурыслы. Быт – һәр дин хезмәткәренәң бурысы. Егерме йылдан ашыу индә илебеззә төрлө дини форум, йыйындар узғарылып килә. Уларзә кешеләрзә бер-берәһенә карата итәғәтле, яғымлы мөғәмәлә итергә, йәштәргә лә ошо тәрбиәне һендерергә сақыралар. Ләкин был сақырыулар йыш кына коро һүз булып кала. Дин әһелдәре төрлө дини йолалар аткарыу менән мәшғүл булып, якының тураһында хәстәрлек күреү кәрәклеген онота. Күрәһең, вақыт етмәһе, тип уйлай. Христиандарзың Библияһында Исаяя ла кешеләргә Аллаһы Тәғәлә аша мөрәжәғәт итеп, былай ти: «Миңә һеззәң корбандарығыз ниңә кәрәк? Фибәзәтхананы тапамағыз! Мин һеззәң корбандарығыззы ек күрәм, доғаларығыззы ла ишетергә теләмәйәм. Һез игелек кылығыз, кыйырһытылғанды, етемдәрзә, тол катындарзы коткарығыз! Ас менән икмәгендә бүләш, яланғасты кейендер, һужа күргәндән касма!» Кыскаһы, дин тоткандарзың һәр кайһыһы йәштәрзә игелек, һамыс рухында тәрбиәләү менән анык шөғөлләнергә бурыслы.

М. Яхъяевтың, экстремизм һәм терроризмдың барлыкка килеүе һәм әүземләшеүендә исламдың бер ниндәй катнашлығы юк, тигән фекере менән тулыһынса килешәм. Проблемаларзың киҫкенләшеү сәбәптәрен социаль-иктисади өлкәнән, мәсәлән, күп кенә предприятияларзың ябылыуы аркаһында эшһезлектең көсәйеүенән эзләргә кәрәк. Рәсәйгә каршы көстәр, ваһһабиттарзың башлыктары, тап ошонан файзаланып, Дағстан менән Чечняла үзаллы ислам дәүләте короу өсөн көрәш алып бара. Реформа йылдарында барлыкка килгән ауырлыктарзан файзаланып, Рәсәйзәң дошмандары шулай ук Совет власы йылдарында онотолоп торған геноцидты тергезергә тотондо. Дөрөс, был процесс әле рәсми һакимиәт тарафынан танылмай. Мәсәлән, 90-сы йылдарзә Чечняла күпләп этник тазартыу үткәрелде. Ошоһоң менән бәйлә, Грозный калаһының рус халкы Чечняла этник тазартыуы рәсми рәүештә таныуы һорап В. Путинға мөрәжәғәт итте. Улар Дудаев режимын «фашистик» тип атаны һәм Рәсәй властарын геноцид күренешен инкар итеүзә ғәйепләп, хәрби операциялар аркаһында юғалған мөлкәтенә һокук алыуза үззәрен чечендар менән тиңләүзә талап итте. Мөрәжәғәт авторзары шулай чечендарзың ғаризаларын теләп қабул иткән, Чечняла йәшәгән башка халыктарзың һокуғын танырға ашығып бармаған Кеше һокуктары буйынса Европа мәхкәмәһен дә тәнкитләй.

Төһняк Кавказда һәм Рәсәйзәң башка төбәктәрендә, әйтәйек, 2010 йылдың

мартындағы Мәскәү метроһындағы шартлаузы иҫкәртә алмауза Рәсәйзең махсус хезмәттәре, ысынлап та, насар эшлэй. Улар хатта Федераль именлек хезмәте урынлашқан Лубянкаға яқын урындағы террористик актты ла иҫкәртә алманы. Ни өсөн? Минеңсә, бөгөн Рәсәйзең махсус хезмәттәре башлыса сәйәси элитаның урын-хәлен нығытыу менән шөгөлләнә. Экстремизмға каршы хезмәт «Ә», мәсәлән, төрлө террористик акттарзы иҫкәртеү урынына рәсми властарға каршы көстәрзең башлыктарын эзәрлекләү, демонстрация һәм митингыларзы кыуып таратыу менән мәшғүл. Махсус хезмәттәр ныклап шөгөлләнгән тағы бер йүнәлеш – эшкыуарзарға ышык урын биреү, төшөмлө предприятиеларзы баһып алыу, коммерция эшмәкәрлеге. Билдәле булыуынса, ОМОН – махсус тәғәйенләнештәге милиция отряды – кала шарттарында енәйәтселек һәм терроризм менән көрәшеү, айырыуса хәуефле енәйәтсел төркөмдәрзе юк итеү өсөн ойошторолдо. Әммә 90-сы йылдар менән бергә енәйәтселәргә каршы көрәш тә тарихка китте. Хәзер ОМОН һуғышсылары «йәмәғәт тәртибен һахлау» ышығында – енәйәтселәргә, коррупцияға каршы көрәш алып барыу урынына – акса эшләү менән мәшғүл. Милиция полковнигы С.Евтиков етәкселегендә ОМОН-дың 2-се батальоны һуғышсыларының законһыз юлдар менән акса эшләүе бөтә Рәсәйгә билдәле. Ошо айтканлы һуғышсыларзың ил башлығы Д. Медведевка мөрәжәғәтендә түбәндәге юлдар бар: «Без төшкө ашһыз за көнөнә 17 – 20 сәғәт буйы 10 – 15 көн эшләй алабыз. Ун башы С. Евтиков беззән смена азағына тиклем өс кешене тотоп алып килергә куша. Шулай итмәһәк, беззе премиянан һәм кала мэрының өстәмә түләүенән махрүм итәләр. Полковник С. Евтиков закон боза. Йыш кына ул былай ти: «Һез – колдар һәм мин нимә теләйем, шуны эшләргә бурыслыһығыз». Милиция полковнигының ошоға окшаш эшмәкәрлеге буйынса миһалдарзы тағы ла килтерергә мөмкин. Хатка бер тиһтәгә яқын прапорщик, өлкән сержант кул куйып, хаттың күсермәләре Рәсәй Эске эштәр министрлығының именлек хезмәтенә, Генераль прокуратураға, РФ Президенты һакимиәтенә, Мәскәү калаһы эске эштәр идаралығы начальнигы В. Колокольцевка һ.б. ебәрелгән. Ләкин бер тарафтан да яуап килмәгән. ОМОН отрядтары тарафынан кылынған ошондай енәйәттәр айырыуса Төньяк Кавказда бик күп, һәм улар экстремизм менән терроризмдың артыуына килтерә.

Мәктәп реформаһын һәр яклап, етди уйламай алып барыу за экстремистик кәйефтәрзең көсәйеүенә булышлык итмәй калмай. Рәсәй православие сиркәүенең тәқдире һәм Башкортостан Республикаһы Мәғариф һәм фән министрлығының тырышлығы менән урта мәктәптәрзә яңы предмет – дин нигеззәрен өйрәнәү программаға индерелә. Фәмәлдә был укыусыларға дини белем биреү, уларзы мәктәптән үк дингә мөнәсәбәт буйынса айырымланыуына, бер-береһенә ниндәй Аллаһы Тәғәләгә инаныуына карап ихтираммы әллә дошманлык тойғоһомо барлыкка килеүенә генә булышлык итәсәк. Укыу системаһында конфликттар тыузырыу ихтималлығы булған сәбәптәр былай за етерлек, ә уйланмаған азымдар реформаларзың дини төс алыуына килтереүе хәуефләндерә. Әгәр зә мәктәп дирекцияһы теге йәки был дингә өстөнлөк бирә икән, бындай конфликттың каршы тороуға әүерелеп китеүе лә ихтимал. Тимәк, яқын арала мәктәптең үсеп килеүсе быуында әзәплелек һәм мәзәниәт тәрбиәләй аласағына ышаныс самалы.

Төньяк Кавказдағы террор күренештәренең төп социаль базаһы – йәштәр. Террористик ойошмаларзың етәкселәре теге йәки был енәйәтсел актты башкарғанда тап йәштәргә таяна. Ни өсөн? Минеңсә, был эшһезлек менән бәйле.

Төньяк Кавказда эшһезлек проблемаһы Советтар Союзы мәлендә лә булды. Бөгөн ул айырыуса көсөргәнешле. Дәүләттең артабанғы үсеш буйынса ғилми яктан эшләнгән идеологияһы булмағас, күп милләтле илдә бер-берең менән һыйшып тыныс, татыу йәшәү өлгөләре пропагандаланмағас, халыктар араһында ышанмаусанлык көсәйә.

Террор ойоштороусыларҙың эшмәкәрлегенә етди кәртә куйыу өсөн, әлбиттә, иң элек эшһезлек мәсьәләһен хәл итеү зарур. Төньяк Кавказ өсөн – иң элек ауыл хужалығында. Игенселек һәм малсылыҡ продукцияһы етештереү был яктарҙа элек-электән мәшәкәтле булған. Тармакты ййға һалыу өсөн, әлбиттә, башланғыс капитал кәрәк. Террорҙан кото алынған эшкыуарҙарҙың бында килеүе шик тыуыра. Берҙән-бер сығанак – дәүләт капиталы. Шуның менән террор күренештәре юкка сыға икән, тимәк, дәүләт сәйәсәте үзен акланы, тигән һүз. Ә этностар араһында үз-ара аңлашыуҙың булыуы, тыныслыҡ һәм хезмәт – бөгөн иң зур юммәттәрҙең береһе. Шулар уҡ ваҡытта һәр кәсептәрҙе йәнләндереү, уға баһым яһаған коррупцияға каршы эшмәкәрлекте көсәйтеү зә мөһим. Кайһа ғына йәшәмәһен, кеше барыбер үз ихтыяждарын хезмәт аша кәнәғәтләндерергә ынтыла, ләкин ауыл хужалығы продукцияһы етештереүселәр менән сауҙа араһында еңәйтсел аралашсылықтың сәскә атыуы быға етди камасаулыҡ тыуыра. Катмарлы хәлдән сығыу өсөн дәүләт ауыл хужалығы продукцияһы һатып алыу менән шөгөлләнгән компаниялар ойоштороу аша ғына тармактың хәлен яҡшыртыуға, ауыл хужалығы продукттары етештереүҙе отошло, күңел биреп башкара торған эшмәкәрлеккә әйләндереүгә өлгәшә ала. Был бөтә Рәсәйгә қағыла. Ошо һаҡта һөйләп, БР Президенты вазифаһын 100 көн аткарыу менән бәйлә уҙғарылған осрашыуҙа Рәстәм Хәмитов Башкортостан ауылдарындағы хәлгә лә қағылып: «Безгә продукция етештереүҙе һәм эшкәртеүҙе арттырырға кәрәк, – тип белдерҙе. – Урал аръяғы райондары, – тине ул, – башка төбәктәр эшкыуарҙары тарафынан үзләштерелә, Ырымбур, Силәбе, Свердловск өлкәләренән килгән эшем әйәләре халыктан ит һәм һөт йыйыуҙы конвейерға һалған. Тимәк, продукцияны эшкәртеп һатҡандан һуң саф килем улар кулына эләгә. Ошо эште ойоштора белмәгән урындағы етәкселәр ресурстарҙың таркатылыуына юл куя, эшһезлек проблемаһын көсәйтеүгә булышлыҡ итә».

Әлбиттә, террорға каршы тороу өсөн безгә милли традицияларға, гөрөф-ғәзәттәргә таяныу мөһим. Шулар уҡ ваҡытта, экстремизм, терроризм менән көрәшкә һылтанып, мосолмандар йәшәгән илдәргә АКШ, Англия һәм башка Көнбайыш Европа илдәренән ғәскәрҙәр индереү был проблеманы катмарлаштыра ғына. Безгә радикаль экстремизмды үзәбезҙең ислам канундары аша еңергә кәрәк. Йәмғиәттең хәҙерге торшонда диндең йоғонтоһо айырым өйрәнеүҙе талап итә. Иң элек христиан һәм ислам өлкәһендә, сөнки бөтә донъяла һаҡимлыҡ иткән был диндәрҙең социаль тормошта катнашыуы кешелектең киләсәген хәл итергә һәләтле. Уларҙы бер-береһенә каршы куйырға маташыу – аҡылһыҙлыҡ һәм әзәһезлек.

**Мизхәт САҒРЫЕВ,
М. Аҡмулла исемендәге
БДПУ профессоры.**

КАЛАЛА БАШКОРТ БУЛЫУ ЕҢЕЛМЕ?

Ил буйынса халык иҫәбен алыу үткәрелгән һайын, республикабыз калаларында башкорттарзың арта барыуы күзәтелә. Цивилизация үсеше өсөн был – ыңғай күренеш, сөнки ХХ быуат башына тиклем халкыбыззың төп йәшәү урыны ауылға, дөрөҫөрәге, кәбилә-ырыу ерлегендәге аҫбалыкка бәйле булды. Кала башкорттарының формалашыуы башлыса Совет власы осоронда ныклы башланды. Әгәр 1897 йылда халкыбыззың ни бары 0,8 проценты калаларза йәшәһә, хәзер был һан 50 проценттан ашыу тәшкил итә, йәғни башкорттарзың яртыһынан күбеһе Рәсәй Федерацияһы, сит илдәр калаларында көн күрә. Шулай итеп, һуңғы йөз йылда, башка милләттәр менән бер рәттән, башкорттар за урбанизация шарттарында йәшәүгә өйрәнә, күнегә бара. Был процесс, әлбитгә, шыма ғына барманы, әле лә еңелдән түгел. Төньяк-Көнбайыш, Үзәк Башкортостанда йәшәгән башкорттар үткән быуат башында ук калаларға күсә башлаһа ла, уларға рус мәзәниәтенән дә бигерәк татар теле һәм мәзәниәте көслә йоғонто яһап, милләттәштәрәбеззән ассимиляцияланыуына юл асты. Көнъяк-көнсығыш башкорттар үткән быуаттың 20-се йылдарында кыска ғына вакыт эсендә кала социаль-мәзәни мөхитен үзләштерә башланы. Шуға карамастан, хәзерге көндә титуллы милләт вәкилдәре Баймак, Сибай, Учалы калаларында күпселекте тәшкил итә. Был иһә башкорт этносының тиз арала урбанизацияланған үзенсәлекле этномәзәниәт, этномөхит тыузырыуына булышлык итте. Башкортостандың көньяғындағы Күмертау, Мәләүез, Салауат, Стәрлетамак калаларында көн күргән милләттәштәрәбез тураһында быны әйтеп булмай. Процент яғынан аз булыу сәбәпле, улар һаман да тоторокло этномәзәни мөхит тыузыра, ныклы ойоша алмай.

Нисек кенә булмаһын, бер быуат эсендә Башкортостанға исем биргән милләттең үз эшселәр синыфы, интеллигенцияһы, хезмәткәрзәре барлыкка килде, мәзәниәте, фәне формалашып үсеште. Хәзер башкорт милләтенең үсешендә каланың да тотқан урыны ифрат зур. Ләкин республикабыззың күпселек калалары — күп милләтле. Шунлыктан унда төп аралашыу теле булып урыс теле иҫәпләнә. ХХ быуаттың 90-сы йылдарына тиклем калаларыбызза милли балалар баксалары, мәктәптәр юкка тиң ине, шуға күрә, башка милләт вәкилдәре менән бер рәттән, башкорт балалары ла урыс телле укыу йорттарында белем һәм тәрбиә алыуға мәжбүр ителде. Ә кала шарттарында һәр милләт һакланһын өсөн беренсе нәүбәттә тел мөхите кәрәклегә барыбызға ла якшы аңлашыла. Совет дәүләте, был изге эштән баш тартып, 70 йыл буйына бары тик урыс телле совет халкын формалаштырыу өстөндә генә эшләне. Ә ауыл ерлегендә туған телдә белем һәм тәрбиә биреү вакытлыса күренеш, йәғни бер (урыс) телле совет халкын формалаштырыузағы күсеш осоро тип кенә каралды. Шуға бәйле халкыбызза туған телгә карата кире

мөнәсәбәт тыуы: башкорт теле ауылдың осона сыгккансы ғына кәрәк, йәнәһе. Шул аркала яйлап ауыл мәктәптәрендә лә урыс телендә укытыуға күсеү башланды. Был хәл айырыуса үткән быуаттың 70 – 80-се йылдарында, әлбиттә, үзәктә йәшерен басымы аркаһында киң колас алды.

Кала башкорттары балаларының урыс телендә белем алыуын төп бурыс итеп һанай башланы. Шунлыктан башкорттарзың калала тыуып үскән бер нисә быуыны акрышлап туған теленән ситләште, милли якка карағанда интернационалистик, космополитик караштары өстөнлөк алды, был иһә уларзың ассимиляцияға бирелеүенә туранан-тура юл асты. Башкорттарзың кала шарттарында туған телен һаклай, үстерә алмауынан тыш, катнаш никахтарзың (бигерәк тә татарзар менән) ишәйеүе лә ассимиляция күренешен тизләтте. Катнаш никахтар, дөрөсөн әйткәндә, бер кәсан да башкорт халкы файзаһына булманы. Быны хатта аксиома тип карарға кәрәк.

Шулай итеп, үткән быуаттың 90-сы йылдарында кала башкорттарының һуңғы быуыны күбәһенсә русса һөйләшә-аралаша ине. Үзгәртеп короу башлануы ғына калаларзағы милләттәштәребеззең аңлы өлөшөнөн, туған теленә, үз асылына тоғроларының бысқып яткан милли аңын уятып ебәрзе. Тап бына уларзың физакәрлеге, власть органдарына ныкышмалы мөрәжәғәте, ойоштороу эше менән әүзем шөгәлләнәүе аркаһында тәүге башкорт балалар баксалары, укыу йорттары асылды. Был иһә ассимиляция процестарын кәметәүгә, кала башкорттарының тулланыуына азмы-күпме ыңғай йөгөнтә яһамай калманы. Башкорт теленең урыс теле менән тиң рәүештә Башкортостан Республикаһында дәүләт теле итеп законлаштырылыуы ла тел мөхитенә азмы-күпме ыңғай үзгәрештәр индерзе.

Кала башкорттары өсөн тел мөхитенән кала иң кыркыу социаль проблемаларзан торлак, эш табыу көнүзәк булды һәм әле лә шулай. Сөнки кала башкорттары тигәләрсә йылдар буйы гәмәлдә ауылдан килгән йәштәр иҫәбенә тулыланды, был күренеш әле лә дауам итә. Ауылдыкыларға иһә калала ерегеп, йәшәп алып китеүе бер кәсан да еңел булманы. Быуаттан ашыу вакыт эсендә ул ауырлык-михнәттәрзе нисәмә-нисә быуын башкорт йәштәре үз башынан үткәрзе. Айырыуса Өфө тигән баш кала был йәһәттән милләттәштәребезгә аяуһыз мөнәсәбәте менән айырыла. Күпме талантлы башкорт егеттәре менән кыззары, үз һәләттәрен халкына хезмәт иттерә алмайынса, стенаға кәклеккән борсак кеүек, әлеге таш каланы ташлап, тыуған яктарына әйләнеп кайтырға мәжбүр!? Ә мәктәптәрзә татар әзәби телендә белем һәм тәрбиә алған төньяк-көнбайыш башкорттары, беткә үсегеп тунын утқа яккан тигән шикелле, Казан яғына һыпыртыуы, башка милләт этномәзәни мөхитен тулыландырыуы хуп күрзе һәм күрә.

Үткән быуатта эшселәр синыйын тулыландырған башкорт йәштәренә килгәндә, уларзың хәле бер аз якшырак булды: ятакка урынлашып һәм сиратка басып, эшләгән урынындағы профсоюз юллауы буйынса фатирлы булалар ине. Кызғаньска каршы, ул замандар за үтеп китте, предприятиялар ауыл йәштәрен элекке һымак колас йәйеп каршыламай, эш һәм торлак бирергә ашкынып тормай. Өстәүенә ауыл ерендә күмәк хужалыктарзың таркалыуы эшһезлекте нығырак кыркулаштырзы. Шулай итеп, башкорт йәштәре һуңғы йылдарза ут менән һыу араһында тороп калды: эшләү, йәшәү өсөн тыуған ауылдарында ла, калаларза ла уңайлы шарттар юк. Шуға күрә уларзың байтағы, бәхет, «озон акса» эзләп, сит төбәктәргә, бигерәк тә Себер тарафтарына, хатта сит илдәргә сығып китеү яғын карарға мәжбүр. Мәсәлән,

Күмертаузың 3-сө Башкорт республика гимназия-интернатында қасандыр үзем укытқан қыздарзың береһе, Мәскәү дәүләт университетын «иң якшы» билдәләренә тамамлап, Канада гражданына кейәүгә сығып, шул илдә йәшәргә тороп қалды. Икенсе қызыбыз англиз телен туған теле кеүек үзләштерзе лә АКШ-ка юланды. Өсөнсөһә, Күмертаузың эшһеззәр қалаһы икәнән бала сағынан ук күреп үскәнгә, Италияға китеп йәшәү-әшләүзе хәйерлерәк күрзе. Тағы бер қызыбыз Төркиәлә эшләп йөрөй. Шул хәтле лә Тууған илен, тууған қалаһын һағына ул! Һағыныу-һағыштарын аз ғына булһа ла басыу өсөн Интернет селтәрәндә үзенә сайтын асқан, унда башкорт ашыуын әзерләү рецепттарын урынлаштырған. Был қыздар менән Интернет аша хәбәрләшеп торабыз. Улар за тууған яктарын һағыныузарын йәшәрмәй. Эшһезлек, яратып һайлаған һөнәр буйынса эш таба алмау арқаһында күзәт заттарыбыз – башкорт қыздары, тууған яктарын ташлап, сит илдәргә сығып китә. Улар, власть органдарының йәштәрзең киләсәген хәстәрләмәүен аңлап, шул рәүешле үз язмыштарын үззәрәнсә қорорға мәжбүр була. Ғүмер бер генә бит. Аллаһы Тәғәлә тарафынан бирелгән шул ғүмерзе үкенмәслек итеп йәшәү уй-ниәте укыусыларымды тууған тупрактарынан айыра ла инде.

Ауылдарза йәшәгән күпселек башкорттар бөгөн дә ғәзиз балаларын, мәктәп тамамлағандан һуң, қалаға ебәрәү яғын қарай. Йәнәһе, қалала укып, эшкә урынлашып китһә, кеше була ла куя. Қалай еңел! Шулай итеп, бөтә яуаплылықты үзенән төшөрәп, дәүләт елкәһенә һала. Минеңсә, был алама ғәзәткә қайһы бер милләтгәштәрәбез ХХ быуаттың 60-сы йылдарынан өйрәнде. Қасандыр балаларын әлекке мәғариф министрыбыз Фатима Мостафинаның изге ниәте менән асылған башкорт интернат-мәктәбенә урынлаштырыуы бәғзе атай-әсәйзәр уларзы тәрбиәләүзән генә түгел, хатта ашатып, кейендереүзән қотолоу сараһы ла итеп күрә башланы. Бындай азымды күберәген ысын атай, әсәй булыу бәхетенән мәхрүм, ялкау, әскеселәр яһай. Үзем Юрий Гагарин исемеңдәге 2-се интернатта (хәзер 3-сө БРГИ) белем алып, ике тистә йылдан һуң шул ук укыу йортонда эшләгәс, был хәтте тулы ышаныс менән әйтә алам.

...Бер көн директор бүлмәһенә әскеселеге йөзөнә сыққан қатын килеп инде. Ул балалары тукланғанға бер йылдан ашыу ақса түләмәгән өсөн һөйләшеүгә сақырылғайны. Бүлмәгә килеп инеү менән:

– Һез балаларзы ашатырға, кейендерергә, укытырға обязаны! Эшегез шул! Шуның өсөн ақса алаһығыз! – тип йозроғо менән өстәлгә һукты. Өстәл өстәндәге быяла ярылып китте. Әлек натураль хужалық алып барған, Совет власы осоронда әзергә хәзер, йәғни патернализм кәйефе менән йәшәргә өйрәнәп алған башкорт ғаиләһе балаларын шәхес итеп тәрбиәләүзән бына шулай ййлап ситләште. Шул ук мәктәп-интернаттың 7 "в" класында 42 бала укынык. Башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусыһы Хәзисә Ғимран қызы Кинийәбаева – языусы Рәшит Солтанғәрәевтың апаһы – класс етәксебез булды. Башкорт теле һәм әзәбиәте кабинетына һыйып булмап торғайны, бер партала өсәр укыусы ултырып укырға мәжбүрбез. Хәзер, 35 йылдан һуң, класс етәксем, яратқан укытыусым менән юк-юкта, шул сығарылыш укыусыларынан қайһылары юғары белем алып, халқына лайықлы хезмәт күрһәтә, тип һөйләшеп ултырабыз за күңелһез һығымтаға киләбез: ундайзарзы исәпләгәндә бер кулдың бармактары ла тулмай. Милләтебеззе яңы бақкыска күтәрерлек балалар үстәрә алманымы икән ни класташтарым? Уларзың ысын рухлы балалары қайза ла үззәрә қайза? Үткән быуаттың 70–90-сы йылдарында қайһы бер мәктәп-

интернаттарза бына шулай әзергә хәзер булып үскән бер нисә быуын барлыкка килде. Хәзер уларзың балалары, ейән-ейәнсәрзәре шул юлды кыуа. Быуаттар буйына натураль хужалык менән шөгәлләнеп, яйман тәбиғәтлегә әйләнгән милләттәштәребеззе Совет власы тағы ла нығырак һәлкәүлеккә, гәмәлдә ялкаулыкка өйрәттә. Кайһы бер атай-әсәйзәр балаларына:

– Беззең кеүек доярка, тракторист булып, һаулығыңызы бөтөрмәгез! Китегез городка, кеше булырһығыз,– тип һөнәр йүнәләше «бирзе» балаларына. Был йәһәттән улар заманы өсөн һақлы ла булғандыр, бәлки. Тик башкорт йәштәренең бөгән дә өзләкһөз калаға ағылыуын ыңғай баһалап булмай. Бының сәбәбен юғарыла язып үттем.

Ә хәзер Совет власы осоронда Башкортостан калаларында ныклы тамыр йәйергә өлгөргән милләттәштәребеззең хәленә киләйек. Һүземде сак кына алыстанырак башларға теләйем.

Йәш сакта һәр кем һиндәйзәр кимәлдә максималистыр ул, йәғни алдына гәмәлгә ашыра алмашык зур максаттар куйып йәшәйзәр. Ундай кәмселектән мин дә азат булмағанмын икән. Үз хатамды тиңтә йылдар үтеп, олоғая төшкәс кенә аңланым. 1993 йылда «Башкортостан» гәзитендә донъя күргән «Беззә милли мәктәп бармы?» тигән мәкәләне яңынан укып сыктым. Унда түбәндәге юлдар бар: «Ғалим Фәрүәз Сәйфуллин башкорт этносының ни сәбәпле юкка сыға барыуына күп кенә дәлилдәр килтергәндән һуң: «Был фажиғәгә кем ғәйепле?» – тигән һорау кыя һәм: «Мәктәп», – тип яуап бирә. Бының менән беззә тулыһынса килешәбез». Республикабызың башкорт әзәби телендәге төп матбуғат басмаһында шул темаға үткән фекер алышыузарзан һуң байтақ һуызар акты. Хөкүмәтебез, мәғариф министрлығы был вақыт эсендә башкорт балаларына туған телен укытыу, туған телдә белем һәм тәрбиә биреү буйынса иҫ киткес зур әштәр башкарзы. Был йәһәттән уларзың хезмәте бары тик хуплауға ғына лайык.

Шул мәкәләне язғандан һуң, журналистиканы вақытлыса калдырып, миңә, ғайлә хәленә бәйлә, яңынан мәғариф системаһында эшләп алырға тура килде. Күмертауға күсеп кайтқан 1994 йылда калабызза 13-сә башкорт урта мәктәбе асылды. Кала мәғариф бүлегендә туған телдәр буйынса методист булып эшләү менән бер рәттән, шул милли укыу йортоңда кала балаларына башкорт теленән белем бирергә лә тура килде. Был укыу йорто укытыусылар коллективы иҫ китмәле энтузиазм менән эшләне. Туған телендә иркен аралаша: һөйләшә, яза белгән милли рухлы илһөйәр һәм интернационалист егеттәр, кыззар тәрбиәләргә ынтылдык. Мәктәп директоры Нурия Нурғәли кызы Хәлилова, мәғариф министрлығы менән килешеп, укыу планына башкорт теле сәғәттәрен күберәк индереүгә иреште.

Үткән быуаттың 90-сы йылдарында, яңы быуат башында республикабызза ошондай йүнәләштәге башкорт балалар баксалары, милли мәктәптәр, инновацион милли укыу йорттары күпләп асылуға карамастан, туған телендә аралашыуы балалар ныклы артманы. Киреһенсә, милли мәктәптә укып сыккандары ла, башлы-күзле булып, хәзер балалары менән урыс телендә аралашыуы хуп күрә. Эш низә? Әллә без, туған тел укытыусылары, ошо ике тиңтә йыл эсендә эшебеззе еренә еткереп аткарманыкмы? Әллә мәғариф министрлығы, урындарзағы етәкселәр тейешле шарттар тыузырманымы? Шулай тип әйтмәс инем.

Озақ уйланып йөрөй, күп йылдар башкорт ғайләләренең тормошон ентәк-лә күзәтә торғас, мин үземдең хаталанғанымды аңланым: башкорт балаларын

туған теленән мәхрүм итеүселәр уларзың ата-әсәләре, олатай-оләсәйзәре икән. Быға дәлилдәрзе азым һайын осратырға мөмкин. Хатта ауыл балаларына тиклем туған телендә һөйләшеүзән ғәрләнә бит хәзер. Мәктәпте тамамлап, тыуған ауылдарынан ситкә сығыу менән сит телгә күсә һалалар. Мо- да, замандан артта қалмайзар, йәнәһе. Ата-әсәләре балаларына туған телен өйрәтеп, шул телдә белем һәм тәрбиә бирергә теләмәгәс, хөкүмәт ниңә бушқа акса түгеп хитлана икән?

Енелдән булмаған заманда йәшәйбез, әлбиттә. Киң мәғлүмәт саралары: телевидение, Интернет, шулай ук кеҫә телефондары кескәйзәребеззе туған теленән ситләштерәүзә төп коралға әйләнде. Ата-әсәләр балаларының шә- хесен, рухи донъяһын, милли рухын емертеүсе ошо коралдарзы балаларына үззәре үк зур кәнәғәтлек менән, юк аксаһын бар итеп, һатып алып бирә. Ә бит шул ук мәғлүмәт сараларында ла башкортса аралашырға мөмкин. Тик әлегә быға иғтибар итеүсе ата-әсәләр бик аз. Дөрөсөн әйткәндә, башкорт ғаиләләренең байтағында китап культы, гәзит-журналдар яззырып, балалары менән бергә укыу кырка кәмене. Матди донъя артынан кыуған атай менән әсәй- зәң вақыты ла, аксаһы ла «юк». Ундай сакта бала ниндәй телде өйрәнәү, ниндәй телдә аралашыузы үзе йә уның өсөн иптәштәре хәл итә. Ә мәктәптә азна- һына бер-ике сәғәт туған тел дәрестәренә йөрөү унда үз теленә карата күп- селек осракта екһенеү-кәмһенеү тойғоһо ғына уята. Бөгөнгө ысынбарлыктың әсе хәкикәте был. Бөгә башкорт ғаиләләрен дә был йәһәттән мин бер сыбыкка тезмәс инем. Халкыбыззың матур ғөрөф-ғәзәттәре, традициялары, йәғни этнопедагогика нигезендә балаларын туған теленә, уның матурлығына, нескәлектәренә өйрәтеүсе башкорт ғаиләләре дә бар. Үкенескә каршы, ундай- зар йылдан-йыл кәмей.

Милли мәктәптәр, балалар баксалары асып, башкорт балаларын туған тел- дәрәндә укытып та, уларзың теленән баш тартыуы – бер хәл. Ә күпмеһе кат- наш никах корзо! Асыуың килерме, килмәсме! Кала урамдары буйлап ат- лағанда сит милләт кешелән кейәү итеп, коляска этеп килгән бына тигән кыз- зарыбыззың русса һаулык һорашыуынан кемдер қапыл башка күсәк менән һуққан һымак була. Бындай осракта йыш кына үземде насар тоям.

«Доярка», «тракторист» булыузан касып, калаға бәхет эзләп килгәндәрзәң дә күбеһе мандый алманы: кайза карама урам йыйыштырыусылар, кара эштә йөрөүселәр, байзарға ялланып эшләүселәрзәң байтағы – беззәң милләт- тәштәр. Калакка һалып йоторлок гүзәл заттарыбыззың йә үз телендә сөкөр- ләшеп урам һеперәүе, йә ике телдәгә һүззәрзе бергә қушып мат-перемат менән һөйләшеүенән шулай ук күңелгә енеллек килмәй, улар янынан оялып үтеп китәһең. Калала йәшәгән ир-егеттәребеззәң күбеһе матур итеп мыйык үстәргә белә, ә бына эшкә тигәндә уларзы башка милләт ир-аттары менән бер рәттән мактап телгә алырлык түгел. Әлегә-баяғы шул йайман, һәлкәүлек- тәре өстөнә тура һүзлелектәре, көнсәлләктәре, хәйләләй, алдаша белмәүзәре бәкәлдәренә һуға. Минеңсә, языусы Ғәлим Хисамов бының сәбәбен «Башкорт- остан» гәзитендә донъя күргән «Башкорттар – ғәскәри кешеләр» (2009 й., 29 ги- нуар, №16.) исемле мәкәләһендә нигезле итеп асып биргән. Йөзәр йылдар да- уамында башкорттарзың менталитетында уларзың хәрбилегенә бәйле ба- тырлык, тоғролок, тура һүзлелек, алдай белмәү, ялғанлай алмау, бер катлы- лык, ныкышмаллык кеүек сифаттар барлыкка килеп, канына һеңгән. Улар шул осорза ыңғай роль уйнаһа, бөгөн килеп милләтебеззәң үсешен тот- карлаусы кире сифаттарға әйләнде. Көнсәлләк, тупаслык, ялкаулык, эскелек,

маргиналлек, маңкортлок, таркаулык кеуек кире күренештәргә каршы көрәшмәй тороп кала башкорттары күп милләтле республикабыз халыктары араһында үзәренең лайыклы урынын таба алмаясаҡ. Мин был турала 3-сө Башкорт гимназия-интернатында «Тормош һабактары» предметын укытканда балаларға асыктан-асыҡ һөйләй, аңлата торғайным. Шуның өсөн бәғзе ата-әсәләр зә, укытыусылар за мине өнәп бөтөрмәне. Ләкин ун-ун биш йылдан һуң йыш кына укыусыларым: «Ағай, һез кайһылай һаҡлы булғанһығыз икән. Без һезҙең был фекерҙәрегезгә көлөбөрәк карай торғайныҡ. Тормошһа аяҡ баһсаһ, һүзәрегезҙең һаҡ икәнлегенә төшөндөк»,– тип әйтәләр йә кеһе телефонынан шылтыраталар. Улар менән һөйләшеүҙәрҙән әлеге милли сифаттарҙың йөш быуынға калай за ныҡ аяҡ салыуын тағы бер тапкыр аңлайһың, улар үзәре лә быны бик ауыр кисерә. Ә инде формалашып бөткән холк-фигелде үзгәртеү, ай-һай ауыр, бәлки, мөмкин дә түгелдер. Шулай за мин укыусыларыма: «Халкыбыз менталитетындағы ана шул кире сифаттарҙы балаларығызға булдырмау өсөн көрәшегеһ, һәзереге кала шарттарында йөшөтә алырлык, үзәрен иркен тоторлок итеү өсөн уларҙы башһа милләттәрҙәге ыңғай сифаттар өлгөһөндә тәрбиәләгеһ»,– тип кәнәштәремде бирерге тырышам.

Безге таркаулыкка килтергән ошондай сифаттарҙы сит милләттән булған, республиканың автохтон халкын үзһенмәгән кайһы бер етәкселәр бик оһта һәм һәйләкәр, һатта мәкерле файзалана: йыһн тура килтереп, бер-береһенә каршы куя, һөскөртә, йалкаулыкта, тупаһлыкта ғәйепләй. Шуларҙы төп сәбәп итеп, етәксе урындарға үрләтмәү өсөн кулынан килгәндең барыһын да эшләй. Йыш кына үз маһсааттарына ирешәләр: шул арһала калаларҙағы милләттәштәребез араһында таркаулык өһтөнлөк ала, милләтебезге тергеһеү, үһтереп буйың башһарған быға тиклемге изге эһтәр юкһа сыға.

Бына шул сәбәптәр арһаһында милләттәштәребезҙең байтағы, әлбиттә, ихтыяр көсө самалылары, төшөнкөлөккә бирелә, әскеге һалыша. Был кире сифаттар уларға эһкыуарлык өлкәһендә, дәүләт һәм власть органдарында вазифалы урындар биләүгә уғата ла каһсаулык итә. Халыҡ шағиры әйтмешләй, бындай башкорттарға Тыуған илендә тыуған илен һағынырға ғына кала. Ә ундайһар күпселекте тәһкил итә. Әгәр рус яһыуыһы, гуманист Глеб Успенский, мөғжизә менән яңынан терелеп, әйләһеп кайта алһа, башын тотоп: «Харап була башкорт, харап була!»– тип әлекке һүзәрен каһатлар иһе.

Үрзә әйтелгәндәрҙән сығып, төп һүзем шуға кайтып кала: башкорттар кала шарттарында телен, мәҙәһиәтен юғалтмайыңса йөшәй алһын өсөн, кире сифаттарҙан, етешһезлектәренән азат булығы һәр кем үзһенән башһарға бурыһлы. Беренсе нәүбәттә йөш быуынды шул йүнәләштә тәрбиәләүҙән. Башһа сара юк. Дәүләт һәм власть органдарына был йөһәттән өмөт итеүе кыйын. Илһөйәр укытыусыларыбыз, мәҙәһиәт һезмәткәрҙәребез, башкорт ижтимағи ойошһалары ағзалары өһтөнә тағы ла зур яуаплылык төшәсәк. Сараһыҙың көнөнән.

Эһте калаларҙа ла, ауылдарҙа ла башкорт ғәилә институтын тергеһеүҙән башһау һәйерле буласаҡ. Әйе, тап бына башкорт ғәиләһе институтын тергеһеүҙән. Ә уның һигезендә арһаҡлы әһибәбез Мәрийәм Буракаеваның «Тормош һабактары», «Арғымак» китаптарындағы идеялар ята, тип уйлайым. Ыһынлап та, һәр башкорт ғәиләһенен өһтәл китабы булығы тейеш ул. Яһыуыларыбыз, гуманитар өлкәлә һезмәт итеүсә ғәлимдарыбыз тарафынан ошондай йүнәләштәге фәнни-популяр, публицистик китаптар күберәк ижад

ителеүе мөһим. Ана шул ғәилә институты тәрбиәһендә балаларға, аң, рух, ғәм, ырыс, моң, ақыл һәм кот кеүек халкыбыздың изге сифаттары менән бер рәттән, киреләре тураһында ла асыктан-асык һүз алып барырға, бындай алама сифаттарҙан азат булыу зарурлығын аңлатырға ла аңлатырға...

Кала шарттарында башкорт этномәзәни мөхитен формалаштырыу һәм үс-тереү мәсьәләләрендә, әлбитгә, иң беренсе сиратта Башкортостан Хөкүмәте, муниципаль органдарҙың башлап барыуы мотлак. Ысынбарлыкта иһә йыш кына безгә бының киреһенәң шаһиты булырға тура килә. Ундай йүнәлештәге эштәр йә башлап ташланыла, йә күз буяу, исем өсөн генә әпен-төпөн ителә, йә Бөтә донъя башкорттары королтайы башкарма комитетының калаларҙағы ижтимағи ойошмалары елкәһенә һалына. Һезгә кәрәк бит, эшләгез, йәнәһе. Шулай еңел генә котла чиновниктар. Уңайы тура килгәндә аяк салыу, тәғәр-мәскә таяк тығыуҙан да тартынмай кайһы бер түрә-ғараларыбыз. Шундайҙарҙың бәғзеләре башкорт етәкселәренән булыуы – айырыуса кызғаньс күренеш. Күмертау калаһы миҫалында бындай хәл даими күзәтелә. «Үҙеңдеке – үзеңә яу», тигәндәре шул булалыр инде. Бындай башкорт етәкселәрен үз милләттәштәренә каршы куялар за артабан үззәрен дә төрлө сәбәп менән эшенән сығарып ташлайҙар. Тегеһе иһә койроғон кысып, тауыш-тын сығармай ғына түбәнерәк вазифала йә ябай интеллигенция вәкиле, йә хезмәткәр булып эшләп йөрөгә мәжбүр була. Ундайҙарҙы милләттәштәре лә ихтирам итмәй, әлек бергә эшләгән коллегалары ла, башкорттарҙың етәксе урындарҙа эшләргә кулдарынан килмәй, ана күрәһегеҙме, тип уға бармак төртөп, мыс-кыллап көлә.

Полиэтник калаларҙа башкорттарҙың етәксе вазифаларҙа бик аз булыу сәбәптәренәң береһе – ошонда. Ә инде берәй башкорт етәксеһе үз милләтенең этномәзәни проблемаларын күтәрәп, хәл итеү эшенә тотонһа, ысын күнелдән янып йөрөһә, уны милләтселектә ғәйепләп, юғарыға ялыуҙар язып, биләгән вазифаһынан тизерәк осороу, башын күтәрәп карай алмаҫлыҡ итеп әзәм мәсхәрәһенә калдырыу, яндырыу, аяк астына һалып тапау яғын ғына карайҙар. Был тәңгәлдә, йәғни муниципаль органдарҙа титуллы милләт кадрҙарын үс-тереү, уларға калаларҙағы үз халкының этномәзәни мәсьәләләрен уңышлы хәл итеүзә ең һызғаньп катнашыу мөмкинлектәрен өйрәнеүзә БР Президенты аппараты ла, хөкүмәт тә үзенең конституцион бурысы тип иҫәпләмәй. Дөрөҫөн әйткәндә, власть органдары тарафынан кала башкорттарының этномәзәни проблемалары, күбәһенсә хәл ителмәйенсә, тауыҡ көлкөһөнә әйләндерелә. Шуға күрә кала башкорттарына үз республикаһында, үз тыуған ерендә йәшәүе, бер зә генә лә еңелдән түгел. Республикаға исем биргән халықты ауылда ла, калала ла һәр йәһәттән үс-тереү өсөн дәүләт кимәләндә максатка ярашлы эш алып барылғанын мин, мәсәлән, һуңғы егерме-утыз йыл эсендә асыктан-асык күрмәйем. Берәй мәсьәләне уңышлы хәл итәм тиһән, мотлак кала етәкселеге өҫтөнән юғарыға ғариза, хат, хатта ялыу язырға кәрәк. Шунда ғына боз урынынан кузғалһа кузғала, кузғалмаһа – юк. Ә бына ундай характерҙағы мәсьәләләр күтәргән кешегә кала етәкселәре тарафынан шик төшмәй калмай, бынан һуң һин ғүмер буйы үз калаңда милләтсе исемен күтәрәп йөрөгә мәжбүр булаһың. Күпме генә тырышһаң да, һине бер кайза күтәрмәйәсәктәр зә, үс-термәйәсәктәр зә. Һин, йәнәһе, – күп милләтле республикабызҙағы милләт-ара тотороклолокто, халыктар дуҫлығын какшатыусы, донъя бутаусы. Үз халкы өсөн янып йөрөгән күп егет, кыззаныбызға шунан һуң быларҙың барыһына ла кул һелтәп, үз кабығына инеп

бикләнеүзән башка сара калмай. Ә юғарылағылар уларзың түгел, кала хакимиәте башлыктарының һүзән хәкикәт тип кабул итә. Етмәһә, кайһы бер башкорт ижтимағи ойошмалары етәкселәре, мәсьәләнең асылына күз йомоп, быларзы күрмәмешкә һалыша, хатта үз милләттәштәренә урынһыз битәрләүгә күсә. Урындағы түрәләргә койрок болғай, йәнәһе. Дөрөсөн әйткәндә, һуңғы йылдарза Бөтә донъя башкорттары королтайы башкарма комитетының калаларзағы ижтимағи ойошмалары муниципаль власть органдарының кеңә коралына әйләнде. Улар башкорттарға каршы астыртын эш итеүсә кала хакимиәттәре башлыктарының һүзәнән сыға алмай. Ә ябай халык быларзың барыһын да күрә, аңлай һәм ижтимағи эштәрзә катнашыузың фәтүәһен тапмай. «Бәләһенән баш аяк», – ти улар. Ижтимағи ойошмаларзың шундай тешһезләге, эшлекһезләге, әлбиттә, урындарзағы властарға кулай: проблемалар кәмерәк булған һайын, баш та һирәгерәк ауыртасак. Ә инде айырым патриоттарзың үз алдына бер эш тә кыра алмаһын бот буйы бала ла якшы аңлай. «Яңғыз карға яз килтермәй», – тип халык белмәй әйтмәгән. Ошо үрзә килтергән сәбәптәр аркаһында кала башкорттарының күбәһендә психологик тетрәнеү барлыкка килә лә инде. Шуға күрә муниципаль органдар, кала башкорттары тел, мәғариф, мәзәниәт һәм социаль-иктисади өлкәләрзәге үз проблемаларын уңышы хәл итә алһын өсөн, уларзы, бында бер һез генә түгел, башка милләт вәкилдәре лә йәшәй, тигән һылтау менән «ярзан әтергә» түгел, ә ярзам итергә бурылды. Мәсәләһ, кала башкорттары балалары милли балалар баксаларында, милли мәктәптәрзә белем һәм тәрбиә алһын өсөн, бөтә эш бер уларзың ата-әсәләренә теләгенә генә кайтарып калдырылырға тейешме ни? «По желанию родителей» тигән нәмә – милли мәғариф өлкәһендә кала башкорттарын ассимиляцияға, маңкортлокка дусар итеүсә иң уңайлы корал. Ижтимағи ойошмалар, милли балалар баксаһы тәрбиәселәре, милли мәктәп укытыусылары менән бер рәттән муниципаль органдар чиновниктары ла был яклап арымай-талмай эшләйһе урынға, улар, кирәһенсә, кыл да кыбырзатмайынса, мөмкинлек сыгккан һайын кулдарынан килгәнсә аяк салып калырға тырыша. Азак башкорттарзы милли аңының түбән булыуында, туған телен, мәзәниәтен өйрәнергә теләмәүзә гәйепләй. Кемдәр был мәсьәләне тәрән төшөнөп, уны власть органдары алдында кыркыу итеп куя – ундай башкорттарға карата куркытыу, янау алымдарын кулланыу башлана.

Быларзың берәһе лә беззәң тарафтан уйлап сығарылманы, ә тормош ысынбарлығы. Әгәр дәүләт кимәләндә кала башкорттарын һаклау, үстәрәү буйынса программа кабул ителәп, Башкортостан Хөкүмәте башкорт халкының фекеренә колак һалып эшләмәй икән, милләтебеззәң яйлап юкка сығыуына дәүләтебез үзә үк юл куя тигән һүз.

Тәлғәт ШАҺМАНОВ.
Күмертау калаһы.

ДИН ЭШМӘКӘРЕ КӘМ МӘЪРИФӘТСЕ

(Муллакай шәйехе Ғабдуллаһ Сәиди ишан әл-Болғари
әл-Бөрйәни әл-Ғакмари Нур-Мөхәммәтовтың тыуыуына
175 йыл тулыуға бағышлайым)

Шәйех Ғабдуллаһ
Сәиди ишан.

Бик күп мөәллифтәр, улар араһында ғалиммын тигәндәр зә бар, башкорттар Ислам динен Болғар ханлығы дәүерендә кабул иткән, тип дәлилһез генә язып сыға. Был хәкикәткә тап килмәй. Камуссы ғалимыбыз Мөхәммәт-сәлим Өмөтбаевтың хезмәттәренә, тарихи һәм археологик мәғлүмәттәргә таянғанда, башкорттарҙың Исламды кабул итеүе 748 йылға кайтып кала. Мәсеттәр, динде өйрәтеү һәм ғилем үзәге булған мәзрәсәләр барлыкка килә башлай. Рәсәй дәүләтенә үз ирке менән кушылған башкорттар араһында Иван Грозный менән булған Беренсе килешеү батша үлгәс тупаҫ бозола һәм Башкортостан коллок иленә әйләндерелә.

Аҡ батшаларҙың был сәйәсәтенә башкорт халкы битараф булмай, баш күтәрәп каршылык күрһәтеүҙәрҙең тәүгеһе 1645 йылға ҡарай. Быға, башкорттарға каршы тороу өсөн Минзәлә кәлғәһен төзөп, хәрби нығытмаға әйләндерәү тураһындағы батша фарманы сәбәпсе була. Шулай итеп, байтак башкорт ерҙәре Мәскәү кулындағы Ҡазан ерлегендә кала, һәм был бөгөн дә шул рәүештә картаға инә.

Һуңынан, 1662–1664 йылдарҙа Иш-Мөхәммәд, һары Мәргән батырҙар, Ҡонкас һәм Дәүәнәй старшиналар етәкселегендәге күтәрелеш, 1681–1684 йылдарҙағы Сәйет яуы, 1704–1711 йылдарҙағы Алдар һәм Күсем батырҙар етәкселегендәге ихтилалдар, 1735–1740 йылдарҙағы Ҡараһакал (теүәл исеме Миңдеғол бин Юлай), Килмәк, Бәпәнәй, Юлдаш мулла етәкселегендәге яуҙар, 1755 йылғы Батыршаһ (Ғабдуллаһ Ғәлиев) күтәрелеше һәм 1773–1775 йылдарҙағы Бүгәс (Пугачев) – Салауат яуҙары тарихка инеп кала.

Был хәл, халықтың Рәсәйгә үз ирке менән кушылыуына ҡарамаҫтан, урыстарҙың көслө баҫҡынсылыҡ сәйәсәтенә, хатта әскән һыуына, кәртәһенә һ.б. һанап бөткөһөҙ һалымдар менән йөзәтеү, көсләп суҡындырыу, башкорттарҙы үз ерҙәренән кыуып, заводтар төзөп, ул ерҙәргә урыс һәм башка халыктарҙы килтереп ауылдар, нығытмалар һалдырыу халықты ғәзел күтәрелешкә әйҙәй.

Хәлдең бер аз үзгәрәүе казак Емельян Пугачев күтәргән яу менән нығлы

бәйле. Баш күтәрәүселәр батшаның үз халкына карата сәйәсәткә каршы сығып, был хәл бөтә Рәсәй халкын күтәрә. Ике яктан да бик күп кан койола. Быны аңлаған Әбей батша (Екатерина II) һалымдарзы кәметәү, дин тоторға ирек бирәү хакындағы фармандары менән халык нәфрәткән бәса. Ислам динендәге башкорттарға һәм дин әһелдәрәнә карата мөгәмәлә бер аз йылынғандай тойола. Сөнки баш күтәрәүзәрзәң етәкселәрә, сәйәсәткә төплә аңлап фекер йөрөткән заманының укымышлы зыялылары һәм халык ихтирам иткән муллалар булған.

Стәрлебаш мәсете.

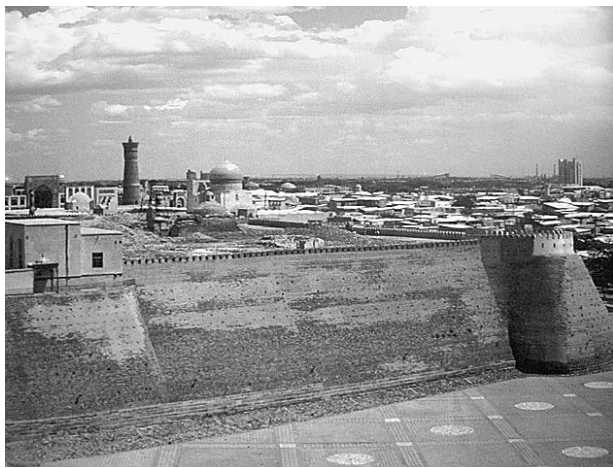
Ййлап булһа ла, яндырылған, емерелгән мәсеттәр, мәзрәсәләр тергезелә башлай.

Мәзрәсәләрзә “Ысуле кадим” тип аталған искесә ысул тәртибендәге дин дәрестәрә алып барыла. Дәрестәрзә төплә Бохара мәзрәсәләрәндә филем тәхсилдә булып кайткан хәлфәләр, мөгәллимдәр һәм мөдәрристәр тарафынан алып бара. Алдыңғы карашлы гөләмәләр, был ысулды Бохараға бармай ғына үзәбәззә булдырыу мөмкинлектәрә барлығы тураһында әленән-әле сығыш яһай. Кайһы берзәрә “Ысуле джәдид” тип аталған яңы укытыу алымын кулланып, хатта һөнәр биреп, үзәбәззәң милли зыялыларзы ошонда үстәрәүзә лә күз алдында тотә.

Был юсыкта ошондай мәзрәсәләрзәң тәүгеләрәнән булып Стәрлебаш һәм Стәрлетамак мәзрәсәләрә мәшһүр. Тәүгәһә 1720 йылда ук бинаһы йәмиғ мәсет буларак төзөлгәс тә эшләй башлай. Уның даны 1812 йылда Бохарала укып кайтып, 1813 йылдың 22 августында мәншур (указ) алған, мәшһүр дин хезмәткәрә һәм мәҗрифәтсе, башкорт Ниғмәтуллаһ бин Биктимер бин Тукай бин Урманай әс-Стәрлә (1773–1844), улдары Мөхәммәд-Харис (1810–1870), Мөхәммәд-Харрас (1814–1871) эшләгән вақыттарзә киң тарала. Шәйех Мөхәммәд-Харис тархан үзенәң һүзәнә һәр сак тоғро калған, шәкерттәрәнә:

“Фәндәр өйрәнәү һәм телдәр бәләү зарур һәм кәрәк”, – тип әйтә торған булған.

Башкортостандың көнсығыш Урал яғына караған Муллакай ауылы һәм Троицк калаһындағы “Рәсүлиә” мәзрәсәләрә, бик боронғо һәм яңыса ысул менән беренселәрзән филем биргән укыу йорттары буларак иҫәпләнә. Архив мәғлүмәттәрәнә карағанда, Куғанакбаш ауылындағы данлыклы Тимербәк бин Уйылдандың мәзрәсәһән тамамлап, ғәиләһә менән Муллакай ауылындағы Йәмиғ мәсеткә тәғәйенләнгән мәншурлы мулла Нур-Мөхәммәд бин Ғәбидуллаһ әл-Минзәләүи мәсеттә 1818 йылдан укыта башлай. Ошонда, атаһынан филем эстәгән Сәйетбаттал бин Нур-Мөхәммәд, озакламай Стәрлебаш ауылындағы шәйех Ниғмәтуллаһ бин Биктимер бин Тукай мәзрәсәһәнә укырға китә. Сәйетбатталға хәлфә дәрәжәһәнәндә мәзрәсәлә эшкә калырға

Бохара.

тәқдим итәләр. Ул шунда Тойғон исемле башкорттоң кызы Шәмсийһанға никахлана. 1836 йылдың 3 майында өлкән хәлфә Сәйетбаттал менән Шәмсийһандың ир балалары донъяға килә. Уға Ғабдуллаһ тип “Азан” һәм “Камат”лап исем кушалар. Күштән вафат булған ата-әсә йортона ғайләһе менән кайтып, Сәйетбаттал, мәсет эргәһендә бәләкәй генә мәзрәсә һалдыра ла шунда шәкерттәргә ғилем бирә башлай. 1837–1847 йылдарҙа

мәрхүм атаһының әшен дауам итеп, шунда вафат була.

Башкорттоң бөйөк ғалимы Ризаитдин бин Фәхретдин уның тураһында былай ти:

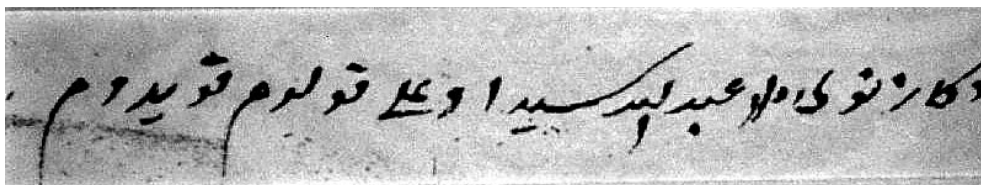
“Сәйед бин Нур-Мөхәммәд. Ур (Орск) төбәгендә Муллакай ауылында имам һәм мәзәррис булып, 47 йәшендә вафат булды. Ғабдулла исемле улы калды. Ғилем һәм суфыйсылыкта остазы һәм шәйехе Ниғмәтуллаһ бин Биктимер әл-Эстәрле ине. Тәкүәи, динле бер зат булып, бөтөн ғүмерен дәрес укытып узғарзы, тизәр”.

(Фәхретдин Р. *Асар, гәрәп алифбалы төрки телдә*. Ырымбур, “Вақыт”. 1905. Жилд 2. Бүлек 10. Рәкым 263).

Әммә Муллакай мәзрәсәһенәң даны Сәйетбатталдың улы, шәйех Ғабдулла Сәиди ишан етәкселегендә үсә һәм тирә-якка тарала. Ул тәүҙә атаһында, Муллакай мәзрәсәһендә укый. Атаһы вафатынан һуң 1847 йылдан алып 1859 йылғаса Стәрлебаштағы ағалы-кустылы Тукаевтар етәкселегендәге “Харис үә Харрас” мәзрәсәһендә ғилем әстәй.

1859 йылда, башкорт тарханы, Стәрлебаш мәзрәсәһенәң мәзәррисе, шәйех Мөхәммәд-Харис Тукаевтың тәқдима менән Бохаралағы Чор-Минор мәзрәсәһенәң укырға китә. Унда Мозаффар-хан хакимиәте вақытындағы бөйөк ғалим, Бохаралағы накшбандия-мүдждидидиә тәрикатындағы суфыйзар остазы Дамулла Ғисаметдин әл-Бохари әл-Мөфти әл-Ғәскәр мәхдүмдән дәрестәр ала. Бохара шәйехе Мудджәмә (Мөхәммәд Джумға) әт-Төркмәнизән мөридтәр тәрбиәләү өсөн махсус рөхсәт-иджазатнамәгә лайык була.

11 йыл укыу осоронда Ғабдулла Күкәлдәш мәзрәсәһендә төзөлөш һөнәрзәрен; Мири-Ғәрәп мәзрәсәһендә, ғайзалы казылма байлыктар, мәғдән сығарыу, тыйб (медицина—И.Ғ.) буйынса, халык тыйбын һәм бөйөк сығатай камуссы ғалимы Әбү Ғәли Синаның ғилми әсәрзәрен өйрәнгән. Йәшәрлек акса табыу өсөн ул укыузан һуң йөксө булып, каруан каршы алып, озатып, ебәк күбәләгә үрсетеп тукланған, кейенгән. 23 йыл сит яктарҙа ғилем алған шәйех Ғабдуллаһ Сәиди ишан, 1870 йылда, үзе, йәшәгән яктарындағы

Шәйех Ғабдуллаһ Сәиди ишан языуы.

зиялыларзың, руханизарзың үтенесе буйынса һәм улар йыйып ебәргән аксаға ватаны Муллакайға кайтып төшә.

Әске эштәр вәзирлегенең Ырымбур виләйте идараһының 1872 йылдың 5 августындағы 2492-се мәншүры менән шәйех Ғабдуллаһ Сәиди Муллакай ауылы Йәмиғ мәсетенең муллаһы итеп тәғәйенләнгән, уға мәсеттең имам-хатибы һәм мәзрәсәнең мөзәррисе вазифалары ла йөкмәтелә. 1871 йылдан шәйех Ғабдуллаһ Сәидизең эшмәкәрлеге 42 йыл буйына Муллакай мәзрәсәһенә бәйлә. 1910 йылда эшен улы Сәйед-Әхмәдкә тапшырғандан һуң да ул 1913 йылғаса мәсет һәм мәзрәсә эштәрен ойоштороуға улына һәр яклап ярзам итә. 1872 йылдан Ғабдуллаһ Сәиди тарафынан дәрестәрзә йәдид ысулы индерелә, һәм бында донъяуи фәндәрзән дәрәс биреү өстөнлөк ала башлай. Иҫәп, урыс теле, дөйөм тарих, физика, химия, тәбиғәт, канундар фәне, тәрбиә һәм белем фәне, мантыйк, физик нығыныу һәм тәнәфестәрзә ишетегү һәм күз хәтерзәрен үстәрегүгә бәйлә күнекмәләр буйынса дәрестәр бирелә.

Тарихи башкорт ерзәрендә шәкерттәрзә төрлө һөнәрзәргә өйрәтеү менән шөгәлләнгән берзән-бер укыу йорто буларак дан тоткан ул Муллакай мәзрәсәһе. 1872 йылдан унда геология нигеззәре, казылма байлыктарзы сығарыу эше, таш һәм ағас әйберзәр эшләү һөнәрзәре, лак-буяу матдәләрен әзерләү, халык ысулдары, ислам ғалимдарының хезмәттәренә таянып һәм Корьән менән дауалау ысулдарын өйрәткән дәрәсләктәрзән һөнәр алғандар.

1876 йылдан был мәзрәсәлә катын-кыззарға ла укыу мөмкинлеге тыуа. Улар бында “Дин нигеззәре”н, Корьән тәфсирен, Аллаһ Рәсүленең, — уға Аллаһ рәхмәте һәм сәләме булһын, — хәзистәрен, ислам канундарын, әхлак кағизәләрен, ситеү, бәйләү, тегеү кеүек һөнәрзәргә өйрәнәләр. Шәйех Ғабдуллаһ Сәидизең хәләл ефете ахун Мәхмүт кызы Райхан Дәүләткирәева катын-кыззар төркөмөнөң етәксәһе һәм мөғәллимәһе була. Кайһы бер йылдарза мәзрәсәлә укыған шәкерттәр һаны 400-гә еткән.

Шәйех Ғабдуллаһ Сәидигә Аллаһ Тәғәлә ике мәртәбә хаж ғәмәлен үтәргә насип итә. Беренсе мәртәбә хажға ул 1881 йылда, икенсәһендә 1899 йылда бара. Тәүге сәфәрәндә ул Изге Мәзинә шәйехе Мөхәммәд Мазһар бин Әхмәд-Сәйед әл-Һинди әл-Хәнәфи менән таныша. Суфыйлыкка имтихан тотқандан һуң, шәйех уға махсус рөхсәт - ижазатнамә тапшыра. Был рөхсәт Ғабдуллаһ Сәидигә шәйехлек дәрәжәле булып, мөридтәр тәрбиәләү хоқуғын бирә. Икеләтә шәйех Ғабдуллаһ Сәидизе озатқанда, шәйех Мөхәммәд Мазһар әл-Хәнәфи үзе язған суфыйсылык тураһындағы “Мәкамат әс-Сәғдийә” китабын бүләк итә.

Ул мәзрәсәләр өсөн егерменән ашыу махсус дәрәсләктәр яза, уларзың күбеһе йөкмәткеһе яғынан ғилми хезмәткә торошлок итә. Заманының

алдыңғы карашлы башкорт, татар, казак зыялылары, руханизари ошонда белем алып сыккан.

Мәзрәсә шәкерттәрәнән:

Алтын сәнәгәтендә мәшһүрлек қазанған ағалы-кустылы Мөхәммәд-Шакир һәм Мөхәммәд-Закир (Дәрәмәнд) Рәмиевтар;

Алағуянбашы (хәзер Бөрийән мозафатына карай – И.Ғ.) ауылы Йәмиғ мәсәте имамы, ғәрәп, фарсы, төрки, урыс шиғриәтгәрән якшы белгән “Рәсәй империяһы География йәмғиәтенең” Ырымбур бүлеге ағзаһы Шәмсетдин Каскынбаев;

“СССР урман сәнәгәте отличнигы” нишаны менән баһаланған, Ғариф Ғүмәрзең “Тулкын өстөндәге кала” китабында фиркә ойоштороусы Барый Аксулпанов буларак тасуирланған Усман (Ғуһман – карый) (Ғ)Абдрахман улы Йәғәфәров;

Темәс ауылының 1-се мәхәлләһе йәмиғ мәсәте имам-хатибы һәм мөзәррисе, “Дамулла Ғабдулла хәзрәт Сәйетбаттал улы “Муллакай” рисаләһе мөәллифе Рәхмәтуллаһ Наушируан улы Мәһәзиев;

Ырымбур калаһының ихтирамлы шәхесе, I сақырылыш Дәүләт Думаһы наибо (депутаты – И.Ғ.), ахун Шаһишәриф Мәзәтғәли улы Мәтинов;

шағир - сәсән, шәйехтең вафатынан һуң “Ғабдуллаһ Сәидигә мәрсиә”һен язып укыған Шафик Әминев-Тамъяни һәм уның якташы, шағир Фауарис әт - Тамъяни;

имам һәм мөзәррис, тәүге Башкортостан йәмһүриәтен төзөүзә әүзем катнашкан Ә. -З. Вәлидизең көрәштәше Әбүбәкер Дәүләткол улы Хөсәйенов;

халықты дауалаусылар һәм Аллаһ биргән кирәмәтлыгк әйәләре Мөхәммәд-Әнүәр Ғабдулла улы Сәйетов һәм Мөжәүир Уйылдан улы Сиражетдинов һ.б.

1913 йылда данлыклы шәйехтең һаулығы қапыл мөшкөлләнә, фалиж һуғып, бер йыл тирәһе ғүмергә ята. Бөйөк дин хезмәткәре, Накшбәнди суфыйсылыгк тәрикәте шәйехе һәм ишан, ғалим-уқытыусы, яңы ысул менән уқытыу өсөн кулайлы булған, филми хезмәттәргә торошло дәрәсләктәр мөәллифе, шиғриәткә ғашик шағир, мәзрәсәһендә шиғриәт кисәләре ойоштороп, шәкерттәрәндә мөхәббәт тойғолары уятқан шәйех һәм ишандың ғүмере 1914 йылдың 1 сентябрәндә ахшам намазынан һуң өзөлә.

“Без барыбыз за Аллаһ Тәғәләһеке һәм беззең кайтыуыбыз за Уға”.

Уны шул көндө үк Муллакай ауылы кәберлегенә ерләйзәр. һуңғарак Ғабдуллаһ Сәидизең якын дуһы Зәйнулла ишан Рәсүлев Троицкизан килеп,

Шәйех Ғабдуллаһ Сәиди ишан кәберлеге.

мәрхүмдең колпа ташына кыскаса тәржемәи хәлен язып, баш осо тапкырына урынлаштырып китә.

— Уның кәбере изге булһын!

“Был шәйехтарзың иң ғалимы Троицкизан Зәйнулла менән Муллакайзан Ғабдулла ине, — тип яза Ә.-З. Вәлиди Туған “Хәтирәләр” ендә. — Бохарала укыған Ғабдулла дин ғилемендә бик абруйлы, гәрәпсә һәм фарсыса шиғырзар язған бер остаз булды. Накшбәндтың Һиндостандағы “Муджәддид-и Хәлиди” тәрикәте даирәһенән ине”.

(Ә.З. Вәлиди. *Хәтирәләр*. Өфө. — “Китап”. 1996. Б.15-се).

Муллакай мәсет-мәзрәсәһенә уның олатаһы Нур-Мөхәммәд Ғәбизулла улы нигез һалып, 15 йыл ғүмерен Йәмиғ мәсет имамы буларак һәм шәкерттәр укытыуға бағышлай.

Атаһы Сәйетбаттал Нур-Мөхәммәд улы, мәзрәсә төзөп, Йәмиғ мәсеттең имам-хатибы һәм мәзрәсә мәзәррисе буларак, 10 йыл ғүмерен шәкерттәр укытыуға бағышлап, мәзрәсәне тирә-якка танытып өлгөрә. Шәйех Ғабдуллаһ Сәиди ишан, атаһы Сәйетбаттал мәзрәсәһендә белем алып, 23 йыл сит яктарға ғилем тәхсилдә булып, ғүмеренең 42 йылын шәкерттәр тәрбиәләүгә бағышлай, Муллакай мәзрәсәһенең данын тарихи Башкортостан, Казан, казак ерзәренәсә таратып вафат була.

Быйыл 3 майҙа уның тыууына 175 йәш тулды. Ошо айканлы Өфө, Баймак, Сибай калаларында, Стәрлебаш мозафатының үзәгендәге урамдарға, Сибайҙа төзөләсәк мәсеткә һәм Сибай калаһы “Тәкүә” мәсете комплексына ингән, төзөлөп яткан мәзрәсәгә уның исемен кушырға тигән тәкдимгә мосолманмын тигән кеше кушылып, хатта ярзам кулын һузыр, тигән фекерҙә калам.

“*Тамам. Фәкир, хурланылған кеше Ғабдуллаһ бин Сәйид әл-Болғари әл-Бөрйәни әл-Һакмари...*”, — тип Бохарала укыған ваҡытында яза ул. Ғалим ғүмере буйы китаптар йыйған, үзе лә язған. Шул китаптарҙан шәкерттәргә дәрес биргән. Муллакай мәзрәсәһенең китапхана фондынан булған китаптарзың бик әзә генә табылды. Башкортостан Фәндәр академияһы китапханаһында, Ишембай калаһы мәсете имам-хатибы Р. Рафиковта һәм Сибай калаһы “Тәкүә” мәсете имам-хатибы Ә. Ғәзизовта шәйехтең китаптары һаҡлана.

Һуңғы осорҙа, динде, дин тарихын, тәүхидте, язасак шәхестәрҙең тәржемәи хәлен белмәгән языусылар китап язырға тотондо. Дан казанабыз, тип китап туйзары узғарып, динебезҙә һис каралмаған йә мәжүсилек ғәмәлдәрен Исламға бәйләйҙәр. Быға сик куймаһаҡ, ундай “языусы” лар аркаһында оҙаҡламай муллаларҙан көлә башлаясаҡтар. Динебезҙә тергезгән осорҙа бындай китаптар халықты шайтан коло итәсәге күренеп тора. Аллаһ һаҡлаһын! Ундай китаптарҙы баһтырырҙан алда, динде яҡшы белгән кешенән каратып сығыу хәйерлерәк.

Барса укыусыларыма Аллаһ Тәғәлә ярзамын насип итһен ине. Амин.

Имам Ғариф хажи ҒАБДРАХМАНОВ.

Язмыштан һызмыш юк

ҒАҒЫНАМ «КУЛАКТАР» ТӨЙӨГЕН...

Юрматау (Йырматау за тибез) ауылы Белорет биләмәһендәге Тукан рудник қасабаһынан 4 сакрым алыслыкта урынлашкан. Ултырышы йәмле. Амбарка (топографик һүзлектә «ам бар», йәғни «арыслан, юлбарыс» бар, тигәнде аңлата. Бәлки, әлек улар булғандыр) йылғасығы, Мәйгәшле һыуы аға. Юрматаузар әлек Қарағай ауылы (Кирәй – кыпсақтар йәшәгән бик боронғо Өмөтбайға – Тау Мүскәһенә яқын ауыл. Таралғайны, хәзер утар булып кабат тергезелә) башкорттарының йәйләүе булған. Беззең ялан баксаһында көрәк менән қазып картуф сәскәндә, қортбаштар табыла ине. (Биззәүес итеп қулланылған вак қына ак диңгез кабырсағы.)

1931-1932 йылдарза ошо һазлыклы кара урманға һөрөп килтерелгән кулактарға ағас барактар төзөргә әмер бирелә. 1934 йылда 64 баракта (10-һы 2-шәр бүлмәле, 2-һе – 18-әр, қалғандары 4-әр бүлмәле ине) 800 ғаилә йәшәй. Әйткәндәй, ул осор Көзйылғаға – 1055, Нураға – 1753, Төлмәйгә 646 ғаилә расқулачивать итеп ебәрелә. Ошо һандарзы 5-6 тапқырға кабатларға көрәк, сөнки һәр ғаиләлә кәмендә 5-6 бала исәпләнгән.

Әйе, беззә меңләп кеше барактар төзөй, барак баштарын ағас қайыры менән қаплайзар. Был эшкә Имай Нафиков узаман ошта һаналған. Сақырым самаһы алыслыкта Әүжән, Қағы, Үзән урыстары йәшәгән. Уныһы Вольный поселок тип аталды.

Ауылда өс урам булды, ул дүрт өлөшкә бүленде. Өскө урам уртаһынан поездар уззы, сөнки атай-ағайзар карьерза руда қазый за, вагондарға тейәп, Белоретка озата ине.

Без урта урамда йәшәнек, бысрак, баткак күпсей торғайны. 18-әр бүлмәле йорттар Асқы, Өскө урамдарза булды, унда йәштәр йәшәне.

Ауылыбызза ике қатлы комендатура эшләне. Бөтә ауыл халқын дер һелкеткән комендант Мастеров Павел Архиповичтан рөхсәтһез бер қайза китеп булмай, хатта йыйылып һөйләшергә лә ярамай.

...Атайым бер ялда күршеләрен сәйгә сақыра. Сақырылмаған күршебез комендантка барып ошаклай – атайымды каталажкаға ябып та қуялар. Апайым һөт, икмәк алып барып, туалетка элеп китә. Ғәйепләләрзе комендатурала «акылға» ултырта торғайнылар.

Ауыл осондағы зур клубта пианино, костюм бүлмәләре, ис китмәле бай китапхана бар ине, сөнки һәр кем үзенең хезмәт хақынан китапхана фондына акса күсерзе.

Кабак башындағы ике қатлы детдомға 1937 йыл Гитлер һуғыш аскан Испаниянан да бала-саға килтерелде. Улар баксала йәшелсә, картуф үстерзе, ауылдағы кешеләргә ярзам итте, Исмакайға походка барзы, дәү һарайза мал көттө. Был турала прозаик Әнисә Хәмәтдинова «Илһөйәрзең дустары» тигән

китабында язған. Ватан һуғышы башланғас, кулактарға ышаныс юк тип, детдомды Сермәнгә күсерзеләр. Фарманды Ғәлимов Сәләмдең – шағирзың ике туған ағайы бирә, Белоретта райком секретары булып эшләгән сағында.

Ике мәктәп булды. Кластар зур, якты, бигерәк тә биология кабинеты йыһазға бай. Унда Исмакайзан, Ботай, Өмөтбай, Һаралы ауылдарынан килеп, ятакта ятып укынылар. Укыу рус, татар телендә алып барылды. Һәр класта кырклап бала, сөнки детдом тәрбиәләнеүселәре лә күп. Һуңынан мәктәп Комарово тауна күсте. Без шунда укынык. Тәнәфестәрзә йырлайбыз, бейейбез, уйнайбыз.

Тау башындағы карағайзар араһында медпункт, «пожарка» ла бар ине, землянканы ла күрә инек. Унда укытыусы Ғәлиә апай йәшәне. Әлеге көндә ул таузарза тәрән күләүектәр барлыкка килгән, унда Камарау кыззары батып та үлгеләне.

Йылға буйында гелән зур мунса төтәне. Магазинда таң һарыһынан сиратка баһабыз, карточка менән икмәк алабыз. Ололар кыҫһа, сираттан сығарып та ташлана инек.

Хәзәр был биналарзың берәһе лә юк, бөтәһен дә Тукаһа ташып бөттөләр. Күптәр барактар урынына үз йорттарын һалып сықты. «Спецпереселенец» барактары әле Көзйылғала ғына һакланған, уларза байтак кеше йәшәй.

Атайзарыбыз кәйлә менән «тау йөрөгән йырталар», тимер рудаһын тәүлек буйы домнаға озатып торалар. Ололар караңғы төндәрзә сыра яндырып, сменаға китә лә, 10 – 12 сәғәт буйы эшләйзәр. Аяктарында – сабата. Тырышкандар стахановсы исемен алды: Әхмәтшин Әхмәзәй, Саматов Заһит, Бикмөхәмәтов Зәйнәтдин, беззәң атай... Зәйнәтдин ағайға кайтырға рөхсәт тә бирзеләр, ләкин ул кайтманы. Һуңынан стахановсыларзың һаны 42-гә етә. Әлбиттә, асығалар. Онға быскы онтағы, йүкә кабығы кушып бешерәләр, ә балалар үләнгә, һарынаға, еләккә йөрөй. Халык картуф, йәшелсә сәсә, мал карай.

1937 йыл яқынлаша. Ауылдан икенсегә кулға алыныузар башлана. Гнедин, Максимов, Василюк, Половинкиндар кайзалыр озатыла. ГУЛАГ лагерзарына, әлбиттә. Сөнки ауылда шымсылар за була, улар һәр шикле хәлдә органдарға ошақлап тора.

1941 йыл... Юрматаузар ышанысһыз тип, уларзы тәүзәрәк фронтка алмайзар, 1942 йылда ғына яуға озата башланылар. Кайһы бер ғаиләләрзән 3-4-әр кеше китте. Мәсәләһ, Ноғомановтар ғаиләһенән өс яугир һәләк булды: Әхмәтлатип, Камил, Сәлим. Һуғышка тиклем улар Сермәндә укып йөрөгән. Мәхәм тигән улдары ғына әйләнәп кайтты, уныһы беззә географиянан укытты.

Верниковский тигән поляк ғаиләһенән дә өсәү һуғышта катнаша. Каземир исемлеһе Смоленск эргәһендә ерләнгән, Ян тигәһе 1945 йылдың майында хәбәрһез юғала. Өсөнсөһе – Зигмунд Антонович тураһында «Ватандаш»та (2004 й., № 12, 104-се бит) ошондай юлдар бар: «При активном содействии военкоматов республики среди жителей Башкортостана выявлены участники II мировой войны, воевавшие в польских военных формированиях. Одному из них, Верниковскому Зигмунду Антоновичу, правительством Республики Польша присвоен статус ветерана войны с выплатой ежемесячного пособия».

Заманында беззәң ауылдан Карам Сәмиғуллин менән Заһит Моталлапов (Татлынан) Сермәндә бергә укыған икән. Заһит ағай менән Карам һуғыштан һуң Өфөлә осрашалар.

Карам артиллерист булып хезмәт иткән. Бер вақыт батареяларын тылға күсерә башлайзар. Улар Украинаға килеп еткәндә, немецтар тарафынан камалғанлығын аңлайзар – уларға һуғыш башланғанһын ниңәләр әйтмәйзәр. Нисек тә йәшәргә, көрәшеү юлдарын эзләргә кәрәк. Бәхетенә юлына Мәсетле районы

егете Вафа Әхмәзуллин осрай, һәм улар партизандар менән бәйләнеш булдыра. Вафа украин отрядына китә, ә Карам элемтәсе булып кала. Тирә-якта фашистар мыжгып торғанда, Сәмиғуллин Шмелькова фамилиялы катын фатирында урынлаша. Шунан үзе лә Шмельков фамилияһында йәшәргә мәжбүр була, ә Вафа Әхмәзуллин Словакия тылына озатыла. Артабан ул «Высокие Татры» партизандар отрядының командиры булып китә, үзен Василий тип йөрөтәләр. Был каһарман хақында Ризван Хажиев һ.б. күп яззы, кабатлап тормайым.

Ошо геройың иҫән кайтыуы Сәмиғуллин-Шмельков бәхетенә булған: ауылдашыбызға камауза калыуын, ни өсөн Шмельков фамилияһына күсеуен Әхмәзуллинға аңлатырға тура килә. Бәлки, шул аңлатыу аркаһында Сәмиғуллин ағай (Шмельков) Себергә озатылмағандыр. Ай һайын органдарға сакыртылыу, бер үк хәлдә кат-кат аңлатыу аркаһында Башкортостандың көньяғында бер аз эшләргә мөмкинлек бирелә, ләкин рухи хәлен, уйланыуҙарын ағай кеше катыны менән генә уртаклаша.

Беззән йөзләп кеше яуға элгә, ләкин береһе лә «Хәтер» китабына инмәгән. «Белорецкий рабочий» гәзитендә Муллаяров Хәләс ағайың ниндәйҙер орден менән бүләкләнәүе тураһында язылғайны. Наградаһының туғандарына барып етеүе икеле, сөнки уның адресын белеүселәр табылманы. Күптәр 1957 йылда репрессиянан акланыу рөхсәте – «освободить от спецпоселения» тигән документ алып, илдәренә таралышты.

Ауылыбызға ниндәй генә милләт кешеһе юк ине! Сыуаштар Пиксаев Федор, Макеев Александр, мариҙар Григорьев Иван, Файрушин Алексей, мордва Дементьев Владимир, рустар Киселев Василий, Никитин Василий, татарҙар Гимазетдинов Фазыл, Кәлимуллин Карам, украиндар Василий һәм Петр Андрейчуктар, Григорий Слацко, башкорттар Ғабдрахманов Нафик, Фәхретдинов Сәйфетдин һ.б.

Һуғыштан һыңар аяҡ менән кайтқан ветеран Малафеев Николай Сәйфетдин ағайың үлеуен былай тип хәтерләй: «Беззекеләр атакаға әзерләнергә приказ алды. Йүгереп барған Сәйфетдин ағайың башына снаряд ярсығы тейгәс, ул ике азым ғына атлай... Мин эргәһенә барғанда, кара жанға мансылған қарза баһадир ағайың йәнһез кәүзәһе генә шәйләнде. Ә командир һаман алға әйзәй. Был ауыр хәлгә Сталинград эргәһендә тарыным...»

Ауылыбызға һәләк булғандарғаobelisk қуйылған, тик сәскә һалыр кеше юк – Юрматау юкка сықты тиерлек. Беззәң атай, стахановсы буларак, һуғышка алынмай. Рудком начальнигы ударниктарзы:

– Канауҙарға ятығыз, йәшеренегез, һеззә фронтка ебәреп, руданы кем қазһын? Һеззәң өсөн начальство алдында үзем яуап бирермен, – тип үзе өгөтләй. – Руда қорал эшләү өсөн қәрәк бит!

Ир-ат яуға қиткәс, улар урынына қызҙар эшләй: Усманова Фәризә, Шакирова Жиһан, Ғабдуллина Кәндиә, Ғәзизова Хәснурый... Егеттәрзә трудармияға ебәрәләр: Ғабдуллин Хафиз, Минәзев Ғүмәр һ.б. Катын-қызҙар қарьерҙан руда онтағына буялып, һап-һары кейем менән кайтырҙар ине.

Туқанда ФЗО кадрҙары әзерләр өсөн төрлө райондарҙан йәш егеттәрзә уқыттылар. Күбеһе беззәң ауыл қызҙарына өйләнәп, Юрматауға йәшәне.

Тирә-яқтан, икмәк бирелә тип, кешеләр күсеп қилгеләне. Эшселәргә – 1 кг, өйзәгеләргә – 300 г. Һуғыш осоронда ла, унан һуң да аслық йонсота. Әсәйзәребез, балаларзы туйындырабыз тип, Ишембай, Ғафури райондарына сығып, он, көнбағыш, тоз, шырпы, сәй алып қайта ине. Уларға бозло һуҙарзы қисергә, қыркмаһа қырк тау үтергә, бурандарҙа юл ярырға тура килә. Ботай, Хозайбирзә катындары: «Һез норма ашайһығыз, алдан төшөп, юл һалығыз», – тигән юрматауҙарға.

Ни тиклем кыйынлык күрһә лә, халык татыу йәшәне. Кистәрен йыйылып, ойокбаш, бейәләй, шарфтар бәйләп, фронтка посылка ебәрзеләр. Уны ойошто-роусы Исхакова Мөзәйәнә булды. 21726 һумлык әйбер зә йыйыла. Дүртенселә генә укыусы Смаков Йәүит үзе генә айырым посылка һалғас, фронттан уға, рәхмәттәр укып, зур командирзың яуап язғаны хәтерзә.

Үзәбез фәкир булһак та, ситтән килгән хәйерселәрзә буш сығармай, кәртүк булһа ла бирә инек.

Өй һайын йөрөп, заемға ла яззырзылар. 23 һум ғына пенсияға 6 кеше йәшә-нек (атайыбыз 42 йәшендә генә ауыр эштән үлгәйне), шулай за бирешмәнек.

Һуғыш бөткәс, яугирзәр кайта башланы. Максимов Игорь ғүмер буйы Туканда укытты, «Письма из Ермотании» тигән йыйынтык («Китап», 2010) сығарзы, Яныбай Хамматов исемендәге район-кала әзәби премияһын алды, ә Лаврентьев Иван тормошон хәрби хезмәткә арнаны. Логинов Петр иһә Стәрлелә автотранспорт техникумында һабак бирзә. «Кулактар»ға үз илдәренә кайтырға рөхсәт ителгәс, Смаковтар, Сәлиховтар, Сәмиғуллиндар, Макеевтар кайтып китте. Смаковтар кайтыр алдынан безгә бер токсай сохари бирзә, йәтимдәр тип йәлләгәндәрзәр инде, без уларға мең рәхмәтле булдык.

Һуғыштан һуң илде аякка бастырыу, төзөкләндереү башланды. Без, укыусы-лар, контораға һарык бәрәстәре алып барып тапшырзык. Тора-бара ауылға геологтар килде. Уларға он, фуфайка бирелә тип, тирә-яктан ярзамсы эшселәр ағылды. Бер нисә йылдан һуң партия икенсе якка күстә.

Юрматау укыусылары ла, ата-әсәләре һымак, һыкыш, егәрле ине, кайза ла тырышып укынылар. Вагон-вагон тейәләшеп Белоретка, Магнитка, Өфөгә юл-лана торғайнылар. Мәктәп директорзарынан Б. Казакколов, С. Иргәлин, В. Ни-китин иштә. Укытыусылар за әзәпле, белемле ине. Бәғзеләре Тукан касабәһынан йөрөп тә укытты.

Элекке укыусыларзан Михаил Жарков Англияла СССР илселегенең совет-нигы ине, азак Киевта йәшәй. Кәлимуллин Нәзиф Һиндостанда завод төзөшә, эшселәрзә төрлө һөнәргә өйрәтә. Нур Шакиров – Магнитогорскиза завод ди-ректоры, Лаврентьев Николай иһә Муромда завод директоры булған. Әминә Ғабдрахманова, Рифкәт Ғәзелшин, Сәһилә Минәзева Мәскәүзә университет та-мамланы. Рифкәт корзаш Силәбе өлкәһендәге яманатлы «Маяк» атом станция-һында эшләгән. Валерий Никитин – артист, Владивостокта дан ала. Шакировтар Днепропетровскиза инженер булһа, Казакстанда – Әминә, Зәйтүнә, Үзбәкстанда Бәйнә, Әминә лә укытыусы булды. Кыргызстанда Сәмсиә менән Ғәйшә лә мәк-тәптә эшләй. Медиктарзы ла һанап бөтөргәһәз, ә Белорет районында юрма-таузар эшләмәгән мәктәп юктыр.

Әлеге көндә ауылда өс кенә капка асыла. Ветеран, әзәбиәтсе Максимов Игорь йәйзәрен генә кайта. Касандыр гөрләп торған Юрматауыбыз – алтын төйәгебез – һүнәп бара.

* * *

2009 йылдың июнь азағында осрашыу ойошторзөк. СССР-зың төрлө мейәш-тәренән 500-зән ашыу кеше йыйылды. Өфө, Краснодар, Красноярск, Кубань, Санкт-Петербург, Яр Саллы, Ағизел, Мәскәү, Магнитогорск, Межгорье, Белорет һ.б. тарафтарзан аркадаштар илашып күрештек. Өй капкаларына гәзиттәр, карточкалар, карталар элдек. Барактарза кемдәр йәшәгәне һақында схемалар төзөлдө. Килгән халыкка ултырырға эскәмйәләр, һыйланырға өстәлдәр, концерт өсөн сәхнәләр алдан әзерләнгәйне.

Насировтар өйә алдындағы «музей»за балсыктан, ағастан яһалған һауыт-

һаба, йүкәнән ишелгән кәрәк-ярак каранык. Элекке якташтар косаклаша, үбешә, илаша...

Бикмөхәмәтовтарзың кызлары бына нимә һөйләне:

– Атайыбызға 1932 йылдың кышында кайтып, Ишембайзан ғаиләһен килтергә кушалар. Аслыктан, ауыр юлдар үтеүзән әсәйебезең һөтө бөтә. Сабыйы илай за илай, шунан үлә. Мәйетен карға күмәләр за юлдарын дауам итәләр...

Фәрит Фәтихович Ғәлиев Өфөнән килгәйне, вуз укытыусыһы ул. Юрий Дмитриевич Кузнецов – техник фәндәр кандидаты, Южно-Уральск институтында доцент. Уның әсәһен элек ун өс балаһы менән Юрматауға ебәргәндәр.

Безең мәктәпте бөткән элекке класташтар ораштык: Мәрийәм Хафизова – Тольятти калаһынан, Алексей Баранов – Силәбе өлкәһе Южный калаһынан, Рауза Ишмөхәмәтова – Рудный калаһынан, Сергей Сюльдин – Белореттан, Рауил Сөләймәнов, Флүзә Имамәтдинова, Мөхәмәтйән Шәйәхмәтовтар – Тукандан, Ниғмәт Насиров – Азнағолдан... Магнитогорскизан Сания менән Венера, Мәскәүзән Тәнзилә Ғәзизовалар килгәйне. Днепропетровскийдан 74 йәшлек Нина Жижина ла бар ине арала. Кубандан Зоя Слауто әсәһенең иртәлектәрен һөйләне, был турала Игорь Максимов айырым хикәйә ижад иткән.

– Күршеләргә инһәм, берәүзәр изәндә, икенселәр өстәлдә ята. Өстәлдә ятканы: «Әсәй, бирсе ашарға...» – тип башын күтәрзе. Әсәһе, бахыр, сак-сак башын калкытып карай за тағы ята. Ике көндән балалары, һуңынан ата-әсәһе күззәрен йома...

Өфөнән килгән Фәхриев Әхмәт ағай – рәссам. Бөтә туғандары, үзе һымак, укытыусы. Әсәләре 103 йәшкә етеп гүргә ингән. Аталары Шакир бабай бик ипле ине, акыллы кәңәштәрен бер кемдән йәлләмәне.

Ғәзизов Әмир, Стәрлетамакта заводта эшләп, орден алған икән. Йыйынға уның кустылары килгәйне.

Концерттан һуң бөтәбез яртылаш ергә һеңгән «кулак» йорттары йә нигеззәре янына – атай-олатай, әсәй-өләсәйзәрзе искә алыу максатында юландык. Азақ зыяратта туғандарыбыз күмелгән кәберзәргә сәскәләп һалдык.

Әйе, һағышлы, әрнешле юбилей онотолмас... Юрматаузарзың күбәһе был болтоһоҙ төндө оло яланда зур усақ яғып узғарзы.

Ни хәл итмәк кәрәк, безең якта бөткән йә һүнә барған ауылдар, утарзар байтак. Сәбәбе – эш булмауы. Көйөк, Һуйыр-Айыс, Карағай, Хозайбирзе, Норош, Сырышкы, Куртизе, Езембаш ауылдары хәзер хәтерзә генә. Комарово, Мәйгәшле, Юрматау, Тарыла ике йә өс кенә өй... Бакый, Һаралы, Ботай, Өмөтбайза күпселек карттар ғына көн күрә.

Президент Р. З. Хәмитов, Туканда металлургия заводы төзөлөр, тип вәғәзәләй. Бәлки, мәғрур Елмерзәк тарафтары яңынан тын алыр, юлдар һалыныр, тибез. Быйыл Юрматауза “кулактар” иртәлегенә һәйкәл асырға йыйынабыз.

Өмөттәр һүнмәй әлегә... Үземме? Кырк алты йыл йәш быуынға рус теленән һабак бирзем.

Зәкиә ФӘТКОЛИСЛАМОВА,
педагогик хезмәт ветераны,
РСФСР-зың халык мәғарифы отличнигы.

Дуслык күперзәре

Сергөл ВУРАЛ

Төрөк шағирәһе Сергөл Вурал 1964 йылда Кайсери калаһында тыуа. Билежиктә – башланғыс мәктәпте, Эрзинжанда – лицейы, Анаголу университетының иктисаг факультетын тамамлай. Шәхси фирмала эшлэй. Төркия Языусылар союзы һәм Төркия Фәнни һәм Әҙәби Әсәр авторзари берлегенең ағзаһы. Кейәүзә, ике балаһы бар.

“Наз гөләм” (2002), “Бер көнгә дүрт мизгел” (2006), “Сөвәйзә” (2009) исемле өс шиғыр китабы, “Инжәсузан өнгөшәм” (2006) исемле антологияһы донъя күргән. Төрлө кимәлдә узыусы шиғри бәйгеләргә катнашып, еңеү яулаған.

“Шиғыр атқан йөрәк” исемле әсәрәндәге һүззәр уның булмышына тура килгән кеүек:

Һүзем кәләмгә туңһа ла, йөрәгем шиғыр яза.

Кәләм кағызға кунһа ла, йөрәгем шиғыр яза.

Мин шиғырзың үзе менән Алланың коло булам,

Был ғәләм утта янһа ла, йөрәгем шиғыр яза.

Китәһең?

Йылы һүзеңде лә әйтмәйенсә,

Тауыш-тынһыз кайза китәһең?

Йәшле күззәрәнде һөртмәйенсә,

Тауыш-тынһыз кайза китәһең?

Атыр таңдарымдың ал кояшы!

Тауыш-тынһыз кайза китәһең?

Төндәрәнде нурлап торған айым!

Тауыш-тынһыз кайза китәһең?

Һөйөүең ихлас булла,
йондоз-маягым яныр.
Юлда азашмаҕ өсөн
йондоззо тот, Сөвәйзә,

Бөгәсә ай тотолдо,
һүззәрем онотолдо.
Асык булыр капкалар
күз алдымда кысылды.
Аскыстары һиндә бит –
һин минең берзән-берем!
Кәзер төн капкаларын
асык тот һин, Сөвәйзә.

Һиңә арнап йыр сығарзым –
йыр гашиктарзың теле.
Һүззәренән дә бигерәк
көйөн үз ит, Сөвәйзә.
Йыр йырлаган кешеләрзең
күңелендә кер булмаҕ, –
Йөрәгемде асып тыңла,
моңомдо от, Сөвәйзә!

Өн менән төш араһында
көнәм-төнәм бутала.
Караларзы агартам тин,
һиңә киләм, Сөвәйзә.
Аклык – сафлык илсеһе, тим –
карзәр ярам иртә-кис.
Барса уйзарың агарыр –
һөйөүзе тот, Сөвәйзә!

**Төрөксәнән Әхәт СӘЛИХОВ менән
Фәнил КҮЗБӘКОВ тәржемәһе.**

«Аъизел»гә хаттар килә

Олуғ шәхестәребезең кәзерен беләйек

Туймазы районы – күренекле шәхестәргә бай төбәк. Ни гәжәп, улар тыуыш-үскән ауылдар, Хозай рәхмәтелер инде, Нөгөш һәм Өсән йылгалары буйзарын төйәк иткән. Яңы Арысланбәк ауылында патриот-шағир, «Моабит дөфтәрзәре»нең авторы, Советтар Союзы Геройы, Ленин премияһы лауреаты, Муса Йәлилдең йән дуһы Һазый Кашшаф (Мирһазый Кашшафетдинов) тыуып үскән. Ул СССР Фәндәр академияһының Казан филиалы Тел, әзәбиәт һәм тарих институтында филми хезмәткәр, артабан «Совет әзәбиәте» («Казан утлары») журналының баш мөхәррире булып эшләй, һуңынан Казан дәүләт университетында укыта.

Төпкилде ауылында Рәсәй һәм Башкортостандың атказанған мәзәниәт хезмәткәре, күренекле шағир һәм публицист Муса Сиражи донъяға килгән. Ул әле лә иһән-һау, Илеш районының Үрге Йәркәй ауылында йәшәй һәм ижад итә.

Йәрмөхәмәт ауылы халкыбызға ике шәхесте – халык композиторы, сәсэн-шағир, 700-зән ашыу популяр, шул иһәптән үлемһез «Әсәйемә хат» йыры авторы, атказанған мәзәниәт хезмәткәре Әкрәм Дауытовты (Бөйөк Ватан һуғышында ул майор дәрәжәһендә катнашқан) һәм языусы-ғалим, ауыл хужалығы фәндәре докторы, Башкортостан аграр университеты профессоры, атказанған фән эһмәкәре Наил Котдосовты бүләк иткән. Наил ағай үз ауылы зыяратында ерләнгән булһа, Әкрәм ағайзың кәбере – Кандра касабаһында. Кызғаньска каршы, Йәрмөхәмәттә лә, улар белем алған Кандрала ла улар иһемендәге урамдар за юк. Әкрәм Дауытов хөрмәтенә ул укыған һәм укытқан 2-се Кандра урта мәктәбендә иһтәлекле тактаташ куйылған, әммә халык композиторы озақ йылдар йәшәгән һәм ижад иткән Туймазылағы йортка мәрмәр тактаташтың куйылғаны юк әле.

Кандраның 2-се урта мәктәбендә заманында күренекле әһиптәр Әһфәт Мирзаһитов, Әкрәм Дауытов, Наил Котдосов, Муса Сиражи, социология фәндәре докторы, Өфө авиация университеты профессоры Рауил Нәһибуллин укыған булһа, шулай ук ошо касаба зыяратында күренекле драматург, дәүләт һәм йәмәғәт эһмәкәре Әһфәт Мирзаһитов һәм Әкрәм Дауытов ерләнгән. Озақ йылдар ошонда атаклы быраулау оһтаһы, Социалистик Хезмәт Геройы, хәрби Дан ордендарының тулы кавалеры, СССР Юғары Советы депутаты Хәтмулла Солтанов та йәшәне. Ләкин геройзың иһемене Кандра быраулау эһтәре идаралығына, ни касаба урамына бирелмәгән. Дөрөһ, уның бюһы калалағы «Герой-зар паркы»нда тора, ләкин туғыз каһармандың йөһзәрен бер-берәһенән айырырлыҡ түгел, сөнки балсык-измәнән әүәләнгәндәр.

Бәләкәй генә Бикмәт ауылы башкорт әзәбиәтенә һәм әзәбиәт ғилеменә ике зур шәхес биргән – күренекле драматург, дәүләт һәм йәмәғәт эһмәкәре Әһфәт Мирзаһитов һәм әзәбиәт ғилеме белгесе, тәнкитсе, языусы, филология фәндәре

кандидаты, профессор Суфиян Сафуанов. Ә. Мирзаһитов – егерменән ашыу етди драма әсәрзәре авторы, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты. Ул озак йылдар «Ағизел» журналының баш мөхәррире, Языусылар берлеге идараһы рәйесе, шул ук вақытта БАСССР Юғары Советы рәйесе һәм депутаты булды. Әсғәт Мәсғүт улы ике тапкыр Хезмәт Кызыл Байрак һәм Халыктар Дуслығы ордендары менән бүләкләнде. Иң аянысы, Кандра 2-се урта мәктәбенә уның исемен биреүзе искә алмағанда, уның исемен мәңгеләштереү буйынса бер нәмә лә эшләнмәне. Бала сақ, үсмер йылдарында йәшәгән һәм белем алған Кандрала ла, Туймазыла ла бер урамға ла уның исеме бирелмәгән. Хатта зыяраттағы кәбер ташы, эйәһе билдәһез кешеләй, 20 йылға якын фотоһүрәтһез торзо. Шулай ук 20 йыл элек эшләй башлаған Туймазы татар дәүләт драма театрына күптән Әсғәт Мирзаһитов исемен бирергә кәрәк ине. Ә бит драматургтың күренекле «Әсәләр көтәләр улдарын» драмаһы буйынса тамашаны Башкорт академия драма театры беренсе тапкыр Туймазы калаһында күрһәтте, унда автор үзе лә катнашты.

Башкортостандың атказанған фән эшмәкәре Суфиян Сафуанов – башкорт һәм татар әзәбиәттәренәң үз-ара бәйләнешен, ике республика әзиптәре араһындағы ижади аралашыуы, әзәби процесты һәр яклап өйрәнгән ғалим-әзәбиәтсе. Ул да тыуған ауылы зыяратында ерләнде һәм... онотолдо. Бикмәттә был ике күренекле әзиптең уртак йорт-музейы касан асылыр икән?

Өсән йылғаһы Ыттка кушылған урынды тәйәк иткән Кәкрәбаш ауылында башкорт әзәбиәтенәң күренекле сатиригы, Бөйөк Ватан һуғышында офицер булып катнашқан Тимер Арыслан тыуып үскән. Кәкрәбашта өр-яңы урам уның исемен йөрәтә.

Туймазы төбәгендә төрлө йылдарза Башкортостандың халык шағиры Рәшит Ниғмәтизең (катыны Сания ханым – Райман ауылынан, – улдары Нур, кыззари Флорида менән Лариса ошонда донъяға килгән), башкорт әзәбиәте аһнакалы Баязит Бикбайзың, халык языусыһы Нәжиб Асанбаевтың, күренекле драматург һәм әзип Ибраһим Абдуллиндың, языусы Әхнәф Байрамовтың йәшәүен һәм ижад итеүен дә өстәһәк...

Улар барыһы ла халык өсән ижад иткән, язғандарын укып шатланһындар һәм уйланһындар, төплә-ақылы йомғақ яһаһындар, өлгө һәм фибрәт алһындар тип, ал-ял белмәй эшләгән. Ә без, якташтары, уларзың кәзәрен беләбезме, зурлап искә алабызмы?

Тимер Арысландан башка Туймазы калаһы һәм ауылдарындағы бер урамға ла олуғ әзиптәрзең исеме бирелмәгән, береһе хөрмәтенә лә (Әсғәт Мирзаһитовты искә алмағанда) истәлекле тактаташ куйылмаған һәм береһенәң дә йорт-музейы юк. Хатта ошо шәхестәр тураһындағы төплә язмаларзы туплап, китап-белешмә сығарылмаған. Ә район хакимиәте якташтарыбыз хөрмәтенә Әсғәт Мирзаһитов исемендәге (драматургия өлкәһендә), Тимер Арыслан (сатира һәм юмор), һазый Кашшаф (халыктар һәм әзәбиәттәр дуслығы), Әкрәм Дауытов (йыр сәнғәте), Наил Котдосов исемендәге (ауыл тормошо хақында уңшылы әсәр) премиялар булдыра алмай инеме ни? Башка райондар һәм калалар (мәсәлә, Октябрьский калаһында Хәйретдин Мөжәй исемендәге) булдырған бит. Әлбиттә, былларзың һәммәһен дә, теләк булғанда, эшләргә мөмкин. Күрәһең, Өфөнән күрһәтмә төшөрөлөүе кәрәк.

Бындай вайымһызлык һәм яуапһызлыктың сәбәбе нәмәлә? Беренсенән, һуңғы йылдарза районыбызза һәм калабызза етәкселәр шактай йыш алмашына.

Ғәзәттә етәкселәрзе ситтән килтерәләр, һәм улар беззең төбәкте, уның тарихын йүнләп белмәй. Ә инде бер нисә йылдан уларзың кайһыһы «янып», кайһыһы байып китеп тә бара. Етди мәсьәләләр иһә хәл ителмәй кала бирә. Иң аянысы шунда: был эшһезлек һәм булдыкһызыҡ өсөн бер кем яуап тотмай, яуапка ла тарттырылмай. «Үлеләрзең – кәберен, тереләрзең кәзерен бел!» – тизәр. Туймазы төбәгендә қасан етәкселәр вайымһызыҡтан арыныр һәм әлеге мәсьәләләр қасан хәл ителер икән?

Замир НИЗАМЕТДИНОВ.
Туймазы калаһы.

Нурлы тормош юлы

Тормоштан көс, дәрт, нур алып һәм шул нурзы икеләтә, бишләтә яқындарына, укыусыларына, хезмәттәштәренә таратып йәшәй башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусыһы Асия Мөхәмәтулла кызы Латипова.

Бала сактан хыялланып, яратып һайлаған ул укытыусы һөнәрен. 42 йыл гүмерен мәғарифка, киләсәк быуынды тәрбиәләүгә арнаған. Үз фәнен якшы белеүе, камиллыҡка ынтылыусанлығы, талапсанлығы, укыусыларына, ата-әсәләргә кешелекле, игтибарлы булыуы, һөйкөмлөлөгө менән хөрмәт, һөйөү яулаған һәм абруй қазанған педагог ул.

Һәр вақыт алға ынтылыусан, тырыш, изге күңелле, йәмғиәткә кәрәкле шәхес булып үсеүендә қартатаһы менән кәрсәһенең роле бик зур була. Асияға йәш ярым, ағаһына өс йәш булғанда, әсәләре үлеп китә. Уларзы қартатаһы менән кәрсәһе үз тәрбиәһенә ала. Қартаталары бик егәрле, заманының алдынғы қарашлы кешеһе була. Ейәне менән ейәнсәренә ауылда беренселәрзән булып юғары белем биреүгә ирешә.

Дәртле, тынғыһыз кыз студент йылдарында ук йәмәғәт эштәрендә әүзем қатнаша, якшы укый. Ошонда ук үз яртыһын, физика һәм математика факультеты студенты, қурайсы егет Ринат Латиповты осратып, матур ғәилә қоралар.

Йәштәр хезмәт юлын Мәләүез районы Иштуған ауылы мәктәбендә башлай. Белемле, дәртле тырыш йәштәрзе унда қыуанып қаршы алалар. Оло йөрәкле, изге күңелле укытыусы бында 10 йыл йәш быуынға белем һәм тәрбиә бирә. Ошо йылдарза партком секретары булып эшләгән С. Байрамғолов: «Асия Мөхәмәтулла кызы менән Ринат Ғиниәт улы Латиповтар мәктәп өсөн дә, ауыл өсөн дә яңылык һәм якшылык алып қайтыусы белемле, талантлы, һәр эште башлап йөрөүсе йәштәр булдылар. Юғары кимәлдә дәрестәр генә үткәреп қалманылар, матур, фәһемле саралар менән мәктәп, ауыл шаулап торзо ул сакта», – тип хәтерләй.

1985 йылдан бөгөнгәсә Асия Мөхәмәтулла кызы Мәләүез районы Первомай урта мәктәбендә башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусыһы булып эшләй. Бай милли рухлы, тәрән белемле, кешелек донъяһына файзалы, инициативалы, туған телен, илен һөйгән шәхес тәрбиәләү – укытыусының төп мақсаттарына әүерелә. Үз-үзенә талапсан, һәр балаға игтибарлы укытыусы һәр дәресте қызыклы, файзалы һәм фәһемле итеп үткәрергә тырыша. Эшендә заман талаптарына ярашлы яңы педагогик алымдар, мөғлүмәт технологиялары қуллана, төрлө мауықтырғыс алымдарзы оқта файзалана. Дәрес-уйын, дәрес-йыйын, дәрес-

сәйәхәт, дәрес-әзләнеү, дәрес-конференция – башка стандарт булмаған дәрестәр укыусыларза кызыккыныу тыузыра. Был дәрестәрзә укыусылар үз-аллы фекерләргә, анализларға, проблемалы ситуацияларзы хәл итергә өйрәнә. «Бигерәк тә дәрес-йыйын формаһында үткән дәрестәр баланың ижади һәләтен үстәреүзә зур роль уйнай. Бындай дәрестә укыусыларзың танып-белеү активлығы, аналитик һәм ижади фекерләү кимәле үсешә», – ти Асия Латипова.

Укытыусы балаларзың ижади һәләтен үстәреүгә айырым игтибар бүлеп эшләй. Йәш күңелдәргә ижад орлоктары һала белә ул. Уның укыусыларының шиғырзари «Йәншишмә», «Йәшлек», «Көнгәк» гәзиттәрәндә, «Аманат» журналында йыш кына сығып килә. Үзә лә матур шиғырзәр яза.

Укытыусы эшенең һөзөмтәһе булып, укыусыларының уңышы тора. Эшенә мөкибән бирелгән, тырыш, талапсан укытыусының хезмәт еместәре зур: укыусылары төбәк-ара, район олимпиадаларында, төрлө конкурстарза призлы урын яулай. Күп укыусыларының бөгөн башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусыһы һөнәрен һайлауы ла быға асык дәлил һәм туған теленә һөйөү тәрбиәләгән укытыусыһына булған ихтирам көсөлөр, моғайын.

Асия Латипова – оқта ойштороусы ла. Озақ йылдар район-каланың башкорт мәктәптәре башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусылары методик берекмәһе етәксеһе, аттестация комиссия ағзаһы, муниципаль кимәлдә үткән төбәк-ара олимпиадалар, конкурстарза жюри ағзаһы, Первомай урта дөйөм белем биреү мәктәбе директоры урынбағары кеүек вазифаларзы уңышлы башкара. Укытыусылар менән тәжрибә уртаклашып, төплә кәңәш биреп, туған телдең, туған ерзең якты киләсәге өсөн янып эшләй ул.

Тынғыһыз, тырыш укытыусы төбәк-ара, республика кимәлендә үткән сараларзан да ситгә калмай. 1995 – 2005 йылдарза «Башкорт теле һәм әзәбиәте йыл укытыусыһы» конкурсында катнашып призлы урындар яулай, фәнни-гәмәли конференцияларза тәжрибә уртаклашып сығыш яһай. «Иң якшы башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусыһы» муниципаль конкурсында, «Иң якшы Рәсәй Федерацияһы укытыусыһы» конкурсында еңеүсе була.

Һөнәренә тоғролоғо, педагогик эшмәкәрлегенә етди, талапсан ижади карауы һөзөмтәһендә районда ғына түгел, ә республикала билдәле укытыусының хезмәте юғары баһаланған. Рәсәй Федерацияһы һәм Башкортостан Республикаһы мәғариф министрлыктарының, Башкортостан Королтай башкарма комитетының мактау қағыззари менән бүләкләнгән, «Башкортостандың мәғариф алдыңыһы» тигән юғары исемгә лайык булған.

Ғаилә тормошонда ла бәхетле әсә, катын, өләсәй ул. Хәләл ефете Ринат Латипов менән кыззари на лайыклы тәрбиә биргәндәр. Ул да укытыусы һөнәрен һайлаған. Төрлө яктан үсешкән, белемле, әхлаки һәм физик сәләмәт быуын, илһөйәр, милли рухлы, йәмғиәт алдына куйылған мәсьәләләрзе үзаллы хәл итә алырлык киләсәк быуын тәрбиәләү кеүек максаттар куйып эшләй был ғаилә.

Вилиә ФӘХРЕТДИНОВА,
Мәләүез район-кала мәғариф бүлеге методисы.

Әзәби-мәзәни мөхит

***

Халкыбыздың көтөп алынған иң зур байрамдарының береһе – “Салауат йыйыны” республикабызға 2004 йылдан башлап йыл да узғарылып килә. Ул Салауат, Балтас, Сакмағош, Ишембай райондарында, Өфө, Салауат калаларында зур күтәрәнкелек менән байрам ителде. Быйыл “Салауат йыйыны” яңынан милли батырыбыздың тыуған ере – Салауат районына әйләнәп килде. Был сара республикала иглан ителгән Милләт-ара татыулыҡты нығытыу йылына арналды.

Йүрүзән буйындағы тәбиғәттең хозур ерендә ойшторолған йыйында район хакимиәте башлығы Ғәли Хәйретдинов асып ебәрзе. Артабан йыйындағы халыҡты республика Премьер-министры урынбағары Зөһрә Рәхмәтуллина котланы.

Баһу батырҙарың, хезмәт алдыңыларын котлау һәм бүләкләу, концерт күрһәтеу, ат сабышы, милли көрәш һәм башка һокландырғыс сығыштары менән һабантуй барлык ҡунактардың һәм байрамда катнашыусылардың күнеленә хуш килде.

Байрамға шулай ук байтаҡ әзиптәр, журналистар, республика гәзит-журналар редакциялары вәкилдәре лә килгәйне.

“Салауат йыйыны”ның тәрән һәм бай йөкмәткеле сценарийын Ш. Бабич исемендәге йәштәр дәүләт премияһы лауреаты, шағирә Ғөлнәз Котоева язды, режиссеры – Зиннур Сөләймәнов.

***

Бөйөк Ватан һуғышы башланыуға 70 йыл тулуу айҡанлы, Мәжит Ғафуриҙың мемориаль йорт-музейында “Өс быуын осрашыуы” тип аталған сара узғарылды. Фронтовик язуылар Нәжиб Асанбаев, Суфиян Поварисов, Азат Мағазов, Өхәт

Ниғмәтуллин, һуғыш йылдары балалары – шағирҙар Ирек Кинйәбулатов, Кәзим Аралбай, язуысы Тимерғәле Килмөхәмәтов, йәшерәк быуындан Хисмәт Юлдашев, Тамара Искәндәриә, Лариса Абдуллина, студенттар Урания Вахитова, Фәйез Харрасов, Зарина Бағышәева, Зөһрә Сафина һәм башкалар катнашылығында узған был осрашыу барышында оло быуын язуысылары яу йылдары хәтирәләре менән бүләште.

***

Әзиптәр Фәнил Күзбәков менән Сабир Шәрипов Баймак (мәғариф бүләге етәксәһе И. Ә. Зәйнуллин), Балтас (район хакимиәте башлығы урынбағары Ф. Ғ. Рәхимов, мәғариф бүләге методисы Р. Р. Камаева), Борай (мәғариф бүләге етәксәһе Н. М. Хәмәтдинов), Бөрө (уҡыу-уҡытыу методик үзәге етәксәһе В. Х. Әфтәхова), Благовещән (мәғариф бүләге методисы Л. Д. Ғәббәсова), Ейәнсура (мәғариф бүләге методисы И. Ф. Бирзәғолов), Илеш (мәғариф бүләге етәксәһе Р. Х. Ямалов) райондарының, Ағизел (башҡорт гимназияһы директоры Г. Ә. Динисламова), Белорет (мәғариф бүләге етәксәһе М. В. Саранцева), Нефтекама, Сибай, Учалы (мәғариф бүләге етәксәһе Л. Н. Фәхретдинова) калаларының башҡорт теле һәм әзәбиәте уҡытыусылары, ҡитапхана хезмәткәрҙәре, Бөрө социаль-педагогия академияһы студенттары (проректоры Н. С. Белобородова; профессор, билдәле әзәби тәнкитсе Әнғәм Хәбилов) менән осрашыуҙарға булды. Унда бөгөнгө әзәбиәт торошо, матбуғат таратыу мәсьәләре ҡаралды. Сараларға катнашыусылар, тап ошондай ҡараштарҙан сығып, матбуғатты таратыу, уны һөҙөмтәле файҙалану буйынса фекер алышты, эшлекле тәқдимдәр индәрзе, үзәре “Ағизел”гә дәррәү язылды.

Башкортостандың төньяк-көнсыгышында: Балакатай, Дыуан, Кыйғы, Мәсетле, Салауат райондарында ла “Ағизел” укыусылары, әзәбиәт һөйөүселәр менән осрашыузар булды. Ғәмәлдә укытыусылар, китапхана хезмәткәрзәре, йәш һәм башлап языусылар катнашкан был сараларзың мөһимлеген район мәғариф бүлектәренә күпселеге бик якшы аңлай. Был айырыуса Кыйғыла (мәғариф бүлеге етәксәһе И.С. һазыев) асығ сағылды. Әңгәмәлә 70-тән ашыу укытыусы катнашты. Кыйғылар Хәниф Кәримдең 100 йылығын киң билдәләгән, Рафаэль Сафинға арнап гилми конференция ойшторған.

Сарала катнашыусылар берзәм рәүештә әзәбиәткә, мәзәниәткә һөйөү тәрбиәләүзә “Ағизел”дең мөһим роль уйнауын билдәләне, уға язылыуына аз булуын, ә укыу, эштә файзалануы кәрәклегенә баһым яһаны.

***

Башпотребсоюз системаһында озак йылдар эшләп хақы ялға сығкан языусы Хәбир Кәрим улы Дауытовка 75 йәш тулды. Ошо уңай менән Башпотребсоюз идараһы залында юбилярзы элекке хезмәттәштәре, Башкортостан Языусылар союзы идараһы етәкселеге, “Ағизел” журналы редакцияһы һәм Зәйнәб Бишева исемендәге “Китап” нәшриәте вәкилдәре, йырсылар, бейәүселәр, курайсылар тәбрикләне. Юбилей саралары шулай ук әзиптең тыуған ауылы Аралбайза, Күгәрсен районы үзәге Моракта ла уззы.

***

Татарстан китап нәшриәтендә Башкортостандың халық шағиры, С. Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Назар Нәжмиҙең “Милли йәнем” тип аталған китабы сығты.

Китапқа мәшһүр шағирзың шиғырзары, халық язмышын кайғыртып язылған публицистик, әзәби тәнкит мәкәләләре, кәләмдәштәренә хаттары тупланған. Йыйынтықта шулай ук әзип ижадына бағышланған мәкәләләр, иҫтәлектәр, шиғырзар, уға язылған хаттар, хат-

тарзан өзөктәр, фотоһүрәттәр урын алған.

Китаптың идея авторы һәм төзөүсәһе – Татарстандың халық шағиры, якташыбыз Роберт Миңнуллин.

***

Башкортостанда “Берзәмлек” милли мәзәниәттәр фестивалә үтте. Уны РФның Мәғариф министрлығы, Республика халық ижады үзәге, Белорет, Әбйәлил, Учалы райондары һәм Сибай калаһы хақимиәттәре ойшторзо.

“Берзәмлек” фестивалендә Италия, Төркия, һиндостан, Сербия, Әзербайжан, Нигерия, Мадагаскар, Гватемала, Қазақстан, Әрмәнстандың бейәү һәм фольклор ансамблдәре, йырсы-музыканттары сығыш яһаны. Башкортостандан “Арғымак” этно-рок төркөмө, Ырымбур өлкәһенән “Яйық” казак ансамбле катнашты.

Котлайбыз!

Республика йортонда 2010 йылдың Әзәбиәт, сәнғәт һәм архитектура өлкәһендә Шәйехзада Бабич исемендәге республика дәүләт йәштәр премияһы тапшырылды. Башкорт композиторзарының ижадын сит илдәрзә пропагандалағаны һәм фортепиано өлкәһендәге қазаныштары өсөн З. Исмағилев исемендәге Өфө дәүләт сәнғәт академияһы студенты **Искәндәр Ғафаровка**, “Әхмәтзәки Вәлиди Туған” спектаклендә халқыбыззың билдәле улы, ғалим һәм сәйәсмән Әхмәтзәки Вәлиди Туғандың образын тыузырған өсөн М. Ғафури исемендәге Башкорт дәүләт академия драма театры актёры **Артур Кунакбаевка**, “Тәмле Яңы йыл” тип аталған балалар өсөн әкиәт һәм хикәйәләр йыйынтығы өсөн БР Мәзәниәт министрлығы хезмәткәре **Зөлфиә Күскилдинаға** тапшырылды.

Лауреаттарзы тәбрикләү тантананында БР Хөкүмәте Премьер-министры Азамат Илембәтов, Премьер-министр урынбағары Зөһрә Рәхмәтуллина, төрлө министрлық, ведомстволар етәкселәре, комиссия ағзалары, лауреаттарзың туғандары, коллегалары катнашты.

